

JOSIP PEČARIĆ:
DR. ŽELJKA MARKIĆ

Josip Pečarić

DR. ŽELJKA MARKIĆ

Zagreb, 2026.

KAZALO

UVOD	9
JOSIP PEČARIĆ U PODCASTU ‘ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR’	12
ZNANSTVENIK I PUBLICIST JOSIP PEČARIĆ U PODCASTU ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR’: KAKO PREPOZNATI TKO NIJE ZA HRVATSKU	12
UVOD KNJIGE: J. PEČARIĆ, PROF. EMERIT. DR. SC. ŽELJKO HORVATIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	15
UVOD KNJIGE: J. PEČARIĆ, BEZOČNA LAŽ IVE DROBILICE / PROFESORI MITRINOVIĆ, TOŠIĆ I AKADEMIK MILOVANOVIĆ, ZAGREB, 2026.	24
DR. ŽELJKA MARKIĆ U MOJIM KNJIGAMA	28
VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.	28
KARDINAL BOZANIĆ - VUKOVARSKA RANA OTVARA SE NA KRIŽU BEŠČUTNOSTI POLITIČARA	28
U VUKOVARU CRNOM TKANINOM PREKRIVENI TUĐMANOV I ZADRIN SPOMENIK	30
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.	31
HRABRO SRCE NARODA NADE	31
TKO ĆE BITI HRVATSKI LOUIS XIV.?	37
PREDGOVOR KNJIGE "STRAŽNJIČARI"	42
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE BISKUPA VLADE KOŠIĆA "BISKUP NA PRVOJ CRTI"	46
‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.	50
PREDSTAVLJANJE KNJIGE DR. SC. DAMIRA PEŠORDE „NAMETNIČKA KULTURA“	50
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA	55
OTVORENO PISMO	59
PREDSJEDNIČKI IZBORI	72
"BARBIKA" I "BRDO-BRIJUNI"	73
PISMO SUDCIMA USTAVNOG SUDA RH	77
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	82
JOŠ O OTVORENOM PISMU	82
SPREMNI SU UŠUTKATI I MEDIJE KAKO ISTINA NE BI MOGLA DO GLASAČA	85
BISKUP KOŠIĆ: 'MOŽDA SU MILANOVIĆ I JOSIPOVIĆ KRENULI PUTEM OBRAĆENJA, ALI NEKA MI NE DOLAZE NA BOŽIĆNU MISU'	86
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: JOSIPOVIĆ JE IZDAO SVOJ NAROD, DRŽAVU I SVOJU STRUKU	94
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	98
KLEMM I LABRADORSKA ĆELIJA U IZVRŠNOJ VLASTI	98
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	104
PISMA NADBISKUPU BARIŠIĆU	104
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	108

DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA – UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.	108
HASANBEGOVIĆEVA POBJEDA	112
STUPOVI MOJE HRVATSKE U SISKU	114
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	119
DON KAČUNKO, THOMPSON I ZDS	119
SMETALA LI VRDOLJAKU TJ. VESNI PUSIĆ EVA KIRCHMAYER-BILIĆ ILI GENERAL GOTOVINA?	123
KAKO SRBI MOGU U RATU POBIJEDITI HRVATE?	126
SPEKTAKL U POLJUDU: VIŠE OD 50.000 OBOŽAVATELJA PJEVALO S THOMPSONOM	132
THOMPSONOV KONCERT: POGLEDAJTE KAKO JE TO IZGLEDALO JUČER NA ŠALATI	134
'KONCERT ZA DOMOVINU'	135
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, ZAGREB, 2017.	139
UBIŠE MI PRIJATELJA!	139
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.	143
BENJAMIN TOLIĆ, PRALJAK I SOKRAT	143
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.	146
HRVATSKA MJESEC DANA NAKON HAŠKE PRESUDE ŠESTORICI – GDJE SMO SADA?	146
DR. ŽELJKA MARKIĆ, NEĆE PRALJAK BITI SVETAC, ON ĆE BITI ZASTAVA	149
PETERNEL: BLOKIRALA ME DOBRO ORGANIZIRANA BANDA NEPISMENIH DOKOLIČARA; TOMASOVIĆ: LJEVIČARSKA MANIJA!	150
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	154
RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM PREDSTAVLJANJA KNJIGE "THOMPSON PJESMOM ZA HRVATSKU"	154
ŽENE PROTIV „ONO“	159
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.	162
JASENOVAČKI POPIS – LAŽ POŽELJNIJA OD ISTINE?	162
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	167
ZAŠTO BI PLENKOVIĆ POSLIJE SVOJE VELIKE POBJEDE ODUSTAO?	167
MOJH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.	170
THOMPSONOFBIJA	170
DRUKER / PREDSEDNIK O PUHOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	178
DR. ŽELJKA MARKIĆ KOMENTIRALA MILANOVIĆEVO LUSTRIRANJE PUHOVSKOG	178
AKADEMIK IVAN ARALICA, DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	180
IVAN ARALICA, MARKO PERKOVIĆ THOMPSON GENIJ JE KOJEGA JE OTKRIO DRUGI GENIJ ZDENKO RUNJIĆ	180
SLOBODAN LANG / PEŠORDA O LANGU, PORTAL	

DRAGOVOLJAC.COM. 2020.	187
KOČAN O PORUCI DANIJELA BEZUKA	187
MARKO FRANOVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	191
IZ KNJIGE O MARKU FRANOVIĆU: MARKO JE ČOVJEK OD VELIKOG ZNAČAJA KOJI VOLI KORAČATI DALEKO OD SVJETLA POZORNICE	191
MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	196
DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS, 2.	196
'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.	202
THOMPSONOV TIM: 'GODINAMA ČEKAMO REAKCIJU POLITIČARA, INSTITUCIJA I PUČKE PRAVOBRANITELJICE PREMA SNV-U ZBOG PRIKAZA KAKO SRPOM KOLJU HRVATSKOG GLAZBENIKA'	202
U IME OBITELJI: PREDSEDNIK USTAVNOG SUDA ŠEPAROVIĆ ZLOUPOTREBLJAVA SUD ZA POGODOVANJE U PREDIZBORNOJ KAMPANJI	204
PISMO G. TOMISLAVU KARAMARKU	206
NAKON PRIOPĆENJA O ČAVOGLAVAMA: KAKVE JE ODLUKE DOSAD DONOSIO AKTUALNI SASTAV USTAVNOG SUDA (1) – PITANJE DAVANJA DJECE NA UDOMLJAVANJE ISTOSPOLNIM PAROVIMA	209
MARKO JURIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	211
IZJAVE	211
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	222
TREBA LI UKINUTI I ABOLICIJU SRPSKIH POBUNJENIKA IZ 1997.?	220
HRVATSKI VELIKAN DARIO KORDIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	225
KORDIĆ NA UDARU: REAGIRALA DR. MARKIĆ, MIŠETIĆ JASNO O TOME TKO JE IZDAO NALOG ZA UBIJANJE U AHMIĆIMA	225
VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	228
DR. MARKIĆ: HVALA IVANU PENAVI ŠTO JE TAKO JASNO STAO U OBRANU ČASTI, ZASLUGA I JUNAŠTVA HOS-A U DOMOVINSKOM RATU	228
BIT ĆE NA ČELU KOLONE SJEĆANJA: OVO SU ČINJENICE KOJE TREBATE ZNATI O HOS-U	230
BISKUP DR. SC. VLADO KOŠIĆ / ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE 2., DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	234
OSNIVAČI UDRUGE HRVATSKI DOMOLJUBNI ZBOR "FRANJO TUĐMAN" DR. ŽELJKA MARKIĆ I AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ U SISKU	234
L. BENČIK, J. PEČARIĆ, PUPOVAC, HRVATSKE PRAVICE, 2024.	243
PUPOVAC KAO MILOŠEVIĆ „ JA SAM ZA MIR“ ILI 10 LAŽI MILORADA PUPOVCA	243
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	260
JAVOR NOVAK: OLUJA SVIH OLUJA	260

HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON,	
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	266
JAVNA TELEVIZIJA: ŠIMLEŠA, RENDELI I GRGIĆ OMALOVAŽAVALI RUKOMETAŠE I NAPALI THOMPSONA	266
ZORICA GREGURIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	269
ŠTO JE FESTIVAL ‘NOSI SE’? FINANCIRA IH OBULJEN KORŽINEK, NASTUPA FRLJIĆ... ..	269
GOLDSTEINI I HAJKA NA FILIPA LUKASA, DRAGOVOLJAC.COM.,	
2025.	273
PROF. DR. SC. MIHOVIL BIOČIĆ: FILIP LUKAS JE NAŠ UZOR	273
LILI BENČIK , THOMPSON I ZDS, HRVATSKE PRAVICE,	
2026.	281
E PA MILORADE NE OČEKUJEŠ VALJDA DA ZAGREBOM ODJEKUJE „BOŽE PRAVDE“?	281
ŽELJKA MARKIĆ O FAŠISTIMA U RH	288
ŽELJKA MARKIĆ UKAZALA NA LAŽNI NARATIV LJEVIČARA: ' NAPADAJU I KORISTE ISTE FAŠISTIČKE METODE	288
TOMISLAV JONJIĆ: POTPUNO SE IZMIŠLJA KRIMEN VLČ. JOSIPA ASTALOŠA	295
MARKIĆ: TOMAŠEVIĆEVA ZABRANA THOMPSONA, SADA SE ŠIRI NA SVE DRUGE KOJI MU NISU PO VOLJI	399
ŽELJKA MARKIĆ: “TOMAŠEVIĆ JE HODU ZA ŽIVOT ZABRANIO JELAČIĆ PLAC, ISTO KAO THOMPSONU ARENU I RUKOMETAŠIMA DOČEK!”	302
DR. MARKIĆ: TOMAŠEVIĆ JE ZABRANIO HODU ZA ŽIVOT TRG BANA JELAČIĆA JER SE BOJI NASTUPA THOMPSONA	304
GORDANA ZELENIKA O ŠOLAKOVOM DNEVNIKU TV NOVE	306
DRŽAVNO FINANCIRANJE 'NOVOSTI' I VIDA TV	307
MARKIĆ O DRŽAVNOM FINANCIRANJU NOVOSTI: ‘NEKA PIŠU ŠTO GOD ŽELE, ALI O SVOM TROŠKU’	307
SABOR: NOVOSTI I VIDA TV NE ZADOVOLJAVAJU UVJETE ZA PRIMANJE 2,5 MILIJUNA EURA U 2025.	311
NOVINAR VIDE TV POKUŠAO DISKREDITIRATI IZVJEŠĆE: EVO ŠTO MU JE ODGOVORILA MARKIĆ	316
VIKTOR PETERLIN, PREGLED TJEDNA VIKTORA PETERLINA: TKO DAJE SVE VIŠE DRŽAVNOG NOVCA NOVOSTIMA, A TKO ĆE POLITIČKI NASTRADATI?	320
IZLAGANJE LUKE ŠARIĆA O FINANCIRANJU SNV-A: P OGLEDAJTE KOLIKO PLAĆAMO PUPOVČEV ‘AGITPROP’	326
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	331

UVOD

Zanimljiv je bio moj nastup u podcastu 'ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR'. Naime, na Facebooku portala narod.hr izdvojen je dio mog razgovora o Marku Perkoviću Thompsonu i on je vrlo brzo dostigao 314,000 pregleda

Na Instagramu 53,500 pregleda

Na Tik Toku 35,000 pregleda

O tom razgovoru je prvi dio knjige, dok se drugi odnosi na tekstove iz mojih knjiga u kojima se spominje dr. Markić ili njena udruga 'Ume obitelji'.

Dva zadnja poglavlja knjige su tekstovi dani na mom Facebooku:
„Željka Markić o fašistima u RH“ i Državno financiranje 'Novosti' i Vida TV.

ŽIVOTOPIS ŽELJKE MARKIĆ

Objavljeno: 12.2.2018.

Željka Markić hrvatska je liječnica, poduzetnica i desno orijentirana aktivistica. Nikada nije radila kao liječnica, a svoju je karijeru započela u medijima, kao novinarka i ratna izvjestiteljica. Ipak, javnosti je najpoznatija kao članica Organizacijskog odbora građanskog pokreta U ime obitelji. Zalagala se za raspisivanje referenduma o braku.

Obrazovanje

Željka Markić završila je klasičnu gimnaziju te je nakon srednjoškolskog obrazovanja upisala studij medicine, na kojemu je i diplomirala.

Privatni život

Rođena je u Zagrebu 11.11.1964. godine kao najstarije dijete u obitelji. Marijo Živković, njezin otac, osnovao je udrugu “Obiteljski centar”. Ova se udruga bavi promicanjem prirodne metode planiranja obitelji, kao i promicanjem ljudskoga dostojanstva. Markić je u braku s liječnikom Tihomirom Markićem s kojim ima četvero djece.

Posao

Iako je diplomirala medicinu, Markić nikada nije radila kao liječnica. Kao ratna izvjestiteljica za informativni program radila je 1992. i 1993. godine za Hrvatsku radioteleviziju, a potom je radila u drugim televizijskim kućama, poput: BBC-a i NBC-a. Na HRT-u je još radila i kao novinarka i voditeljica u emisiji “Dobro jutro”. U razdoblju od 1992. do 1994. godine radila je u Helsinkiju kao suradnica za zaštitu ljudskih prava u organizaciji Human Rights Watch. Tijekom ratnih 90-ih godina u Hrvatskoj prikupljala je iskaze preživjelih u logorima Omarska i Keraterm, iskaze civila koji su preživjeli pad Vukovara, ali i žena koje su silovane. Markić je od 2004. do 2007. godine radila kao urednica informativnih emisija na Novoj TV: Dnevnika i Vijesti. Bila je dopredsjednica udruge građana Grozd (Glas roditelja za djecu) koja je osnovana 2006. godine s ciljem poboljšanja kvalitete odgoja djece i općenito položaja obitelji u suvremenom društvu. Prva je predsjednica hrvatske političke stranke i udruge Hrast (Hrvatski rast) koja se u svojim načelima zalagala za kršćanstvo, domoljublje, obitelj, solidarnost i socijalnu osjetljivost. Prvotno je Hrast bio pokret, osnovan u listopadu 2010. godine, ali se kao politička stranka afirmirao u siječnju iduće godine. U međuvremenu su se u stranci dogodile nesuglasice oko predsjedništva su Markić

i njezine bliske kolege osnovali novu stranku pod nazivom HRAST – Pokret za uspješnu Hrvatsku. Ova je stranka osnovana početkom 2013. godine, a predsjednikom je imenovan Ladislav Ilčić.

Osnivačica je hrvatske podružnice dobrotvorne organizacije Marijini obroci koja je prethodno nosila naziv Scottich International Relief (SIR). Cilj je ove organizacije osiguravanje obroka djeci u školama u najsiromašnijim državama svijeta.

Sa suprugom radi kao koordinatorica međunarodne udruge Obiteljsko obogaćivanje.

Ono po čemu je ime Željke Markić javnosti najpoznatije, upravo je zbog angažmana u udruzi građana “U ime obitelji”. Naime, Markić je članica Organizacijskog odbora ove udruge te je bila jedna od inicijatorica 2013. godine za prikupljanje potpisa za raspisivanje referendumu o braku.

Supružnici Markić vlasnici su privatne tvrtke SermonCRO d.o.o. koja se bavi kliničkim istraživanjem lijekova. Osnovana je 2012. godine, a jedan od sponzora ove tvrtke firma je TEVA Pharmaceutical Industries, koja ujedno proizvodi kontracepcijska sredstva. Upravo u ovome leži paradoks jer se gospođa Markić neumoljivo zalaže za pravo na život od začeca.

Najveća postignuća

Tijekom novinarske karijere Željka Markić radila je na nagrađivanim i vrlo priznatim dokumentarnim filmovima poput “Zvonik – žrtve etničkog čišćenja”, “5 godina nakon Daytonu – je li povratak moguć” te “Unforgiving”.

Nakon novinarske karijere i angažmana u informativnim emisijama i dokumentarnim filmovima, Markić se posvetila radovima u udrugama i pokretima s ciljem promicanja prava na život od začeca.

<https://www.biografija.com/zeljka-markic/>

JOSIP PEČARIĆ U PODCASTU ‘ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR’

ZNANSTVENIK I PUBLICIST JOSIP PEČARIĆ U PODCASTU ‘ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR’: KAKO PREPOZNATI TKO NIJE ZA HRVATSKU

11. ožujka 2026.

U novom podcastu “Željka Markić & Narod.hr” gost je bio akademik Josip Pečarić. U razgovoru sa Željkom Markić, ovaj najplodniji hrvatskih znanstvenik i publicist s objavljenih preko 100 knjiga u kojima progovara o najbitnijim društvenim problemima u RH, govorio je o Boki Kotorskoj u kojoj je rođen, studiju i životu u Beogradu tijekom kojeg je postao svjestan velikosrpskog fašizma, Marku Perkoviću Thompsonu, Jasenovcu...

Podsjećamo, podcast “Željka Markić & Narod.hr” novi je podcast nakon dosadašnjeg formata “55 minuta sa Željkom Markić”.

Pečarić: U Beogradu su me opstruirali jer sam Hrvat

Na početku podcasta Markić je objasnila da je Pečarić, usprkos tome što je svjetski priznati matematičar, u javnosti još poznatiji po svojem društvenom angažmanu u važnim pitanjima za RH.

Nakon što je za laike pojasnio što je to matematička nejednakost i koja je njezina primjena, Pečarić je govorio o Boki Kotorskoj u kojoj je rođen i studiju matematike u Beogradu, a spomenuo je i kako je njegov otac 1950.-ih godina bio u zatvoru.

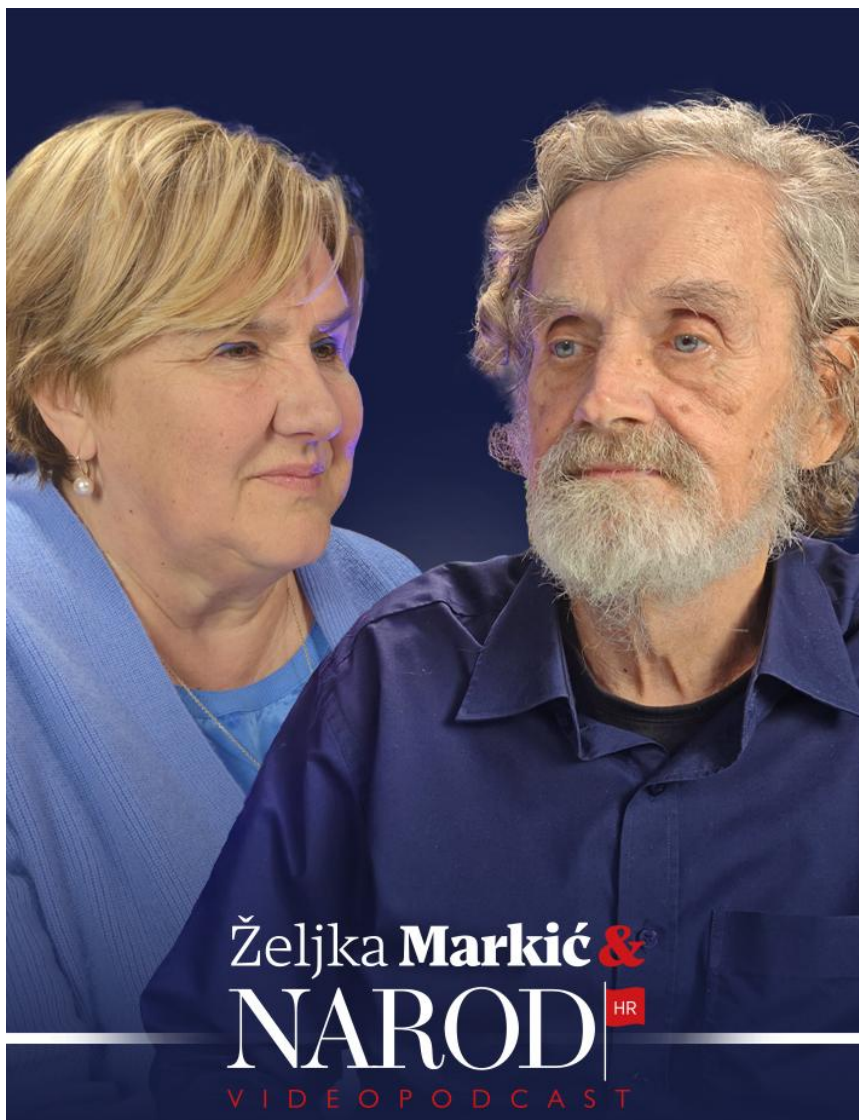
“Kad sam magistrirao pokušao sam se vratiti u Boku Kotorsku. Bio je raspisan natječaj, javili smo se nas trojica, dva moja srednjoškolska profesora i ja. Bio sam prvi na listi, ali se ispostavilo da mi fali tri mjeseca radnog staža”, rekao je Pečarić.

1987. Pečarić je stigao u Zagreb, a akademik je rekao i da je u Beogradu bio opstruiran na razne način zbog toga što je Hrvat.

Pečarić: Imamo problem s desnicom i medijima

Pečarić, iako matematičar, iznimno je angažiran u društvenim pitanjima Hrvatske koja nisu na vrijeme razjašnjena.

“To je nešto što se zove memoricid koji je napravljen nad Hrvatima posebno u Boki Kotorskoj. Bio sam šokiran kad sam došao u Zagreb kad sam shvatio da oni mnogo manje od onih u Beogradu znaju da postojimo mi Hrvati u Boki Kotorskoj.”

Na taj je način Pečarić shvatio da mora ljudima rasvjetljavati pojedinosti o Boki Kotorskoj, ali i o drugim temama koje su bile zanemarene poput Jasenovca.

Voditeljicu Markić zanimalo je što Pečarić misli koji su glavni problemi Hrvatske trenutno.

“Imamo problem s desnicom. Osnovni problem je samo jedan – svatko od njih voli biti šef. Svi su za zajedništvo pod uvjetom da oni budu glavni. To vam je 25 godina od promjene vlasti u RH uvijek ista priča”, naglasio je Pečarić.

Akademik Pečarić je naveo i problem s medijima koji, po njegovom mišljenju, nameću narativ da “ne možemo ništa sami, da nismo samostalni, da smo slučajna država”...

Pečarić: Ovako ćete prepoznati one koji nisu za Hrvatsku

Pečarić je autor niza knjiga o djelovanju Marka Perkovića Thompsona i napadima na njega.

“Čim je došla promjena vlasti 2000. godine krenuli su napadi. Don Anđelko Kačunko je još 2002. napisao da je nastupila “thompsonofobija”... Moj prvi članak koji govori o napadima na Thompsona je bio kada su rukometaši postali svjetski prvaci 2003. godine. Onda im je, ako se sjećate, zabranjeno da im Thompson pjeva na dočeku”, kazao je Pečarić.

Pečarić je tih godina bio i organizator više peticija za zaštitu lika i djela Marka Perkovića Thompsona.

“Predlagali su mi nešto drugo, ali ja sam odlučio da treba spašavati Thompsona, da je to najbitnije”, rekao je Pečarić te nastavio:

“Ja kažem da je Thompson više učinio kako bi mladima u RH razvio domoljublje nego cijelo hrvatsko školstvo, uključujući i mene samog.”

Pečarić angažiran i oko Jasenovca

Osim oko Thompsona, Pečarić je iznimno angažiran i oko teme Jasenovca zbog čega je ušao i u javnu polemiku s Ivom Goldsteinom.

“Kako ćete prepoznati tko nije za Hrvatsku državu? Oni koji prihvaćaju laži o Stepincu, laži o Jasenovcu i laži o pozdravu “Za dom spremni”, rekao je Pečarić.

Akademik Pečarić govorio je i o stvaranju RH, članstvu u HDZ-u, Franji Tuđmanu, Žarku Puhovskom, medijima, planovima za budućnosti...

Cijeli podcast pogledajte ovdje:

<https://www.youtube.com/watch?v=bBBmbFF5kc>

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-u-podcastu-zeljka-markic-narod-hr-kako-prepoznati-tko-nije-za-hrvatsku>

**UVOD KNJIGE: J. PEČARIĆ, PROF. EMERIT. DR. SC.
ŽELJKO HORVATIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.**

YOUTUBE.COM

Željka Markić & Narod.hr #143 - Josip Pečarić

6,390 views Premiered Mar 10, 2026, 61 Comments

Intervju možete pogledati na:

<https://www.youtube.com/watch?v=bBBmbFF5kc>

U razgovoru na podcastu *Željka Markić & narod.hr* govorio sam o HRVATSKOM KRIVOSUĐU a u svezi s nevjerojatnim presudama hrvatskih sudova u vezi s tužbom Iva Goldsteina u kojoj je on tvrdio da su tvrdnje koje sam ja citirao moje tvrdnje. Zapravo sudcima ništa nije značilo to što smo mi pokazali da se radi o tvrdnjama hrvatskog povjesničara pok. prof. Vladimira Mrkocija pa presude pokazuju da ti sudci meni oduzimaju pravo da sam odlučim kojemu ću povjesničaru vjerovati i citirati ih. To je pravo svakoga, a u mom slučaju je još zanimljivije jer sam na poziv Hrvatskog instituta za povijest objavio knjigu:

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konclorima*, Hrvatski institut za povijest, Zagreb, 1998.

Ako znamo da je niz povjesničara ukazivalo na neistine u radovima Iva Goldsteina, a po najpoznatijem izmišljanju drobilnice u Jasenovcu danas je poznat kao IVO DROBILICA, konstatirao sam datakvi pravnicima ili nisu inteligentni ili nisu poštteni. Spomenuo sam i da se u mom Kotoru znalo govoriti da oni neinteligentniji idu studirati pravo. Ali i da ima itekako izuzetnih pravnikana. Spomenuo sam i svoje prijatelje danas pokujne prof. dr. Željka Horvatića, koji je bio Predsjednik Hrvatske akademije pravnih znanosti i dr. Milana Vukovića koji je bio Predsjednik Vrhovnog suda RH i član Ustavnog suda RH i o njemu sam napisao knjigu:

J. Pečarić, Dr. Milan Vuković, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukovic.pdf>
https://www.youtube.com/watch?v=_bBBmbFF5kc

Na portalu narod.hr objavljen je i tekst o razgovoru:

ZNANSTVENIK I PUBLICIST

JOSIP PEČARIĆ U PODCASTU 'ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR': KAKO
PREPOZNATI TKO NIJE ZA HRVATSKU

11. ožujka 2026.

(...)

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-u-podcastu-zeljka-markic-narod-hr-kako-prepoznati-tko-nije-za-hrvatsku>

G. Mirko Crljern je objavio dva slikovna komentara koja se odnose na dio mog komentara o Thompsonu:

Poštovani Akademike s posebnom ljubavlju naš narod je pratio vaš medijski nastup na potkastu Željka Markić & Narod.hr. i gotovo smo svi uživali u tome a najzanimljivija je vaša pohvala M.P.T. da kako je on više doprinuo domoljubnoj svijesti na našu mladost nego cijelo školstvo. Pošto se slaže gotovo sva publika s tim ne vidim razloga da ne biste pokrenuli akciju da mu se dodijeli svečani doktorat od naših institucija hvala vam unaprijed na

POZDRAV vašoj odluci.

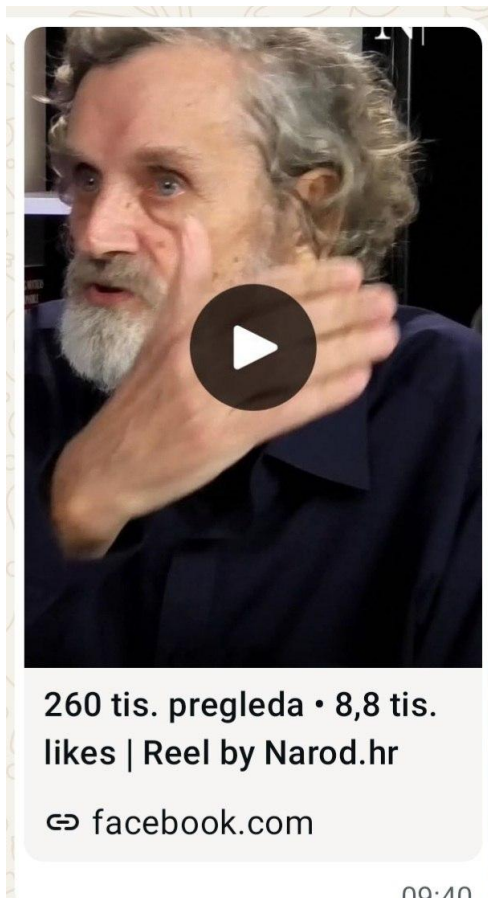
AKADEMIK

Mirko Crljen

Josip Pečarić

Taj dio je posebno objavilo i sam portal narod.hr prvo na svom facebooki a potom i na samom poirtalu:

Zapravo na *Facebooku narod.hr* dani su slijedeći podatci:
11 tis. Lajkova, 628 komentara, 1,3 tis. dijeljenja, više od 294. tis. prikaza

Napisao sam knjige ili ih zajedno napisao s drugim hrvatskim pravnicima, a i moj brat je bio sudac županijskog suda:

J. Pečarić, Željko Olujić, Zagreb, 2022. str. 362.

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>

Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Francišković, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franciskovic.pdf>

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hodakthompson.pdf>

J. Pečarića, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.: dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hrvojeklasic.pdf>

J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/goldthompson.pdf>

J. Pečarić i Z. Hodak, Dr. sc. Ivica Granić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/granic.pdf>

J. Pečarić i Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Jasenovac / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, 2. dio“ dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/klasic2.pdf>

J. Pečarić, Hodak i Slobini zečevi, dragovoljac.com., 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hodak.pdf>

J. Pečarić, Davorin Karačić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/karacic.pdf>

J. Pečarić, Đildo i Tea u knjigama mlađeg brata, Zagreb, 2023., str. 392.

Bio sam i podpredsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta HNES). Predložio me je Predsjednik HNES-a prof. emer. dr. sc. Zvonimir Šeparović koji je u dva navrata bio ministar pa i pravosuđa. I o njemu sam napisao knjigu: J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, Zagreb, 2020., str. 336.

Profesora Horvatić upoznao sam 2007. godine. Naime, stručnjaci s Pravnog fakulteta u HAZU predstavili su svoj projekt o „zločinačkom pothvatu“. S dr. Milanom Vukovićem, koji je već tada vodio znanstveno-stručni skup Haaški sud – «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to?», otišao sam čuti što su naši pravници uradili na tom projektu koji im je financirala hrvatska država. Dr. Vuković je bio nezadovoljan onim što je čuo te je napustio to predstavljanje. Ostao sam s namjerom da izrazim svoje nezadovoljstvo činjenicom da se nitko od njih nije osvrnuo na činjenicu da Sud u Haagu ne uzima u obzir zločin protiv mira, tj. zločin agresije i činjenicu da sintagma o „zločinačkom pothvatu zločinačke organizacije“ služi samo za obranu agresije i agresora. To sam u diskusiji i učinio. Srećom prije mene je dobio riječ profesor Željko Horvatić. Između ostalog upozorio je kako se grdno varaju oni koji vjeruju da će svojim presudama u Haagu izmijeniti povijest Domovinskog rata, njihove presude će biti dokumenti njihove sramote kao stručnjaka.

Na kraju predstavljanja rekao mi je: “Nas dvojica se u potpunosti slažemo”. Upozorio sam dr. Vukovića na tu njegovu sjajnu diskusiju i profesor Horvatić je sudjelovao na slijedećem znanstveno-stručnom skupu Haaški sud – «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to?». u Zagrebu 8. lipnja 2007. godine. Poslije tog skupa HINA je izvijestila, a prenijele su i neke dnevne novine, slijedeće:

Predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske Željko Horvatić izjavio je danas kako Vijeće sigurnosti ne bi trebalo dopustiti najavljeni odlazak glavne tužiteljice Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju Carle Del Ponte s te dužnosti bez utvrđivanja njezine odgovornosti za, kako je rekao, nestručnost i zlorabu ovlasti i trajno narušeno povjerenje država članica UN-a i svjetske javnosti u međunarodno kazneno pravo i pravosuđe.

Doista se pokazalo i u mom slučaju i u nizu sličnih da je žalosno u što se pretvorilo hrvatsko pravosuđe. U razgovoru s dr. Željkom Markić sam rekao da

je sada na Ustavnom sudu RH moja tužba za povrijeđu mojih ljudskih prava i rekao sam da poslije iskustva sa sudovima u Zagrebu i Slavanskom Brodu (gdje su čak u presudi lažno proglasili Iva Drobilicu akademikom) i Vrhovnog Suda ne vjerujem ni Ustavnom sude RH i da očekujem da ću ići i na Europskin sud.

Zapravo to je i moja obaveza prema svim sjajnim pravnicima u RH, a posebno prema spomenutima uključujući i prof. Horvatića.

To je i moja obaveza prema HAZU jer je intervju zbog kojega sam kažnjen objavljen i 2012. kada sam zaustavio izbor Iva Drobilice u HAZU, a tekst prof. Mrkocija 2002. na 2003. godinu.

Goldsteinu nisu smetale tvrdnje prof. Mrkocija tada već tek kada sam ih ponovo objavio i to u knjizi o Puhovskom.

I tek sada je sudcima bilo uvjerljivo svjedočenje njegove supruge i kćerke koja je već u medijima nazvana Princeza Tesa Goldstein Drobilica. Evo njegovog svjedočenja iz prvostupanjske presude:

Svjedokinja Tesa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Ali kadfa spominjem moju Akademiju moram naglasiti posebno objasniti koliko je velika glupost tih sudaca.

Naime, kaznjavaju me za intervju iz 2012. Objavljen u povodu mog zaustavljanja izbora Iva Goldsteina za akademika, tj. Mog odgovora na pitanj poznatog hrvatskog kolumniste Davora Dijanovića:

Prije izborne skupštine ironično ste izrazili zadovoljstvo što će u HAZU napokon ući povjesničar (dr. Ivo Goldstein) koji je postao slavan dokazujući genocidnost hrvatskoga naroda. Gdje je dr. Goldstein iznio tezu o genocidnosti hrvatskog naroda?

U odgovoru odmah ukazujem na moje pismo-rugalicu koje sam poslao Predsjedniku i Predsjedništvu Akademije:

„Zapravo, kada sam razmišljao o Goldsteinovom 'egzaktom dokazu o genocidnosti hrvatskog naroda' i o glupavom primjeru koji trebam uzeti iz neke njegove knjige, koja je trebala biti osnova za njegov izbor...“

Dakle sada sudovi u RH smatraju da su u znanost iznad Akademije Koliko treba biti glup i misliti tako nešto?

Ova knjiga sadrži tekstove iz mojih knjiga u kojima se spominje prof. dr. sc. Željko Horvatić.

Akademik Josip Pečarić

UVOD KNJIGE: J. PEČARIĆ, BEZOČNA LAŽ IVE DROBILICE / PROFESORI MITRINOVIĆ, TOŠIĆ I AKADEMIK MILOVANOVIĆ, ZAGREB, 2026.

Veliki interes pobudio je razgovor koji sam imao s dr. Željkom Markić:
https://www.youtube.com/watch?v=_bBBmbFF5kc

YOUTUBE.COM

Željka Markić & Narod.hr #143 - Josip Pečarić
 6,596 views Premiered Mar 10, 2026, 61 Comments

Na portalu narod.hr objavljen je i tekst o razgovoru:

ZNANSTVENIK I PUBLICIST

JOSIP PEČARIĆ U PODCASTU 'ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR': KAKO
 PREPOZNATI TKO NIJE ZA HRVATSKU

11. ožujka 2026.

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-u-podcastu-zeljka-markic-narod-hr-kako-prepoznati-tko-nije-za-hrvatsku>

Međutim, izuzetno zanimanje je izazvao dio razgovora o Marku Perkoviću Thompsonu koji je posebno izdvojen na Facebooku portala narod.hr: O THOMPSONU 292.000 PREGLEDA (10 tis. Lajkova,... 606 komentara, 1,3 tis. dijeljenja, 290 tis. Prikaza). Spomenimo samo jedan komentar koji je imao 246 lajkova:

Mirko Crljen

Tako je moj dragi Akademiče sve rečeno neće to neki drugi takozvani intelektualci priznati

Dr. sc. Josip Stjepandić izdvojio je i dva dijela tog razgovora. Prvi je O NAJOGAVNIJIMA MEĐU NAJOGAVNIJIMA koji je na mom facebooku

imao 11,000 pregleda, a upravo je na njemu objavljen i drugi 'IVO GOLDSTEIN LAŽE LI LAŽE!' koji je poslije 24 sati imao 13,000 pregleda:

Ivo Drobilica, pardon Ivo Goldstein zlonamjerno laže u svojoj knjizi „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“, Zaprešić : Fraktura, 2023. na str. 238-239:

Matematičar Josip Pečarić (1948.) je član HAZU. U brojnim istupima koji nemaju nikakve veze s njegovom osnovnom strukom redovito ističe da je "akademik". Rođeni Bokelj, diplomirao je i doktorirao u Beogradu, u tom je gradu postao univerzitetski profesor S obitelji 1987 preseljava se u Zagreb. Ostao je u kontaktu s Beogradom te 1991. godine, u danima kad s beogradskih ulica kreću tenkovi na Vukovar u tom istom gradu objavljuje knjigu o "jednačinama" - u hrvatskom prijevodu "jednadžbe" - (Cikličke nejednakosti i ciklične funkcionalne jednačine, Naučna knjiga, Beograd, 1991., suautor D. S. Mitrinović). Od početka devedesetih počeo je iskazivati politička stajališta i nekoć samozatajni profesor prometnuo se u ultradesničara. Počeo se i amaterski baviti poviješću, pri čemu su mu postulat i historiografske metode bili više smetnja negoli sredstvo.

Da je Drobilica istinski znanstvenik on bi provjerio svoje tvrdnje, a ne lagao da sam ja bio profesor u Beogradu. U ovoj knjizi dajem tekstove koji pokazuju koliko je bezočna njegova laž. Ti tekstovi su često ponavljani i u drugim mojim knjigama, tako da istinski znanstvenik ne bi zlonamjerno izmišljao. Ali poznato je da je cijela karijera dr. sc. Iva Drobilice obilježena lažima O tome sam često pisao:

RIJEČ LAŽ U KNJIGAMA O LAŽNOM AKADEMIKU IVI DROBILICI I
NJEGOVOM TATI LAŽNOM DOKTORU ZNANOSTI

Priča o ovome iz naslova dana je i u slkama.

Druga kao da nam priča o rezultatu razgovora između Vukića i Goldsteina a pri čemu na drobilici koja je njegovo novo ime piše njegovo prezime.

Ona je osnova i dvije tužbe Ive Drobilice protiv mene. Kako me tuži za knjige gdje se on samo usputno spominje, a ne za moje knjige o njemu ili u kojima je veliki prilog – moj feljton – o Goldssteinima, zanima me koliko se puta sta riječ LAŽ spominje u tim knjigama.

I doista, teško je napisati knjigu o Ivi Drobilici da se riječ laž ne pojavljuje puno puta:

1. J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002. 105 PUTA
2. J. Pečarić, Trijumf tuđmanizma, Zagreb, 2003. 131 PUT
3. J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevaram u HAZU!?, Zagreb, 2012. 46 PUTA
4. J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf> 70 PUTA
5. J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf> 195 PUTA
6. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf> 231 PUT
7. J. Pečarić, Goldsteini i hajka na Filipa Lukasa, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/LukasGoldsteini.pdf> 72 PUTA

8. J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/goldthompson.pdf> 199 PUTA

Ovoj kolekciji takvih knjiga pripada i ova knjiga.

Ali ova laž o kojoj je ova knjiga je doista zlonamjerna!

Ona je zapravo i uvreda za moje kolege prof. dr. Dobrila Tošića (Beograd), koji je bio moj mentor za izradu magistarskog rada i koji mi je dao tek obranjeni doktorat danas akademika Gradimira Milovanovića (Niš) s kojim sam objavio i prve radove proširujući rezultate iz tog doktorata.

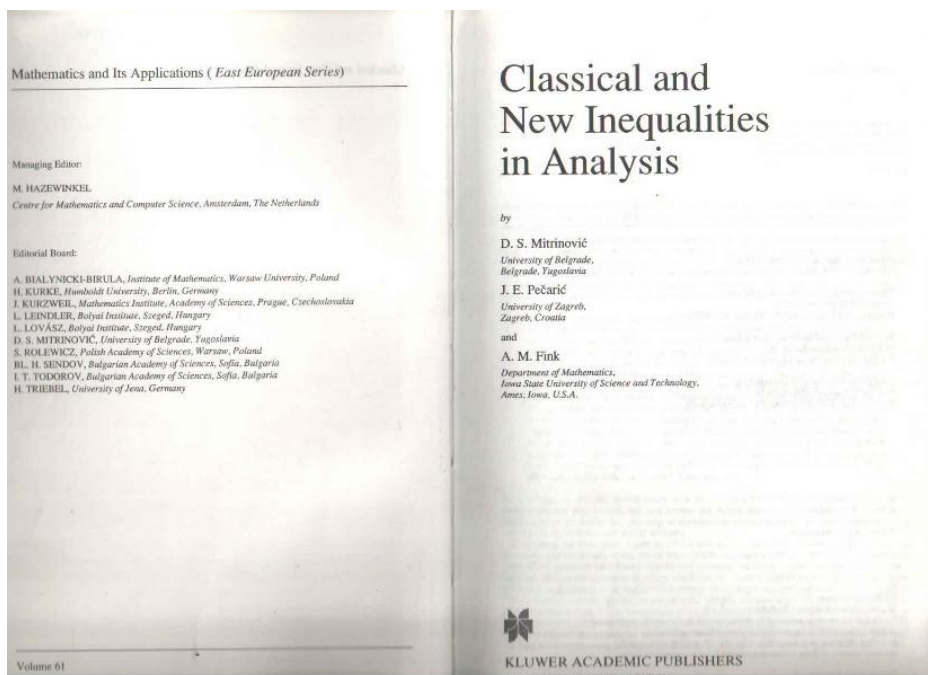
Posredno Ivo Drobilica govori i njima kako su glupi. Zato uz ovaj uvod pored najnovije laži Ive Drobilice kada se predstavlja kao akademik, laži kojoj su se pridružili i sudovi u RH, kao što je svojevremeno Ustavni sud RH njegovog oca proglasio doktorom znanosti, dajem i pismo akademikima:

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI.

A stupidnoj priči Ive Drobilice o mojoj knjizi tiskanoj u Beogradu 1991. koju smo objavili prof. dr. Dragoslav Mitrinović i ja mogu dodati još i 'goru'.

Profesora Mitrinovića, koji je stvorio Beogradsku školu iz teorije nejednakosti, i mene su već prije mog dolaska u Zagreb nazivali u svjetskim referativnim bazama 'dva velika imena' u toj oblasti profesor i njegov učenik.

A mogao je nekakvu glupost izmisliti Ivo Drobilica i zbog činjenice da smo u vrijeme rata još 1993. prof. Mitrinović i ja objavili knjigu pri čemu je njegova država bila Jugoslavija, a moja Hrvatska:

Na lijevoj strani možete vidjeti da je prof. Mitrinović bio i u Editorial Bordu te serije matematičkih monografija izdavačke kuće Kluwer Academic Publishers. Dordrecht / Boston / London.

Mitrinović i ja smo surađivali sve do njegove smrti sredinom devedesetih. Suradivao je i on s po Goldsteinu *ultradesničarem*.

Na primjer, želio je prof. Mitrinović pri kraju života da nekako organiziramo da cjelokupnu njegovu knjižnicu i sve materijale koje je godinama sakupljaju iz matematike nekako dostavi *ultradesničaru* u Zagreb. Ratno vrijeme je to onemogućilo.

Laždni akademik Ivo Goldstein

Šteta što pronalazač DROBILICE u Jasenovcu nije znao za tu knjigu, jer bi mogao izmisliti nešto slično zbog činjenice da tada Jugoslavija nije priznavala Hrvatsku i vodila izvršila je agresiju na nju. Pa s lažima je i počeo svoju znanstvenu karijeru kako je to opisao i prof. dr. sc. Miroslav Brandt.

Prof. Mitrinović nije više s nama, ali živi su i prof. Tošić i akademik Milovanović. Što oni misle o *ultradesničaru* možete vidjeti u ovoj knjizi, knjizi o samo jednoj laži dr. sc. Ive Drobilice – kome je jedna takva laž donijela i to ime.

Tekstovi u kojima se spominju i profesori Mitrinović i Tošić i akademik Milovanović dani su često i više puta u mojim knjigama pa su doista bili lako dostupni. Naravno ne kada ti je osnova u 'znanstvenom' radu laž.

Ova knjiga je sastavljena iz tih tekstova.

Akademik Josip Pečarić

<https://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/47442-knjiga-akademika-josipa-pecarica-bezocna-laz-ive-drobilice-profesori-mitrinovic-tosic-i-akademik-milovanovic>

DR. ŽELJKA MARKIĆ U MOJIM KNJIGAMA

VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.

KARDINAL BOZANIĆ VUKOVARSKA RANA OTVARA SE NA KRIŽU BEŠĆUTNOSTI POLITIČARA

Subject: Kardinal Bozanić: Vukovarska rana otvara se na križu
bešćutnosti političara
Date: Sun, 08 Sep 2013 21:50:02 +0100
From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
To: undisclosed-recipients;

8. 9. 2013. u Mariji Bistrici kardinal Bozanić je propovijedao hodočasnicima, a između ostalog dotakao se i Vukovara i aktualnog stanja u zemlji, kao i građanske inicijative "U ime obitelji".

O inicijativi "U ime obitelji" progovara u točki 7, a o Vukovaru u točki 8.

Točka 8.: Braćo i sestre, danas u Hrvatskoj vidimo da se razne pojave žele izmiješati, promijeniti im značenja, obilježiti jednakom etiketom i staviti na istu razinu, zapostavljajući istinu. Zbog toga dolazi do zbunjenosti, nesnalaženja, razdora i tjeskobe, do svega onoga što priječi da u svojoj Domovini budemo mirni i sretni. Uzaludna su uvjeravanja kako se prošlost mora zaobići. Jer upravo oni koji govore da im prošlost nije važna, u njoj nalaze nadahnuća za svoja nedjela. Ako se ne suočimo s teretom prošlosti i ne vidimo joj lice u njezinoj istini, zasigurno ćemo se suočiti s njenim tamnim sjenama koje se nadvijaju nad nas i samo ćemo naslućivati što će i koga sve prekriti.

Toliko smo puta napominjali i ne umaramo se ponavljati da treba iznijeti istinu o prošlosti, da ne bismo ranili sadašnjost i zatvarali put miroljubivoj budućnosti. Kao kršćanima neprihvatljiv nam je bilo koji politički stav koji grubo gazi

dostojanstvo čovjeka, a naročito pogubne ideologije iz 20. stoljeća. I dok smo u Hrvatskoj na svim razinama upoznati s neprihvatljivošću fašizma i nacizma, još uvijek trpimo posljedice komunističkoga terora, o kojemu se hrvatskoj javnosti skriva istina, čak i veličajući nalogodavce i izvršitelje komunističkih zločina. Takvo ponašanje hrvatskim katolicima nikada ne će biti prihvatljivo.

Upravo je s ovog mjesta prije petnaest godina, 3. listopada 1998. godine, prigodom beatifikacije kardinala Alojzija Stepinca, blaženi papa Ivan Pavao II. govorio o cjelokupnoj tragediji koja je pogodila hrvatsko pučanstvo i Europu tijekom prošloga stoljeća obilježena trima velikim zlima: fašizmom, nacizmom i komunizmom (usp.: Propovijed u Mariji Bistrici). I dok se spominjemo nezaboravnog slavlja beatifikacije kardinala Stepinca, ta poruka blaženog Pape, na ovom mjestu, odjekuje kao ispit savjesti svakoj političkoj opciji u Hrvatskoj.

To odjekuje snažno kao pitanje i sada, kad se nalazimo pred beatifikacijom svećenika Miroslava Bulešića, koja će biti 28. rujna ove godine u Puli; svećenika koji je, pod okriljem komunističke partije, ubijen dvije godine nakon rata, kao jedan u nizu ne samo žrtava iz mržnje prema vjeri, nego i žrtava za koje nitko nije istinski odgovarao.

Čudi nas da upravo oni koji se navodno zalažu za "europske vrijednosti" ne uviđaju koliko su neljudski stavovi koji štite istinske neprijatelje tih vrijednosti, ali ponajprije neprijatelje čovjeka.

Iz tog nerazlikovanja i nepriznavanja istine rastu nove klice nepravde.

Nažalost, premda sam na to i ranije upozoravao, kao vjernik i biskup danas ne mogu prešutjeti pokušaj da se obescijeni simbole slobode i da se hrvatska vukovarska rana otvara na križu bešćutnosti političara.

Postavlja se pitanje komu to sada u Hrvatskoj treba i za čije se to dobro čini? Nije li sada hitnije suočiti se s rješavanjem teških gospodarskih prilika hrvatskih građana? Ili je pak razlog da se skrene pozornost od nedosljednosti i neodgovornosti u koju se gura Hrvatsku u odnosu na Europsku Uniju?

Kao biskup s ovog mjesta pozivam one koji mogu da pođu na znakovito slavlje beatifikacije u Pulu koje povezuje dva iznimna svjedoka vjere:

Alojzija Stepinca i Miroslava Bulešića, ali ujedno i nas učvršćuje u našim kušnjama i trpljenjima, da se ne umorimo živjeti za druge.

Cijela propovijed je lijepa, a može se pročitati na najčitanim vjerskom portalu u zemlji:

<http://www.bitno.net/vijesti/hrvatska/kardinal-bozanic-vukovarska-rana-otvara-se-na-krizu-bescutnosti-politicara/>

8. rujna 2013.

U VUKOVARU CRNOM TKANINOM PREKRIVENI TUĐMANOV I ZADRIN SPOMENIK

Na novinarsko pitanje da li se HDZ posipa pepelom, jer sada najavljuje promjenu vukovarskoga Gradskog statuta koji je svojedobno i donio, Josić je rekao kako mu je drago ako netko shvati da je pogriješio, da tu pogrešku želi ispraviti.

Stožer za obranu hrvatskog Vukovara danas je, devetog dana prosvjeda protiv postavljanja dvojezičnih ćiriličnih ploča na javne ustanove, crnom tkaninom prekrrio poprsje prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana i vukovarskog heroja Blage Zadre.

Predsjednik Stožera Tomislav Josić izjavio je novinarima kako je spomenik pokojnog predsjednika na vukovarskom Trgu Republike Hrvatske prekriven da "ne bi gledao sramotu koja se događa u Vukovaru".

"I dalje ćemo biti dosljedni do ispunjenja naših zahtjeva i proglašenja Vukovara mjestom posebnog pijateta", rekao je Josić.

Ocijenio je kako je sve ono što se posljednjih dana događa u Vukovaru, zamagljivanje očiju hrvatskoj javnosti i skretanje pozornosti s pravih gospodarskih problema.

Josić je istaknuo kako su u Stožeru upoznati s inicijativom predsjednika Ive Josipovića da se dijalogom postigne konsenzus o odnosu prema manjinskim zajednicama, kazavši kako su "spremni na razgovore, ali nisu spremni na kompromise".

"Mi ćemo naše argumente staviti na stol, a oni neka stave svoje", rekao je Josić. Dodao je kako se žrtve ne mogu izjednačavati i ne može se dijeliti krivnja, jer, naglasio je, Hrvati su se branili i nikoga nisu napadali.

Na novinarsko pitanje da li se HDZ posipa pepelom, jer sada najavljuje promjenu vukovarskoga Gradskog statuta koji je svojedobno i donio, Josić je rekao kako mu je drago ako netko shvati da je pogriješio, da tu pogrešku želi ispraviti.

"Ako se to radi iz nekih drugih pobuda onda ćemo se svađati", dodao je.

Predsjednik Stožera za obranu hrvatskog Vukovara također je potvrdio da se ozbiljno razmišlja o mogućnosti iniciranja referenduma vezano za proglašenje Vukovara mjestom posebnog pijeteta, po uzoru na onaj koji je proveden "U ime obitelji".

Stožer za obranu hrvatskog Vukovara danas je crnom tkaninom prekrrio i poprsje poginulog vukovarskog heroja Blage Zadre u vukovarskoj četvrti Borovo Naselje.

Autor: Hina / Dnevno.hr
10. rujna 2013.

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

HRABRO SRCE NARODA NADE

Mate Kovačeviću tekstu Hrabro srce, Hrvsvijet, 27. 12. 2013. kaže:

Protekla godina je potvrdila, kako je papa Ivan Pavao II s razlogom posebno ljubio hrvatski narod. Upravo je taj narod prihvatio poruku nade velikoga pape – Ne bojte se! I nije se bojao, unatoč režimsko-medijskim pritiscima, organiziranoj kampanji, u kojoj su ga svim sredstvima pokušavali uvjeriti kako mu je najbolje da pristankom na vlastito samoubojstvo zauvijek nestane s povijesne pozornice. Eto, taj izmučeni, ranjeni, varani i sustavno razarani narod prihvaćanjem nade odužio se svom iskrenom zagovorniku u danima svoje najteže pogibelji.

Oslobodivši se straha na referendumu o zaštiti braka i obitelji dvotrećinskom je većinom odlučio ne samo preživjeti jednu iznimno sofisticiranu agresiju, nego je takvom referendumskom pobjedom potaknuo i druge narode da se zauzmu za vlastiti opstanak, a domaći režim prisilio da se do gola razodjene u svom političkom poslanju.

Doista je rezultat referendumu doveo to toga da mnogi u svijetu shvate što to znači i za njihove zemlje i za cijeli svijet, tj. da shvate zašto je Sveti Otac Ivan Pavao II govorio o Hrvatima kao o narodu nade. Na to sam upozorio i neposredno prije samog referendumu kada su me iz građanske inicijative "U ime obitelji" zamolili za izjavu (15. 11. 2013.):

Blaženi Ivan Pavao II. za nas Hrvate govorio je da smo NAROD NADE!

Bivši francuski vojni biskup Michel Dubost, prije desetak godina na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu, rekao je da se divi Hrvatima, jer imaju nešto što sve više nestaje, imaju vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti.

I naš Papa i francuski biskup su, prije svega, mislili na našu ljubav prema Bogu, svom narodu, Domovini i obitelji. Oni su itekako znali da te ljubavi svjetski moćnici smatraju glavnim prijetnjama njihovoj vladavini svijetom.

A doista je iznimna ljubav koju su naši branitelji pokazali prema svom narodu i Domovini u Domovinskom ratu, njegovom nastavku u Haagu pa sve do borbe koju danas predvodi Stožer za obranu hrvatskog Vukovara.

Veličanstven je bio doček generalima Gotovini i u kada je zapravo hrvatski narod pokazao svjetskim moćnicima, unatoč propagandi njihovih slugu i na vlasti i u medijima, da te vrjednote žive u nama i ne mogu ih uništiti.

Građanska inicijativa "U ime obitelji" učinila je na prvi pogled nevjerojatni podvig sakupivši 750 000 potpisa za obranu višetisućljetne vrjednote braka. Za obranu kršćanskog načina života, života u skladu s Božjom voljom. Zapravo, oni su vjerovali u svoj narod. U NAROD NADE.

Danas vidimo da su protiv toga oni isti koji se nisu radovali ni pobjedi u Domovinskom ratu, ni pobjedi u Haagu. Vidimo koliko takvi ne vole svoj narod pa 750 000 Hrvata nazivaju i "prljavim pokretom".

Takvi će vas, s malih zaslona i u glavnim tiskovinama, zasipati pozivima da zaboravite na ljubav prema obitelji, tj. da zaokružite PROTIV na Referendumu.

Tražit će da zaboravite na svoju djecu, da zaboravite na njihovo pravo – za koje se doista trebate boriti – PRAVO DJETETA DA IMA I OCA I MAJKU!

Zato Vas pozivam da izađete na Referendum u nedjelju 1. prosinca 2013., zaokružite ZA i tako pokažete kako je Sveti otac blaženi Ivan Pavao II bio u pravu kada nas je nazvao NARODOM NADE!

Znamo da je i Stožer uspio sakupiti mnogo više od potrebnog broja potpisa, pa mu se jedna grupa članova HAZU-a zahvalila na tome (akademici Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Josip Pečarić, Stanko Popović, dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU-a, prof. Kuzma Kovačić, akad. kip., član suradnik HAZU-a), a Pismo je supotpisalo nekoliko stotina hrvatskih građana (npr.: fra Andrija Nikić, osobno i u ime 1330 članova Hrvatskog kulturnog društva Napredak i 27 članova Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti sa sjedištem u Mostaru; prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management; sveučilišni nastavnici i doktori znanosti Ivan Bakran, Marin Čikeš, Nikola Debelić, veleposlanik u m., Ana Marija Grancarić, Ivan Karlić, Šimun Križanac, Stipe Kutleša, Ante Lauc, Ivan Malčić, Vladimir Mikuličić, Josip Mužić, Kosta Urumović, Julije Jakšetić, Ivan Poljaković, Vinko Grubišić, Ivan Kordić, Darko Žubrinić, Tatjana Šimurina, Srećko Botrić, Domagoj Jamičić, August Janeković, Josip Matjan, Davor Pećnjak, Damir Pešorda, Dubravka Sesar, Igor Šipić, Stjepan Razum, Petar Vučić; spomenimo još samo da su Pismo potpisali među ostalima i mnogi književnici npr. Marija Peakić-Mikuljan i fra. Miljenko Stojić):

Poštovani članovi Stožera za obranu hrvatskog Vukovara!

Čestitamo vam na velikom uspjehu što ste i pored nevjerojatnih pritisaka sakupili i predali Hrvatskom saboru 632 165 potpisa građana koji su dali potporu referendumskoj inicijativi "Vukovar – Ne ćirilici".

Toliki broj potpisa potvrđuje kako su hrvatski građani prepoznali kako je vaše referendumsko pitanje u skladu s vrijednostima na kojima počiva hrvatsko društvo.

Svatko tko bude odlučivao o ovom referendumu bit će suočen s jednostavnim pitanjem:

Bi li položaj hrvatske većine u Vukovaru i srpske manjine u Hrvatskoj bio bolji da je Stožerov zahtjev o udjelu preko 50 posto već ugrađen, bolje rečeno ostao ugrađen, u Ustavni zakon o nacionalnim manjinama?

Jasno je svima, osim današnjim vlastima, da je probleme koje danas imamo u Vukovaru isprovocirala Vlast nepoštovanjem članka 8. tog Zakona. Poznato je kako takvo rješenje nikako ne utječe na pravo pojedinog grada ili općine da dopusti dvojezičnost čak i u slučajevima kada manjinskog stanovništva ima manje od zakonom potrebnog. Na lokalnim razinama to se i do sada ostvarivalo uvijek kada je postojalo obostrano poštovanje manjinskog i većinskog naroda. Naravno, to podrazumijeva i lojalnost pripadnika nacionalne manjine državi u kojoj žive, pa je nedopustivo da lider te manjine, koji ih kao takav zastupa u Hrvatskom saboru, izjavi kako je njihov glavni grad Beograd, a ne Zagreb.

A obostrano poštovanje ne ugrožava prava nacionalne manjine, nego suprotno, učvršćuje ih.

Referendum je nužan upravo zato što će se izglasavanjem potpore referendumskom pitanju spriječiti svaka vlast u RH u ugrožavanju položaja i nacionalnih manjina i hrvatske većine selektivnom primjenom članaka Ustavnog zakona!

Zato smo u potpunosti uvjereni kako će Ustavni sud RH to znati prepoznati i omogućiti održavanje i ovoga narodnog referenduma.

U Zagrebu 17. prosinca 2013.

*Svi ti uspjesi hrvatskog naroda iznova nas upozoravaju kako se moramo iznova podsjetiti na Gospinu poruku (ili upoznati je) danu don Stefanu Gobbiju, osnivaču Svećeničkog marijanskog pokreta, koja se izričito odnosi na Hrvatsku i hrvatski narod (prema don Gobbijevoj knjizi *Marijinim predragim sinovima*): Zagreb (Hrvatska), 20. rujna 1996.*

Ne boj se malo stado

"Kako sam zadovoljna Cenakolom što si ga ovdje imao sa svećenicima i vjernicima moga Pokreta, kojem je predsjedavao Kardinal Nadbiskup koga veoma ljubim i štitim.

Na ovu se Naciju Protivnik razbjesnio, donoseći u nju tešku kušnju nasilja i rata. Kolike su patnje morala podnijeti ova moja djeca! Ja sam se zauzela da dobiju veliki dar oslobođenja i mira.

Ali sad vas očekuju još veće muke.

– Ne boj se malo stado. Ocu Nebeskom se svidjelo dati vam kraljevstvo moga Bezgrješnog Srca.

Ja sam se očitovala i vi ste prihvatili s velikodušnošću moje male djece.

Sada vas mogu povesti, kao nebeska vrtlarica u svijetlom vrtu vaših duša, na put čistoće, ljubavi i svetosti, vježbom svih kreposti koje su mi drage.

– Ne boj se malo stado. Vaša nebeska Majka udijelila vam je dar da se okupite sa svih strana u Njezinu pobjedničku četu.

Došao je čas odlučujuće bitke.

Sotona je već došao do vrhunca svoje moći i sada, također i u Crkvi, dovršit će (svoje djelo), koliko mu je Gospodin dopustio za Njeno najbolnije čišćenje.

Časovi, koje ćete proživjeti, spadaju među najvažnije, jer svi događaji koje sam vam prorekla, ispunit će se.

– Ne boj se malo stado. Budite moja mala djeca, koju sam okupila sa svih strana svijeta, za veliku bitku između Boga i Sotone, između sila dobra i sila zla.

Gospodin će pobijediti preko Mene, svoje male Sluškinje. Ja ću pobijediti pomoću vas, moja mala djeco.

Ono što se dogodilo u ovoj Naciji postaje znak za sve. Zbog svoje vjernosti Isusu i vašoj nebeskoj Majci, Crkvi i Papi, Sotona je navalio na nju, u pokušaju da je uništi. Imajući na umu ovaj cilj, udružile su se sve sotonske i masonske sile. Međutim, Ja sam sama označila čas njihova poraza.

Tako će biti za čitavo čovječanstvo.

Zato vas pozivam na pouzdanje i nadu.

– Ne boj se malo stado. Vama je povjereno poslanje da ostvarite trijumf mog Bezgrješnog Srca u svijetu.

Kada nas je fizički napustio Otac hrvatske države akademik Franjo Tuđman, na komemoraciji u Adelaidi rekao sam kako je "djelovanje predsjednika Tuđmana izravno u suprotnosti s današnjim pokušajima stvaranja novog svijeta u kojemu je bitan jedino pojedinac":

Svijet u kojem nema mjesta ni za obitelj niti za malobrojne narode. Jer oni najmoćniji su sebi i svojim narodima već osigurali vladajuće pozicije u današnjem svijetu. Svi oni koji žele boljitak svojih naroda izravno ih ugrožavaju. Zato su predsjednik Tuđman i Hrvatska stalno na udaru medija koji su u rukama najmoćnijih i preko kojih svjetski moćnici osiguravaju svoje interese.

To je bilo na tragu Gospine poruke, ali ipak daleko od nje. Na Gospinu poruku ukazao je još 17. 4. 2011. Mile Prpa u svom tekstu *David i Golijat – smrtna borba svjetova* opisujući borbu Hrvata s EU i Haaškim sudom. Naravno, Haaški sud jest bio ogromno zlo koje se nadvilo nad našim narodom, ali samo jedno od mnogih. Zapravo, iako je Prpa sjajno najavio našu pobjedu pobjedu dobra, moramo naglasiti da ta bitka nije završena. U Haagu su u okovima zla još uvijek general Praljak i ostali Hrvati iz BiH. Ali uzdajmo se u Gospinu poruku – mi i jesmo narod nade, zar ne?

Ljudima je sigurno te daleke 1996. godine izgledalo nevjerojatno zašto je Gospa, poslije Međugorja, izabrala ponovno našu Hrvatsku i nas Hrvate? Zar na takvo pitanje ne odgovara biskup Ante Ivas kada je u Grozdanskom 12. 1. 2014. istaknuo kako nije čudo da je cijela povijest našeg naroda u znaku Kristova križa, pod kojim je i naš narod prolazio svoje teške, Getsemanske ure i krvave križne putove, živio vremena teških pitanja, koja je postavljao svijetu i Bogu onako kako je Isus pitao Oca u krvavom znoju pod maslinama: *Je li moguće da me mimoiđe čaša ova, Oče?* "Postavljali smo ih i u vremenima teških narodnih lutanja, nesnalaženja, nesloge, razdora, izdajničkih Judinih poljubaca, teških borbi i lažnih optužbi od svoje vlastite djece i roda, a još više od izroda, od svojih glavara narodnih i svećeničkih. U vremenima kad su ga izvodili na sudove Pilatima, tuđincima, nasilnicima i lopovima svjetskim i optuživali ga kao zločinački, genocidan, teroristički, fašistički, klerofašistički ustaški narod sa 'živom ustaškom gujom u njedrima', kako i danas neki kažu."

Biskup dalje govori i o onome što je Gospa nazvala *još većim mukama*:

Zašto je opet ime Hrvatske države postalo nepoželjno, gotovo sramotno, ustaško, a sve hrvatsko se sve više naziva ustašoidnim... I pjesme, pjevači i športaši, i pozdravi i slova i novac. Domoljubi su opasni desničari. Vjernici, kler, biskupi se miješaju u politiku i u narod..., izlaze u javnost, "podržavaju referendume" umjesto da šute i mole u crkvama i sakristijama, gdje im je mjesto. Tako nam je decenijima ponavljao i CeKaHa... I zašto se, u isto vrijeme gotovo nesmetano rehabilitira četništvo, memorandumska propaganda o ugroženosti srpskog naroda u Hrvatskoj, čak i zloglasna i zločinačka UDBA? Zašto naši branitelji postaju "opasni i sumnjiv element, udruge zločinaca, ubojica, kradljivaca, ološ i izrod naroda", kako ih sve češće prozivaju plaćeni i dirigirani mediji i portali... Zašto je gotovo 3000 sebi oduzelo život..., i nikome ništa?! Nisu ovo politikantska pitanja, kako će neki bijesno vikati, ali jesu ozbiljno sudbonosna životna pitanja ove zemlje, svim političarima, ali i svima nama. Moralna je i kršćanska dužnost ne šutjeti, isto kao i moliti i raditi. (Ora et labora!)

Da, ne treba šutjeti. Smiju li postojati beskičmenjaci, pogotovu među državotvornim intelektualcima, u narodu kojemu je Gospa poslanje da ostvari trijumf njenog Bezgrješnog Srca u svijetu?

Zapravo, prije svega ponovo trebamo imati, kako kaže veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec (Portal HKV-a, 13. 1. 2014.), snažnu hrvatsku državu:

Ako si slab i glup onda te svatko lako šutne (rečeno Milanovićevim rječnikom), kao što Hrvatsku šutaju i sada, ako u državi imaš idiote koji su i dalje zaraženi jugoslavenskom idejom kao sifilisom, onda je loše. Ako se takve stavi pod nadzor, a prvi mogući koraci su izvanredni izbori, referendum o dvojezičnosti i svi dobri prijedlozi Stožera za obranu hrvatskoga Vukovara koji će pridonijeti narodnom zdravlju, onda ima nade.

Samo takva Hrvatska može garantirati ispunjenje uloge koju je nama i našoj državi namijenila naša Gospa – Kraljica Hrvata.

7Dnevno, 24. 1. 2014.

TKO ĆE BITI HRVATSKI LOUIS XIV.?

Na veoma važno pitanje za hrvatsku budućnost *Tko će biti hrvatski Louis XIV.?* navela me je knjiga Darka Belušića *Bele Stražnjičari*. To je već treća njegova knjiga pod zajedničkim naslovom *Priče iz Stare Tkalče*. Poslije prvog dijela *Purgerska sjećanja* i drugog *Tajni puteni život* sada je na redu taj treći dio: *Stražnjičari*. Iako se poslije knjige o prostituciji mogla očekivati i ovakva Belušićeva knjiga, ipak je ona posebna jer se pojavljuje poslije referenduma o braku.

Vjerojatno je to bio razlog zašto je g. Belušić baš mene zamolio da mu napišem predgovor, kako je rekao opisujući mi svoje stavove:

...koji govori o današnjoj problematici društva, posebno našeg hrvatskog, košnje sa starim tisućljetnim moralom i svjetonazorom u kojem se ja snalazim kao riba u vodi. Sagledavam činjenice, sagledavam istinu kao kršćanin i vjernik, ne osuđujem nikoga, ne namećem nikome svoje životne poglede i stavove proizašle iz kućnog i crkvenog odgoja. Svojim ocjenama života dozvoljavam svakome da bude ono što želi biti, ali ne dozvoljavam nikome da remeti moj odgoj, moju vjekovnu tradiciju i ugrađene vjekovne moralne stavove i poglede i da me maltretira svojim imputiranjem nekog novog morala i svjetonazora izašlog iz seksualnog općenja istospolnih partnera. Dozvoljavam svakome da bude svo.j ali samo kod kuće i da svoje stavove zadrži za sebe i kod kuće, posebno daleko od djece.

Zapravo, opisao je ono što misli većina Hrvata, zar ne? U centru i njegovih razmišljanja su, naravno, djeca! O njima sam i sam govorio kada me je Inicijativa "U ime obitelji" prije samog referenduma zamolila za izjavu (cijeli taj tekst možete naći u knjizi, a i u tjedniku *7Dnevno*, 24. 1. 2014.). Tada (15. 11. 2013.) upozorio sam kako *su PROTIV oni isti koji se nisu radovali ni pobjedi u Domovinskom ratu, ni pobjedi u Haagu:*

Takvi će vas, s malih ekrana i u glavnim tiskovinama, zasipati pozivima da zaboravite na ljubav prema obitelji, tj. da zaokružite PROTIV na Referendumu.

Tražiti će da zaboravite na svoju djecu, da zaboravite na njihovo pravo – za koje se doista trebate boriti – PRAVO DJETETA DA IMA I OCA I MAJKU!

Znamo kako je referendum završio. Dvotrećinskom pobjedom stavova o kojima je govorio g. Belušić. A kako to izgleda u današnjoj Hrvatskoj najbolje se vidi iz riječi biskupa Vlade Košića:

Kad spominjem "svetinje", tada ne mislim na svece Katoličke crkve, već na ono što je narodu sveto i veliko, što mu je neophodno, što ne želi i ne može dovesti u pitanje, ne želi li dovesti u pitanje sam sebe i svoj identitet, svoju prošlost, sadašnjost i budućnost.

Jedna od takvih svetinja je nesumnjivo obitelj. Čovjek se rađa u obitelji, raste i izgrađuje se, napreduje i stječe sve životne spoznaje i prva najvažnija iskustva –

u obitelji. Kako onda ne bi obitelj cijenio, poštovao i smatrao svetinjom? Pa ipak naši se tzv. prvaci, poduprti medijima-plaćenicima potrudite da svima koji cijene obitelj, koja po svojoj naravi koju joj je takvu Bog dao, počiva na braku kao zajednici muškarca i žene, u lice kažu da su glupi, nazadni, ajatolasi, da su nacisti, fašisti, netolerantni, čak su nam neki govorili da je poštovanje obitelji – nekršćansko ponašanje! I kad je narod na referendumu, usprkos tim strašnim i neviđenim pritiscima, ipak u velikoj većini rekao što misli – a to je da mu je obitelj svetinja, kao da se ništa nije ni zbilo. Nitko ne odgovara od aktera te kampanje protiv obitelji, nitko! Zar ne postoji ni politička odgovornost, zar ne postoji moralna odgovornost, pa i pravosudna? Naš kardinal Bozanić rekao je, nakon susreta s Papom koji je izrazio zadovoljstvo što je ustavno zaštićen brak u Hrvatskoj, kako je bio iznenađen da je institucionalna vlast bila protiv toga – citiram: "kršeći tako neutralnost države". I za to nitko ne odgovara! No ipak, narod je pobijedio i on sada ima tu svijest da može izvojevati pobjedu usprkos nemoralnim političarima, usprkos veleizdajicama i prodanim dušama.

Da, biskup nam govori o nemoralnim političarima, veleizdajicama i prodanim dušama, a ja sam o onima koji se nisu radovali ni pobjedi u Domovinskom ratu, ni pobjedi u Haagu. Tu baš i nema razlike, zar ne?

Nema dvojbe da isto misli i Belušić. Njegova knjiga sadrži sve ono što se o nekoj pa i ovoj temi može čuti u njegovoj Staroj Tkalči: od ozbiljnih rasprava, do zanimljivih priča, viceva, humora... U svakom slučaju čitatelji će je rado čitati i prepričavati prijateljima pojedine dijelove knjige.

Međutim, ovdje posebno treba spomenuti, kao što sam to posebno istaknuo i u svojoj recenziji, kako nam on u knjizi daje cijeli niz podataka o odnosu komunista i sadašnjih vlasti prema homoseksualnosti. Naime, niz tekstova u knjizi pokazuje kako su ih komunisti/partizani ubijali u Drugom svjetskom ratu, što je na svoj način komentirao i Zvonimir Hodak (Dnevno.hr., 16. prosinca 2013.):

Na sreću, izlaz je za homoseksualce bio bijeg u NOB. Tamo su mirno živjeli dok nisu nekog uhvatili za tur. Onda su prolazili slično kao ovih dana tetak sjevernokorejskog vođe.

Poslije rata su ih zatvarali. Izdvojit ću samo sljedeći Belušićev komentar:

Tek kada je Tito dao uhititi veliku većinu pedera u zemlji, nazovimo ih muških pedera i teta kao ženskih, diljem Jugoslavije, komunisti, na čelu s Titom, doživjeli su iznenađenje. Slijedio je pismeno-usmeni demarš iz cijelog svijeta. Pljuštali su dopisi s Istoka i Zapada, svi su protestirali i protivili se odlukama komunističkih vlasti Jugoslavije iz Beograda, bila je pederska jeka iz svijeta, jeka etabliranih pedera kako su govorile naše grose.

Dakle, ova tema koju, među ostalima, obrađuje Belušić, doista je toliko zanimljiva da je jedan tako sjajni kolumnist kakav je Zvonimir Hodak spominje u dva svoja teksta u tjedniku *7Dnevno* samo u ovom mjesecu:

Alen Turing je prije šest desetljeća bio matematički genij koji je olakšao pobjedu saveznicima u Drugome svjetskom ratu. Uspješnije od drugih razbijao je njemačke sustave šifriranja. Tako je, sa suradnicima, u godinu dana uspio razbiti najvažniji njemački sustav šifriranja, famoznu "Enigmu". Unatoč ogromnih zasluga, engleska udruga "U ime obitelji" otkrila je kako je Alen bio homić. Engleski antifašisti, napredni kao i ovi naši partizanski, osudili su Alena i kemijski su ga kastrirali. Nesretni je Alen okončao život samoubojstvom. Ipak, ovih se dana kraljica Elizabeta II., s pravom, ispričala nesretnom geniju i tako rehabilitirala čast i dostojanstvo oca umjetne inteligencije. Ali, zašto uopće pišem o toj nepravdi koja je još pred 60 godina učinjena Alenu Turingu?

Priča na njega podsjeća me na naše farizeje. Oni dobro znaju koliko je homoseksualaca bilo strijeljano tijekom NOB-a od strane partizana. Znaju koliko je ljudi završilo život pred streljačkim vodovima u kojima su bili i njihovi očevi, a po nalogu njihovog idola bravara maršala Tita, čije ime trga u Zagrebu tako žilavo brane. Titova unuka Saša Broz čak nas pokušava uvjeriti kako bi dida Joža danas žestoko bio protiv onog što su tražili članovi udruge "U ime obitelji". Možda bi se hrvatske kraljice Jadranka Kosor, Vesna Pusić, Ana Mrak, Ingrid Masttrastas mogle ispričati onim drugovima koji zbog duginih boja nisu vidjeli što dolazi i sprema se nakon 8. 5.1945. godine.

Zatucani protivnici gay parade u Splitu spremni su bili organizirati antigay paradu na kojoj bi nosili parolu "Tuđu ne ćemo, svoju ne damo!"

(Dnevno.hr, 6. siječnja 2014.)

i

U Splitu je otvorena izložba pod nazivom "Sudbina homoseksualaca u doba nacističkog terora". To dovodi do jedne nezgodne asocijacije. Naši napredni antifašisti su s veseljem strijeljali homoseksualce u doba II svjetskog rata i nakon toga. Uživali su u tome i nacisti, ali i antifašisti. To treba ipak sada napokon jasno priznati. A naši antifašisti, iako su oduvijek više usmeni nego pismeni, ostaše o toj temi bez glasa.

(Dnevno.hr, 20. siječnja 2014.)

Zato nas ne smije iznenaditi kada predsjednik Ivo Josipović, kao prije nekoliko dana opet pokaže svoje prave boje. Naime na 70. godišnjici Desetog zagrebačkog korpusa NOVJ uzvanike je srdačno pozdravio riječima: "Drage partizanke i dragi partizani, naši junaci".

Mladen Pavković nas podsjeća što o tim junacima misle u EU

(Zašto se u Hrvatskoj ne provodi Rezolucija Vijeća Europe o osudi komunističkih zločina? Hrvsvijet, 23. 1. 2014.):

Sjećate li se Rezolucije Vijeća Europe o osudi zločina komunizma pod brojem 1481? Rezoluciju je donijela Skupština Europskog parlamenta, 25. siječnja 2006. u Strasbourgu, a u njoj se osuđuje zločinačka politika komunističke partije, od Oktobarske revolucije do pada Berlinskog zida, pri čemu su demokratski

predstavnicima žigosali komunizam kao totalitarnu ideologiju i pri čemu je u jednoj točki spomenuta i Brozova Jugoslavija kao država u kojoj su komunisti počinili brojne zločine nad narodima i pojedincima. Vijeće Europe je preporučilo da se u bivšim komunističkim državama, kao što je bila Jugoslavija, izvrši i lustracija pripadnika i doušnika komunističke tajne policije i visokih dužnosnika komunističke partije koji su za vrijeme komunizma kršili ljudska prava.

Jesu li ovi koje se spominje u toj rezoluciji Josipoviću junaci zato što su kao partizani ubijali homoseksualce, ili zato što danas njihovi nasljednici njeguju drugačiji odnos prema njima? Bilo kako bilo, doista je zabavna takva interpretacija spomenute Rezolucije Vijeća Europe od jednog profesora s Pravnog fakulteta u Zagrebu, zar ne?

Doista, danas vidimo neokomuniste u potpuno drugačijoj ulozi. Vidimo ih onako kako ih je opisao biskup Košić. Zapravo, još je i gore. Tako Tihomir Dujmović (*Dnevno.hr*, 13. prosinca 2013.) u tekstu koji je dan u knjizi piše:

U Saboru se s druge strane upravo izglasava novi zakon o registriranom partnerstvu kojim ljevica na čelu s predsjednikom Josipovićem uzvraća naciji udarac s obzirom da je narod na referendumu o braku glasovao suprotno invektivama dragog predsjednika. Zakon kao odmazda za referendum! I samo je zastupnik HDSSB-a Burić eksplodirao rekavši da je ovakvo držanje Josipovića podmuklo i nedostojno njegove funkcije! Da sudjeluje u tome da pravnim zavrslamama istospolne zajednice imaju pravo na usvajanje djece tako da je heteroseksualnim zajednicama brak ostao samo kao jezična figura. Kakva prevara referendum! Kakva prevara milijun Hrvata koji su na referendumu glasovali suprotno Josipovićevim sugestijama! Glasati ćete protiv moje volje? O. K., sad ćete vidjeti što sam u stanju napraviti! To je neizgovorena, ali jasna poruka naciji sa Pantovčaka i Burić je tu u pravu

Moralni ljudi bi, poslije ogavne kampanje u kojoj su sudjelovali Predsjednik države, Vlade, svi veliki mediji, dobro plaćene udruge, poslije poraza podnijeli ostavke. I pored njihovog velikog sudjelovanja u kampanji, koje je opisao biskup Košić, nije dovoljno ljudi izašlo na izbore, a izgubili su s dvotrećinskom većinom. Ali, smijemo li uopće vezivati pojam moral sa spomenutima?

Zato završimo ovaj tekst komentarom Josipovićeve "pokazivanja mišića" hrvatskom narodu:

Ne podsjeća li vas takovo Josipovićevo ponašanje na onu čuvenu rečenicu:

Država, to sam ja!

Zapravo, ako se sjetimo nepoštovanja Ustavnog zakona prigodom postavljanja dvojezičnih ploča u Vukovaru, svih događanja u svezi s tim pa sve do sličnih izjava oko referendumu o ćirilici predsjednika Vlade Milanovića u kojima jasno stavlja do znanja kako mu nije stalo ni do hrvatskih zakona pa sve do Hrvatskog ustava, čini se da današnju Hrvatsku i njenu budućnost obilježava sukob Predsjednika države i predsjednika Vlade oko titule hrvatskog Louisa XIV.

Doista: Tko će biti hrvatski Louis XIV.?

Dnevno.hr, 30. siječnja 2014.

Glas Brotnja, 30. siječnja 2014.

PREDGOVOR KNJIGE "STRAŽNJIČARI"

Pred nama je već treća knjiga Darka Belušića Bele pod zajedničkim naslovom *Priče iz Stare Tkalče*. Poslije prvog dijela *Purgerska sjećanja* i drugog *Tajni puteni život* sada je na redu treći dio: *Stražnjičari*. Iako se poslije knjige o prostituciji mogla očekivati i ovakva Belušićeva knjiga ipak je ona posebna jer se pojavljuje neposredno poslije referendumu o braku.

Vjerojatno je to bio razlog zašto je g. Belušić baš mene zamolio da mu napišem predgovor, kako je rekao opisujući svoje stavove:

...koji govori o današnjoj problematici društva, posebno našeg hrvatskog, košnje sa starim tisućljetnim moralom i svjetonazorom u kojem se ja snalazim kao riba u vodi. Sagledavam činjenice, sagledavam istinu kao kršćanin i vjernik, ne osuđujem nikoga, ne namećem nikome svoje životne poglede i stavove proizašle iz kućnog i crkvenog odgoja. Svojim ocjenama života dozvoljavam svakome da bude ono što želi biti ali ne dozvoljavam nikome da remeti moj odgoj, moju vjekovnu tradiciju i ugrađene vjekovne moralne stavove i poglede i da me maltretira svojim imputiranjem nekog novog morala i svjetonazora izašlog iz seksualnog općenja istospolnih partnera. Dozvoljavam svakome da bude svoj ali samo kod kuće i da svoje stavove zadrži za sebe i kod kuće, posebno daleko od djece.

Da, djeca! O njima sam i sam govorio kada me je Inicijativa "U ime obitelji" prije samog referendumu zamolila za izjavu. Tada sam rekao:

Blaženi Ivan Pavao II za nas Hrvate govorio je da smo NAROD NADE!

Bivši francuski vojni biskup Michel Dubost, prije desetak godina na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu, rekao je da se divi Hrvatima, jer imaju nešto što sve više nestaje, imaju vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti.

I naš Papa i francuski biskup su, prije svega, mislili na našu ljubav prema Bogu, svom narodu, Domovini i obitelji. Oni su itekako znali da te ljubavi svjetski moćnici smatraju glavnim prijetnjama njihovoj vladavini svijetom.

A doista je izuzetna ljubav koju su naši branitelji pokazali prema svom narodu i Domovini u Domovinskom ratu, njegovom nastavku u Haagu pa sve do borbe koju danas predvodi Stožer za obranu hrvatskog Vukovara.

Veličanstven je bio doček generalima Gotovini i Markaču kada je zapravo hrvatski narod pokazao svjetskim moćnicima, unatoč propagandi njihovih slugu i na vlasti i u medijima, da te vrjednote žive u nama i ne mogu ih uništiti.

Građanska inicijativa "U ime obitelji" učinila je na prvi pogled nevjerovatni podvig sakupivši 750.000 potpisa za obranu višetisućljetne vrjednote braka. Za obranu kršćanskog načina života, života u skladu s Božjom voljom. Zapravo oni su vjerovali u svoj narod. U NAROD NADE.

Danas vidimo da su protiv toga oni isti koji se nisu radovali ni pobjedi u Domovinskom ratu, ni pobjedi u Haagu. Vidimo koliko takvi ne vole svoj narod pa 750000 Hrvata nazivaju i "prljavim pokretom".

Takvi će vas, s malih ekrana i u glavnim tiskovinama, zasipati pozivima da zaboravite na ljubav prema obitelji, tj. da zaokružite PROTIV na Referendumu.

Tražite da zaboravite na svoju djecu, da zaboravite na njihovo pravo – za koje se doista trebate boriti – PRAVO DJETETA DA IMA I OCA I MAJKU!

Zato Vas pozivam da izađete na Referendum u nedjelju 1. prosinca 2013., zaokružite ZA i tako pokažete kako je Sveti otac blaženi Ivan Pavao II bio u pravu kada nas je nazvao NARODOM NADE!

15. 11. 2013.

Znamo kako je referendum završio. Dvotrećinskom pobjedom stavova o kojima je govorio g. Belušić. A kako to izgleda u današnjoj Hrvatskoj najbolje se vidi iz riječi biskupa Vlade Košića:

Kad spominjem "svetinje", tada ne mislim na svece Katoličke crkve, već na ono što je narodu sveto i veliko, što mu je neophodno, što ne želi i ne može dovoditi u pitanje, ne želi li dovesti u pitanje sam sebe i svoj identitet, svoju prošlost, sadašnjost i budućnost.

*Jedna od takvih svetinja je nesumnjivo **obitelj**. Čovjek se rađa u obitelji, raste i izgrađuje se, napreduje i stječe sve životne spoznaje i prva najvažnija iskustva – u obitelji. Kako onda ne bi obitelj cijenio, poštovao i smatrao svetinjom? Pa ipak naši se tzv. prvaci, poduprti medijima-plaćenicima potrudile da svima koji cijene obitelj, koja po svojoj naravi koju joj je takvu Bog dao, počiva na braku kao zajednici muškarca i žene, u lice kažu da su glupi, nazadni, ajatolasi, da su nacisti, fašisti, netolerantni, čak su nam neki govorili da je poštovanje obitelji – nekršćansko ponašanje! I kad je narod na referendumu, usprkos tim strašnim i neviđenim pritiscima, ipak u velikoj većini rekao što misli – a to je da mu je obitelj svetinja, kao da se ništa nije ni zbilo. Nitko ne odgovara od aktera te kampanje protiv obitelji, nitko! Zar ne postoji ni politička odgovornost, zar ne postoji moralna odgovornost, pa i pravosudna? Naš kardinal Bozanić rekao je, nakon susreta s Papom koji je izrazio zadovoljstvo što je ustavno zaštićen brak u Hrvatskoj, kako je bio iznenađen da je institucionalna vlast bila protiv toga – citiram: "kršeći tako neutralnost države". I za to nitko ne odgovara! No ipak, narod je pobijedio i on sada ima tu svijest da može izvojevati pobjedu usprkos nemoralnim političarima, usprkos veleizdajicama i prodanim dušama.*

Kao što sam upozoravao na vrjednote hrvatskog naroda tako naš biskup govori o istom – o hrvatskim svetinjama! I dok biskup govori o nemoralnim političarima, Belušić će nam u knjizi dati niz podataka o odnosu komunista i sadašnjih vlasti prema homoseksualnosti, Niz tekstova u knjizi pokazuje kako su ih

komunisti/partizani ubijali u Drugome svjetskom ratu, što na svoj način komentira i Zvonimir Hodak (Dnevno.hr., 16. prosinca 2013.):

Na sreću, izlaz je za homoseksualce bio bijeg u NOB. Tamo su mirno živjeli dok nisu nekog uhvatili za tur. Onda su prolazili slično kao ovih dana tetak sjevernokorejskog vođe.

Poslije rata su ih zatvarali. Izdvojit ću samo sljedeći Belušićev komentar:

Tek kada je Tito dao uhititi veliku većinu pedera u zemlji, nazovimo ih muških pedera i teta kao ženskih, diljem Jugoslavije, komunisti, na čelu s Titom, doživjeli su iznenađenje. Slijedio je pismeno-usmeni demarš iz cijelog svijeta. Pljuštali su dopisi s Istoka i Zapada, svi su protestirali i protivili se odlukama komunističkih vlasti Jugoslavije iz Beograda, bila je pederska jeka iz svijeta, jeka etabliranih pedera kako su govorile naše grose.

A danas vidimo neo-komuniste u potpuno drugačijoj ulozi. Vidimo ih onako kako ih je opisao biskup Košić. Zapravo, još je i gore. Tako Tihomir Dujmović (Dnevno.hr, 13. prosinca 2013.) u tekstu koji je dan u knjizi piše:

U Saboru se s druge strane upravo izglasava novi zakon o registriranom partnerstvu kojim ljevica na čelu s predsjednikom Josipovićem uzvraća naciji udarac s obzirom da je narod na referendumu o braku glasovao suprotno invektivama dragog predsjednika. Zakon kao odmazda za referendum! I samo je zastupnik HDSSB-a Burić eksplodirao rekavši da je ovakvo držanje Josipovića podmuklo i nedostojno njegove funkcije! Da sudjeluje u tome da pravnim zavrslamama istospolne zajednice imaju pravo na usvajanje djece tako da je heteroseksualnim zajednicama brak ostao samo kao jezična figura. Kakva prevara referendum! Kakva prevara milijun Hrvata koji su na referendumu glasovali suprotno Josipovićevim sugestijama! Glasati ćete protiv moje volje? O. K., sad ćete vidjeti što sam u stanju napraviti! To je neizgovorena, ali jasna poruka naciji sa Pantovčaka i Burić je tu u pravu

Belušićeva knjiga sadrži sve ono što se o nekoj pa i ovoj temi može čuti u njegovoj Staroj Tkalči: od ozbiljnih rasprava, do zanimljivih priča, viceva, humora... U svakom slučaju čitatelji će je rado čitati i prepričavati prijateljima pojedine dujelove knjige. Zato završimo ovaj Predgovor šaljivo/ozbiljnim komentarom Josipovićeve "pokazivanja mišića" hrvatskom narodu:

Ne podsjeća li vas takovo Josipovićevo ponašanje na onu čuvenu rečenicu:

Država, to sam ja!

Zapravo, ako se sjetimo sličnih izjava predsjednika vlade Milanovića oko referendumu o ćirilici u kojima jasno stavlja do znanja kako mu nije stalo do Hrvatskog ustava, čini se da današnju Hrvatsku obilježava sukob predsjednika države i predsjednika vlade za titulom hrvatskog Louisa XIV.

akademik Josip Pečarić

Zagreb, 16. prosinca 2013.

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE BISKUPA VLADE KOŠIĆA "BISKUP NA PRVOJ CRTI"

Moja recenzija knjige biskupa Vlade Košića "Biskup na prvoj crti" tiskana je u knjizi. Vjerujem da ćete je pročitati pa ću danas samo pokušati dodatno obrazložiti zašto sam u njoj govorio kako je upravo biskup Vlado Košić ponajbolji predstavnik svih onih koji vole i hrvatski narod i hrvatsku državu.

Blaženi Ivan Pavao II za nas Hrvate govorio je da smo NAROD NADE!

Bivši francuski vojni biskup Michel Dubost, prije desetak godina na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu, rekao je da se divi Hrvatima, jer imaju nešto što sve više nestaje, imaju vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti.

I naš Papa i francuski biskup su, prije svega, mislili na našu ljubav prema Bogu, svom narodu, Domovini i obitelji. Oni su itekako znali da te ljubavi svjetski moćnici smatraju glavnim prijetnjama njihovoj vladavini svijetom.

Vama je sigurno jasno koliko je iznimna ljubav koju su naši branitelji pokazali prema svom narodu i Domovini u Domovinskom ratu, njegovom nastavku u Haagu. Veličanstven je bio doček generalima Gotovini i Markaču kada je zapravo hrvatski narod pokazao svjetskim moćnicima, unatoč propagandi njihovih slugu i na vlasti i u medijima, da te vrjednote žive u nama i ne mogu ih uništiti.

Danas tu ljubav branitelja ponajbolje predvodi Stožer za obranu hrvatskog Vukovara. Svjedoci smo njihove borbe za njihov i naš Vukovar, koji je ponovno izložen napadima. Nekad su napadači bile srpske horde, a sada su to oni u Hrvatskoj koji su na čelu provođenja velikosrpskog Memoranduma 2. Svjedoci smo da je hrvatski narod prepoznao što svima nama znači ovakvo djelovanje Stožera, pa evo upravo je i obznanjeno da je Stožer sakupio 650.000 potpisa za referendum.

Već je građanska inicijativa "U ime obitelji" učinila na prvi pogled nevjerojatan podvig sakupivši 750.000 potpisa za obranu višetisućljetne vrjednote braka. Za obranu kršćanskog načina života, života u skladu s Božjom voljom.

Natjerali su Vlast da raspiše referendum, a zatim je izvojevala veličanstvenu pobjedu na referendumu. Danas čitam na portal Dnevno.hr tekst koji zapravo govori koliko su bili u pravu i Ivan Pavao II. i francuski biskup:

Tako su Francuzi, eto, ostali bez braka i roditeljstva, potpuno obeshrabreni. Sve dok zube vladajućima nije pokazala jedna mala Hrvatska. Nakon što su Hrvati pobijedili na referendumu i zaštitili svoj brak i Francuzi su vidjeli da to nije nemoguće pa su izdali službeni dopis u kojem navode da zahvaljujući hrvatskom narodu kreću u prikupljanje potpisa za referendum.

(...)

Demokratska Europa zahvaljuje maloj Hrvatskoj koja se s demokracijom upoznala tek prije dvadesetak godina. No, jesu li te zahvale povezane samo s demokracijom ili se tu krije ona jedna duhovna sfera u kojoj naši Hrvati uvijek pobjeđuju? Naime, Hrvatska je uspjehom na ovom referendumu uspjela povezati sve vjernike u Europi. Hrvatska je uspjela vratiti vjeru u ateističku Europu. Vjernici su ti koji su se ohrabрили boriti protiv okupacije zlih zakona kojima se želi uništiti Boga, i zahvaljujući Hrvatskoj oni su shvatili da se može. Referendum o braku nije bio referendum o demokraciji u Hrvata nego izravna borba dobra i zla koja se trenutno odvija u cijelome svijetu.

Tako je profesor Matko Marušić, nekadašnji dekan splitskoga Medicinskog fakulteta, nakon referenduma lijepo izjavio: "Hrvatska je ostala zadnja zemlja koja može spasiti svijet! Svi najveći su pali. I Španjolska i Brazil, a mala Hrvatska još jedina pruža otpor. Kad to kažem, onda mi se smiju, a ja im kažem samo se vi smijte, ne samo da se dobro zabavljam, nego sam i u pravu. Ako sotona ipak nekim čudom pobijedi, časno ćemo primiti poraz i otići u povijest kao narod koji je pružio najveći otpor nastranosti". Sotona nikada ne će pobijediti, a Hrvati svojom pobjedom ulaze u povijest kao narod koji je pobijedio zlo.

Zašto vam ovo govorim? Zato što je biskup Vlado Košić cijeli svoj život posvetio ovim temama, ovim hrvatskom vrjednotama kojima se divio francuski vojni biskup, a danas cijeli kršćanski svijet. O tome svjedoči i ova knjiga – koja daje samo djelić djelovanja biskupa Košića.

Na prvi pogled izgleda nevjerojatno kako je naš Papa Ivan Pavao II prepoznao da smo mi NAROD NADE. Ali, kada je vidio da u našem narodu imamo ljude kakav je biskup Košić, jasno mu je bilo sve, zar ne? Ne zaboravimo, upravo je Papa Ivan Pavao II imenovao dr. Vladu Košića 29. prosinca 1998. pomoćnim biskupom zagrebačkim i titularnim biskupom Ruspe te je 6. veljače 1999., zajedno s mons. Josipom Mrzljakom, u zagrebačkoj katedrali zaređen za biskupa.

Iako sam u recenziji već komentirao jedan biskupov tekst, ovdje ću pročitati cijeli taj tekst:

*Podrška Stožeru za obranu hrvatskog Vukovara
Facebook stranice biskupa Košića, 3. rujna 2013.*

MALO PRIJE POSLAO SAM GOSPODINU AKADEMIKU PEČARIĆU I GĐI PERNAR SLJEDEĆE:

Poštovai Akademice,

Sve same tužne vijesti: smrt Zvonka Bušića i postavljanje ćirilčnih natpisa u Vukovaru. Gospođa Renata Pernar mi piše da "Stožer za obranu hrvatskog Vukovara vapi za mojom riječju". (Iako naš biskup to ne želi priznati, ali ove riječi pokazuju koliko su njegove riječi važne hrvatskim ljudima. Ponavljam:

Stožer VAPI za biskupovim riječima. Drugim riječima, Stožeru su posebno važne riječi podrške BISKUPA KOŠIĆA!) Ne znam što bih drugo mogao reći nego da im dajem svesrdnu podršku i da sam zgrožen brutalnošću vlasti koja pokazuje toliki raskorak od osjećaja svoga naroda. Po ovom vukovarskom bih događaju sad mogao slobodno reći da ova vlast nije samo "odnarođena", kako sam ju nazvao kad je ukinula pokroviteljstvo Sabora nad komemoracijom tragedije u Bleiburgu, nego što više – ova je vlast očito protunarodna! Ona naime ide direktno protiv našeg, hrvatskog naroda, gazi ga i ne poštuje nikakve primjedbe niti opravdane zahtjeve. Svakako, ako postoji i mala opravdana sumnja da podaci o trećini građana grada Vukovara kao pripadnicima srpske manjine nisu točni, nije se smjelo ići s tim. Drugo, zar Vukovar ništa ne znači ovim našim vlastodršcima, zar su oni na pozicijama srpskih osvajača? To je nečuveno u svijetu, toga nigdje nema. Nije čudo da Zvonko Bušić nije mogao više živjeti u takvoj Hrvatskoj, koja postaje – kako rekoh prije godinu dana u Gvozdu – Protuhrvatska! A ne samo Zvonko, toliko branitelja koji su podigli ruke na sebe, kažu više od 1.700. Tko za njih pita? Daj nam, Bože, samo snage da se sve ovo dobro završi, da nitko ne strada i da ova protunarodna vlast već jednom ili prizna svoje pogreške – kao u slučaju lex Perković – i promijeni svoje djelovanje ili odstupi.

Pozdrav!

+Vlado Košić

Treba li uopće objašnjavati da su svi događaji nakon ovog pisma pokazali koliko je vlast PROTUHRVATSKA. Koliko je u pravu naš biskup koji ju je ovako definirao! Mogao bih nabrajati mnogo toga, ali zadržat ću se na činjenici da oni od svog protunarodnog djelovanja ne odustaju. Dakle, zadržat ću se samo na referendumu o ćirilici citirajući još jedan tekst s portala Dnevno.hr (3. prosinca 2013):

"Referenduma o ćirilici ne će biti dok sam ja živ (predsjednik Vlade, JP)", izjavio je premijer Zoran Milanović ...

... potpisi za 'referendum o ćirilici' su prikupljeni (650.000 op. JP) i ukoliko vladajući žele poštovati Ustav i zakone morali bi znati da će se i taj referendum morati provesti prema postojećem zakonu.

Naime, članak 89. (važaćeg) Ustava RH izrijekom kaže: "Zakoni i drugi propisi državnih tijela ne mogu imati povratno djelovanje."

To bi znači da nema retroaktivne primjene novih pravila jer to u pravu jednostavno ne ide. Vrijede dakle ona pravila koja su vrijedila na dan predaje zahtjeva za prikupljanje potpisa. I tu prestaje svaka rasprava. Sve ostalo vodi u anarhiju ...

Treba li uopće spomenuti da se vlast stalno poziva na poštivanje zakona, a svako malo im Ustavni sud pokaže da stalno krše Ustav RH. Očito će to pokušati i s referendumom o ćirilici. Zbog jednostavnog razloga što su oni, kako je sjajno definirao biskup Košić, a što je dano i u ovoj knjizi, PROTUNARODNA VLAST!

Meni jedino ostaje čestitati biskupu Košiću i na ovoj knjizi i zahvaliti mu na svemu što je dosad učinio, što sada čini i što će još učiniti za hrvatski narod i hrvatsku državu!

HVALA BISKUPE!

A vama najtoplije preporučujem pročitati ovu knjigu i da joj se stalno iznova vraćate!

HVALA!

Sisak, 6. prosinca 2013.

‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE DR. SC. DAMIRA PEŠORDE „NAMETNIČKA KULTURA“

Dozvolite mi da vas sve lijepo pozdravim.

Dr. sc. Damir Pešorda, čiju knjigu „Nametnička kultura (ogledi o društvenim i kulturnim pitanjima)“ večeras predstavljamo, rođen je 1961. u Grudama. Studij hrvatskog jezika i književnosti završio je u Zagrebu, poslijediplomski studij u Lavovu (Ukrajina), a doktorsku disertaciju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Od 1990. do danas Pešorda je srednjoškolski profesor, stim što je od 1997. do 2001. bio lektor hrvatskog jezika na Nacionalnom sveučilištu Ivana Franka u Lavovu. Iako je u više navrata kao vanjski suradnik predavao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu kolegije *Ukrajinska književnost 2* i *Povijesni roman u suvremenoj hrvatskoj i ukrajinskoj književnosti*, meni nije jasno kako on nije nastavnik na nekom studiju novinarstva. Naime Pešorda je suradnik nacionalnog političkog tjednika *Hrvatski tjednik* i nacionalnoga tjednika za kulturu *Hrvatsko slovo* te internetskog portala *HRsvijet.net*, a mnogi ga smatraju jednim od ponajboljih, ako ne i najboljim, hrvatskim kolumnistom. Na poledini knjige je i dan moj kratki komentar

Po običaju Damir Pešorda ima sjajna zapažanja u svojim kolumnama, ali o njegovom pisanju mnogo više kažu ostali komentari. Pogledajte ova dva: Ivica Marijačić kaže:

U Pešordinim tekstovima, za razliku od suhoparnih dnevno-političkih analiza, kakvih je nebrojeno u hrvatskim medijima, ima nešto više: nesvakidašnje autorske erudicije, lepršavog stila koji svojom pitkošću oduševljava čitatelje i suzdržane ironije koja se nikada ne spušta ispod razine pristojnosti.

Iako ste već čuli Benjamina Tolića ipak ću dati i njegov komentar:

Gotovo je svaki od tih članaka zaokružena priča koju Pešorda, braneći tradicionalne hrvatske vrjednute od naplavina zatornoga globalnog smeća, slasno ispreda oko aktualna događaja. Stoga bi se te osebuje amalgame mašte i zbilje bilo pravednije žanrovski odrediti kao polemične oglede.

Kako je Pešorda i doktor znanosti doista mi je neshvatljivo kako netko takav ne odgaja mlade hrvatske novinare!

Pored kolumni piše pjesme, kratke priče, kritičke prikaze. Iz osobnog iskustva znam da potpisuje i izvrsne intervjuje (*Ne šutim zato što je Hrvatska i danas izložena agresiji*, *Hrvatsko slovo*, 6. srpnja 2012.. Prije ove knjige koju danas predstavljamo Pešorda je objavio četiri knjige: *Žohari, identitet i Milevine formule*

(2006.), *Tetka u torbi* (2007.), *Različite pjesme* (2008.) i *Brod budala* (2009.). Objavljuje također prijevode s ukrajinskog, znanstvene članke, književne priloge, recenzije i osvrte u hrvatskim i ukrajinskim zbornicima i časopisima U koautorstvu s prof. dr. sc. Ljudmilom Vasiljevom objavio je priručnik za studente kroatistike u Ukrajini *Hrvatski jezik/ Hrvatska mova* u Lavovu 2000., i drugo dopunjeno izdanje 2007.

Tekstovi u knjizi *Nametnička kultura* nastali su tijekom nekoliko posljednjih godina i mahom su prvotno objavljeni u *Hrvatskom tjedniku* ili *Hrvatskom slovu*, no ima i onih koji ranije nisu objavljeni u tisku ili su pak ponešto promijenjeni u odnosu na objavljenu inačicu

Poslije uvodnog eseja *Nametnička kultura* koji je autor zamislio kao „tekst u kojem se iznosi i ugrubo argumentira glavna teza o suvremenoj kulturi i stanju zapadne civilizacije uopće“, slijede pet poglavlja.

U prvom *Kršćanstvo na raskrižju* posebno bih izdvojio tekst *ARGUMENT IZ ZLA* od 29.9.12. jer kroz priču o najuspješnijem tzv. lijevom intelektualcu pokazuje se sva bijeda onih intelektualaca koji ne vole svoju domovinu.:

Dvostruki oskarovac Branko Lustig u Zadru je na predavanju školarcima o Holokaustu izjavio da Bog ne postoji, jer da postoji, ne bi dopustio Holokaust. Lustig nije rekao ništa novo, upotrijebio je klasični "argument iz zla" kao dokaz Božjeg nepostojanja. Međutim, potegnuo je taj prastari filozofski problem očito na krivom mjestu. Pobunili su se roditelji, nastavnici, a i djeca, ne žele da im netko na predavanju o Holokaustu docira o Bogu. Mediji su slučaj podigli na nacionalnu razinu pa je Lustiga u Kninu, gdje je također namjeravao održati predavanje, dočekala prazna dvorana. Učenici nisu željeli doći na njegovo predavanje. Lustig je na to razočarano izjavio: "Jebeš demokraciju u kojoj ne možeš reći da ne vjeruješ u Boga!". I tako pokazao da mu ni desetljeća života u demokraciji nisu bila dovoljna da shvati da njegova demokratska prava i slobode završavaju tamo gdje prelaze granicu tuđih prava i sloboda. Njegovo je pravo da tvrdi kako Boga nema, ali i pravo je Kninjana da ne dođu na njegovo predavanje. I to je to, tu priča za normalne i tolerantne ljude završava.

(...)

Što se pak hrvatske demokracije tiče, upravo je prazna dvorana u Kninu dokaz da ona, kakva god bila, još uvijek postoji. Ili možda netko misli da je demokracija bilo ono kada su nas za vrijeme socijalizma tjerali da kolektivno idemo na razne "Kozare", "Sutjeske" ili govore ostarjelih "narodnih heroja"?

A Lustig je tvrdio:

Državni vrh morao je reagirati na sramotu u Kninu i Zadru.

To zapravo pokazuje što znači jednodumlje i na što se ono svodi. Kada su mu djeca i njihovi roditelji pokazali što misle o onome što radi on se poziva na vlast. Kad ih on snagom svojih argumenata ne može uvjeriti u ispravnost svojih stavova, uvijek to može vlast, zar ne? Jasno je već iz tog primjera zašto u medijima nemamo državotvornih Hrvata. Pa kada dvostrukom oskarovcu u srazu s djecom

i roditeljima mora pomagati vlast, što bi bilo s tzv. lijevim intelektualcima da u medijima može nastupati i netko drugačiji?

U drugom dijelu (*Priroda i društvo*) možemo naći niz tekstova koji daju daljnu raščlambu zašto su tzv. lijevi intelektualci potrebni svjetskim moćnicima. Tako u tekstu *STRAH I NADA* Pešorda zastupa tezu da je hrvatska politička povijest tijekom dva desetljeća nakon osamostaljenja paradigmatički primjer dvaju modela vladanja odnosno upravljanja društvom, zasnovanih na dvama temeljnim načelima – načelu straha i načelu nade, pa kaže kako u osnovnome nisu lagali ni Tuđman, ni Račan, ni Sanader (Mesića izostavlja kao nevjerođostojna i beznačajna političara u svakoj od njegovih kvazipolitičkih pretvorba) – svaki od njih je ostvario ono što je obećao: Tuđman samostalnu, demokratsku i ponosnu Hrvatsku; Račan i Sanader europsku, pokunjenu Hrvatsku.

Naravno, kada jedino oni imaju pravo govoriti – onda su oni naprednjaci. Mo'š mislit. U tekstu *BOG I ZNANOST* Pešorda raščlanjuje to njihovo „naprednjaštvo“:

Ministar Jovanović, braneci svoju viziju zdravstvenog odgoja, napao je Crkvu i HDZ: "Karamarko i HDZ se vraćaju u prošlost, jer je to sve što njihova vlada iz sumraka može ponuditi! I sjajno se uklapa u HBK-ov povratak u srednji vijek!". Tako ministar na svome Facebook profilu, a njegovi anonimni internet-poklonici lupaju još prizemnije: "To je sukob svjetonazora. Ne može ministar ići s nekim u raspravu da je zemlja okrugla jer ovi drugi tvrde da nije! Taj je sukob počeo još u doba Galileja, a sada je to samo dobilo točku na i!" (preuzeto iz rasprave na Forumu.hr). U ova dva citata sadržana je sva mudrost "naprednjaka", sva njihova argumentacija, a, bojim se, i sve njihovo znanje. Sada znamo zašto je Jovanović proglašen najslabijim ministriom ikad – nije uspio uvjeriti većinu Hrvata kako je zemlja okrugla. A toliko se trudio, zar ne?

U tekstu *O ARGUMENTIMA* Pešorda komentira jedan od najvećih poraza „naprednjaka“ – referendum o braku. „Naprednjaci“ nisu uspjeli izopačiti Božje zakone., a vidimo i da su uveli i titulu „homofob“ za one koji su najistaknutiji u obrani naše djece. Ove godine to su: **prof. dr. sc. Aleksandra Korać Graovac, mr. sc. don Damir Stojić, Blanka Vlašić, akademik Željko Reiner, dr. Željka Markić (homofob godine) i Prof.dr. Željko Čorušić.** Moram priznati da me iznenadilo što je preskočen dekan Medicinskog fakulteta akademik Davor Miličić. Kolegi Miličiću vjerojatno mnogo više znači slijedeće pismo:

Poštovani akademice Davor Miličić,

Iskreno i od srca Vam zahvaljujem i čestitam na Vašem, u današnjem vremenu izvrnutih vrijednosti, iznimno važnom, jasno i glasno izrečenom znanstvenom stajalištu vezanom uz osporavanje, desetljećima nam potihom, a danas agresivno nametane tvrdnje da su djeca od rođenja seksualna bića.

Hvala Vam što ste dali do znanja da je takav iskaz i kvaziznanstveno Kinseyevo istraživanje moglo nastati jedino seksualnim zlostavljanjem dojenčadi i male djece, što je zločin.

Zahvaljujem Vam ponajprije kao majka četvero djece, te kao kolegica u akademskoj zajednici.

Zahvaljujem Vam što ste jednostavnu i čistu istinu izgovorili kao osoba koja je i najpozvanija o tome progovoriti.

Zahvaljujem što ste svojim istupom ohrabрили i mnoge druge kolege, pedagoge, odgojitelje, liječnike, roditelje, obitelji...

Hvala Vam što ste, sukladno Hipokratovoj zakletvi, stali u obranu čovjeka i života.

Hvala i svako dobro u svim Vašim budućim nastojanjima.

mr.art. Eva Kirchmayer Bilić,

Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu

Gđa Eva je, zapravo, suradnica Hrvatskog slova.

Vratimo se knjizi.

U trećem dijelu (*Polis i imperij*) Pešorda razmatra učinke globalizacije na nacionalne države, a posebice na Hrvatsku. Već sami naslovi nekih tekstova puno govore: *POSLJEDNJE CARSTVO, POSTMODERNA DRUŠTVA, IDEOLOŠKI NEW AGE, IMPLOZIJA CIVILIZACIJE U 12 KORAKA, CRNE LEGENDE, KOLONIZIRANA BUDUĆNOST, MARXOVA SIROČAD I HRVATSKI ULAZAK U NATO, TKO PROPISUJE SLOBODU?, OBRISI NOVOG TOTALITARIZMA, ŠTO JE OSTALO OD HRVATSKE? IZDANA UKRAJINA, KRAJ DEMOKRACIJE*

U četvrtom dijelu (*O hrvatskoj kulturi ili jezik nametnik*) Pešorda sjajno raskrinkava mnoge poznate lijeve „intelektualce“ (Vedrana Rudan, Jurica Pavičić, Ante Tomić, Bešker, Hedl, Butković, Klauški, Jergović, Stanković, Matvejević, Šerbedžija, Slavenka Drakulić, Kuljiš, Viktor Ivančić, Predrag Lucić, Dežulović, i njima slični, ali i one s druge strane kao što je Momo Kapor.) i njihove poglede. Tu je niz sjajnih tekstova, ali izdvojit ću samo jedan, jer sam sâm sebe još 2003. proglasio Hercegovcem nazvavši jednu svoju knjigu „Hercegovac iz Boke“ i još je posvetio Dariju Kordiću!. To je *HRVATSKI KULTURNI ESTABLISMENT I SIMBOLIČKI HERCEGOVAC* koji Pešorda počinje ovako:

Sva ova gužva oko Glavaša na površinu je opet izbacila bolesnu fiksaciju hrvatske javnosti na simboličkog Hercegovca, oličenje sviju zala ovoga svijeta. Svojedobno sam se, zgađen intelektualno prizemnim lovom domaćih 'progresivaca' na nekakav izmišljeni endemski hrvatski nacionalizam, laka srca proglasio nacionalistom, barem dok se bedasti lov ne obustavi. Bilo mi je to lako jer zaslijepljeni nacionalist – budući da sam skloniji kršćanskom univerzalizmu – nisam. Sada je teže. Jer Hercegovac, ni svojom zaslugom ni svojom krivnjom, jesam. Ništa manje nego Mak Dizdar ili Antun Branko Šimić, a, bogme, i zericu više nego Vuk Stefanović Karadžić ili Ruđer Bošković. Stoga mi, parafrazirajući

Svetog Jeronima, preostaje jedino reći: Oprosti mi, Gospode, jer sam Hercegovac.

U petom su dijelu (*Mimo struje*) uglavnom osvrta na knjige. od Ivana Aralice, preko Mate Kovačevića, Benjamina Tolića, naše nove akademkinje Dubravke Oraić Tolić, fra Rafaela Romića, Julienne Eden Bušić, pa i jedne moje. Zadnja dva teksta ovog dijela i cijele knjige su o TV priči o životu Zvonke Bušića i Julienne Eden Bušić "LJUBAVNICI I LUĐACI" i Pešordino obraćanje prijatelju TAIKU. Taik mu je u nekoliko navrata rekao kako mu je Matoševa "Stara pjesma" predodredila još kao dječarca da svoj život zavjetuje Hrvatskoj. Zato ću i ovo predstavljanje završiti tom pjesmom:

O, ta uska varoš, o ti uski ljudi,
O, taj puk što dnevno veći slijepac biva,
O, te šuplje glave, o, te šuplje grudi,
Pa ta svakidašnja glupa perspektiva!

Čemu iskren razum koji zdravo sudi,
Čemu polet duše i srce koje sniva,
Čemu žar, slobodu i pravdu kada žudi,
Usred kukavica čemu krepost diva?

Među narodima mi Hrvati sada
Jesmo zadnji, robovi bez vlasti,
Osuđeni pasti i propasti bez časti.

Domovino moja, tvoje sunce pada,
Ni umrijeti za te Hrvat snage nema,
Dok nam stranac, majko, tihu propast sprema.

Hvala!

Hrsvijet, 20. 06. 2014.

Dragovoljac.com, 21. 06. 2014.

Hrvatsko slovo, 11. 07. 2014.

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA

Naslov ovog teksta je, zapravo, naslov moje knjige koja će biti predstavljena u četvrtak 24. 04. 2014. u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata, Trg žrtava fašizma 1, Zagreb, s početkom u 19h. Knjigu će predstaviti admiral Davor Domazetu Lošo, saborski zastupnik prof. dr. sc. Miroslav Tuđman i naš poznati odvjetniku i kolumnist Zvonimir Hodak, koji je napisao i predgovor knjige i koji je u jednoj rečenici, zapravo ponajbolje opisao ono što možete naći u njoj:

Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!

Doista sam o Srbima kao zečevima pričao na mnogim javnim nastupima, uvijek uz veliko odobravanje nazočnih. Zapravo glavni tekstovi u knjizi su oni objavljeni na portal Dnevno.hr i u thedniku 7Dnevno.

Vjerojatno srpsku “bežaniju” uopće ne bi ni spominjali da oni uz pomoć tj. po diktatu svjetskih moćnika nisu pokušali i još uvijek pokušavaju poraz pretvoriti u pobjedu. Toliko sam puta ispričao tu priču da je zečeve spomenuo i biskup Vlado Košić u predgovoru moje knjige “Vukovar i njegov stožer”. Sigurno su porugu zaslužili oni koji su s jednom od najjačih armija u Europi napali razoružanog protivnika i taj rat izgubili! Degudantno je gledati kako razni pupovci i šerbedžije danas naplaćuju to što su hrvatski ratnici od njihovih napravili zečeve!

Ali mnogo veću porugu zaslužuju oni u Hrvatskoj koji takvima još uvijek služe. I nedavni razgovor na Radiju Mariji završio sam pričom koja je sadržana u naslovu ove knjige. Javio mi se g. Michael Pack (11.4.2014.) koji je komentirao upravo sluge:

... Prošli tjedan u Europskom domu u Londonu gostovali su „hrvatski“ pisci i tumačili, kako mi još uvijek u Hrvatskoj širimo ideje fašizma. Moji prijatelji Englezi, od njih jedan novinar, bili su zgroženi, pitali su zašto ja nisam bio nazočan, jer znaju, da bi im se suprostavio i rekao da lažu. Međutim, ja sam se opet zamjerio Londonskoj crvenoj „ambasadi” i nisam više pozivan na događaje u svezi sa Hrvatskom. Ipak, treba biti ustrajan, a njihov bezobrazluk treba vratiti istom mjerom, kad god i gdje god možemo.

G. Packu sam odgovorio:

Ne čudi me da su Vaši prijatelji Englezi bili zgroženi. Ne jednom sam napisao kako se svi koji služe gazdama protiv nacionalnih interesa svoga naroda gade tim gazdama. Sun Tzu je napisao da su to najogavniji ljudi. U našem slučaju to je još gore jer se događa poslije pobjede u ratu kada su naši branitelji od agresora na našu domovinu napravili zečeve (kako je to sjajno definirao Slobodan Milošević). Zato za ove naše i kažem da su najogavniji među najogavnijima. Nedavno sam bio na predstavljanju jedne knjige. Bio sam u drugom redu i onda se pojavio i sjeo u red ispred jedan od njih - trenutni predsjednik RH. Ogavno mi je bilo i sjediti blizu takovih ljudi pa sam otišao prije

nego je predstavljane i počelo. Kako sjediti blizu čovjeka koji je cijeli život (barem od 1992. kada ga je predsjednik Tuđman kao mladog docenta postavio u komisiju za žrtve rata) posvetio služanju Srbima, agresorima na našu domovinu. Danas to postaje sve očitije zahvaljujući činjenici da su Srbi u Haagu u svojoj tužbi za genocid koristili njegove izjave i izjave njegovih savjetnika. I u najnovijem broju tjednika 7Dnevno možemo vidjeti kako je "sramotnu Deklaraciju o suradnji s Haaškim sudom pisao stručni tim pravnika, među kojima su bili Ivo Josipović i Ivan Šimonović".

Oni su doista dobro plaćeni, ali unatoč tome gazde ih se gade, zar ne?

A kako im se ne bi gadili kada znamo što je u Haagu govorila Sonja Biserko, predsjednica Helsinškog odbora za ljudska prava u Srbiji, koju je u Haag, kao svjedoka, pozvao hrvatski pravni tim i usporediti s činjenicom da je "svjedok" srpskog pravnog tima bio Josipović:

- Srbija je krajem 20. stoljeća počela provoditi devetnaestoljetni projekt jedinstva i ujedinjenja svih Srba, što nije odgovaralo "duhu vremena", naročito poslije pada Berlinskog zida. Logika iza toga je da je Srbija oduvijek shvaćala Jugoslaviju kao Veliku Srbiju. Srbija je uvijek negirala prava i identitet Makedoncima, Hrvatima i drugima. Nije razumjela da su se ti narodi emancipirali i stvorili svoj identitet tijekom 20. stoljeća. To je bilo ključno za razumijevanje negiranja i nepriznavanja postojanja tih naroda koje je bilo vrlo prisutno u kampanji uoči rata – "Hrvati su Srbi, Muslimani su Srbi" i tako dalje. To je zaista devetnaestoljetna teorija nacija. Srpski nacionalni program odigrao je ključnu ulogu u tragičnom raspadu Jugoslavije. Od smrti Josipa Broza Tita, nijedna druga republika nije razmišljala o odvajanju i odlasku iz Jugoslavije. Vlasti Slobodana Miloševića, poslije pada Berlinskog zida, nastavile su križarski rat protiv Jugoslavije, uništavajući sve federalne institucije i stvarajući završni čin na koji je međunarodna zajednica prekasno reagirala.

Amandmane na Ustav Srbije iz 1990, nazvala je "prvim secesionističkim dokumentom" u nekadašnjoj Jugoslaviji:

- Miloševiću je bio raščišćen put da nastavi svoju kampanju. Haaška konferencija (1991.) bila je posljednja šansa da Jugoslavija opstane u tadašnjem okviru, ali je, nažalost, Srbija odbila tu ponudu zato što je JNA već bila na njejoj strani.

Prema njenim riječima, JNA je čitavo desetljeće prije toga bila podvrgnuta promjenama da bi je Srbi mogli kontrolirati.

- Vlasti Srbije pripremale su scenarij za raspad Jugoslavije.
- Deset godina trajala je neka vrsta medijske pripreme, pogotovo od 1988. do 1991. kada je srpski narod kondicioniran za nešto što će doći, tako što se ponovo najavljuvao genocid, prije svega u Hrvatskoj i BiH. Zapravo se inzistiralo na tezi da je srpski narod žrtva obje Jugoslavije, a ta kampanja pokazala je što se sprema. Taj pogled na krizu u bivšoj Jugoslaviji zaokružio je Memorandum Srpske akademije nauka i umjetnosti, a zastupali su ga brojni akademici, kao i Srpski pokret obnove i Srpska radikalna stranka u svojim programima.

- Savezna vojska je 1991. stala na srpsku stranu, de facto i javno. Našle su se vojska i Srbija na dvije točke – obrana socijalizma i recentralizacija

Jugoslavije. Teritorijalna organizacija omogućila je da JNA bude upotrijebljena za ono što se dogodilo. Moji osobni stavovi proizlaze iz brojne literature koju sam pročitala, iz iskustva diplomate u jugoslovenskoj diplomaciji, iz rada ovih 25 godina, tijekom kojih sam se u velikoj mjeri bavila srpskim nacionalnim programom tj. srpskim nacionalizmom.

(<http://dnevno.hr/vijesti/svijet/119290-potopila-vlastitu-drzavu-u-haagu-srbija-i-jna-su-se-od-81-godine-pripremali-za-rat-hrvati-to-nisu-znali.html>)

Vjerojatno je jedna takva usporedba dovoljna da potvrdi opravdanost mojih tvrdnji na Radiju Mariji kada sam objašnjavao kako ova hrvatska služinčad, bilo u vlastima – bilo u medijima, žive u velikom strahu. Godine 2000. došli su ponovno na vlast s parolom “Oni su nama oprostili – mi njima nećemo!” Danas je toliko očito da su nenarodna vlast koja se otvoreno stavila u službu svih onih u svijetu koji nikada nisu voljeli, dapače mrzili su i hrvatski narod i hrvatsku državu. Svjesni su da je danas mnogo teže očekivati da će im to biti oprašteno. To im doista mora biti jasno kada o njihovom strahu govori i zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić na svečanoj uskrсноj misi:

Što nam strah od branitelja, koji su krvlju gradili Domovinu, govori o stvarnoj moći postojećih struktura?

Te postojeće strukture misle da svoj strah mogu prenijeti i na one koji vole svoj narod i svoju državu. Vjeruju da im za to može poslužiti predsjednik Udruge specijalne policije Domovinskog rata čiji smo večeras gosti. To je doista sjajno komentirala dr. Željka Markić:

Josip Klemm priveden je kako bi se zastrašilo njega i sve druge koji su nepoćudni aktualnoj vlasti. Josip Klemm priveden je kako bi aktualna vlast – Linić, Josipović, Pusić, Milanović i ostali - poslali poruku – ako se zalažeš za demokratsku, europsku Hrvatsku, kopat ćemo po tvojim poslovima sedam, deset, koliko god godina unatrag je potrebno, nešto ćemo ti napakirati, osudit ćemo te, oduzeti ti tvrtku, nastradat ćeš. Josip Klemm priveden je kako bi jučer i danas na naslovnici Jutarnjeg lista bio Klemm, hrvatski branitelj, predsjednik udruge specijalaca, a ne Zdravko Mustač, nekadašnji šef Udbe, nekadašnji šef Josipa Perkovića čiji sin Saša i danas savjetuje predsjednika Josipovića. Aktualnu vlast – koja omogućuje da Državno odvjetništvo sjedi na prijavi da se Croatia osiguranje, koje je u vlasništvu države, prodaje po cijeni koja je 3,2 milijarde kuna niža od stvarne, koja radnicima u brodogradilištu Lamljan na Ugljanu ne dozvoljava da uđu u tvrtku koja se uspjela dići na noge, proizvoditi i zarađivati, koja ne istražuje dugogodišnje optužbe da je Linić, uz sve ostalo, za milijarde kuna oštetio Inu, koja ministru zdravlja, Ostojiću, nakon što je proračun oštetio za milijune kuna uvođenjem neprovođenog smjenskog rada u bolnice, sad dozvoljava da provodi još veću reorganizaciju svih bolnica u Hrvatskoj – takvu vlast – ne brine je li Josip Klemm oštetio vlastitu tvrtku za 3,2 milijuna kuna. Njih zabrinjava to što je Josip Klemm osigurao da generali Markač i Gotovina imaju u Hrvatskoj veličanstven doček kakav su i zaslužili, zabrinjava ih što je Josip Klemm zaštitio i pomogao referendum o braku, zabrinjava ih što je Josip Klemm pokazao da hrvatski generali stoje uz hrvatski narod u Vukovaru, zabrinjava ih što Josip Klemm podupire rad Stožera za obranu hrvatskog Vukovara (sjetimo se

da je zbog toga Klemm bio priveden 03. 09. 2013., kao i to da je Stožer ovih dana stao uz njega, J.P.), *zabrinjava ih što su pripadnici specijalne policije Domovinskog rata izabrali baš Josipa Klemma za svog predsjednika, zabrinjava ih što Josip Klemm zapošljava oko 800 zaštitara, velikim dijelom nekadašnjih branitelja Hrvatske. A ponajviše ih zabrinjava što je financijski neovisan i što ga aktualna vlast ne kontrolira. Zato je jučer priveden Josip Klemm. A svima nama, koji se usuđujemo govoriti da je aktualna vlast nesposobna, jer Hrvatsku gura u gospodarsku propast, ne zna napraviti zaokret i povesti zemlju u oporavak, da je nedemokratska, jer koči demokratske procese, negira rezultate referenduma, kontrolira medije koje financira, posebice Jutarnji list i HRT i da je protunarodna, jer se brine samo za svoju materijalnu korist, bez vizije za ovu prekrasnu zemlju i ljubavi prema narodu koji bi trebali voditi poručili su: "Ovako mi postupamo s onima koji nam se suprotstave. Razmislite, netko od vas mogao bi biti sljedeći." Na nama je da im mirno, ustrajno, baš kao što to već godinama čini i Josip Klemm, pokažemo da ih se ne bojimo. I da je vrijeme njihove strahovlade na izmaku.*

<http://narod.hr/u-prijevodu/dr-markic-privodenje-josipa-klemma-zastrasivanje-svih-koji-se-protive-aktualnoj-vlasti/>

Ova najnovija priča s Josipom Klemmom i završetak teksta dr. Markić podsjetila me na mog oca koji je na sličan način dospio u zatvor. Nisam još krenuo u školu i to mi se činilo strašnim. I danas sebi ne mogu oprostiti što mu jednom, kada su ga s lisicama na rukama provodili gradom nisam potrčao u zagrljaj. Umjesto toga ja sam se ukočio. Nisam se mogao pomjeriti. Ispričao sam to bratu koji je pet godina stariji od mene i on mi je, kao i mnogo toga drugoga, objasnio koliko je moje reagiranje bilo nerazumno:

Trebaš se ponositi s tatom. Pa vidiš da su svi oni koji nešto vrijede danas u zatvoru.

Lekciju nisam nikada zaboravio. Zato sam na predstavljanju knjige o generalu Markaču, za koju sam napisao jedan od predgovora, a koje je bilo prije oslobađajuće presude, rekao kako bih bio ponosan da sam na mjestu našeg generala. Poslije veličanstvenog dočeka naših generala postalo je očito koliko sam bio u pravu. A, kako je i konstatirala dr. Markić, Josip Klemm je osigurao da generali Markač i Gotovina imaju u Hrvatskoj doček kakav su i zaslužili.

Zato mi je smiješno kako još nisu naučili što znači kada se dr. Markić pita: *Tko je sljedeći?* Nisu naučili ono što je mene naučio jedanaestogodišnji brat, a ja razumio kao predškolsko dijete. Nisu razumjeli da se ona samo pita tko je sljedeći na koga ćemo svi mi biti ponosni! Što je više takovih primjera našeg ponosa, to i njihov strah, o kome je govorio i kardinal Bozanić, sve veći!

Akademik Josip Pečarić

Dnevno.hr, 23. 04. 2014.

Glas Brotnja, 23. 04. 2014.

OTVORENO PISMO

Tomislavu Karamarku, predsjedniku HDZ-a
Milanu Kujundžiću, koordinatoru Saveza za Hrvatsku
Željki Markić, čelnici druge U ime obitelji

Približavaju se predsjednički izbori. Po našem mišljenju oni su ključna točka mogućeg preokreta. Predsjednik Ivo Josipović već je mjesecima u žestokoj kampanji na državni račun. On stvara široku koaliciju podrške niza stranaka, a ne samo Kukuriku koalicije. Ima skoro potpunu kontrolu medija u Hrvatskoj. Ukoliko bi sadašnji predsjednik Republike pobijedio na predstojećim predsjedničkim izborima, bile bi vjerojatno zaustavljene moguće promjene vlasti u Hrvatskoj, odnosno oni koji su njega podržali, uz njegovu podršku i ogromnu podršku glavnih medija vjerojatno bi pobijedili i na parlamentarnim izborima. Tako se u Hrvatskoj ne bi ništa promijenilo, nego bi se nastavilo nazadovanje koje vodi u propast, a od nje bi se Hrvatska teško mogla oporaviti.

Dakle, smatramo da je nužno sve učiniti kako bi se pobijedilo sadašnjeg predsjednika Ivu Josipovića na sljedećim predsjedničkim izborima.

Kako sada izgleda, malo je vjerojatno da HDZ-ova koalicija, Savez za Hrvatsku i udruge građana i neovisni intelektualci predlože zajedničkog kandidata za predsjednika (iako bi to bio najsigurniji put do pobjede domoljubne opcije). Stoga Vam predlažemo da održite trojni sastanak i da donesete odgovarajuće odluke bez kojih su male šanse za pobjedu na predsjedničkim i parlamentarnim izborima, tj. bilo bi nužno usvojiti sljedeću strategiju. U prvi krug moglo bi se ići i s tri kandidata: kandidat koalicije HDZ-a, kandidat Saveza za Hrvatsku i neovisni kandidat udruge građana na čelu s udrugom *U ime obitelji*. Ti kandidati trebali bi potpisati sporazum da će u drugom krugu ne samo podržati nego se i uključiti svim snagama u korist onog kandidata koji uđe u drugi krug. Takva strategija bila bi plodonosna jer bi u prvom krugu potaknula mnoge birače koji inače ne bi izašli na izbore (a njih je skoro 50%) da izađu na izbore. Uvjereni smo da bi takav Vaš postupak hrvatski narod zdušno pozdravio. A u drugom krugu bi s velikom vjerojatnošću glasovali za zajedničkog kandidata i oni koji inače ne bi glasovali.

Taj model bi trebalo primijeniti i za parlamentarne izbore s prethodnim potpisivanjem sporazuma o poslijeizbornoj koaliciji. Na taj način postigla bi se velika izlaznost na izbore i sigurnost građana koji žele promjenu vlasti da njihov glas neće propasti te da je u krajnjoj liniji svejedno za koju grupaciju glasuju ako svi imaju zajednički cilj, a to je promjena sadašnje vlasti.

Poštovani gospodine Karamarko, poštovani gospodine Kujundžiću i poštovana gospođo Željka Markić, po našem mišljenju Vi ste najodgovorniji za sudbinu Hrvatske i zato Vam se obraćamo ovim otvorenim pismom kako biste na predstojećim i predsjedničkim i parlamentarnim izborima predložili građanima Hrvatske realnu opciju promjene vlasti koja će imati velike šanse za pobjedu. Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koji vole ovu državu i hrvatski narod!

Obraćamo Vam se jer nimalo ne sumnjamo da Vi volite ovu državu i ovaj narod te da Vam je veoma stalo do sudbine hrvatskog naroda i hrvatske države.

Srdačan pozdrav,

Akademik Josip Pečarić
i prof. dr. sc. Zdravko Tomac

U Zagrebu, 13. svibnja 2014.

Pismo supotpisuju:

Antun Abramović, prof. pov., puk. HV
Duško Abramović, Toronto
Nevena Abramović, Toronto
Katica Amidžić Peročević, dipl oec. Zagreb
Jozo Andrić, Zagreb
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
don Miljneco Babaić, ratni vojni kapelan
Dominik Babec, Koprivnica
Leea Babec, Koprivnica
Vesnica Babec, Koprivnica
Ivana Babić, prof.
Damir Babić
Nada Babić
M. Giuseppina Bacchia
Rade Bacelic
Emma Bakovic, Stockholm
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Miro Blaž Bakovic, Stockholm
Ivan Balić
Zdravko Ban
Miro Banović
Milenko Barbir
Krešimir Barković, Paris, Francuska
Sevda Barković, Paris, Francuska
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, nastav.
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Daran Bašić, branitelj/invalid, Mostar
Nikola Bašić, pisac, Vis
Tomislav Batinić, prof., Sarajevo
Dinko Batur, umirovljeni bojnič HV i HRVI

Tomislav Begić, Zagreb
Vlado Begić, Zagreb
Ante Belas, Trogir
mr. sc. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb
Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
Ivan Bićanić, ing., Zagreb
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., Zagreb
Ivanka Bilić, Zagreb
Branimir Bilić, Zagreb
Stanislav Bilić, strojarski tehničar, Krško
Vladimir Biondić
Lidija Blagojević, prof.
Tomislav Blagojević
Vide Blažević, Dubrovnik
Tomislav Bolanča, dip.oec., Zadar
Katarina Bodrožić, Slavonski Brod
s. Janja Boras, Međugorje
Vanda Boras Podravac, Senj-Canberra (Australija)
Damir Borovčak, dip. ing., publicist
Miljenka Botteri
dr. sc. Vinko Botteri
dr. sc. Srećko Botrić, Split
Davor Bozin, mr. sc
Ivan Bradvica dipl. ing. građ., pjesnik
Ante Brčić, novinar
prof. dr. sc. Milko Brković, Poličnik, Briševo
Radoslav Brković, upravni pravnik (dragovoljac Domovinskog rata), Banjevci
Ivan Bukovac, odvjetnik, Županja
Ivo Buntin
Branko Butkovic, Zagreb
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Mario Crnković, umirovljeni časnik HV
Vinko Cujic, dipl. ing. str., Hamburg
Milan Ciliga, dipl. Ing.
Nada Cunjak
Vjekoslav Cunjak, mag.oec.
Vedran Čanić, Zagreb
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet Đakovo
Marija Čatlak, Zadar
don Lazar Čibarić
Pejo Čičak
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Ante Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje
Katica Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje
Marija Čokljat, profesorica u mirovini

Anamarija Čuljak, student, Osijek
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Domagoj Čunko, ing.
Ružica Čavar, oec
Tomislav Čavar, prof., Zagreb
Ante Česić, Zagreb
Anto Čosić, Slavonski Brod
Ksenija Čosić, Slavonski Brod
prof. dr. sc. Alojz Čubelić, KBF
don Marko Čubelić, Split
Jozo Čuk, Taylors Lakes, Vic., Australia
Jela Cuk
Ante Marko Cuk
Alojz Ivan Cuk
Kate Jelena Cuk
Tomislav Domagoj Cuk
Krešimir Čuže, Split
Vlado Dadić
Josip Debelec, Zagreb
Ljiljana Debelec, Zagreb
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
Dubravko Deletis
Mladen Deletis
dr. sc. Josip Delić, Split
Mirko Dijanek
Vladimir Dobravec, upravni pravnik, Đurđevac
Rosanda Dorotić
Frank Dragash
don Jakov Dragušica, Split
Domagoj Dravinski, Zagreb
Hrvoje Dravinski, Zagreb
Željko Dravinski, Zagreb
Ante Drmic, Svicarska
M. Danijela Dropulja
Tomislav Držić
Kristina Dugan
Malkica Dugeč, prof., hrvatska pjesnikinja
mr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet.
fra Tomislav Dukić, München
Drago Duvnjak, dipl. ing. grad., Osijek
Katarina Duvnjak, student, Osijek
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig.
Ivica Dužević, Makarska
Ivo Dužević, Makarska-Split
Josip Djukic, USA

Ivica Džajkić
Milenko Džajkić
Vinko Điković, Zagreb
Jana Điković, Zagreb
prof. dr. sc. Neven Elezović
M. Cvetka Erce
Fra Vladimir Vlado Ereš, Voditelj Hrvatske katoličke misije Lausanne-Wallis u
Švicarskoj
Pero Faletar, Vinkovci
Mario Filipi
Ivan Filipović, pomorac
Damir Findrik, dipl. ekonomist
Stjepan Fiolic, Buenos Aires, Argentina
Žarko Flanjak
Hilda Marija Foley. USA
Marko Franovic, Sydney, Australia
Anđela Galić, Zagreb
Martin Galić, Zaprešić
Mate Galić, Zagreb
Gordana Galić, Split
Mladen Galić, umirovljeni bojničnik HV-a
prof. dr. sc. Radoslav Galić
Marija Galović, Zaprešić
Mirko Galović, Zaprešić
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Krunoslav Gliha, Velika Gorica
Ante Gojević-Zrnić, Rijeka
Marinko Gspić
Matija Grgat
Vinko Grgić, prof.
mr. sc. Josip Grilec
prof. dr. sc. Vinko Grubišić, Sveučilište Waterloo, Kanada
Marija Ruza Habunek Fiolic, Bs.As., Argentina
dr.sc. Beata Halassy, Sveučilište u Zagrebu
p. Vatroslav Halambek, SJ
Branko Haubrich, iur. Mostar
Ivanka Haubrich
Marta Haubrich
Marija Haubrih
Ivana Haubrich-Mihovilović
Štefica Himmelreich, Zagreb
Petar Hinić, član Časnog suda HSK Nj, Stuttgart

Tomislav Horvat
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec
Branko Hrkač
Hrvoje Hrkač, Zagreb
Stella Hubmayer, urednica radio postaje, Buenos Aires
Mladen Ibler, dr. med.
Katarina Iskra, medicinska sestra
Branko Ivanda, mag. phil. et. croat.
Tatjana Ivanda, dipl. ing. el.
Ivan Jaklin, Varaždin
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjetnik
prof. dr.sc. Zvonimir Janović, u mirovini
Vjekoslav Jazbec, dr. med. spec., Zgb
Ivica Jelic, ugostitelj, Biograd na moru
dr. Milan Jelić, ekonomist u miru, Buenos Aires, Argentina
Ivan Jeličić, Zagreb
Marko Jerčinović, Zagreb
Dragutin Jeromić, Zagreb
Kruno Jeromić, Zagreb
Stipe Jolić, dipl. teolog
Jelena Jožipović, Zagreb
M. Nada Julardžija
Drago Jurič, Zagreb
Ilija Jurič
Ivan Jurič
Ivan Juricic
Mirjana Juricic
Anto Jurina, dip. ing. ele.
Branko Juroš dipl. oec., Sesvete
Ivan Juroš
Dubravka Jurun, Buenos Aires
Zaviša Kačić-Alesić, prof.
dr. sc. Hrvoje Kalinić, dipl. ing.
Margarita Kaliterna, dipl. ing. mat.
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Drago Katović, prof. emeritus
Vilma Kešina, Split
Ana Kirchmayer-Wonnemann, Osnabrück
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija Zagreb
Zrinka Klarin, Preko
Ivan Klarić, dipl. ing. građ. u m.
Milivoj Klobucar, dipl. ing. Elektrotehnike, Toronto, Canada
Erena Knez, Sesvete
Ivan Kolak, dipl. oec., Sesvete –Zagreb
Darko Kolic, Švicarska

Mijo (Mile) Kokan, ing., Split
Alojzije Kokorić, ing. stroj., Tribunj
Marija Komar
prof. dr. sc. Ivan Kordić
Ivan Kostrenčić JP, Perth Western Australia
Ante Kovač, dipl. ing. geod., Split
prof. dr. sc. Srećko Kovač
Kazimir Kovačić, (umirovljenik, 100.), Buenos Aires
prof. dr. sc. Slavko Kovačić, Split
Tomislav Kozjak, Zagreb
Marija Kozjak, Zagreb
dr. fra Smiljan Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i
mir
Ante Kraljević, književnik i leksikograf, Zagreb
Marija Kranjec
Tomislav S. Kremer
Ante Krišto, Split
prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac
Mladen Križanić, dipl.ing., Karlovac
M. Skolastika Krstaš
fra Ante Kukavica, kapucin, gvardijan
Kukina Stjepan, Zagreb
dr. Ante Kunek
Tomislav Kušec, prof.
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Slobodan Lang
prof. dr. sc. Ante Lauc
Silvija Lažeta, dipl. iur.
Ivan Lehpamer, Zagreb
Ivanka Lehpamer, Zagreb
Nenad Lehpamer, Zagreb
Zdravka Lehpamer, Zagreb
Zdravka Leindl, Austrija
Mladen Leko, Canberra
Paulina Leko, Canberra
Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Ankica Lojkić, socijalni radnik
Mladen Lojkić, publicist
Katica Lončar, Zagreb
Ivica Lovošević, ing. inf., Našice
Luka Lozo, Zagreb
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Ivica Luetić, novinar, Split

prof. dr. Maja Lukac-Stier, direktorica Filozofskog odijela Filozofskog fakulteta, Argentinskog katolickog sveučilista - Buenos Aires, Argentina
Ivan Lulić, mr. sig.
Damir Ljubičić, ing. telekomunikacija , Zagreb
Ivana Madunić, oec
Marko Magdalenić - Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Blažena Magdić, umirovljenica,
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Robert Majerić, dipl. ing. el., Zagreb
Josip Malović
Dubravko Malvić, Zagreb
Gordana Malvić. prof. Zagreb
Mijo Maljković, inovator
Anka Maljković, umirovljenica
Marijan Maljković, student
Radica Maljković, tex.tehničar
Mile Mamić
Ankica Mandarić, Mostar
Gordan Mandarić, Mostar
Luca Mandarić, Sarajevo
fra Velimir Mandić, Humac
dr. sc. fra Josip Marčelić, Split
Vladimir Marčinko
Ante Marević
Terezija Margaretić prof.u mirovini, Dubrovnik
Stipe Marić
Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb
mr. sc. Zdenko Marincic, dipl.ing.el. / M.Sc.E.E.
Marija Markic, CTC,
Marinko Markić
Slobodan Markic, P. Eng.
Blandina Marković Randić
Ivo Markulin, kap.d. pl; Preko, Bilišće
Josip Maršić, HSP
Danica Martinović
prof. mr. art. Miroslav Martinjak
Dubravka Matanić, Velika Gorica
Ivan Mataric, Austija
Kata Matoković
Miljana Mažar, dipl.inž.
Stjepan Mažar dipl.inž.
Nikola Mažuran Karlobag
Marija Mažuran, Zagreb
don Pavao Medić, Split
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat

Kazo Mikašek
Ignac Mikulaj, Zagreb
Marijana Mikulaj, Zagreb
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
Gojmir Milat, Sv. Filip Jakov
M. Benedikta Miletić
Branko Miličević, inovator
Marija Milina, medicinska sestra, Nova Gradiška
Željko Milina, medicinski tehničar VŠS, Nova Gradiška
mr.sc. Ante Milinović, muzejski savjetnik u mirovini
Pero Mioč, književnik, Šibenik
Kristiana Misetić
Marijan Mjedvidović
Ivan Mlikota, Zagreb
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Branko Mrakužić, dipl. ing.
Franjo Mudrovčić, Zagreb
Domagoj Musa
Jadranka Mustac
Miljenko Mustac
prof. dr. fra Andrija Nikić, u ime Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti – 25
članova i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru – 1381 člana
prof. dr. sc. Milan Nosić
Nenad Novak, dipl. ing., Zagreb
dr. sc. Anto Orlovac
Mate Orlović
Zrinka Orlović
Marijan Osmak
Dubravka Otorepec, odgojitelj, Zagreb
Michael Pack, Engleska
Mirta Padovan Nakić, prof., Zagreb
Dragica Palada
Ivan Pandža
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj., Zagreb
mr.sci. Josip Papković, dipl. inž. Zagreb
Marija Papković, dipl. iur. D. Pušća
Josip Paštrović, dipl. ing.
Tomislav Pavčić, dipl. ing., Argentina
Mladen Pavković, novinar i publicist
Alojz Pavlović, mag./dipl. ing. kibernetike, Zadar
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju
Mario Pehar
Tatjana Pehar
Stipan Perić, dipl. oec
Demokrita Perić

Ivan Perić
Martina Perić, oec
Marija Perić, dipl. oec
mr. sc. Marijan Petek, Zagreb
Alojzije Petracic, umirovljenik
Damir Piljac, dipl. inž. Zagreb
Marijan Pinhak, dipl. ing. el.
Josip Pintarić, Zagreb
Nenad Piskač, književnik
M. Veronika Pivčević
Dubravko Pižeta, dipl. ing. Elektrotehnike
Stipan Plazonić
Miljenko Plisic
Igor Plisic
Katica Plisic
Marin Plisic
Stipo Pokrajčić
Ema Poljak, Zagreb
Ivan Poljak, Duće – Dugi Rat
mr. sc. Kruno Poljak, Zagreb
Dubravka Poljak-Dravinski, **dr. st.**
akademik Stanko Popović
Siniša Posarić, književnik, Rijeka
Ivica Primorac, prof. (dragovoljac Domovinskog rata, umirovljeni časnik HV-a)
Vera Primorac, prof. i književnica
Damir Privora, dipl. ing.
Željko Prpić, dipl. ing. strojarstva i stož. brigadir u mirovini
Don Vinko Puljić, Siegen
Nikola Radić, Krk
Anton Raff
Antun Raguž, prof., Švedska
Marinko Raguz, Mostar
Vid Raguž, Udruga Dragovoljaca Domovinskog Rata 1991. Dubrovnik
don Dragan Rajković, Split
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Kata Rašić, Zagreb
Stipo Rašić, Zagreb
Božidar Ručević, dipl. inž.
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
Branko Reić, dipl. ing. građ. umirovljenik
Petar Renić, Zagreb
M. Zrinka Roglić
prof. dr. sc. Mirjana Rumboldt, Split
prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit., Split
Stjepan Samoborec, Prvi. Hrv. redarstvenik

Marija Senjić (Žarko)
Ivan Sesar, prof.
Vjekoslav Severinac, Zagreb
Roko Sikirić, Bibinje, Zadar
Željko Soldo, Zagreb
Josip Sopta, ing., sudionik rata, invalid 100%, Zagreb
Dragutin Spajić, Zagreb
Višnja Spajić
dr. Josip Stjepandić, Bensheim
Suzana Stojmenovski
Antonio Storić, Zagreb
Mirko Strabić
Davorka Stupin Reić, umirovljenica, Zagreb
Antoaneta Sudarić, dipl. ing. građ., Josipovac
Mirna Sunić-Žakman
Ana Sušac, prof.
Marija Sušac, prof.
Mate Sušac, prof.
Robert Sušac, Zagreb
Vera Sušac soc. radnica
M. Jasna Suvalj-Kondić
Dragutin Šafarić, umirovljenik projektant, Velenje – Slovenija
Danijela Šakota, novinarka
Mario Šaler, Zagreb
Ante Šare
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji hrvatski tamburaši (nekad Zlatni dukati)
Hrvoje Šubić, mag. prava
Oskar Šarunić
Dubravka Šelendić
Mario Šelendić
Katarina Šelendić
Ladislav Šelendić
prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović
Marko Šimat
Dobroslav Šimović, dip. iur, Zagreb
Bruno Šimunović, Zagreb
Milan Šincek
Josip Šintić, prof. psih., član Foruma hrvatske sloge
prof. dr. sc. Boris Širola
Ivan Škarica
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. ped., Zagreb
Ivica Škreb, Zagreb
mr. sc. Ljubomir Škrinjar, Zagreb
Franjo Škrobo, Vinkovci
m. M. Marina Škunca

Maja Šnajder (HDZ od 1991.), Split
Branka Šmalcelj, dipl. ing., Zagreb
Donat Šolta, dipl. ing. el.
Nikola Štedul
Kate Šumić, med. sestra, Dubrovnik
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
Franjo Tkalcic
Marica Tkalcic
Petar Todorčić, dipl. ing. str., Zagreb
Miroslav Tomac, mag. ing. el.
Mladen Tomašević, Zagreb
Rudi Tomić
Ruža Tomić
Franjo Tomšić
Robert Tomšić
Sanja Tomšić
Igor Trbušić
Jelena Trbušić
Zvonimir Trusić
Damir Tučkar, dipl. ing.
Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ., Stupnik
Vera Uglešić, Zadar
Ivica Uršić, neovisni katolički novinar i publicist
prof. dr. sc. Kosta Urumović
Ivan Vakula, umirovljenik
Vera Valčić Belić
Vlado Vanjaka, apsolvent teologije, Filozofsko - teološki institut Družbe
Isusove u Zagrebu
dr. sc. Mislav Vedriš
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management,
FESB, Split
dr. sc. Mile Vidović, Split
Marica Vitlov, Zadar
Ante Vlahov, Rijeka
Dunja Vlahov, Rijeka
mr. Sc. Rudi Vlahov, Rijeka
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
don Ante Vojnović, Split
don Ante Vrbatović, Split
Ivan Vrdoljak, svećenik, Zadvarje
Kristina Vrebac
don Stanko Vrnoga, Split
dr. sc. Petar Vučić

dr. sc. Zlatko Vučić
Jelenka Vučkov, mr.sc.teol.
prof.dr.sc. Šime Vučkov, dr.med.
Lidija Vukalović, dipl. učitelj
don Dušan Vuković, Split
don Pavao Vuković, Split
Ani Vuletic, dipl. ing. gradj.
Petar Vulić, književnik
Robert Vulić, dipl. krim. u mirovini, Koprivnica
Zorka Zane
Milan Zanoški, hrvatski branitelj - poručnik HV, mali poduzetnik
Barbara Zeruk, kontoristin Stuttgart
Ivo Zeruk, umirovljenik, Tribunj
Tonći Zokić, pomorac, Orebić
Ljilja Zovko, Mostar
Amela Žaja, uprani pravnik
Ante Žaja, akademski slikar
Franka Žaja, Aržano
Gordana Žaja, Makarska
Marko Žaja, Aržano
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Ana Žarko
Franjo Žgela, Slunj
Stjepko Živković, Vukovar
prof. dr. sc. Tomislav Živković
Katica Žmire, učiteljica, Sinj
Lovre Žuljević, Split

PREDSJEDNIČKI IZBORI

Pečarić i Tomac pozivaju desnicu da podrže istog kandidata

Smatramo da je nužno sve učiniti kako bi se pobijedilo sadašnjeg predsjednika Ivu Josipovića, poručuju Pečarić i Tomac

Akademik **Josip Pečarić** i političar i pisac **Zdravko Tomac** poslali su otvoreno pismo predsjedniku HDZ-a Tomislavu Karamarku, koordinatorskom Saveza za Hrvatsku Milanu Kujundžiću i člancima udruge U ime obitelji Željki Markić, pozivajući ih da na idućim predsjedničkim izborima, ako već ne mogu izaći sa zajedničkim kandidatom, u drugom krugu podrže onog od svojih troje kandidata **uđe u drugi krug**.

– Smatramo da je nužno učiniti sve kako bi se pobijedilo sadašnjeg predsjednika **Ivu Josipovića** na sljedećim predsjedničkim izborima – poručuju Pečarić i Tomac, navodeći kako je Josipović već mjesecima u "žestokoj kampanji na državni račun" te da ima "skoro potpunu kontrolu medija u Hrvatskoj".

Pečarić i Tomac uvjereni su da bi njihova strategija bila plodonosna na predsjedničkim izborima, ali i da bi isti model trebalo primijeniti i **za parlamentarne izbore** s prethodnim potpisivanjem sporazuma o poslijebirornoj koaliciji.

– Na taj način postigla bi se velika izlaznost na izbore i sigurnost građana koji žele promjenu vlasti da njihov glas neće propasti te da je u krajnjoj liniji svejedno za koju grupaciju glasuju ako svi imaju zajednički cilj, a to je promjena sadašnje vlasti – poručuje se u pismu, uz zaključak da "Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koji **vole ovu državu** i hrvatski narod".

Večernji list, 20. 05. 2014

"BARBIKA" I "BRDO-BRIJUNI"

Vjerojatno će vam izgledati neobično, ali mene su i priča o Barbiki i sastanak u Dubrovniku podsjetili na razloge zašto smo svojevremeno profesor Tomac i ja napisali Otvoreno pismo koje je ovako komentirao Nenad Piskač u tekstu *Uz Milanovića i Josipović je za izvanredne izbore spreman!*, Portal HKV-a, 03 lipnja 2014.:

Osobitu nervozu kampanja Nova pravednost 2 pokazuje od kad je javnošću počelo kružiti pismo akademika J. Pečarića i profesora Z. Tomca kojim pozivaju HDZ, Savez za Hrvatsku i GI U ime obitelji da odgovorno sjednu za stol i naprave pametnu strategiju i taktiku za predsjedničke izbore i time pošalju Josipovića u Sanaderovu oazu sreće kreiranu po mjeri Mesića. U status bivšega doživotnoga predsjednika. Tamo je Mesić sada zaokupljen „transkriptima“ finskoga pravosuđa, dok bi se u susjednoj sobi Josipović mogao baviti komponiranjem skladbe Ars diaboli 2. i novom, pravednijom, regulativom guljenja kože putem ZAMP-a. (...) U međuvremenu nismo izvještani je li došlo do sastanka općega dobra između Tomislava Karamarka, Milana Kujundžića i Željke Markić. Ako do sastanka dođe i na njemu se ne usuglase oko zajedničkoga kandidata, bit ću slobodan predložiti ...

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/17810-n-piskac-uz-milanovica-i-josipovic-je-za-izvanredne-izbore-spreman.html>

Naime, glavni razlog zbog čega je pismo nastalo bila je činjenica da se razne skupine državotvornih Hrvata međusobno napadaju, valjda zaboravljajući tko je stvarni protivnik. Zato je Piskač i upozoravao na to govoreći o nervozu onih koji drže vlast, a svima je jasno da niti su željeli hrvatsku državu, niti vole hrvatski narod. Jednostavno rečeno – oni su doista prepoznali što je razlog nasatanka pisma, a doista bi bili jako nesretni kada bi se ostvarilo ono što smo mi željeli.

Ali kakve to ima veze s „Barbikom“? Oni koji su pratili ta međusobna optuživanja prepoznat će ih u tom planu. O tome piše Josip Jović: u tekstu *'Barbika' je vrlo ozbiljan plan*

(http://www.hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=33022:josip-jovi-barbika-je-vrlo-ozbiljan-plan&catid=76:gost-kolumne&Itemid=350):

Nju će se nastojati predstaviti kao poslušnicu Zapada, američku igračicu iza koje stoji masonerija, NATO pakt i moćni centri u svijetu.

(O „Barbiki“ pogledajte niz zanimljivih tekstova koji su se pojavili ovih dana:

Bože Vukušić: Umjesto plasiranja plana Barbika, predsjednik je trebao pojasniti vrlo izvjesnu ulogu svoga oca u likvidaciji obitelji Ševo (video)

http://www.hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=33031:boe-vukui-umjesto-plasiranja-plana-barbika-predsjednik-je-trebao-pojasniti-vrlo-izvjesnu-ulogu-svoga-oca-u-likvidaciji-obitelji-evo-video&catid=1:politika&Itemid=9

Jure Zovko, Mit o paraobavještajnim strukturama u Lijepoj našoj

<http://www.dnevno.hr/kolumne/jure-zovko/127434-mit-o-paraobavjestajnim-strukturama-u-lijepoj-nasoj.html>

M. Prpa: Akcijski plan "BARBIKA" – Plan Diabolus

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/prpa-mile/18031-m-prpa-akcijski-plan-barbika-plan-diabolus.html>

Cjeloviti Akcijski plan BARBIKA možete naći u Hrvatskom tjedniku od 10. lipnja 2014.)

Jović upozorava i slijedeće:

Također je važno pokazivati kako je i dio desnih, odnosno HDZ-ovih birača sklon Josipoviću, što se uostalom već sada radi.

Nema dvojbe da uzajamni napadi državotvornih Hrvata treba dovesti upravo do toga, zar ne? A Piskač još 03 lipnja 2014. upozorava da se ostv aruje upravo to, tj. upozorava kako nema dogovora na koje je naše pismo pozivalo.

Očito, HDZ smatra kako će biti siguran pobjednik, pa ne mora uopće ići na nekakav dogovor, pa ne i taj na koji smo mi pozivali. S obzirom na mnogo toga što ljudi znaju o ponašanju HDZ-a od 2000.-e to odmah dodatno izaziva sumnje kod ljudi.

Meni osobno je žao što sadašnje vodstvo HDZ-a želi slijediti Tuđmanovu politiku, ali je dovoljno ne znaju prepoznati. Zar ih na razgovore ne bi trebalo navesti primjer kada je svojevremeno HSP bio na ivici ulaska u Hrvatski državni sabor. Uvjerenje je kako je za to najzaslužniji bio Tuđman. Itekako mu je bilo važno da u Saboru ima još jednu državotvornu stranku.

Dvojba kod ljudi želi li to HDZ ili ne vjerojatno će smanjiti izlazak mnogih na izbore, a to doista pomaže nedržavotvornoj opciji jer garantira kako neće biti do nogu poražena.

A uz potpuno komunističko jednoulje u glavnim medijima oni se nadaju da će moći nastaviti s uništavanjem Hrvatske. (*Svjetska banka objavila je u petak 11. srpnja projekciju stanja BDP-a (bruto društvenoga proizvoda) za 11 novih članica Europske unije, odnosno bivših komunističkih država, po kojoj bi Hrvatska bila jedina zemlja od tih članica EU-a koja će u 2014. imati pad BDP-a. Time Hrvatska šestu godinu ostaje u recesiji, što je nesumnjivo rezultat ili nedjelo sadašnje Vlade koja je već duboko u trećoj godini svoga mandata.*

[http://www.glas-koncila.hr/index.php?option=com_php&Itemid=41&news_ID=24920.](http://www.glas-koncila.hr/index.php?option=com_php&Itemid=41&news_ID=24920))

Zato mi je najzanimljiviji bio slijedeći komentar našeg Otvorenog pisma:

U drugom krugu glasovat ću za Kolindu, mada njena pobjeda ne garantira da će se išta promijeniti!

Zapravo komentator je poručio da i po cijenu da se ništa ne promjeni treba smijeniti vlast koja otvoreno pokazuje svoju mržnju i prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. A to nam pokazuje i sastanak u Dubrovniku koji se odigrao uz zagušljuću buku medija: Zapadni Balkan! Jugoistočna Europa!

Zato ću ovaj tekst završiti s komentarom tog sastanka prof. dr. sc. Zdravka Tomca danom u tekstu Ive Međugorac: *Josipović se raskrinkao: Evo što vam Predsjednik prešućuje dok Hrvatsku gura u region stvarajući jugosferu* (Dnevno.hr, 15. 07. 2014.):

Zapravo, Tomac se osvrnuo se Josipovićevu tvrdnju da snažno zagovara regiju. *Kako je kazao, već dugo je jasno u kojem smjeru Hrvatska ide premda je naš narod vrlo često zaboravan.*

"Upravo su Ivo Josipović i Vesna Pusić glavni ljudi koji su bez suglasnosti premijera Milanovića sklopili strateško partnerstvo s Velikom Britanijom sa ciljem da preuzmemo ulogu formiranja zapadnog Balkana. Mi smo po tome most između EU i tih zemalja regije", misli Tomac. Profesor napominje kako je uloga Hrvatske integracija zemalja regije bez da one ulaze u EU. Usprkos tome, Hrvatska je ta koja ih gura u Uniju premda se takvo što neće još dugo dogoditi. Gospodarski, politički, kulturno pa čak i sportski Hrvatska radi na integraciji gurajući se u zapadni Balkan, smatra naš sugovornik.

"Dolazak Angele Merkel nova je činjenica i dokaz da takvo nešto odgovara Njemačkoj jer joj je u interesu da ovo bude jedinstveno tržište i sustav pod istim uvjetima kako bi tu što bolje ugurali svoj kapital. Dolazi u gospodarskom smislu učvrstiti Njemačku i zauzeti se za kapital kojega imaju u regiji", uvjeren je profesor Tomac. Dok je Velikoj Britaniji zapadni Balkan bitan u političkom smislu, Nijemci u tome vide gospodarske razloge. Lukavi predsjednik Josipović to je dobro procijenio i sada, napominje naš sugovornik, pokušava javnosti prikazati kako je njegova politika prema regiji dobra za Hrvatsku. "Prešućuje se da se Hrvatska zbog toga morala poniziti i zaboraviti na svoju prošlost. Morali smo se okrenuti budućnosti, a pitanja iz prošlosti nismo riješili. Izjava srpskog ministra vanjskih poslova Dačića u Dubrovniku prošla je nezapaženo. Srpska vlada navodno osuđuje granatiranje Dubrovnika, a dok je Dačić to izgovorio u istoj rečenici poručuje da se okrenemo budućnosti. To je vrlo lukavo i šalje poruku da nema krivnje. U maniri Tome Nikolića govori se 'ajmo biti susjedi nitko nije oštećen, nitko nije kriv", analizira Tomac.

Takva politika ide dalje, a najveći problem leži u tome što takvo nešto nije u interesu Hrvatske. Naša zemlja, drži profesor nije dio zapadnog Balkana već dio Europe i trebali bi tome težiti u pravom smislu. Za razliku od toga mi smo postali ispostava zapadnog Balkana. "Europa nas tretira kao Balkan, a Josipović i Vesna Pusić time se hvale. (...)", komentira profesor. Politika koja ide dalje stvara jugosferu, manipulacijama nas se gura u regiju i stvara se pripadnost, a predsjednik za to vrijeme obnavlja titoizam i jugoslavenstvo. Ponovno živimo svi zajedno, a naši političari na takvo nešto nas sile vjeruje naš sugovornik. "Oni naše ljude žele mentalno vezati za jugoslavenstvo, to im je glavna borba i jugoslavenstvo se opet obnavlja na nove načine. Srbi su također jasni. Uživaju u spletkama oko Vukovara jer su pobjedili, nakon što ćirilica dođe u taj grad on će opet biti srpski. Mnogo činjenica govori da smo mi koje nazivaju nacionalisti u pravu. Na tragu smo novog tropoljupca koji daje rezultate. Hrvatska će kroz Balkan po njima stvoriti uvjete za razvoj, a pitanje je koji će i kakvi kriteriji tu prevladati", zaključuje Tomac.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/127602-josipovic-se-raskrinkao-evo-sto-vam-predsjednik-presucuje-dok-hrvatsku-gura-u-region-stvarajuci-jugosferu.html>

Zato je odgovornost onih kojima smo napisali Otvreno pismo velika: Hoće li pokazati narodu da su spremni suprotstaviti se onima koji nas uništavaju pokazujući mu kako im je to najvažnije, ili će i dalje dopuštati vjerovanje da su im osobni interesi važniji od interesa naroda!

Dragovoljac.com, 17. 07. 2014.

Portal dragovoljaca Domovinskog rata, 17. 07. 2014.

PISMO SUDCIMA USTAVNOG SUDA RH

Postovani sudci Ustavnog suda RH,

Stožer za obranu hrvatskog Vukovara uputio vam je Podnesak u kojemu pobija ustavnopravnu, zakonsku, činjeničnu i moralnu utemeljenost Prijedloga odluke Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskog sabora, od 7. srpnja 2014.g., u povodu zahtjeva za raspisivanje državnog referenduma građanske inicijative "Stožer za obranu hrvatskog Vukovara" kao i ustavnopravnu, zakonsku, činjeničnu i moralnu utemeljenost pratećega obrazloženja. Stožer vam je također uputio Prijedlog za sazivanje savjetodavne javne rasprave radi ocjene ustavnosti i zakonitosti postupanja Vlade Republike Hrvatske u predmetu uvođenja srbijanskog jezika i ćirilicnog pisma u službenu uporabu u gradu Vukovaru kao i u vezi referendumske inicijative o uvjetima za uvođenje u službenu uporabu jezika i pisma nacionalnih manjina na području jedinice lokalne samouprave, državne uprave i pravosuđa. Pripadam dvotrećinskom dijelu državljana RH koji vjeruje Stožeru, ali bez toga vidim koliko su u pravu kada tvrde da ste izloženi strašnim pritiscima da u tom slučaju ne presudite po svojoj savjesti. Da presudite suprotno od mnogih dosadašnjih slučajeva kada ste tako sudili i pokazali vladajućim kako ne mogu donositi zakone koji su protivni Ustavu RH. Žalosno je što vam moram čestitati na hrabrosti što ste tako postupali, što ste radili svoj posao kako treba.

Uvjeran da ćete i ovaj put poštivati Ustav presuditi po savjesti i kao stručnjaci, a siguran sam da se vaša savjest ne razlikuje od savjesti 2/3 stanovnika Lijepe Naše. Uostalom povijest će znati cijeniti činjenicu da je Ustavni sud u svom IZVJEŠĆU br. U-X-2271/2002., 12. studenoga 2002. godine (Narodne novine broj 133/2006.) sasvim jasno i nedvomisleno ustvrdio legitimnost akcija "Bljesak" i "Oluja". Poznato je da hrvatski političari nisu poštivali mišljenje Ustavnog suda, što su po zakonu morali učiniti, pa znamo da je sudac Meron bio taj koji je praktički ponovio mišljenje Ustavnog suda iz 2002. godine kada je obrazložio oslobađajuću presudu generalima Gotovini i Markaču.

A zapravo je to nepoštivanje vašeg mišljenja još i gore, ako se zna što je zapravo značila "Oluja". I nedavno *dr. sc. Ante Nazor, povjesničar, ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata* (<http://narod.hr/u-prijevodu/oluja-je-kruna-domovinskog-rata-kraljica-svih-hrvatskih-pobjeda-ponos-koji-ostaje-za-vjecnost/>) na to upozorava:

Nakon poraza u "Bljesku" početkom svibnja 1995., vodstvo pobunjenih Srba pokušalo je preostali okupirani teritorij Republike Hrvatske (UNPA zone Istok, Sjever i Jug) ujediniti s dijelovima Bosne i Hercegovine pod srpskom kontrolom. Pripremom nacrtu "Ustava Ujedinjene Republike Srpske" taj je proces u srpnju 1995. dosegao vrhunac. Istodobno, srpske snage bile su pred ulaskom u Bihać, usprkos tome što je taj grad u BiH, smješten uz granicu s RH, UN proglasio „zaštićenom zonom“. Osvajanjem Bihaća srpske snage ostvarile bi pobjedu od strateškog značaja i uzrokovale novu humanitarnu katastrofu, s velikim brojem

ubijenih stanovnika na tom području. Stanovnicima Bihaća i brojnim izbjeglicama iz okolnoga područja, koji su više od tisuću dana bili izolirani zbog opsade srpskih snaga i nemoći svjetskih političkih moćnika da prekinu patnju opkoljenih Bošnjaka-muslimana i Hrvata na tom području, „Oluja“ je preostala jedina nada za spas (...) Istodobno, operacijom “Oluja” hrvatske snage omogućile su Armiji Bosne i Hercegovine da razbije srpsku opsadu Bihaća. Time je spriječena nova humanitarna katastrofa u Bosni i Hercegovini i zločin poput masakra u Srebrenici, gdje su u srpnju 1995. pripadnici srpskih postrojbi, pod zapovjedništvom generala Ratka Mladića, prema popisu u Memorijalnom centru u Potočarima, ubili više od 8000 Bošnjaka – muslimana (procjene su da bi, s obzirom na brojnost stanovništva i izbjeglica, broj ubijenih u Bihaćkoj enklavi bio nekoliko puta veći).

Zapravo se o ovome spašavanju od UN-a zaštićene enklave Bihać godinama nije smjelo govoriti u našoj državi. Spašavanje na desetke tisuća pripadnika drugog naroda od genocida ravnoga onima iz Drugog svjetskog rata, kako je o tome govorio tadašnji američki vojni ataše u Zagrebu, bila je tabu tema, upravo zato što političari nisu poštivali mišljenje Ustavnog suda!

Zato sam uvjeren da će te znati ispravno procijeniti i pitanje uloge ćirilice u fašističkoj velikosrpskoj agresiji. Zato vam u znak podrške šaljem svoj tekst:

ĆIRILICA

Miro mi doista zna poslati zanimljive e-maile. Takav je bio i ovaj od 01. 08. 2014.:

Ovako su "zečevi" riješili pitanje dvojezičnosti 1995.godine.

S poštovanjem,

Miro

REPUBLIKA SRPSKA KRAJINA

SKUPŠTINA OPŠTINE GLINA

IZVRŠNI SAVJET

Broj: 02-20/95.

Glina, 17.01.1995.

Na temelju člana 7. Odluke o Izvršnom savjetu SO Gline broj: 01-1665/92. od 30.09.1992. godine, Izvršni savjet na svojoj 4. vanrednoj sjednici održanoj 28.12.1994. godine razmatrajući potrebu isticanja natpisa, jednoglasno je donio slijedeći:

ZAKLJUČAK

Sva preduzeća, radnje i ustanove na području opštine Glina, kako u državnoj, tako i u privatnoj svojini dužna su da do konca februara 1995. godine istaknu nazive firmi i radnji na ćirilici.

Naša Republika Srpska Krajina ima svoje službeno srpsko pismo i dužni smo da ga primjenjujemo, kao dokaz patriotizma i jačanja nacionalnog jedinstva srpskog naroda.

Tražimo da se navedeni rok striktno poštuje, a protiv svih onih koji ne postupe po ovome zaključku bit će poduzete odgovarajuće mjere.

DOSTAVITI:

1. Svim privatnim i društvenim preduzećima i ustanovama na području opštine Glina
2. Tržna inspekcija
3. Predsjednik IS-a
4. Arhiva

PREDSJEDNIK

Dušan Lukač

Komentirao sam mu:

A sama odluka je na latinici:)

A on će:

Hahaha, u brzini prepisivanja nisam ni obraćao pažnju. Ali primjetio sam da nije ekavica, nego neki iskrivljeni hrvatski, tj. hrvatsko-srpski... To su očito pisali Srbijomoroci... Valjda nisu imali ćirilčne pisaće strojeve :)

Zapravo, ovdje je zanimljivo to što je to odluka iz 1995. godine, desetak godina nakon što je u Srbiji pokrenuta velika kampanja u kojoj je pitanje uporabe ćirilice poslužilo za mobilizaciju naroda u fašističkom velikosrpskom projektu.

Sjećam se dvije epizode iz mojih beogradskih dana.

Prva priča je vezana za moju suprugu. U školi u kojoj je radial tražili su da u dnevnicima sve pišu ćirilicom. Profesorica engleskog se nije mogla načuditi tomu što mora rečenice na Srpskom u Dnevniku pisati ćirilicom, a one iz Engleskog – latinicom

Druga za mene. Napisao sam doktorat negdje u ljeto 1979. godine. Bio je potres, pa nisam išao u Kotor. Ali, bio sam matematičar koji je puno objavljavao vani, a uz to i Hrvat. Poslije dvije godine u kojima je održano niz predavanja protiv mog rada i mog doktorata obranio sam doktorat 1982. godine. Zapravo sam pokazao da nije pogriješan moj doktorat nego glavnog njihovog stručnjaka za tu problematiku, koji je bio zadužen napadati moj rad. To se nastavilo narednih pet godina u pokušajima izbora. Moj profesor Mitrinović (za nas dvojicu su u referativnim žurnalima već tada pisali da smo velika imena u teoriji nejednakosti) savjetovao mi je:

- *Kada pišeš molbei slično svom fakultetu, piši ih na ćirilici!*
- *Profesore, pa to bi bilo smješno. Oni svi dobro znaju da sam do sada pisao na latinici.*

Sve je razumio i počeo se raspitivati po sveučilištima van Srbije. On mi je javio i za natječaj u Rijeci sredinom osamdesetih (objavljen u beogradskoj Politici!). Zanimljivo je da je tada postojao jedinstveni projekt za matematiku na razini cijele republike. Na kraju petogodišnjeg razdoblja moj koeficijent je bio najveći

-158,5. Koeficijent onoga tko je bio na drugom mjestu je bio ispod 50. Moj suradnik profesor Vasić je imao 42 uglavnom zahvaljujući radovima samnom, pa je zbog toga u narednom razdoblju bio glavni istraživač na tom projektu. Kada sam dobio posao u Zagrebu, oni koji su se itekako trudili da ne napredujem govorili bi mi:

- *Pa zašto ideš tamo?*

A Mitrinović, kome je uvijek bilo stalo za moje dobro, rekao je:

- *Samo Ti idi. Tamo će Tebi biti bolje.*

Nedugo nakon što su u Srbiji našli u liku Slobodana Miloševića vođu za provođenje svog naci-projekta, ja sam stigao u Zagreb. Oni su tada već planirali napraviti zajednički matematički projekt za cijelu državu, i profesor Vasić je trebao biti glavni istraživač. S četvrtinom radova samnom – glavni istraživač, a ja s četiri puta više radova – ni docent. Lijepo je bilo biti Hrvat u Beogradu, zar ne?

Istina, da sam počeo pisati ćirilicom tko zna gdje bi mi kraj bio.

Mitrinović i ja smo surađivali smo sve do njegove smrti sredinom devedesetih. Želio je da nekako organiziramo da cijelokupnu njegovu knjižnicu i sve materijale koje je godinama sakupljaju nekako dostavi meni u Zagreb. Ratno vrijeme je to onemogućilo.

I tako priča o ćirilici traje do današnjih dana unatoč pobjedi u ratu. Domaći političari su poslije smrti predsjednika Tuđmana izabrali slugansku politiku prema svjetskim moćnicima.

Tako i nedavni intervju s biskupom Vladom Košićem (Tjedno.hr, vidjeti i:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/128693-biskup-vlado-kosic-antifasizam-je-masko-zlocinackom-komunizmu-intervju.html>) završava s, vjerovali ili ne, ćirilicom:

Što kažete na pokušaje bahatoga politiziranja ćirilice i nametanja dvojezičnih/dvopisanih ploča u teško ranjenom Vukovaru? U cijeloj se Europi pravo na jezik i pismo manjinske zajednice stječe s 50 i više postotaka u udjelu stanovništva, kod nas je to 30 posto. SDP-ov predsjednik saborskoga Odbora za pravosuđe Peđa Grbin, štoviše, cinično i provokativno pita u hrvatskom parlamentu koliko dugo će trajati rane Vukovara...

- *Gospođa Markić je doista izrekla istinu ustvrdivši kako Vukovarce boli to nametanje ploča. Ako je to nekima toliko teško, kada Hrvati na ulicama vide agresorske nasilnike protiv kojih se čak ne vode kazneni postupci, a koji imaju veća prava nego naši ljudi koji su toliko patili i pretrpjeli, bilo bi, dakle, ljudski i humano to ne raditi. U svojoj izjavi lanjskoga 3.rujna kazao sam: ako postoji i mala sumnja da podatak o 33 posto udjela Srba u stanovništvu Vukovara nije točan, onda to treba provjeriti. Ne znam zašto se to ne želi učiniti, nego se to radi u Vrgorcu, rodnom mjestu Tina Ujevića i vrlo brzo se dolazi do vjerodostojnih podataka. U Vukovaru, gdje se sumnja da i do pet tisuća Srba koji se tamo vode ondje ne stanuje, to se ne želi provesti. Što se tiče netaktičnog pitanja gospodina*

Grbina, moj odgovor bi bio: rane Vukovara će potrajati dok ne zacijele. Tako bi trebalo reći. Znete li kad su se iza Drugog svjetskoga rata prvi puta susreli biskupi Njemačke i Poljske? Bilo je to 1968., dakle četvrt stoljeća iza ratnoga užasa. Nisu to baš tako jednostavni događaji kada se jedan narod tako nasilno i brutalno zgazi i ponizi, kada mu se prouzroče tolike žrtve, kad se na svakom koraku vide posljedice bestijalnih izivljavanja. Jasno je da je tu državna politika Njemačke bila zločinačka i usmjerena na zatiranje poljskog naroda. Da se te rane zaliječe, trebalo je vremena, a tako je i u našem slučaju.

Josip Pečarić

*

**

Poštovani sudci Ustavnog Suda, dužan sam vam dati i pojašnjene pominjanja “zečeva” u tekstu. Naime Slobodan Milošević je na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995., nakon operacije Oluja, rekao:

Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer prema svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bježaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?!

A danas hrvatske vlasti služe politici onih od kojih je Hrvatska vojska napravila “zečeve”. Strašno, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

Dragovoljac.com, 03. 08. 2014..

Glas Brotnja, 04. 08. 2014.

HAZUD, News portal domovine i dijaspor

<http://www.hazud.hr/akademik-josip-pecaric-vlasti-znaju-da-o-nasim-interesima-najbolje-brinu-u-beogradu-i-londonu/>

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

JOŠ O OTVORENOM PISMU (TRI PISMA)

Poštovana gospođo Markić,
poštovana gospođo Karamarko i Kujundžić,

Puno hrvatskih građana tražilo je da vam ponovno uputim pismo koje smo vam poslali profesor Tomac i ja još

13. svibnja 2014., a na koje nikada nismo dobili vaš odgovor.

Podsjetit ću vas zašto su oni to tražili od mene. U pismu smo profesor Tomac i ja konstatirali kako bi vaši kandidati na predsjedničkim "trebali potpisati sporazum da će u drugom krugu ne samo podržati nego se i uključiti svim snagama u korist onog kandidata koji uđe u drugi krug.

Takva strategija bila bi plodonosna jer bi u prvom krugu stimulirala mnoge birače koji inače ne bi izašli na izbore (a njih je skoro 50%) da izađu na izbore.

Uvjereni smo da bi takav Vaš postupak Hrvatski narod zdušno pozdravio. A u drugom krugu bi sa velikom vjerojatnošću glasovali za zajedničkog kandidata i oni koji inače ne bi glasovali."

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić
U Zagrebu, 8. prosinca 2014.

Poštovani prof.dr.sc.Tomac i akademiče Pečarić,

naravno, ulažemo sve snage i ovaj projekt je zasnovan na tome da nam je cilj maknuti Ivu Josipovića i prekinuti crvenu nit.

I do sada smo pokazivali da smo spremni na suradnju, što smo dokazali i u Vukovaru. Da nismo pokazali širinu i spremnost na borbu za više interese, Sabo bi opet bio izabran za gradonačelnika. Nažalost, s druge strane nema znakova spremnosti na projektu nacionalnih interesa.

Srdačan pozdrav,

Poštovani profesore Kujundžić,

Zahvaljujem se na Vašem odgovoru, koji ste poslali još 8. 12. 2014., jer je itekako mnogima važno znati tko od kandidata za predsjednika RH doista želi "Prekinuti crvenu nit" kako ste naslovili Vaš odgovor.

Doista mi je žao što je Vaš odgovor poslan na moju e-mail adresu koju više ne koristim. S druge strane drago mi je što sam Vas sreo na Thompsonovom koncertu i to ne samo zato što sam doznao za Vaš odgovor.

Naime, mnogim našim ljudima puno govori o našim političarima njihov odnos prema Thompsonu. Naime, Thompson je najnapadaniji naš umjetnik i svima je jasno da je to zato što je branitelj i što u svojim pjesmama pjeva o hrvatskim vrijednostima. Kako neki političari to ne razumiju? Pa pokazivanjem solidarnosti s simbolima hrvatstva, što Thompson doista jest, pokazuju kolika je njihova spremnost u obrani Hrvatske.

To znaju mnogi, pa naravno i Vukovarski stožer koji je puno puta do sada dokazao da mu je jedini interes Hrvatska:

Vukovarski stožer prije Thompsonova koncerta posjetio branitelje prosvjednike <http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/140898-vukovarski-stozer-prije-thompsonova-koncerta-posjetio-branitelje-prosvjednike-evo-sto-su-im-poklonili-foto.html>

Također mi je bilo posebno drago što Vam je predsjednik HNES-a prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović uručio publikaciju HNES-a u kojoj je tiskana osuda trenutnog predsjednika RH i kandidata i na ovim izborima. To je u povijesti nezapažen slučaj da tako ugledna grupa intelektualaca optuži predsjednika države za veleizdaju.

Kako naslov Vašeg odgovora govori o potrebi prekidanja crvene niti očito je profesor Šeparović knjižicu dao u prave ruke.

Ipak se nadam da niste u pravu kada kažete kako "s druge strane nema znakova spremnosti na projektu nacionalnih interesa" i da će doći do dogovora koji bi omogućio da nikada više u Hrvatskoj ne budu na vlasti oni koji ne vole ni svoj narod ni svoju državu i koji su već ili optuženi ili osuđeni kao etički veleizdajnici.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

Zagreb, 21. 12. 2014.

Prof. dr. sc. Milan Kujundžić
Poštovani profesore Kujundžić,

Zahvaljujem se na Vašem odgovoru, koji ste poslali još 8. 12. 2014., jer je itekako mnogima važno znati tko od kandidata za predsjednika RH doista želi "Prekinuti crvenu nit" kako ste naslovili Vaš odgovor.

Doista mi je žao što je Vaš odgovor poslan na moju e-mail adresu koju više ne koristim. S druge strane drago mi je što sam Vas sreo na Thompsonovom koncertu i to ne samo zato što sam doznao za Vaš odgovor.

Naime, mnogim našim ljudima puno govori o našim političarima njihov odnos prema Thompsonu. Naime, Thompson je najnapadaniji naš umjetnik i svima je jasno da je to zato što je branitelj i što u svojim pjesmama pjeva o hrvatskim vrjednotama. Kako neki političari to ne razumiju? Pa pokazivanjem solidarnosti s simbolima hrvatstva, što Thompson doista jest, pokazuju kolika je njihova spremnost u obrani Hrvatske.

To znaju mnogi, pa naravno i Vukovarski stožer koji je puno puta do sada dokazao da mu je jedini interes Hrvatska:

Vukovarski stožer prije Thompsonova koncerta posjetio branitelje prosvjednike <http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/140898-vukovarski-stozer-prije-thompsonova-koncerta-posjetio-branitelje-prosvjednike-evo-sto-su-im-poklonili-foto.html>

Također mi je bilo posebno drago što Vam je predsjednik HNES-a prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović uručio publikaciju HNES-a u kojoj je tiskana osuda trenutnog predsjednika RH i kandidata i na ovim izborima. To je u povijesti nezapažen slučaj da tako ugledna grupa intelektualaca optuži predsjednika države za veleizdaju.

Kako naslov Vašeg odgovora govori o potrebi prekidanja crvene niti očito je profesor Šeparović knjižicu dao u prave ruke.

Ipak se nadam da niste u pravu kada kažete kako “s druge strane nema znakova spremnosti na projektu nacionalnih interesa“ i da će doći do dogovora koji bi omogućio da nikada više u Hrvatskoj ne budu na vlasti oni koji ne vole ni svoj narod ni svoju državu i koji su već ili optuženi ili osuđeni kao etički veleizdajnici.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

Zagreb, 21. 12. 2014.

Primjedba. Moj odgovor g. Kujundžiću i njegovo pismo objavljeni su u ‘Večernjem listu’ od 21. 12. 2014. s naslovom: *Akademik Pečarić: Thompsona napadaju jer je branitelj i pjeva o hrvatskim vrjednotama*

SPREMNI SU UŠUTKATI I MEDIJE KAKO ISTINA NE BI MOGLA DO GLASAČA

Pitate me za **dnevno.hr**. Ne znam jer i ja danima ih ne mogu otvoriti. Kako taj portal daje jaku potporu Kujundžiću izgleda da ovaj kandidat ipak ima mnogo veće šanse nego sto pokazuju ankete.

Ili jednostavno, govori najviše istinu o Veleizdajniku pa to nikako ne smije do glasača. Ako su ankete točne i posrijedi je ovo drugo, onda Kujundžić svojim napadima na Josipovića najviše pomaže kandidatkinji HDZ-a pa bi se i oni trebali oglasiti o ovom kršenju uvjeta za poštene izbore. Zapravo, meni nije jasno zašto se nisu oglasili ni na Tomčevo i moje pismo. Da jesu prekinuli bi uzajamna napadanja (recimo **dnevno.hr** nije objavio Kujundžićev nedavni odgovor što pokazuje da ni taj portal nije potpuno na njegovoj strani).

Pismo nije od jučer. Vjerojatno je idealistički bila želja da bi tako pokazali narodu da im je Hrvatska važnija od nekih drugih stvari. A trebalo je biti poziv na povećan odaziv birača. To su u posljednje vrijeme uočili biskupi (“HRVATSKI NARODE, MI TVOJI HRVATSKI BISKUPI TE POZIVAMO DA OBAVEZNO IZADEŠ NA IZBORE I GLASAŠ PO VJERI I SAVJESTI”), a i UIB:

U ime obitelji: NE VELEIZDAJNIKU, KOJI CE POKUŠATI KRAĐOM GLASOVA OPET NA VLAST:

<http://narod.hr/u-prijevodu/izadite-na-izbore-velika-izlaznost-zastita-je-od-baukovih-biraca-duhova/>

Da su na vrijeme htjeli razumijeti poruke Pisma, ne bi se dogodilo da Stožer (koji je kao i UIM pozvao birače da ne glasuju za Veleizdajnika) posjeti samo Kolinda, a na Thompsonov koncert dođe samo Kujundžić.

Marko Perković Thompson na koncertu u Areni: ”Kad se već nismo devedesetih obračunali s komunizmom, učinimo to sada 2015.!”

<http://hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/35169-damir-pesorda-ne-vjerujte-covjeku-koji-sjedi-kraj-rijeke-i-ceka>

Znate li da Josipović zapravo nije položio zakletvu za Predsjednika RH? Naime, u tekstu Zakletve postoje riječi “Republike Hrvatske” a on je izgovorio samo prvu riječ. Izgleda da su mu ovih 5 godina trebale da nauči riječi Hrvatska i Hrvati, pa je nedavno pokazao da ih je naučio i po prvi put izgovorio. Možda su i tu krivi biskupi, jer su tražili da predsjednik RH MORA voljeti i Hrvate i hrvatsku državu.

Na svoj način o tome piše Pešorda.

Glas Brotnja, 26. 12. 2014.

BISKUP KOŠIĆ: 'MOŽDA SU MILANOVIĆ I JOSIPOVIĆ KRENULI PUTEM OBRAĆENJA, ALI NEKA MI NE DOLAZE NA BOŽIĆNU MISU'

Vlast je prozvao protunarodnom i protuhrvatskom, no za sebe kaže da nije radikal već glasnogovornik malog čovjeka
41234 pregleda

Darko Pavičić

Nije tu ulaz u biskupiju, već s druge strane ceste. Ovdje je župni ured - rekla nam je volonterka Caritasa kada smo nekoliko dana prije Božića parkirali auto ispred sisačke katedrale, ušavši automobilom među mnoštvo Siščana koji su nosili pune vrećice mandarina. Tamošnji Caritas upravo im je bio podijelio donaciju od 40 tona. O tome smo i počeli razgovor s biskupom sisačkim, mons. Vladom Košićem.

:: Često se prigovara da je Crkva socijalno neosjetljiva?

– Živjeli smo u komunističkom vremenu kada smo imali osnovne stvari, vlast je uzela sva materijalna dobra ili barem većinu, premda se Crkva posvećivala tada svojoj duhovnoj dimenziji, koja je primarno za njezin život. Međutim, ne možete razvijati crkvene škole, bolnice ili tisak ako nemate ta dobra, što je Crkva koristila za svoju evangelizacijsku zadaću. Kada je došlo vrijeme povrata otetoga, došlo je i do povrata Crkvi, no to se nije dogodilo u očekivanome obujmu. Dogovoren je modus takav kakav jest i potpisani su međunarodni ugovori sa Svetom Stolicom, da se daje pomoć za karitativne i humanitarne svrhe, gradnju crkava i njihovo održavanje. Ali, država ne financira sve, premda je to i sakralna baština, kao obnova naše crkve u Gori, gdje smo dobili odbijenicu Ministarstva kulture i morali smo podignuti kredit kako bismo završili tu lijepu gotičku, templarsku crkvu. Ili, na primjer, u Petrinji, gdje se udvostručila župa, a vjernici nemaju novca za gradnju crkve, pa uskače biskupija s novcem koji se mistificira u javnosti, premda se radi o očitim potrebama. Od 63 župe u mojoj biskupiji, 20 ih se ne može samo financirati, nemaju za tzv. hladni pogon, pa ih zajednički uzdržavamo zajedničkim priložima vjernika i taksama.

:: Što kažete na prijedlog da bi Crkva trebala podnositi izvještaj za potrošeni novac iz proračuna?

- Davali smo izvještaje Hrvatskoj biskupskoj konferenciji, slali ih u tajništvo koje brine o financijama i koje raspoređuje taj mjesečni obrok koji stiže biskupijama i redovnicima. Radi se o ključu prema kojemu se raspoređuje biskupijama, prema broju vjernika i na početku svake godine dostavljamo izvještaj s iznosima koje smo potrošili za pomoć župama i svećenicima, Caritas i obnovu i gradnju crkvenih objekata. On nije, doduše, specificiran, ali od nas se to nije tražilo, no i

na to smo spremni, ako se legislativa promijeni. Pola naše biskupije bilo je porušeno, obnovljen je dio, ali tri župe još uvijek nemaju župnu crkvu...

:: Papa Franjo kaže da Crkva ne smije biti burza.

- To je načelno važno. Još je kardinal Štepinac doživio da su Crkvi sve oteli, pa je rekao da nam ne mogu uzeti ono što je naša zadaća, a to je evangelizacija. I možda su nam pomogli da se riješimo nekog balasta koji Crkva, možda, nepotrebno nosi. S druge strane, potreban je materijalni oslonac. Kako će Crkva financirati neke svoje projekte, poput naše zaklade koja ima 82 studenta na brizi? To se može dijelom financirati humanitarnim koncertima, donacijama i mrežom prijatelja, ali tako se skupi samo trećina novca. Konkretno, za njih treba prikupiti 560.000 kuna i ako dobijemo do 200 tisuća u donacijama, za ostalo se moramo pobrinuti sami. A dajemo i donacije bolnicama, jer smo rekli da ćemo svake godine donirati 100.000 kuna nekoj bolnici. Važno je da Crkva zna da njezina sigurnost nije ni u kakvim materijalnim dobrima, da zna prepoznati siromahe i ljude koji nemaju i koji ne smiju imati zapreku za sakramente i sve ono što svi ostali vjernici imaju, ali ne mogu to podmiriti. I sâm sam znao pri blagoslovu kuća biti u situaciji da nam neka sirota želi dati novac, ali ja to odbijem i iz vlastita novčanika ostavim joj za kruh sutra. U Crkvi to nikad nije bio problem, ako je bilo duha, ali sam protiv toga da se ulaže u poslovne pothvate. Crkva to ne smije raditi, poput onoga što se dogodilo u Sloveniji. No, u mentalitetu naših ljudi je da vjeruju, primjerice, da misna nakana neće biti valjana ako ne ostavi tih 50 kuna, koliko je propisano za misnu intenciju.

:: No, pritom je važno reći da se misa ne može "platiti".

- To je dar uz misu ili neki drugi sakrament, koji je određen nekom taksom, ali to nije uvjet, nego nagrada svećenicima, koji se trebaju od nečega financirati. Sve ulazi u zajedničku blagajnu. Tako je od 2001. kada je propisano kolika je mjesečna nagrada svećeniku.

:: Kolika je nagrada za župnika?

- To je predimenzionirano u medijima i sad nam je teško objasniti, a radi se o 4000 kuna mjesečno za kapelana ili župnika, tj. svećenika koji je tek zaređen. Ako u župi nema toga novca, onda se za to brine biskupija.

:: Tih 4000 kuna su osnovica?

- Na njih se dobiva bodove, npr. za svake dvije godine staža po jedan bod, tu su i dodatni bodovi ako je župa veća od 2000, od 5000 vjernika...

:: Koliki je prosjek?

- Svećenik koji je tek počeo, nema više od 4500 do 5000 kuna, a ako je u većoj župi, u službi 20 ili 30 godina, onda oko 7000 ili 8000 kuna.

:: A biskup?

- Biskupi kao ordinariji imaju 100 bodova, što znači 5000 kuna. Plus spomenutih 4000, što zajedno iznosi 9000 kuna. Nije to teško izračunati. Dakle, kreće se oko 10.000 kuna. Ali, svaki biskup ili svećenik ima obvezu 30 misnih intencija, koje prikazuje, dati za doprinos kući u kojoj živi. Mi smo svi smješteni u crkvenim ustanovama. S jedne strane tako štedimo, ali imamo obavezu sudjelovati s 1500 kuna.

:: Dakle, vi kao biskup plaćate svojoj biskupiji 1500 kuna za stanarinu?

- To je doprinos, a ne stanarina.

:: Spomenuli ste komunizam, a u javnosti ste prepoznati kao njegov žestok protivnik. Zašto toliko ogorčenje?

- To je vaša interpretacija, jer ja nisam ogorčen što je taj sustav postojao. Ogorčen sam što se to ne rješava i što nismo ušli u civilizirani zapadni svijet, premda smo mu formalno pristupili, ali nismo po mentalitetu. Mi u Crkvi se ne obračunavamo s nekakvim avetima prošlosti, nego sa svim totalitarizmima koje bi jednako trebalo osuditi. Ako je osuđen nacizam i fašizam – hvala Bogu da jest – onda bi i komunizam trebao povući konzekvence. O tim najvećim zlima 20. stoljeća govorio je i sveti papa Ivan Pavao II. I naš su narod najviše bacili na koljena, u tom najduljem razdoblju od 1945. do 1990.

:: Zašto se taj mentalitet ne mijenja?

- Problem je u ljudima. Mnogi su ljudi stekli privilegije i osobno im se teško distancirati od vremena u kojemu su dobro živjeli i imali koristi.

:: Mislite li na nositelje vlasti, stranke...

- Naravno. Ali i među tzv. običnim ljudima u prosvjeti, zdravstvu i drugim službama. Lomilo se ljude da ne ispovijedaju vjeru javno i da postupaju po direktivama Centralnog komiteta i ostalih koji su nametali svoju volju, provodili diktaturu i nasilje nad ljudima.

:: Ali danas nema Centralnog komiteta, a mentalitet je ostao?

- Nije došlo do lustracije i distanciranja. Primjerice, da se sad neki fašist želi kandidirati na izborima ili doseći neke visoke službe u javnosti, odmah bi ga eliminirali, što je opravdano, jer je bio dio represivnog totalitarnog sustava. Dok su ovi drugi zaštićeni. I štite diktatore. Pitali su me jesam li osobno pogođen, ali nisam, jer meni nitko nije stradao u obitelji ni od komunista ni od fašista. Nemam nikakve osobne povijesne navezanosti, nego mislim da kao Crkva moramo biti glas ljudi, osobito onih koji se još uvijek boje. U našoj biskupiji imamo najviše grobnica koje su posijali komunisti. Čak 119! Nijedna nije obilježena! U Brezovici, gdje se veliča partizane, oni su počinili 5000 ubojstava, postoji masovna grobnica, na kojoj se nitko nije potrudio ni postaviti križ. Neka se kaže i ono što je bilo dobro, ali i ono što nije. Zar nije sramota da je Bleiburg – najveća tragedija hrvatskog naroda – odbačen nakon deset godina spomena i memorije? Crkva je to obilježavala i dalje obilježava, a s druge se strane to zataškava i govori

da se ondje ništa nije dogodilo i da je to samo mit. Teško je podnijeti tu nepravdu. U Bleiburgu sam govorio da je potrebna jednaka valorizacija žrtava.

:: Zagovarate lustraciju, no je li ona danas provediva?

- Djelomično. Ne bi mogla biti provediva u opsegu kao odmah nakon demokratskih promjena, nakon pada Berlinskog zida, ali tada smo mi imali rat kao posebno stanje. Predsjednik Tuđman je želio da se svi zajedno kroz pomirbu odupremo velikosrpskoj agresiji. No, lustraciju je trebalo provesti nakon toga. Navodno je to predsjednik Tuđman želio, ali je bio bolestan i nije mogao. Kad se vratio iz SAD-a 1996. govorio je da se treba obračunati s tim “jugokomunističkim ostacima”, ali očito nije mogao. Mislim da bi lustracija dobrodošla i sada bi poslužila pri izboru za javne službe. Ne zato što je netko bio član partije, već ako je bio član tajnih službi, sustava progona i ubijanja, čemu smo sada svjedoci u aktualnim sudskim procesima.

:: Ne bojite li se da bi lustracija pogodila i Crkvu, jer je bilo i svećenika koji su surađivali s onim sustavom?

- Ne bojim se. Bilo bi mi i to prihvatljivo. Ako je bilo takvih, a mislim da ih nije bilo ili ih je bilo vrlo malo, bio bih i za to, jer to nije bilo u redu. Iz Stepinčeve biografije vidi se da je bila nekolicina takvih ljudi, ali oni ne zaslužuju poštovanje u društvu.

:: Je li Crkva kritična prema sadašnjoj vlasti zbog svjetonazorskih razloga ili neučinkovitosti?

I jedno i drugo. Ne može netko tko je nevjernik ili ateist, a dobije javnu službu gradonačelnika, župana, saborskog zastupnika, predsjednika vlade ili države, ateizirati čitavo društvo. To nije u redu. Nositelj svake službe, bez obzira na vjersko opredjeljenje, mora poštovati tu zajednicu, jer je politika služenje zajednici. A to znači služiti konkretnim ljudima takvima kakvi jesu, a ne ih mijenjati. Kardinal Kuharić izbio je da se slave katolički blagdani, a sada se to bagatelizira, jer dolaze na slavlje ljudi koji nisu vjernici. Zar to ne vrijeđa nas katolike?

:: Mislite konkretno na nositelje vlasti, predsjednika i premijera koji nisu vjernici?

- Da. To je zloraba vjere u političke svrhe.

:: Mislite li da se radi o manipulaciji?

- Dolazite negdje gdje vas ništa ne zanima i ništa ne osjećate, već se želite praviti važnim, da vas snime kamere, kako tobože poštujete i druge... A zapravo se radi o prikupljanju političkih bodova.

:: Što da vas sad nazovu iz ureda predsjednika ili premijera i vele da žele doći na božićnu misu?

Rekao bih da bi bilo bolje da ne dolaze. Ako baš hoće doći, ja ih ne bih pozdravio. Što onda, neka stanu u zadnji red i ako se žele moliti, neka mole zajedno sa svima. Možda je počeo njihov put obraćenja, čemu se veselim.

:: Možda im treba pomoć i duhovno vodstvo u tom obraćenju?

- Ma dajte, baš će mene izabrati i da će se ovdje obratiti!

:: Zašto ne bi vas izabrali?

- Zato što ste i vi dio toga sustava koji je o meni stvorio sliku nekakvog radikala, gdje ja, tobože, ako samo jasno govorim, predstavljam batinu za komuniste. Nisam to! Ali ne sviđa mi se to što se u našem društvu ne može slobodno govoriti, već vas raspnu na stup srama i proglase vas "katoličkim vehabijom".

:: Ja sigurno nisam dio toga sustava. No kako biste se opisali: jeste li radikal? Koja je vaša politička pozicija?

- Domoljub sam i želim da naš narod, kao i svaki drugi narod, ima slobodu, svoju demokratsku državu, da se poštuje svakoga u njegovu uvjerenju, da nas ne tište prošla vremena i da se to već jednom raščisti. Ali na pravi način i govoreći istinu. Kako o onome što se onda dogodilo, ali i danas, jer se i danas manipulira, npr. s brojkama u anketama. Ne može se nekoga razapinjati na stup srama, već se mora čuti i druga strana. Bio sam i na naslovnici vaših novina.

:: Govorite o susretu s Darijem Kordićem i reakcijom koja je krenula iz Islamske zajednice?

- Proizašlo je da su to bile sve vjerske zajednice, a bila je samo jedna. To je bila inicijativa samo jedne osobe. U BiH su dali notu nunciju protiv mene, a Islamska zajednica u Hrvatskoj je dio one u BiH.

:: Jako su vam to zamjerali. Kako ste to riješili?

- Čudio sam se tome, jer smo doista u dobrim odnosima. Muftija me mogao nazvati i pitati što se doista dogodilo. Otvoreno smo razgovarali i zaključili da želimo nastaviti suradnju. Ti su problemi iza nas. Ne znam jesmo li ih raščistili, mislim da jesmo, jer sam ja bio iskren. Rekao sam i muftiji da Darija Kordića nisam poznavao u ratu, niti kad je pozvan u Haag i ondje osuđen, već sam ga upoznao prije pet godina u Grazu, kad je bio na odsluženju kazne. Kao vjerski poglavar ne mogu se ne radovati kad susretnem bilo kojeg vjernika koji raste u vjeri, a on je bio upravo to. S njim niste mogli razgovarati o politici, nego samo o vjeri i Bogu!

:: S Kordićem ste razgovarali samo o Bogu?

- Samo o Bogu! Čudo je to kakav je to čovjek. On je sad student teologije i želi biti trajni đakon. Sav se posvetio Bogu. Zar to mene ne bi trebalo veseliti? Primjerice, želite tješiti čovjeka koji je osuđen na 25 godina, ali dogodi se da on tješi vas! Odlazite potreseni, jer on govori da je to Božja milost i da je sretan što je ondje, jer da je slobodniji u svome srcu možda više od onih koji su vani

slobodni. I to mi razumijemo, dok ovaj svijet to ne razumije. I kad je bio na slobodi, išao sam prema njemu kao što sam sad pred vama, ne sa štapom i mitrom ili u ime HBK, nego kao Vlado Košić pozdraviti Darija Kordića. Vidim u njemu dobrog čovjeka i vjerujem da on nije kriv. I tražit će reviziju procesa. Ali ja to ne smijem reći, no gospodin Pusić smije na dan oslobađanja generala Gotovine i Markača izjaviti na HTV-u da mu je žao što se to dogodilo i da je zvao svog prijatelja Savu Štrbca i rekao mu da se svi u Hrvatskoj ne vesele toj presudi. On smije komentirati odluku Haaškog suda, a ja ne smijem!

:: Isto je bilo i s kritikom predsjednika Josipovića na promociji Tomčeve knjige nedavno?

- Nisam to tako doživio, rekao sam da sam se ogradio, jer kao biskup mogu govoriti o vjerskim aspektima. Tomca sam, također, upoznao preko puta njegova obraćenja. Nisam želio ulaziti u političke analize, već sam govorio o odnosu predsjednika prema Crkvi, vjeri i duhovnosti. Predsjednik države sam se deklarirao kao agnostik, a s druge strane ide na hodočašća u Ludbreg i Mariju Bistricu, što mislim da je zloraba vjere u političke svrhe i vjerskih događaja u svoju političku promidžbu. Primjerice, kad sam pozvao na molitvu za generale Gotovinu i Markača, on je rekao da molitva u tome neće pomoći. Tada sam kontaktirao s njim internetom i zamolio ga da ne vrijeđa vjernike, jer ako on ne vjeruje u molitvu, ima nas koji vjerujemo.

:: Činjenica je da su njemu glas dali mnogi katolici?

- To je sociološko pitanje, kojemu je teolog Tonči Matulić posvetio cijelu knjigu. Tada je bila utrka između dva lijeva kandidata i ljudi su se odlučivali između njih.

:: Kako gledate na sadašnje kandidate?

- Bilo bi mi drago da se riješimo ljudi koji nam žele nametnuti okvir prošlosti. Sadašnji predsjednik obećava novi Ustav, imajući za to dobru računicu, jer je godinu dana njegova lijeva koalicija u parlamentu, i želi nam skrojiti odijelo za budućnost, koje nitko ne zna kakvo je. A sve je opterećeno njegovom ideološkom prošlošću, što nije dobro i treba napraviti iskorak, kako bi se riješilo onih koji nam iz prošlosti kroje budućnost.

:: Znači, Josipović kod vas otpada?

- Tako ste vi rekli.

:: Što očekujete od ostalih kandidata?

- Kao što su biskupi i kardinal napisali, želio bih da novi predsjednik bude domoljub, da se ne srami svoje Hrvatske i da ne mora govoriti samo "građani i građanke", već da poštuje svoje zemljake i državljane i naziva ih onim što jesu. Bilo mi je tužno slušati kada su nam svi pri ulasku u EU čestitali s "Dragi Hrvati, čestitam vam", a naš nam je predsjednik čestitao s "Dragi građani i građanke, čestitam vam". Našalio sam se i rekao da kad bismo se ponašali kao on, svoje pjesme Gospi trebali bismo mijenjati iz "Zdravo Djevo, kraljice Hrvata..." u "Zdravo Djevo, kraljice građana i građanki...". Što bi bilo smiješno. Zašto se ne

bi domoljublje iskoristilo kao pokretač svijesti i ponosa. Druge zemlje ističu svoje zastave i grbove jer to karakterizira njihovu naciju.

:: Ističu i svoje zaslužne građane, npr. poput branitelja?

- To je jako važno pitanje i branitelje se nipošto ne bi smjelo ovako ponižavati. Stao sam i uz Stožer za obranu hrvatskog Vukovara, pa su me napali da sam uz revoluciju i protiv legalne vlasti. A ja sam držao da se radi o revoluciji protiv branitelja primjenom nasilja. Ne mogu zamisliti da se dugim cijevima i specijalcima ide na hrvatske branitelje, i to u Vukovaru koji je simbol otpora, obrane i žrtve koju je Hrvatska platila za svoju slobodu. Ako vlast podupire represiju protiv temelja svoje države, onda je ne mogu proglasiti narodnom i rekao sam da je ona ne samo nenarodna, nego i - protunarodna i protuhrvatska. Što je nedopustivo. Da na čelu države budu ljudi koji mrze svoju zemlju. Želim biti glasnogovornik običnih ljudi, koji ne mogu u javnosti doći do glasa, a imaju pravo reći ono što osjećaju i što ih ponižava.

:: Predsjednik Josipović bio je kod vas u Sisku neposredno prije ustoličenja?

- Primio sam ga, jer sam mu želio pomoći kao predsjedniku svih državljana, ali on to nije htio, već je išao svojim putem. Molio sam ga da ide na Bleiburg.

:: I?

- Otišao je, ali je od toga napravio lakrdiju. Išao je s predstavnicima partizana, Srba i Roma. Privatno. Otišli su do Teznog i tamo položili vijence. Nije išao kad ide njegov narod, nego potajno. Onda on nije predstavnik svoga naroda.

:: Što ste mu vi predlagali?

- Da pokaže jednako poštovanje prema svim žrtvama. Ili kada je s Tadićem išao na Ovčaru, a istodobno i u Paulin Dvor, okrenuvši leđa majkama čija djeca leže ondje. Ja bih na njegovu mjestu dao ostavku. Iz poštenja.

:: Zašto biskupi onda nisu podržali referendum "U ime obitelji" za preferencijalno glasovanje, što je moglo demontirati ovaj politički sustav?

- Možda nismo bili dovoljno upućeni, a možda je bilo i preširoko postavljeno pitanje. Da je bilo jedno pitanje, kao što je bilo da li smo za brak muškarca i žene, s da ili ne, bilo bi lakše, s time što je to bilo moralno, pa i vjersko pitanje. Ovdje je bilo političko pitanje i nismo mogli izravno ulaziti u njega.

:: Što biste poručili ljudima za ovogodišnji Božić?

- **Da se ne boje! Da budu hrabri i da vjeruju u sebe**, da se nadaju i da se ne prestaju boriti za ono što je dobro. Jer je sam Bog sišao među nas ljude i postao nam bliz na naš način, prihvativši siromaštvo i najskromnije uvjete, u zabitom Betlehemu, u štali i među životinjama. A ipak je kralj. On je sin Božji. I on je uz nas našim uvjetima, bez obzira kako nam se činili teški, bilo u političkom ili gospodarskom smislu, gdje smo na koljenima i gdje nam je sve rasprodano. Kao što je kod nas u Sisku sa Željezarom ili Rafinerijom. No, usprkos svim tim

problemima i neimaštini, mi kršćani ljudi smo nade, vjerujemo jer je Bog došao u naše skromne uvjete, kao dijete prihvatio našu egzistenciju i trpio za nas na križu, da je novi život moguć i da s njim možemo uspjeti i pobijediti sve teškoće te da se isplati boriti za ono što je plemenito, dobro i pošteno. U tome smislu, čestitam svim čitateljima Božić kao blagdan nove nade za sve čovječanstvo, pa i za naš hrvatski narod.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: JOSIPOVIĆ JE IZDAO SVOJ NAROD, DRŽAVU I SVOJU STRUKU

Portal HKV-a, 20 listopada 2014 18:00

RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM

Poštovani akademice Pečariću, u srijedu će biti predstavljena Vaša nova knjiga "Ako voliš Hrvatsku svoju". O čemu pišete u novome publicističkom ostvarenju?

Knjiga, kako konstatira jedan od uvodničara dr. sc. Damir Pešorda, ukazuje *na neuralgične točke hrvatske političke svakodnevice, u kojoj je trend rashvaćivanja i gospodarskog upropaštavanja Hrvatske već petnaestak godina gotovo dominantan, autor implicitno nudi i jednu drugačiju viziju Hrvatske, viziju domoljubne, kompetentne i optimistične Hrvatske.*

S druge strane, prof. dr. Zdravko Tomac, kaže:

Znatan dio knjige posvećen je hrvatskom mučeniku i heroju Dariju Kordiću. U prvom dijelu knjige, pod naslovom "Dario Kordić", akademik Pečarić konstatira da je on svojim životom i djelom moralna veličina koja je svojom čvrstinom porazila one koji su ga nepravedno osudili i one koji ga pokušavaju progoniti kao navodnoga ratnog zločinca i ubojicu do kraja njegovog života. Pečarić posebno ističe da je, za razliku od mnogih drugih, Dario Kordić izuzetna moralna veličina, jer je odbio optuživanjem drugih skinuti krivnju sa sebe...

Dario Kordić je jedna od središnjih osoba ove nove Pečarićeve knjige. Kroz sudbinu Darija Kordića Pečarić prikazuje političke borbe u Hrvatskoj, djelovanje pete kolone, ali i hrvatske nenarodne vlasti... Druga bitna ličnost nove Pečarićeve knjige sisački je biskup dr. Vlado Košić. U mnogo tekstova u ovoj knjizi Pečarić piše o biskupu Košiću kao velikom humanistu i domoljubi koji, slično Pečariću, ne kalkulira, koji se bori za istinu, koji se bori za prava svakog čovjeka bez obzira što je svjestan da će od mnogih doživjeti strašne napade.

U knjizi postoje tekstovi i o drugim našim ljudima koji su naš ponos, ali i o onima koji su naša sramota. To pokazuje i sam naslov knjige. Danas nema hrvatskog domoljuba koji jasno ne vidi kako su na vlasti oni koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Odavno upozoravam kakva je "hrvatska" ljevica (u navodnicima jer je točnije reći jugo-komunistička).

Koliko puta sam spomenuo jedan komentar koji sam čuo na radiju od jedne slijepe 75-ogodišnje učiteljice. Tvrdila je kako Josipović nikada neće naučiti voljeti ni hrvatski narod ni Hrvatsku. Zapravo sam o nečasnoj Josipovićevoj ulozi pisao i u ovoj, ali i u mnogim prethodnim knjigama. Dugo mi se činilo da sam usamljen u oštrim osudama njegova izdajničkog djelovanja. Međutim, danas ga je već i HNES optužilo za veleizdaju.

Kada smo u Vukovaru javno obznanili te optužbe (još su tu Vesna Pusić, Stjepan Mesić i Milorad Pupovac) upozorio sam kako nama nisu ni blizu dostupni svi podatci o veličini njihove veleizdaje, što je očito i iz činjenice da se dan prije pojavio tekst Ivica Šole koji je ukazao na, kako je admiral Davor Domazet Lošo nazvao, aferu svih afera. Naime, Ivo Josipović, sveučilišni profesor, zastupnik Hrvatskoga sabora i još k tome član državnoga tima za izradbu tužbe za genocid, postao je predsjednik države unatoč tome što je dostavljao povjerljive dokumente veleposlaniku Srbije protiv koje je Hrvatska digla tužbu pred Međunarodnim sudom pravde. Koliko puta sam u svojim tekstovima upozoravao, a neki su i u ovoj knjizi, kako on predvodi velikosrpski Memorandu SANU 2.

U knjizi ima i tekstova o poznatom hrvatskom genocidu pravljenja zečeva od Srba, pomirbi, mojoj Boki kotorskoj, a dano je i nekoliko otvorenih pisama.

Pismo Tomislavu Karamarku, Milanu Kujundžiću i Željki Markić

Kako gledate na prijedlog udruge U ime obitelji o promjeni izbornog zakonodavstva, kao i na žustre rasprave i polemike koje su se tim povodom razvile među političarima i stručnjacima posljednjih tjedana?

Potpisao sam za referendum i tako pomogao da se pri 380.000 potpisa što je natjeralo političare da se počnu kleti kako podržavaju preferencijsko glasovanje. Naravno, tek onda kada su i ptičice na granama počele pjevati da su upravo zbog toga oni protiv (a valjda i svi oni koji se nadaju imati neki kolačić vlasti). A potpuno ste u pravu: umjesto da imamo žučnu raspravu i polemike oko veleizdaje, pa i o „aferi svih afera" imamo ih oko referenduma.

Nedavno sam jednom prijatelju napisao kako mi nije jasno žele li polemičari pobjedu na predsjedničkim izborima:

Naime, da žele pobjedu na predstojećim predsjedničkim izborima gospoda Karamarko i Kujundžić i gđa Markić bi odgovorili na Tomčevo i moje pismo (pismo je dano u ovoj knjizi, op. JP). U pismu se tražilo obvezivanje da će poduprijeti onog kandidata koji u prvom krugu dobije više glasova, a zapravo pokazivanje glasačima da im je bitna Hrvatska, a ne vlast. Odgovor bi upravo to

pokazao i bio poziv svima koji vole Hrvatsku da izađu na izbore. Jasno je da se javno ne mogu obvezati da ću poduprijeti one kojima je najvažnija osobna vlast.

Očito je da oni idu na to da će opet biti glasovanje protiv, pa će u konačnici imati vlast, ali i Josipovića. Tako će svjetskim moćnicima biti jasno da će RH i dalje provoditi njihovu politiku. Što će reći kada dođe SDP provodi britansko-srpsku politiku, a kada dođe HDZ manje tu politiku, ali ne i hrvatsku. Računica je kratkovidna jer se potporom našeg pisma moglo osigurati za dulje vrijeme vlast pa bi svi zainteresirani došli do svoga dijela kolača. Ali kod Hrvata je i dalje ono: Daj mi vlast odmah ili neka država propadne.

Kao što sam već naglasio, pismo je bilo upućeno Karamarku, Kujundžiću i Markićki. Ni elementarne pristojnosti bilo kakvog odgovora još nismo vidjeli ni prof. Tomac ni ja! Drugim riječima, da su se prozvani obvezali na suradnju priče o referendumu ne bi ni bilo. Danas bi se pričalo i polemiziralo o onima koji rade protiv svog naroda i svoje države, a koje je kineski filozof Sun Tzu nazvao najogavnijim ljudima.

Prljave nakane

Može li referendum o zabrani monetizacije autocesta - riječ je o pitanju u kojemu postoji gotovo opći konsenzus hrvatskih građana - prema Vašem mišljenju spriječiti nositelje vlasti u daljnjoj rasprodaji državne imovine?

Mislim da se odgovor na Vaše pitanje krije u onome što sam početkom lipnja rekao na Radiju Mariji, a što navodim i u ovoj knjizi:

Ljudi misle da je gospodarstvo najveći promašaj današnjih vlasti. Zapravo je obrnuto. Tu su vjerojatno najuspješniji. Da bi uopće mogli vladati Hrvatskom moraju sve učiniti da Hrvati budu siromašni što je moguće više. Zapravo, to su znali i u onoj prvoj zajedničkoj državi. Poznato je da su na kraju Prvog i Drugog svjetskog rata Hrvate uspijevali osiromašiti preko noći. U novim zemljama imali bi novu valutu, pa bi Hrvati za svoj novac dobivali mnogo manju protuvrijednost. Na kraju Drugog svjetskog rata mijenjali su jednu kunu za jedan srpski dinar, iako je dinar bio 4 puta slabiji.

Poslije su i drugi komentatori iznosili slične tvrdnje. Zapravo upravo zato su ovakvi referendumi važni jer ih na taj način narod sam pokušava na demokratski način spriječiti u toj prljavoj nakani.

Pokušaj napada na ideju pomirbe

Kako gledate na suđenje Perkoviću i Mustaću u Njemačkoj? Može li taj proces katarzično djelovati na hrvatsko društvo i njegovu svijest o zločinima jugoslavenskoga komunističkog sustava?

Više bih volio kada bi naši ljudi shvatili da je sve ovo što se tim povodom događalo imalo za cilj suprostaviti se Njemačkoj koja nam je najviše pomogla u dobivanju slobode. Bolje je reći upravo zbog toga. Već sam negdje napisao kako mi je žao današnje vlasti u RH jer za razliku od svojih očeva ne mogu ubijati Hrvate, pa su jako iskompleksirani zbog toga. U knjizi sam više pisao kako je pokušano da se ovaj slučaj iskoristi za napad na ideju pomirbe predsjednika Tuđmana.

Vaš komentar nadolazeći predsjedničkih izbora te izgleda do sada istaknutih kandidata.

Zapravo, kroz cijeli ovaj intervju govorim samo o tome, zar ne?

Doista je nevjerojatno da ćemo biti nazočni utrci za predsjednika u kojoj je jedan kandidat dokazani suradnik strane države s kojom smo bili u ratu, s kojom i danas imamo neraščišćenih pitanja, i za koga je HNES pokazao da je na toj liniji djelovao i tijekom prvoga predsjedničkog mandata.

Ja bih dodao da je u tome doista poseban, jer nije samo izdao svoj narod i državu. On je izdao i svoju struku. U mojim knjigama, a i u ovoj, pokazao sam kako je protivno međunarodnom pravu sve učinio da bi hrvatski generali bili osuđeni u Haagu. Takva nastojanja je sudac Meron nazvao nerazumnim.

Spomenimo još jednom i aferu svih afera. Admiral Domazet je komentirajućitu aferu konstatirao:

Slučaj Ive Josipovića je kudikamo teži jer je ovdje riječ o čovjeku koji je postao predsjednik Hrvatske i bezobzirno se kani kandidirati za drugi mandat.

Zapravo, admiral nas upozorava da je i prethodni predsjednik RH postao to upravo zahvaljujući svojoj suradnji sa Srbima:

Šef KOS-a Aleksandar Vasiljević izjavio je: 'Mnogo smo upravo od Mesića doznali o ustrojavanju paravojnih jedinica, naoružavanju HDZ-ovaca. Mesić nam je poslužio kao hadezeovski insajder i informator. Mnogo su nam koristile tih dana informacije i podatci koje sam dobivao od Mesića'.

Drugim riječima, ni Sun Tzu nije mogao predvidjeti da njegovi najogavniji ljudi mogu biti tako uspješni, zar ne?

Davor Dijanović

**ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ
BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.**

**KLEMM I LABRADORSKA ČELIJA U IZVRŠNOJ
VLASTI**

Veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec u svojoj kolumni na portalu HKV-a piše:

Problem izvršne vlasti su branitelji koji pokazuju začuđujuću vitalnost, pa i stotpostotni invalidi iz Domovinskoga rata. I oporba koja pokazuje začuđujuće rezultate u svim izborima. Da bi doskočila jednima i drugima, labradorska čelija u izvršnoj vlasti odlučila se krenuti na istaknute, Klemma i Brkića, pa zapovijedila svojim u DORH-u i nezavisnom sudstvu da nešto pronađu, bilo što. Tako su Klemma pokušali rušiti sudjelovanjem u zajedničkom zločinu zaštitarskih kuća (dogovorile se o cijenama svojih usluga, navodno, što je užasan zločin), pa kada to nije uspjelo konstruirali uvjerljivu priču da je Klemm izvlačio novac – iz svojega poduzeća.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/20297-h-hitrec-infantilno-prenemaganje-retardiranih-orjunasa-u-lisinskom.html>

Podsjetit ću vas kako sam reagirao na prvi napad labradorske čelije u izvršnoj vlasti na Josipa Klemma. Naime, to je bilo u vrijeme kada je tiskana moja knjiga *Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba* pa sam ono što sam spremao govoriti na njenom predstavljanju objavio na portalima dnevno.hr i Glas Brotnja 23. 4. 2014.:

"... na Radiju Mariji kada sam objašnjavao kako ova hrvatska služinčad, bilo u vlastima – bilo u medijima, žive u velikom strahu. Godine 2000. došli su ponovno na vlast s parolom "Oni su nama oprostili – mi njima nećemo!" Danas je toliko očito da su nenarodna vlast koja se otvoreno stavila u službu svih onih u svijetu koji nikada nisu voljeli, dapače mrzili su i hrvatski narod i hrvatsku državu. Svjesni su da je danas mnogo teže očekivati da će im to biti oprašteno. To im doista mora biti jasno kada o njihovom strahu govori i zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić na svečanoj uskrсноj misi:

Što nam strah od branitelja, koji su krvlju gradili Domovinu, govori o stvarnoj moći postojećih struktura?

Te postojeće strukture misle da svoj strah mogu prenijeti i na one koji vole svoj narod i svoju državu. Vjeruju da im za to može poslužiti predsjednik Udruge specijalne policije Domovinskog rata To je doista sjajno komentirala dr. Željka Markić:

Josip Klemm priveden je kako bi se zastrašilo njega i sve druge koji su nepoćudni aktualnoj vlasti. Josip Klemm priveden je kako bi aktualna vlast – Linić, Josipović, Pusić, Milanović i ostali – poslali poruku – ako se zalažeš za demokratsku, europsku Hrvatsku, kopat ćemo po tvojim poslovima sedam, deset, koliko god godina unatrag je potrebno, nešto ćemo ti napakirati, osudit ćemo te, oduzeti ti tvrtku, nastradat ćeš. Josip Klemm priveden je kako bi jučer i danas na naslovnici Jutarnjeg lista bio Klemm, hrvatski branitelj, predsjednik udruge specijalaca, a ne Zdravko Mustać, nekadašnji šef Udbe, nekadašnji šef Josipa Perkovića čiji sin Saša i danas savjetuje predsjednika Josipovića. Aktualnu vlast – koja omogućuje da Državno odvjetništvo sjedi na prijavi da se Croatia osiguranje, koje je u vlasništvu države, prodaje po cijeni koja je 3,2 milijarde kuna niža od stvarne, koja radnicima u brodogradilištu Lamljan na Ugljanu ne dozvoljava da uđu u tvrtku koja se uspjela dići na noge, proizvodi i zarađivati, koja ne istražuje dugogodišnje optužbe da je Linić, uz sve ostalo, za milijarde kuna oštetio Inu, koja ministru zdravlja, Ostojiću, nakon što je proračun oštetio za milijune kuna uvođenjem neprovodivog smjenskog rada u bolnice, sad dozvoljava da provodi još veću reorganizaciju svih bolnica u Hrvatskoj – takvu vlast – ne brine je li Josip Klemm oštetio vlastitu tvrtku za 3,2 milijuna kuna. Njih zabrinjava to što je Josip Klemm osigurao da generali Markač i Gotovina imaju u Hrvatskoj veličanstven doček kakav su i zaslužili, zabrinjava ih što je Josip Klemm zaštitio i pomogao referendum o braku, zabrinjava ih što je Josip Klemm pokazao da hrvatski generali stoje uz hrvatski narod u Vukovaru, zabrinjava ih što Josip Klemm podupire rad Stožera za obranu hrvatskog Vukovara (sjetimo se da je zbog toga Klemm bio priveden 3. 9. 2013., kao i to da je Stožer ovih dana stao uz njega, J. P.), zabrinjava ih što su pripadnici specijalne policije Domovinskog rata izabrali baš Josipa Klemma za svog predsjednika, zabrinjava ih što Josip Klemm zapošljava oko 800 zaštitara, velikim dijelom nekadašnjih branitelja Hrvatske. A ponajviše ih zabrinjava što je financijski neovisan i što ga aktualna vlast ne kontrolira. Zato je jučer priveden Josip Klemm. A svima nama, koji se usuđujemo govoriti da je aktualna vlast nesposobna, jer Hrvatsku gura u gospodarsku propast, ne zna napraviti zaokret i povesti zemlju u oporavak, da je nedemokratska, jer koči demokratske procese, negira rezultate referenduma, kontrolira medije koje financira, posebice Jutarnji list i HRT i da je protunarodna, jer se brine samo za svoju materijalnu korist, bez vizije za ovu prekrasnu zemlju i ljubavi prema narodu koji bi trebali voditi poručili su: "Ovako mi postupamo s onima koji nam se suprotstave. Razmislite, netko od vas mogao bi biti sljedeći." Na nama je da im mirno, ustrajno, baš kao što to već godinama čini i Josip Klemm, pokažemo da ih se ne bojimo. I da je vrijeme njihove strahovlade na izmaku.

<http://narod.hr/u-prijevodu/dr-markic-privodenje-josipa-klemma-zastrasivanje-svih-koji-se-protive-aktualnoj-vlasti/>

Ova najnovija priča s Josipom Klemmom i završetak teksta dr. Markić podsjetila me na mog oca koji je na sličan način dospio u zatvor. Nisam još krenuo u školu i to mi se činilo strašnim. I danas sebi ne mogu oprostiti što mu jednom, kada su ga s lisicama na rukama provodili gradom nisam potrčao u zagrljaj. Umjesto toga ja sam se ukočio. Nisam se mogao pomjeriti. Ispričao sam to bratu koji je pet godina stariji od mene i on mi je, kao i mnogo toga drugoga, objasnio koliko je moje reagiranje bilo nerazumno:

Trebaš se ponositi s tatom. Pa vidiš da su svi oni koji nešto vrijede danas u zatvoru.

Lekciju nisam nikada zaboravio. Zato sam na predstavljanju knjige o generalu Markaču, za koju sam napisao jedan od predgovora, a koje je bilo prije oslobađajuće presude, rekao kako bih bio ponosan da sam na mjestu našeg generala. Poslije veličanstvenog dočeka naših generala postalo je očito koliko sam bio u pravu. A, kako je i konstatala dr. Markić, Josip Klemm je osigurao da generali Markač i Gotovina imaju u Hrvatskoj doček kakav su i zaslužili.

Zato mi je smiješno kako još nisu naučili što znači kada se dr. Markić pita: *Tko je slijedeći?* Nisu naučili ono što je mene naučio jedanaestogodišnji brat, a ja razumio kao predškolsko dijete. Nisu razumjeli da se ona samo pita tko je slijedeći na koga ćemo svi mi biti ponosni! Što je više takovih primjera našeg ponosa, to je i njihov strah, o kome je govorio i kardinal Bozanić, sve veći!"

Tekst je objavljen u mojoj knjizi 'Ako voliš hrvatsku svoju', koja je tiskana 2014., dakle prije predsjedničkih izbora. Izbori su pokazali kolika je snaga bila sadržana u samom njenom naslovu. Narod je shvatio da Josipović ne voli ni hrvatski narod ni hrvatsku državu i po pravilu su to isticali kada bi govorili zašto ga nisu željeli za predsjednika.

Branitelji u Savskoj na svom šatoru imaju tekst:

Oba su pala 1991.

Oba će pasti 2015.

Jasna poruka, pa se samo neinteligentnijima može bilo koje opravdanje za napade napad labradorske ćelije u izvršnoj vlasti na Josipa Klemma učiniti opravdanim. Zato je prirodno reagirao Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.). Evo tog reagiranja:

Pavković: Ne gazite po Klemmu i drugima, jer sutra će još gore gaziti po vama

Imena Josipa Klemma, Đure Gлогоškog ili Ante Deura na žalost ne ćete naći u školskoj čitanki nazvanoj "Domovinski rat" (Školska knjiga, 2015.), o kojoj se relativno mnogo govori i piše, a namijenjena je kao priručnik za učitelje povijesti u osnovnim školama i nastavnike povijesti u srednjim školama. Osim njih, naravno, izostavljena su i brojna druga istaknuta imena, vezana uz stvaranje slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države. Autori će reći – pa, ne možemo sve spomenuti! To je činjenica i to je istina. Ali, žalosno je što se čitava hrvatska povijest sastoji u stilu "veži konja gdje ti aga kaže". Tako, možeš ti biti junak nad junacima, ali ako nisi podoban, ako ne ideš niz dlaku onima koji su trenutačno na vlasti – piši kući propalo je! To se drastično i skromno među ostalima događa i s Junakom hrvatskog Domovinskoga rata Josipom Klemmom. Svi koji ga poznaju, a poznaju ga mnogi, znaju da je riječ i o iznimnom humanitarcu, a ne samo bivšem istaknutom ratniku. O čovjeku velikog srca. Taj svoj humanitarni dio nikada nije volio isticati, za razliku od nekih drugih koji su organizirali deset posto od njega, a sve su to onda odmah stavili na sva zvona, kao da su sagradili zagrebačku katedralu. Njega, baš kao i suradnike s kojima se svakodnevno družili, boli nepravda. Nije išao u rat, nije teško stradao da bi samo tako mogao mirno promatrati sva zla koja se godinama i kontinuirano čine onima koji su poput njega bili prvi kad je trebalo. Zahvaljujući njemu, Udruga specijalne policije Domovinskoga rata RH na čijem je čelu, danas usred Zagreba, ima jedne od najljepših prostorija, u kojima se svakodnevno održavaju razne tribine, izložbe, promocije knjiga i štošta drugo vezano uz Domovinski rat. Međutim, ono što je najvažnije taj čovjek ima nevjerojatnu potporu među hrvatskih braniteljima, udrugama, stradalnicima, obitelji poginulih i nestalih, hrvatskim generalima. On je duša i tijelo ljudi koji su proživjeli strahote srpske i ine agresije. Uz to, nije ni isključiv. Uvijek je spreman na razgovor, dijalog, sve za dobro onih koji su prošli pakao.

U hrvatskoj povijesti ostat će zapisan i kao jedan od lidera dosad najsnažnijeg bunta ratnih veterana. Bori se zajedno s ostalima da ministar branitelja bez branitelja Predrag Matić i njegovi suradnici napuste fotelje koje po ničim, ali po ničim, nisu zaslužili. Za tog Matića, koji će jednoga dana i te kako morati odgovarati za svoja nedjelja, izjavio je da ga unatoč svemu "nitko nema pravo vrijeđati", ali činjenica je da je ovaj na žalost bolestan ministar stvarno pisao svojim kolegama ministrima, ali da ga ni oni ne "šljive pola posto" te da mu ni ne ogovaraju na njegove dopise. Šteta što i po tome ne vidi da je "mačji kašalj", kojeg će prvom prigodom – šutnuti preko Save!

Branitelji su, zahvaljujući i Klemmu, ali i drugima, Vladu i samoga premjera Milanovića još prije nekoliko godina na konvenciji u dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu časno i dostojanstveno upozoravali da se blati Domovinski rat i njezini sudionici, pa su tom prigodom ministra branitelja dočekali s takvim negodovanjem i zvižducima da ako je ovaj imao imalo srama (a nema ga) već je isti dan trebao podnijeti neopozivu ostavku. Za dugogodišnje i uspješno zalaganje za prava i dostojanstvo hrvatskih branitelja i članova njihovih obitelji Klemm je već odavno trebao primiti najviše državno odličje. Umjesto toga primio

je kontraverznu optužnicu, (sic!), s kojom ga žele kompromitirati, pa i proglasiti kriminalcem. No pasaran! –rekao bi premjer Milanović. No tako rade i s drugim značajnijim i manje znanim hrvatskim braniteljima. Gaze ih, podmeću, bljuju i pljuju. Što je sve doživio Đuro Glogoški, što su proživljavali još ranije generali Markač i Gotovina, general Basarac, kako je prošao general Glavaš, kako prolaze šestorica bosanskohrvatskih junaka u Haagu, što su napravili od Mihajla Hrastova, branitelja u Lori, pa sve do nedavno Mladena Miloševića voditelja Braniteljskog portala?

Sreća je da nisu na vlasti razni fumići, s dva razreda škole, bivši vojni tužitelji i partizani, kojima je Boško Buha mogao biti otac. Ti bi ih već davno strpali na Goli otok.

Sve u svemu, da nema Josipa Klemma trebalo bi ga izmisliti. Što mu više podmeću, što lažu i što ga više žele strpati u ropotarnicu, maknuti s javne scene, nama je sve miliji i draži!

Smrt fašizmu, sloboda narodu!

Mladen Pavković,

predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.)

Možda se Pavković našalio pozdravom *Smrt fašizmu, sloboda narodu!*

Kardinal Bozanić je na Bleigurgu rekao:

Raspiruje se mržnja, nameće se netrpeljivost i isključivost i nekima kao da je stalo produbljivati neistine ne bi li se produljili sukob i nasilje iz vremena totalitarizma. Po njegovim riječima, nasuprot domoljubnom antifašističkom otporu iz Drugoga svjetskog rata danas se pojavljuje neka nova ideologija antifašizma koju ne nalazimo u suvremenosti drugih europskih zemalja.

Izmišljanje neke fašizacije Hrvatske hrani ideologiju i daju joj priliku da se njezini promicatelji predstavljaju borcima protiv tih pojava, skrivajući pravu narav svoga djelovanja i ne dopuštajući da hrvatsko društvo raste u slobodi, zajedništvu i suživotu.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/15114/Bozani%C4%87-Ponovno-se-name%C4%87u-podjele-Hrvatska-je-dobila-novi-totalitarizam.htm>

<http://narod.hr/eu/kardinal-josip-bozanic-u-nasoj-zemlji-natopljenoj-krvlju-vazno-je-traziti-istinu-da-ne-bismo-ostali-zatvoreni-u-proslost>

Međutim, odavno sam ustvrdio da su naši branitelji istinski antifašisti, a oni koji ih napadaju fašisti. Zar ovaj drugi dio ne podsjeća na riječi našega kardinala?

A isto tvrdi i prof. dr. sc. Zdravko Tomac (7Dnevno, 15. 5. 2015.) govoreći o 'antefašističkom' derneku u Lisinskom:

Najbolji asistent Zorana Milanovića bio je kao i uvijek Ivan Fumić koji je negirao da su hrvatski branitelji devedesetih godina bili antifašisti, da su se borili protiv velikosrpskog fašizma. Fumić je ustvrdio, a za tu krivotvorinu je dobio veliki prostor u medijima, posebno na televiziji, da se branitelji nisu borili protiv fašista nego da su se borili protiv Titovih antifašista koji su bili za bratstvo i jedinstvo.

Zapravo i izlupjali Fumić samo potvrđuje tezu da su Titovi antifašisti zapravo fašisti, zar ne?

A da nije problem samo u izlupjelim 'antifašistima' potvrđuju komentari mlađahnih SDP-ovaca o događanju u Bleiburgu Tako poznati ljubitelj Tompsona Grbin kaže:

Oni koji doista žele žalovati za žrtvama strašnog zločina odlaze u Tezno, odlaze u Macelj ili odlaze na Kočevski rog.

Zapravo to je stav njegove stranke SDP koja je nasljednica onih koji su izvršili te strašne zločine:

UBOJICE I NJIHOVI NASLJEDNICI TREBAJU ODLUČIVATI KOJA ĆE SE POSTAJA KRIŽNOG PUTA HRVATSKOGA NARODA UZETI ZA ODAVANJE POČASTI NJIHOVIM ŽRTVAMA:

Da, oni se iznova rugaju onima koje su pobili. Ali, što drugo od njih i možemo očekivati?

Glas Brotnja, 18. 5. 2015.

Kamenjar.com, 18. 5. 2015.

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

PISMA NADBISKUPU BARIŠIĆU

Štovani Oče nadbiskupe,

Danas sam slušao Vaš komentar o utjecaju Crkve na politiku i istupa biskupa Košića i Bogovića nakon nedavnih izbora.

Moram priznati da me je iznenadio Vaš stav, ja bih rekao čak i nedosljednost, u komentaru izjave biskupa Bogovića koji je u Slunju podsjetio na važan događaj prije 25 godina, donošenje Božićnog ustava te pozvao na zahvalu Bogu da konačno dobivamo nove strukture vlasti koje vole svoj narod i građane i koji dolaze iz dijaspore o kojoj jedino Crkva vodi brigu posljednjih stoljeća. i građane i koji dolaze iz dijaspore. Mislim naravno na dio o onima koji ne vole svoj narod. (Šaljem vam link s cjelovitom propovijedi identične poruke s mise polnoćke u Senju:

<http://www.gospicko-senjska-biskupija.hr/ordinarijat-vijesti/4418-polno%C4%87ka-u-senju-s-biskupom-ra%C4%91a-se-vlast-za-koju-smo-molili-u-do%C5%A1a%C5%A1%C4%87u.html>).

Zapravo dio o tome tko voli ili ne voli hrvatski narod je nešto što smo još 20.5.2014. u našem Otvorenom pismu Karamarku, dr. Kujundžiću i gđi Markić napisali prof. Tomac i ja. O tome pismu je tada izvjestio i Večernji list navodeći zaključak da "Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koji vole ovu državu i hrvatski narod".

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/pecaric-i-tomac-pozivaju-desnicu-da-podrze-istog-kandidata-939820>

Ako sam dobro razumio Vaš komentar ispada da hrvatski narod vole i oni za koje i biskup Bogović, a i prof. Tomac i ja mislimo suprotno. Evo kako je to dano na Portalu Nove TV:

Biskup Bogović pak je kazao kako se "rađa vlast za koju se molilo te da konačno dobivamo vlast koja voli narod?"

Ja mislim da svaka vlast koju narod izabere na svoj način voli taj narod i želi

raditi za narod.

<http://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/marin-barisic-za-dnevnik-nove-tv-o-utjecaju-crkve-na-politiku---421248.html>

Zašto mislim da ste tu bili nedosljedni? Radi se o onome što je rekla HBK uoči Predsjedničkih izbora. Pogledajte npr. moj komentar objavljen na portalima Glas Brotnja, 19. 06. 2015. I Kamenjar.com, 19. 06. 2015., a mislim da sam to ponovio i u razgovoru na TV Jadran u vrijeme predsjedničkih izbora:

Od posebne važnosti je bila Poruka biskupa HBK za te predsjedničke izbore u kojoj se kaže:

Predsjednik/predsjednica, kao „prvi čovjek hrvatske države“, pozvan/a je voljeti svoj narod, pružati primjer zdravoga domoljublja, poštujući simbole i znakovlje hrvatskoga nacionalnog identiteta i sprječavati rasprodaju nacionalnoga bogatstva.

A kardinal Bozanić će:

Zato bi neodaziv na birališta značio ozbiljno zanemarivanje, a – budući da se radi o općemu dobru – u stanovitoj mjeri i grijeh propustom.

Također spominje i domoljublje:

Svojim ugledom i ulogom, osoba koja obnaša tu časnu službu pozvana je prednjačiti iskrenim domoljubljem.

Zapravo samo spominjanje ljubavi prema svom narodu i svojoj državi, odnosno domoljublje kao nešto što treba imati predsjednik pokazuje svakoj iole inteligentnijoj osobi da u Hrvatskoj nešto nije normalno. Zar bi bilo gdje u svijetu Biskupska konferencija tražila tako nešto što se podrazumijeva samo po sebi. Da, samo u Hrvatskoj mogu se kandidirati pa i pobijediti na izborima oni koji ne vole ni svoj narod ni državu svog naroda.

Znamo kako su izbori završili – porazom onoga koji je postao simbolom čovjeka koji ne voli svoj narod i svoju državu, čovjeka koji se do zadnjega trenutka zalagao za povlačenjem tužbi za genocide samo zato da se nebi dogodilo to da se u presudi Srbija osudi za agresiju u cilju stvaranja velike, etnički homogene Velike Srbije s elementima genocida u tim nastojanjima.

Uvjeren sam da je moje objašnjenje izjave HBK potpuno ispravno i logički konzistentno, a to potvrđuje upravo i izjava biskupa Bogovića, i da ono ne dopušta tumačenje koje ste Vi iznijeli.

Uostalom i današnja Milanovićeve izjava o „špijunskoj, kriminalnoj i proustaškoj koaliciji“, a koju podržavaju njegovi partijski drugovi potvrđuje da se radi o ljudima koji ne vole ni svoju državu ni svoj narod, zar ne? Možda je to ono Vaše „na svoj način voljeti svoj narod i željeti raditi za svoj narod“.

Ipak se nadam da nisam ponajbolje razumio Vaš današnji komentar, pa se nadam da će te me razuvjeriti u mojem (ne)razumijevanju istog.

Sa štovanjem,

Vaš

Akademik Josip Pečarić

P.S. Pismo HAZU koje ste, na naše veliko zadovoljstvo, i Vi potpisali dao sam u knjizi „DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE – Za hrvatsku šutnju nismo spremni!“.

Štovani Oče nadbiskupe,

Sinoć sam Vam pisao, a jutros na [dnevno.hr](http://www.dnevno.hr) nalazim tekst o intervjuu biskupa Bogovića u kome on kaže:

”Evo izjavljujem ovdje da se čudim Petrovu što je išao u pregovore s onima koji su na razne načine pokazivali da im nije mnogo stalo ni do dobra naše države ni do dobra našeg naroda. Molio sam se i molit ću se i dalje da narod dobije vlast koja ga voli i koja mu služi, ali neću biti razočaran niti se osjećati u bezizlaznoj situaciji ako se to ne dogodi. Posebno priželjkujem vlast koja će povezati domovinsku i iseljenu Hrvatsku, a to je realno očekivati.”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/mons-mile-bogovic-gledao-sam-ovih-novinara-kako-se-drsko-odnosi-prema-covjeku-koji-je-bio-kandidat-za-premijera-875430>

Zapravo Biskup na neki način podržava ono što je rekao biskup Košić. Međutim, treba naglasiti da je Košićeva izjava dana ranije i najvjerojatnije imala utjecaj na rješenje problema u kome smo se nalazili. To je veličina istupa biskupa Košića, mada se on vjerojatno neće složiti sa mnom. Ali o tome sam već pisao pa Vam šaljem taj tekst u prilogu (u podnaslovu je komentar iz Hrvatskog tjednika: *Ako svi šute, ne će sisački biskup msgr. Vlado Košić*).

Što se tiče teme Vašeg razgovora o utjecaju Crkve na politiku imao sam i ja razgovor s jednim bliskim prijateljem koji je lijevo orijentiran (nešto što baš u Hrvatskoj i nemamo – hrvatska ljevica). Počelo je s njegovom tvrdnjom da biskup Košić ni biskupi ne bi trebali istupati kada je politika u pitanju, da bi na kraju došli do stvarnog razloga zašto misli tako. Jednostavno, kazao je, riječ biskupa mnogo više znači nego bilo koga drugoga, pa to ne bi trebali koristiti.

Kao što znate ja se slažem s prvom konstatacijom, ali upravo zato suprotno od mog prijatelja smatram i da biskupi itekako moraju javno govoriti o svemu što se tiče našega naroda. To ste i sami lijepo konstatirali:

Dobro je da Crkva ima utjecaj na politiku, jer politika je vrlo važna stvar za jedno društvo, a Crkva mora voditi politiku u onom pravom pozitivnom smislu a to je

opće dobro.

Dapače, što vas biskupe i Crkvu u Hrvata više napadaju, to samo znači da im više smetate u provođenju nenarodne odnosno protunarodne politike kako je to i definirao biskup Košić. Zato sam i njemu jednom rekao da jako volim kada ga napadaju, jer to znači koliki je značaj njegovog istupa zbog kojega su ga napali. Naravno, u slučaju Mosta postoje itekako objektivni razlozi koji govore o tome zašto Petrov nije trebao uopće razgovarati s SDP-om što se može vidjeti u raščlambama Hodaka i Dujmovića:

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/mladi-psihiatar-retardiranoj-drzavi-dosao-kao-narucen-874926>

<http://direktno.hr/en/2014/medijski-partneri/34650/Tihomir-Dujmovi%C4%87-Lave%C5%BE-SDP-ovih-medijskih-vu%C4%8Djaka.htm>

Ali, sve to je Petrov znao i prije, a postupio je kako jeste tek poslije onoga što je napisao biskup Košić.

Moj prijatelj ljevičar je doista u pravu kada kaže o utjecaju hrvatskih biskupa (a za biskupa Košića mi je jednom jedan drugi naš biskup rekao: TO JE HRVATSKI BISKUP!)

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

13.04.-19.04.2016.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/dnevnik/23615-josip-pecaric-dnevnik-srijeda-13-travnja-utorak-19-travnja-2016.html>

Josip Pečarić – Dnevnik: Srijeda, 13. travnja - utorak, 19. travnja 2016.

Portal HKV-a: 21. travnja 2016.

DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.

(...)

Petak, 15. 04. 2016.

EU je sudjelovala u velikosrpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Otud ne čudi njihovo obnovljeno stajalište oko srbijanskog zakona po kome je Veljko Marić osuđen u Beogradu zbog izmišljenih zločina. O Mariću je i sinoć govorila europarlamentarka Marijana Petir. Podsjetila je da je hrvatski branitelj Veljko Marić zbog spomenutog Zakona otet na srbijanskoj granici, ne uhićen jer nije bila raspisana tjeratica.

„Tim je Zakonom Srbija sebi pripisala funkciju malog Haaga te pomiješala univerzalnu i regionalnu jurisdikciju. Marić je srećom transferiran u Hrvatsku, no razočarao me potez tadašnje Vlade i pravosuđa. On je transferiran u zatvor jer je bjelovarski sud samo potvrdio presudu beogradskog suda. To je sramota bivšeg ministra pravosuđa“, istaknula je Petir koja je najzaslužnija što je do tog transfera uopće i došlo.

Naglasila je da je Zakon o regionalnoj jurisdikciji prijjetnja za 300 hrvatskih branitelja koliko postoji optužnica u Srbiji.

„Hrvatskom ministarstvu su bila poznata ta imena 300 hrvatskih branitelja, no njih nitko nije obavijestio iz ministarstva o tome. Ovo nije bilateralno pitanje jer

se zakon odnosi na sve hrvatske branitelje koji dolaze iz 17 drugih država EU, što znači da i oni mogu biti oteți od Srbije“, naglasila je Petir.

Pisao sam predgovor knjigama o slučaju i stradanjima Veljka Mariću koje je napisao – tko bi drugi – Mladen Pavković. Vodio sam iz Pakistana Prosvjed zbog napada na pravni suverenitet Republike Hrvatske. U dva dana sakupio sam preko 1000 potpisa i uputio ga Hrvatskom saboru 08. 10. 2011. Otvorenim pismom obratio sam se i Predsjednici RH.

Sjetimo se i kako je tijekom Domovinskog rata Šarengradska ada okupirana, a niti nakon 20-ak godina nakon mirne MarićEU je sudjelovala u velikosrpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Otud ne čudi njihovo obnovljeno stajalište oko srbijanskog zakona po kome je Veljko Marić osuđen u Beogradu zbog izmišljenih zločina. O Mariću je i sinoć govorila europarlamentarka Marijana Petir. Podsjetila je da je hrvatski branitelj Veljko Marić zbog spomenutog Zakona oteť na srbijanskoj granici, ne uhićen jer nije bila raspisana tjeratica.reintegracije nije vraćena u potpuni suverenitet Republike Hrvatske. EU je sigurno zadovoljna da je to tako!

U ranim jutarnjim satima Professor Šeparović je poslao pismo HNES-a o kandidatkinji Vesni Pusić Generalnom tajniku UN-a Ban Ki-moonu. Poslaoga je inamnogedrugeadrese (npr. Angeli Merkel).

Oskar opravdava Predsjednicu koristeći naslov moje knjige: "Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska".

Ogromna većina državotvornih Hrvata ipak misli da se radi, blago rečeno, o posipanju pepelom. A i malo je vjerojatno da u Predsjedničinom uredu uopće znaju za moju tvrdnju kako su hrvatski branitelji danas jedini istinski antifašisti kao pobjednici u ratu protiv fašističkog agresora.

Prije odlaska na Fakultet gledam na HTV-u drage osobe: generale Medveda i Sesara.

Poslije Fakulteta dva sata druženja s hodočasnicima iz Tisna i njihovom župnikom don Lazarom.

Doma me čeka odgovor HTV-a. Odgovaram im:

Naslov:

Re: Molim za objavu mog odgovora na napad vašeg novinara

Datum: Fri, 15 Apr 2016 18:38:09 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Povjerenik za korisnike usluga HRT-a <povjerenik@hrt.hr>, glavni.ravnatelj@hrt.hr, jozo.barisic@hrt.hr

Poštovani g. Šeb,

Meni se čini da se g Kovačić malo našalio s Vama.

Vjerojatno je htio izbjeći odgovor na moje pitanje:

"Jesam li i ja bio na Crnoj listi HTV-a?"

Čini se da Vam nije poslao i drugu moju poruku:

Naslov:

Fwd: Pozdrav iz Boke II

Datum: Tue, 12 Apr 2016 09:48:14 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: glavni.ravnatelj@hrt.hr

Evo teksta sa svim "ustašama".

Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG.

Ne morate koristiti dio o meni, niti moj odgovor

- ali trebali bi njen tekst ako hoćete pomoći.

JP

Pod CC i g. Kovačić i g. Barišić su dobili moj odgovor dr. Stjepandiću u kome stoji:

"Naime, povodom mog izbora za Dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti bio sam gost predsjednika Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore g. Zvonimira Dekovića i g. Adrijana Vuksanovića, predsjednik Hrvatske krovne zajednice „Dux Croatorum“. Tom prigodom pridružila nam se i ministrica u Vladi CG gđa Marija Vučinović.

Napisao sam g. Kovačiću: "Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG."

Kao što se može vidjeti u Prilogu mog odgovora na taj napad ministrica kaže kako im crtaju metu na čelima! Kako je u naslovu mog teksta ZDS ne mogu vjerovati da je g. Kovačić propustio poslati moj tekst onima koji su pripremali emisiju o kojoj govorite. Zapravo pitam se je li ta emisija pomoć Hrvatima Crne Gore i njihovoj tj. našoj ministrici u Vladi CG koju sam tražio?"

Vaš današnji odgovor zapravo je "pomoć" HTV-a na crtanje mete na čelima naše hrvatske ministrice u Vladi CG i dvojice spomenutih predsjednika hrvatskih organizacija u CG.

Ponavljam NISAM JA TO NAPISAO NEGO ONI.

Jasno mi je da se u vrijeme kad se hrvatska vlast posipa pepelom bojite i vi na HTV-u ponašati drugačije.

Ali treba li to biti ovako neinteligentno?

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Da bi bolje razumjeli o čemu Vam pišem ispričat ću Vam kako u mojim knjigama ili javnim nastupima govorim o mojim Hrvatima u Boki.

Uspoređujem ih s Hercegovcima ovako:

Kad Hrvat u Boke kotorske netko kaže da je ustaša - prvo od njega pobjegnju svi Hrvati.

Kad Hercegovcu netko kaže da je ustaša - ima besplatno piće do kraja života.

Frapantna je sličnost s današnjom Hrvatskom i ZDS, zar ne?

15.04.2016 u 16:01, Povjerenik za korisnike usluga HRT-a je napisao/la:

Mnogo poštovani gospodine akademiče Pečariću,

hvala Vam na pismu koje ste uputili vršitelju dužnosti glavnog ravnatelja Hrvatske radiotelevizije.

Hrvatska radiotelevizija ne može komentirati sadržaj pojedinih novinskih napisa, kao ni stajališta njihovih autora, a isto tako ne objavljuje reakcije gledatelja na napise drugih medija. S obzirom na to da ste svoj zahtjev za objavu odgovora uputili uredništvu novina čiji Vas novinar napada, za očekivati je da ćete na taj zahtjev dobiti adekvatan odgovor.

S osobitim poštovanjem

Zvonko Šeb | povjerenik za korisnike usluga Hrvatske radiotelevizije

U Bujici HNES-ovci prof. Nevenka Nekić i prof. dr. sc. Josip Jurčević o Vesni Pusić. Pero Ćorić, saborski zastupnik HSP AS: "U fazi smo prikupljanja potpisa zastupnika Sabora da Pusić nema legalitet niti legitimitet za takvu kandidaturu."

Udruga U ime obitelji je pokrenula peticiju putem koje građani mogu izraziti svoje nezadovoljstvo ovom odlukom.

HDZ na Twitteru: Podrška Vesni Pusić je premijerov stav.

Sve u svemu čini se da je Konferencija za tisak HNES-a i pojavljivanje profesora Šeparovića i Tomca na HTV-a imalo dobrih rezultata, zar ne?

Komentari na narod.hr pokazuju da se HDZ-u ne vjeruje.

(,,)

19. 10. 2016.

HASANBEGOVIĆEVA POBJEDA

Vjerojatno će mnogi razočarani u činjenicu što jedini karizmatični HDZ-ovac poslije Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana i najbolji ministar to više nije pomisliti da me je netko lupio mokrom čarapom po glavi kada tvrdim da je to njegova pobjeda.

Zapravo i ja mislim isto što i mnogi drugi. Dr. Željka Markić, na Facebooku piše o toj „čudnoj“ odluci mandatar Andreja Plenkovića:

“Zlatko Hasanbegović prvi je HDZ-ov ministar kulture u posljednjih 15 godina koji je prestao novcem poreznih obveznika financirati lijevo-liberalne udruge, medije i “kulturne” projekte koji su uništavali hrvatsku kulturu, a kako bi osigurao da ga ne napadaju. Zbog toga su se na njega udruženim naporima obrušili SDP, HNS, satelit Beljak te o njima ovisne udruge i većina medija. Svi oni večeras slave. Novi je mandatar imenovao Hasanbegovićevu suprotnost. I razveselio sve one koji sigurno nisu glasali za njega.

Da pobrojim samo neke moguće razloge zbog kojih bi mandatar odabrao ministricu kulture s kojom je oduševljena oporba, a nezadovoljan velik dio onih koji su mu omogućili da postane mandatar:

1. Mandatar se ne slaže s anti-korupcijskim i anti-totalitarnim potezima bivšeg ministra
2. Mandatarova taština nije mogla podnijeti da mu zbog Zlatka Hasanbegovića mediji lijepo etiketu “desničara”
3. Mandatar je udovoljio Pupovčevu zahtjevu da Hasanbegović ne bude ministar kulture
4. Mandatar dijeli stavove Nine Obuljen o Domovinskom ratu i šire
5. Mandatar je ministra kulture birao na temelju želja francuskog veleposlanstva...

Da ne nabrajam dalje, mogući razlozi su jedan gori od drugoga. Jedno je sigurno – micanjem iz vlade ministra s najviše preferencijalnih glasova koji je jedini, na institucionalni način krenuo rješavati korupcije u svom resoru – mandatar je dao potpuno novo značenje riječi – vjerodostojnost. Čijeg je to povjerenja bio dostojan Andrej Plenković?”

<http://narod.hr/kultura/dr-markic-mogucim-razlozima-neimenovanje-hasanbegovica-plenkovevoj-vjerodostojnosti>

Krešimir Kartelo konstatira: *Andrejev izbor: šaka u oko desnom krilu HDZ-a*

<http://direktno.hr/en/2014/kolumne/64638/Andrejev-izbor-%C5%A1aka-u-oko-desnom-krilu-HDZ-a.htm>

Fra Mario Knezović kaže:

Što nas vučete za nos? Kao kršćanin sve ljude mogu voljeti. No, kao kršćanin ne mogu podržati one koji nemaju hrabrosti i koji pokleknu pod pritiskom javnosti ili naputcima Bruxellesa.

Nije najveći problem što u vladi nema Hasanbegovića. Problem je u nedostatku hrabrosti i prevari birača.

Ako s Ninom Obuljen nisi htio ići na izbore onda treba bit dosljedan i ne ići s njom ni u vladu. Da. Da. Opet će početi ona priča o stručnoj vladi. Ma dajte molim vas....

Pa što je onda s tom mokrom čarapom?

Podsjetit ću vas svog prethodnog komentara:

Tko želi na mjesto Hasanbegovića da bi postao izdajica hrvatskog naroda?

<http://kamenjar.com/tko-zeli-mjesto-hasanbegovica-da-postao-izdajica-hrvatskog-naroda/>

Plenkovićev izbor pokazuje da nitko nije želio biti izdajica i zamjeniti najboljeg ministra i biti onaj koji izvršava volju svjetskih moćnika, a koju je i najavio od HNES-a etički osuđeni veleizdajnik Milorad Pupovac.

Još prije pet dana Plenković se ograđivao od takovog izbora:

"Nitko nije spominjao Ninu Obuljen, rekao sam kolegama da nastavljam razgovore s kandidatima, kad to završim izvijestit ću članove Predsjedništva stranke. Imam neke sigurne kandidate za ministre"

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/64071/Nitko-nije-spominjao-Obuljen-imam-neke-sigurne-kandidate-za-ministre.htm>

Sjetimo se prljave uloge Nine Obuljen i afere s naplatom poreza za knjige velikog hrvatskog domoljuba generala Praljka. Kada je svojevremeno Sanader došao na vlast konstatirao sam:

Kad gazda mjenja slugu uvijek nađe boljeg slugu.

Račan je mogao izvršiti sve što su gazde tražile od njega osim jedne stvari – bez velikih potresa u državi uhapsiti generala Gotovinu. To je Sanader učinio.

Pred nama je presuda protiv generala Praljka i konačna presuda Hrvatske kojom se treba anulirati presuda stalnog suda u Haagu o agresiji Srbije u cilju stvaranja homogene velike Srbije kada je sud nabroja i niz genocidnih radnji koje su pritom Srbi učinili. To su trebali spriječiti Josipović i Pusićka. Nisu izvršili svoju zadaću i nisu izabrani, tj. Josipović je propao na izboru za predsjednika, a Pusićka za glavnog tajnika UN-a. Pritom su i osramoćeni! Milanović nije uspio zaustaviti Karamarka koji očito ne bi bio poslušan i mirno prihvatio osudu generalu Praljku i Hrvatima iz BiH. Karamarko je eliminiran uz pomoć Mosta, a Plenković je došao na mjesto Milanovića da izvrši ono što Milanović nije mogao iako je dok je bio na vlasti itekako podupirao i Josipovića i Pusićku u njihovoj zadaći.

Plenković se ogradio od Nine Obuljen kada je u javnosti postala poznata njena prljava uloga i pomoć Haagu u osudi generala Praljka. Zato je Plenković morao naći drugog ministra kulture! Na njegovu veliku žalost niti jedan HDZ-ovac nije želio stigmom veleizdajnika i nije prihvatio biti zamjena za Hasanbegovića. Plenkoviću je tako ostala samo Nina Obuljen.

Zato je to velika pobjeda Zlatka Hasanbegovića!

Josip Pečarić

05. 12. 2016.

STUPOVI MOJE HRVATSKE U SISKU

Devedeset i pet ovogodišnjih stipendista Biskupijske zaklade „Fra Bonifacije Ivan Pavletić“ svečano je primilo u subotu 3. prosinca, na tradicionalnom susretu prijatelja i stipendista Zaklade, ugovore o stipendiranju. Uručio im ih je sisački biskup Vlado Košić, a uz biskupa na susretu su nazočili i ravnatelj Zaklade dr. Domagoj Mosler, predsjednik Upravnog vijeća Zaklade preč. Tugomil Radiček te prijatelji zaklade: mons. Marko Cvitkušić, europarlamentarka Marijana Petir, akademik Josip Pečarić, Dario i Venera Kordić, Davor Vrbanek, Tomislav i Linda Kršnjavi, Željka i Tihomir Markić i Ivana Vujić.

Na početku sve okupljene je pozdravila stipendistica Marija Mitar. Ona je bila i voditelj ove svečanosti, U nastavku okupljene je pozdravio i ravnatelj dr. Mosler koji je istaknuo kako je ovo šesta godina djelovanja Zaklade: „Ove godine najviše vas je do sada, devedeset i pet studenata stipendista, a počeli smo sa tridesetak. Potom su se studentima obratili: Željka Markić, akademik Josip Pečarić, Dario Kordić, Tomislav Kršnjavi i Marijana Petir.

Stipendistima se obratio i biskup Košić istaknuvši svoju veliku želju da nakon studija svi oni ostanu živjeti i raditi u Hrvatskoj. „Nadam se da će se, kada vi završite svoj studij, situacija u našem društvu popraviti jer ako svi pobjegnemo iz Hrvatske, što će biti od naše zemlje. Želio bih da vi ovo shvatite kao preporuku da svoje znanje i umješnost upotrijebite u Hrvatskoj, da doprinesete napretku

našeg hrvatskog društva. Stvarno mi se čini da je taj odlazak naših mladih zločin koji netko čini našem narodu jer to nije dobro, i mi u javnosti premalo o tome govorimo. Kada gledam naše teškoće, ratna stradanja kada nije bilo lako opstati i održati se, a ipak smo tada ostali, nismo pobjegli nego smo se borili, smatram da je sada ova generacija također dužna, učiniti sve da i dalje opstanemo u svojoj domovini“, rekao je biskup te dodao kako je njegova obveza, kao i obveza Biskupije, da se brine za vjernike, te da čini sve što može kako bi pomogao posebno mladima. Na kraju, biskup je zahvalio svim prijateljima Zaklade što financijski, moralno i svojim autoritetom podupiru njezin rad.

<http://www.biskupija-sisak.hr/>

O dvom događaju izvjesti li su i drugi portali:

<http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/sisacki-biskup-u-drustvu-zeljke-markic-i-haskog-osudenika-za-ratne-zlocine-kordica-odlazak-nasih-mladih-zlocin-je-koji-se-cini-nasem-narodu/5343383/>

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/69459/Biskup-Ko%20%C5%A1i%20%C4%87-stipendistima-Ako-i-odete-iz-Hrvatske---vratite-se!.htm>

<http://narod.hr/hrvatska/biskupijska-zaklada-fra-bonifacije-ivan-pavletic-sisku-dodijelila-95-stipendija>

Zapravo je naslov iz Jutarnjeg lista meni obilježio samo predstavljanje. Naime, urednici svoje čitatelje velikim slovima upozoravaju:

SISAČKI BISKUP U DRUŠTVU ŽELJKE MARKIĆ I HAŠKOG
OSUĐENIKA ZA RATNE ZLOČINE KORDIĆA

Jutarnji list mora i danas pokazati svoj sluganski odnos prema Srbiji, moraju pokazati da su i dalje srpske sluge. Još ih Vulin nije upozorio kako treba nastaviti s „fašizacijom“ Hrvatske i napadati sve što rade HOS-ovci jer je poznato kako su se u ratu srpsko-crnogorski agresori bojali od samih oznaka HOS-a:

<http://narod.hr/hrvatska/srbijanski-ministar-vulin-ponovno-napada-hrvatsku-pozivam-eu-da-reagira-bujanja-fasizma-hrvatskoj>

Zato su u Jutarnjem, pardon Jutarnjem slijedili ono što im je sugerirao efendija Cerić. A u Sisku to je mogao biti samo čovjek za koga sam svojevremeno rekao kako su mu u Haagu jedino dokazali da je Hrvat. I to izuzetan Hrvat – Dario Kordić. Znaju u Jutarnjem da je Kordiću sudilo na osnovu lažnih dokumenata koja su im dostavili iz Hrvatske. Ali, zar nije laž najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti. Dakle, nema tu dvojbe – ipak se treba dokazati gatzdama zar ne?

Kao da sam znao prije polaska za Sisak napisao sam komentar Cerićeva pamfleta upućenog Predsjednici RH:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/akademik-pecaric-porucuje-kako-od-nekog-naroda-napraviti-neprijatelja-spasi-ga-od-genocida-979387>

<http://kamenjar.com/nekog-naroda-napraviti-neprijatelja-spasi-ga-genocida/>

<http://glasbrotnja.net/nekog-naroda-napraviti-neprijatelja-spasi-ga-genocida/>

<http://enovosti.ba/akademik-josip-pecaric-kako-od-nekog-naroda-napraviti-neprijatelja-spasi-ga-od-genocida-vijest/1608863>

Koliko je naslov moga teksta dobro pogođen i kolika nezahvalnost zbog spašavanja od genocida prema RH pokazuje i reagiranje jednog njihovog voditelja:

<http://narod.hr/hrvatska/video-voditelj-iz-bih-seksisticki-prozvaopredsjednicu-drugarice-kolinda-tumacenja-vjera-vam-banalna-vi-ste-gospoda-fatalna>

Zapravo, moj tekst je napisan kao odgovor na jedan e-mail Uredništva portala „Hrvatsko nebo“ pa ga je taj portal prvi i objavio i to prije odlaska za Sisak. Dapače, uz tekst su dali i svoj komentar:

Hrvatsko Nebo

A što komentirati, poštovani Josipe Pečariću!! Za naše prilike, rekli ste gotovo sve. Pitanje je kome? Javnost u Republici Hrvatskoj nije ni površno upoznata, ali (istini za volju, ni zainteresirana) s procesom mirnodopskog democida koji se odvija u susjednoj BiH. Nakon potpisa Daytonskog sporazuma, koji je unjesto nas (Hrvata u BiH) "aranžirala" diplomacija RH na čelu s Matom Granićem, a potpisao Predsjednik RH dr. Franjo Tuđman, u svojstvu zarobljenika u zračnoj bazi Wright Patterson u Daytonu, Ohio, SAD, Hrvatski narod u BiH je podlim, puzajućim promjenama Ustava BiH, (Aneks 4 DS), dekonstituiran, korak po korak. 83 puta je Visoki Predstavnik intervenirao u Ustav, na način da je potpuno nelegalno, s legitimitetom neviđenih prijetnji veleposlanstva SAD u Sarajevu, izravnim, brutalnim prijetnjama Wesleya Clarka (jenom prigodom sam bio i nazočan) ili primjenom gole vojne sile, proveden prijenos ovlasti s Federacije BiH na "središnjnju državu" i svakom tom, nasilnom, nedemokratskom, u biti zločinačkom promjenom, Hrvatski narod u BiH, gubio dio svoje konstitutivnosti. Svjedok sam i sudionik događaja, i mogu posvjedočiti što se i kako događalo. Iz prve ruke. Uspješno smo se odupirali sve do kraja 1999.godine. No, 2000.godine dolazi do tragedije za Hrvate općenito a za Hrvatski narod u BiH ona poprima katastrofalne razmjere. Isluženi špijun s pacifika, Robert L. Barry, u svojstvu voditelja Misije OESS-a u BiH, koja je zadužena za provedbu Aneksa 3 DS - Sporazum o izborima), uz odobravanje Vlade RH i svesrdnu pomoć, po izravnom egzekutoru Toninu Piculi, tadašnjem MVP u Vladi Ivice Račana, provode brutalnu, do tada neviđenu egzekuciju svih kolektivnih prava i sloboda Hrvatskog naroda u BiH. Ako se netko pokušao suprotstaviti, bio je smijenjen, a vojne snage SFOR-a su brutalno "asistirale" ako bi to procjebnio Visoki Predstavnik, Robert L. Barry ili veleposlanik SAD. Btrutalne vojne akcije su poduzimane i bez povoda, tijekom "rutinskih kontrola" (upadi u zapovjedništva HVO-a, ustanove poput SNS -službe nacionalne sigurnosti, vezanje i zlostavljanje službujućih časnika, lomljenje ruku i nogu, otimanje dokumentacije i informatičke opreme). O donošenju "Privremenih izbornih pravila" od strane Roberta L. Barrya uz svesrdnu pomoć Tonina Picule, posljedicama koje je to imalo na prava i položaj Hrvata u BiH ne vrijedi ni govoriti. Kao dokaz, posjedujem dio prijepiske između REpberta L. Barya i Tonina Picule, iz kojega se jasno vidi što Barry zahtjeva i na što Picula pristaje. Volio bih kada bi o tome progovorio i prof. Zdravko

Tomac, koji je bio član vanjskopolitičkog savjeta MVP (imam u posjedu zapisnik sa sastanka povodom zahtjeva Roberta L. Barrya prema MVP). Sve ove "pogodnosti" i "darove", bošnjačka politika je beskrupulozno i šovinistički koristila, uz otvorenu potporu veleposlanstva SAD i sramotnu šutnju. a nerijetko i otvoreno odobravanje, Vlade RH a poglavito Predsjednika RH Stjepana Mesića u dva mandata.

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/12/03/akademik-josip-pecaric-efendiji-cericu-kako-od-nekog-naroda-napraviti-neprijatelja-spasi-ga-od-genocida/>

Da, sluganska politika u RH itekako je bila na djelu od 2000. Što se medija u RH tiče, ovo što danas vidimo u ovakovom reagiranju Jutarnjeg bilo je i prije dolaska jugo-komunista na vlast.

To se može iščitati iz teksta Marka Ljubića:

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-kad-efendiji-cericu-izbije-brada-dobijemo-pismo-komsinici-kolindi>

Ljubić je također trebao ići u Sisak, ali je zbog pisanja tog teksta ostao doma. On veliki dio tog teksta posvećuje zločinima u Ahmićima i Trusini:

„...potpuno prešućeno u hrvatskom medijskom prostoru, objavili stenogram iz štaba Armije BiH. To je razgovor između zapovjednika Armije BiH, u jutro 16. travnja 1993. godine iznad Trusine, koji svoga višega zapovjednika uoči udara na Trusinu pita: „Jesu li ustaše upale u Ahmiće, dokle ćemo čekati“?

General Praljak je svojevremeno upozorio kako je na pitanje koliko je puta HTV u svojim emisijama spomenuo Ahmiće, a koliko Trusinu, Praljak je dobio odgovor:

AHMIĆE 998 puta, a TRUSINU 2 puta.

Efendijino pismo je komentirao na svom Facebooku i prof. dr. sc. Slaven Letica: Zanimljivo je, ali i zabrinjavajuće, što spomenuti pisci javnih pisama KGK ne spominju ČINJENICE koje su i njima i europskoj i zapadnoj javnosti i “tajnosti” predobro poznate: da u BiH djeluju tajni i javni centri za novačenje ratnika Islamske države, da u toj zemlji teče proces “druge islamizacije/sunitizacije” iza kojeg stoje Turska, Iran i Saudijska Arabija, da se specifični, jedinstveni, bosansko-hercegovački svjetovni i crkveni islam pokušava kapilarno zamijeniti onim koji se prakticira u Iranu i Saudijskoj Arabiji itd.”.

<http://kamenjar.com/pisci-pisama-predsjednici-hrvatske-ne-spominju-da-u-bih-djeluju-centri-za-novacenje-ratnika-isil-a/>

Sve to ne zanima Jutarnji. Njima je važnije optuživati i pisati na ovaj način o hrvatskoj veličini kakav je Kordić, vjerujući da su time diskreditirali i biskupa Košića i g. Željku Markić.

Zapravo o medijima je govorio i naš biskup. Upozorio je kako je prošle godine dodjeli stipendija nazočila i predsjednica RH, kako je snimalo puno televizija, bilo nazočno puno novinar, ali ni na tim televizijama niti u novinama nije bilo ni riječi o tom događaju.

Ja sam ponovno govorio o četiri stupa moje Hrvatske kako ih je svojevremeno definirao dr.sc.Marko Tokić, profesor hrvatskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru, predsjednik Hrvatske

Samouprave u BiH, politički analitičar i kolumnist portala “Voice From Croatia”. Zapravo ta četiri stupa predstavljaju četiri skupine ljudi koje su svojim djelovanjem posebno zaslužne za postojanje današnje Hrvatske, a ne čelu su im oni koje mrzitelji hrvatskog naroda i RH najviše napadaju: dr. Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković Thompson i biskup dr. sc. Vlado Košić.

Košić i Kordić su bili tamo. Kordić je oduševio sve nazočne, a Thompson je svojim dobrotvornim koncertom u Sisku 11. 06. 2016. itekako zaslužan što je ove godine bilo toliko stipendija!

Josip Pečarić

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

DON KAĆUNKO, THOMPSON I ZDS

Zanimljivo je pitanje otkud bojkot intervjua don Anđelka Kaćunka za "Hrvatski tjednik" objavljen u broju 674, od 24.8.2017. Ne bi me iznenadilo da je razlog tvrdnja don Kaćunka kako pozdrav ZA DOM SPREMNI ima temelj u nauci Isusa Krista. Naime na pitanje HT-a:

Biste li Vi ostavili pozdrav Za dom spremni?

Don Anđelko odgovara:

- Apsolutno! Jer naši branitelji u Domovinskom ratu – što je sjajno opjevano i u Thompsonovoj pjesmi "Čavoglave"! – ginući s tim pozdravom na ustima, nisu dali živote ni za Tita, ni za Pavelića, ni za Tuđmana, ni za Gotovinu, nego za SLOBODU svoga NARODA, za svoj hrvatski DOM! Zato su protiv toga pozdrava samo patološki zlobnici kojima je nepodnošljiva svaka hrvatska sloboda i neovisnost. Protiv toga pozdrava su i antikršćanski orijentirani pripadnici sotonerijskih organizacija, koji znaju kako taj pozdrav ima temelj u nauci Isusa Krista (usp. Ivan 15,13) da "nema veće ljubavi nego život svoj položiti za svoje prijatelje"!

Vjerojatno je don Kaćunko prvi raskrinkao hajku na Thompsona još prije 15 godina u tekstu: *Korijeni Thompsonofobije kako sam raskrinkao Thompsonovo „ustaštvo“*, Hrvatsko slovo, 23. 10. 2002. i Hrvsvijet, 20. 06. 2007. Tekst sam objavio i ja u knjizi „Propade im crvena Hrvatska“, Zagreb, 2015. str. 203-208. Nedavno je don Anđelko objavio i knjigu „Uoči progona //Intervjui od 2007. do 2014.//, Otočac, 2017. Naravno, i u intervjuiima je don Kaćunko spominjao Thompsona. Tako na str. 21-23, se može naći:

Dobro, ali Vaši tekstovi, kako pokazuje i Vaša nova knjiga, snažno odišu tim osobnim, u smislu da se ne ustručavate uskočiti u vatre i teme koje mnogi izbjegavaju. Primjer za to je i najaktualniji fenomen Thompson. Što Vas je potaknulo da ste se na blogu suprotstavili čak i samome Zuroffu?

- Pa tko je on da bih ja trebao pred njim klečati? Uostalom, čak da mi je i rođeni brat, važnija od njega mi je – istina! Kod nas je nažalost problem u tome što pred neupućenim masama, sluganskim medijima i strašljivim političarima takve, većini slabo poznate organizacije, kao što je Zuroffova, fingiraju globalnu moć. Već je dr. Petar Selem javno iznio (u Jutarnjem listu) da su mu u Izraelu rekli da Zuroffova organizacija tamo nema nikakvo značenje. Ali ljudi, ponekad čak i oni najodgovorniji koji bi trebali odmah javno i odvažno reagirati da se suzbiju manipulacije, od straha da ne uvrijede poštene Židove ili da ne obezvrijede žrtve

nacističkoga holokausta, ne usude se odgovoriti prevarantima ili vještim mešetarima, koji na račun nedužnih židovskih žrtava ubiru profit za svoj džep. Za zgražanje je dovoljno pročitati već sam opis toga biznisa na omotu šokantne knjige židovskoga povjesničara Normana Finkelsteina INDUSTRIJA HOLOKAUSTA. Upravo sam na temelju te kvalitetne i analitičke knjige zaključio da je i hajka na Marka Perkovića Thompsona pokrenuta istim pijetetom. Naravno, tu su također i politički ali i idejno-religijski razlozi (koje fingirani branitelji Hrvatske od nje same) skrivaju kao zmija noge. To je već toliko očito da je glupo kako ne vide da mi sve vidimo.

Očito je dakle da se iza domaćega i stranog dizanja halabuke zbog navodnog revivala ustaštva u Hrvatskoj krije nešto drugo. Jer analizira li se objektivno Thompsonov novi album („Bilo jednom u Hrvatskoj“ – nap.ur.), koji je zapravo sjajan predložak za jedan klasični oratorij, ništa se ni u glazbi ni u libretu ne može naći što bi išlo u prilog crnim majicama i fašističkoj ikonografiji. Ako je uzdizanje vrjednota bogoljublja i domoljublja neko ustaštvo, ako su ideali Bog, obitelj i domovina nekakav izraz fašizma, e onda javno i jasno otvoreno priznajem da sam promotor takvog ustašofašizma veći od M. P. Thompsona! Pa neka mi sude! Ali znaju oni to dobro. Nije ta kampanja pokrenuta slučajno, ni upravo sada. Ali baš zato ne smijemo šutjeti. I upravo zato čestitam dr. Selemu, ministru Primorcu i drugima, među kojima, nemojte se iznenaditi, posebno želim istaknuti glazbenoga kritičara i kolumnista Slobodne Dalmacije Zlatka Galla na poštenom i objektivnom prikazu Thompsonova koncerta u Maksimiru, u kojem je istaknuo da je taj spektakl jedinstven ne samo po onome što je on bio, nego u prvom redu po onome čega u Maksimiru nije bilo – ustaštva! Eto, šteta što je Zuroff upravo taj članak previdio.

No dodat ću još nešto, kratko kao zaključak. Thompson je trn u oku svima koji ga mrze i kritiziraju samo zato što ima moćan utjecaj na golemo mnoštvo ljudi i to pretežito mladih, a fila im svijest i podsvijest i kvari idejama koje Arhitekti nisu imali u planu. Jer globalna glazbena industrija gotovo je potpuno u rukama Arhitekata ili pod njihovim nadzorom. Oni su lansirali i MP3, a hrvatski proizvod MPT je autohton. Thompsona dakle žele onemogućiti jer nije njihov i ne mogu ga kontrolirati. Zato njihovi medijski poslušnici, kao što je monstruozno u Novom listu učinio Damir Grubiša, čak i malodobnu MPT-ovu publiku proglašavaju već fašistima! Dakle, Arhitektima su trenutno povampirena lica od bijesa zato što je MPT planetarnu popularnost (budući da ga slušaju Hrvati diljem globusa!) stekao tako što im je nehotice ukrao njihovu igračku (rock kao glazbeni izričaj ter vrlo moćno sredstvo za trženje biznisa i ideologije, tj. za duhovno oblikovanje masa koje to skupo plaćaju i kad je na njihovu štetu, samo zato što im se sviđa!) i tu igračku sjajno koristi za širenje ideja i vrjednota koje narod prihvaća s neviđenim oduševljenjem. Zato njihova prozirna demagogija čini korak dalje pa vrši pritisak čak i na hrvatski politički vrh. Slabo upućen čovjek, a posebno onaj tko misli da sve može dokučiti bez darova Duha Svetoga, nikako ne može shvatiti zašto se neki uporno pred javnošću predstavljaju kao miševi iz rupa izašli. Ali, rješenje jednačbe je u nepoznanici da su hrvatski katolici ipak dobro naučili – razlikovati duhove!

(iz intervjuja listu MI, srpanj 2007., novinar Mate Krajina)

Danas sramota hrvatskih vlasti, u službi provođenja velikosrpsog memoranduma SANU 2, postaje tako očita da i HNES najavljuje optužbu predsjedniku Vlade za etičku veleizdaju:

**<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/08/31/hnes-u-slucaju-uklanjanja-hos-ploce-donijet-cemo-eticku-osudu-plenkovicu-za-veleizdaju/>
<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/6716-hnes-u-slucaju-uklanjanja-hos-ploce-donijet-cemo-eticku-osudu-plenkovicu-za-veleizdaju>**

Zato je itekako važna don Kaćunkova tvrdnja kako ZDS ima temelj u nauci Isusa Krista, kao i njegovo povezivanje s Thompsonom itekako nije u interesu ljubitelja Memoranduma SANU 2. Taj Memorandum se već pojavljuje u naslovima tekstova o tom pitanju:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/6715-hdz-ovski-saborski-zastupnici-za-sta-ste-vi-spremni-za-hos-ovu-hrvatsku-ili-pupovcevu-sanu2-hrvatsku>

To ide tako daleko da danas na portalu 7dnevno.hr tvrde:

Iz dobro obaviještenih diplomatskih krugova doznajemo da je Aleksandar Vučić poslao ultimatum ‘Hrvatskoj vladi’ u kojemu jasno stoji da njegov državnički posjet Hrvatskoj ne dolazi u obzir ukoliko se u Jasenovcu ne skine HOS-ovo spomen obilježje poginulim dragovoljcima Domovinskog rata.

<http://www.7dnevno.hr/izdvajanja/top-2/za-dom-spremni-treba-zastiti-posebnim-zakonom/>

<http://www.7dnevno.hr/izdvajanja/top/plenkovic-obecao-vucicu-skinuti-plocu-prije-njegovog-posjeta-hrvatskoj/>

A ne treba zaboraviti da je i Thompson bio HOS-ovac koji je trebao otići braniti Vukovar. Vukovar je pao prije nego je on trebao otići tamo.

Naravno, gđa Željka Markić itekako dobro zna da u priči oko spomen obilježja hrvatskim braniteljima u Jasenovcu treba govoriti i o Thompsonu, koga je vidimo don Kaćunko morao braniti još prije 15 godina:

Isti ti mediji koji godinama sve koji vole predivne Thompsonove pjesme proglašavaju “zatucanim ustašama” nisu “kulturnjake” Uršu Raukar, Vili Matulu, predsjednicu udruge koja bi se trebala baviti ljudskim pravima Sandru Benčić, predsjednika SDP-a Bernardića – govornike i organizatore ovog skupa jasno označili kao “nazadne, totalitarne, zatucane” zagovaratelje totalitarnog, komunističkog režima i države čija je vojska držala pod okupacijom jednu trećinu Hrvatske 4 godine, od 1991. do 1995. – mučeci i ubijajući Hrvate, silujuć, pljačkajući i provodeći etničko čišćenje Hrvata u Hrvatskoj.

Isti političari, udruge i mediji koji bi danas cenzurirali pjesmu Čavoglave za koju je svima jasno da je bila himna obrane od četnika i Jugoslavenske armije koja ih je naoružavala, trenirala i vodila, a ne ustaška pjesma – ne upozoravaju hrvatsku javnost da nas, predvođeni predsjednikom najveće oporbene stranke Bernardićem – ti ljubitelji države (Jugoslavije) i vojske (JNA) koja je palila i uništavala Vukovar i Hrvatsku – vraćaju u mračnu prošlost kad su ljude zatvarali zbog pjevanja “Vile Velebita”, naručivali politička ubojstva u inozemstvu, a

hrvatskom branitelju HOS-a, Slavku Jageru, 29.11.1991. na "Dan Socijalističke federativne republike Jugoslavije", u Jasenovcu iskopali oči odvijačem i slomili svaku kost u tijelu.

Svakom poštenom i objektivnom promatraču jasno je – kad se makne medijsko-politička mreža laži – da problem Hrvatske nije ustaštvo ili fašizacija društva, već rehabilitacija komunizma i jugoslavenstva usko povezana s korupcijom i isisavanjem novca iz državno proračuna Hrvatske, a koja i danas, 2017., u konačnici služi istom cilju kao i kroz 45 godina komunističke Jugoslavije – da privilegirane kaste, nametanjem ideologije odlično žive na račun drugih, uvjeravajući one od kojih krađu da su sami krivi za situaciju u kojoj se nalaze... jer su "ustaše".

U ovim okolnostima – s HDZ-ovim premijerom koji mjesecima na zahtjev istog Pupovca, Bernardića i ekipe traži "zakonit način" da makne ploču u Jasenovcu podignutu Slavku, Davoru, Miri, Miroslavu, Dini, Zlatku, Ivanu, Miroslavu i dvojici mojih imenjaka – koji su poginuli braneći Hrvatsku 1991. i oslobađajući je 1995. od četnika i Jugoslavenske armije – umjesto da traži zakonit način za smještanje svojih koalicijskih partnera iz HNS-a i SDSS-a u zatvor zbog gospodarskog kriminala – mogu samo zaključiti: Ne treba micati ploču u Jasenovcu podignutu hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata – treba promijeniti izborni zakon.

SMETALA LI VRDOLJAKU TJ. VESNI PUSIĆ EVA KIRCHMAYER-BILIĆ ILI GENERAL GOTOVINA?

Zapravo je smiješno objašnjavati čitateljima kakva je stranka HNS. Dojučerašnja čelnica te stranke prof. dr. sc. Vesna Pusić je od HNES-a etički osuđena za veleizdaju. Presudu možete vidjeti na:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/veliki-dan-za-hrvate-osudeni-stjepan-mesic-vesna-pusic-milorad-pupovac-793979/>

Podsjetimo samo na neke od njenih zasluga: zahtjev za skidanje spomen obilježja poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu, laži o odgovornosti velikog hrvatskog generala Slobodana Praljka za rušenje mosta u Mostaru, čak i onda kada joj je već bila poznata istina o tome, a kao ministrica vanjskih poslova zagovarala je povlačenje optužbe za genocid tj. pokušala spriječiti presudu po kojoj je Srbija proglašena agresorom na Hrvatsku u cilju stvaranje homogene velike Srbije i pri tome je izvršino niz genocidnih radnji.

Zato nikoga ne može iznenaditi priopćenje HNS-a:

HNS je u ponedjeljak ocijenio da je imenovanjem osam novih članova Nacionalnog vijeća za odgoj i obrazovanje, bliskih konzervativnim udrugama, pokretima ili pojedincima, Crkvi i strankama poput Hrasta, od kojih neki nisu ni skloni reformama, postalo jasno da će se bilo kakve promjene i odluke o hrvatskom obrazovanju voditi "pod ultrakonzervativnom palicom Željke Markić", čime je Vlada Hrastu i udruzi U ime obitelji odobrila eutanaziju reforme obrazovanja.

Jedna od predloženih članica, Valentina Jerković, koordinatorica je Hrasta u Rijeci i kandidatkinja na lokalnim izborima, Alexander Buczynski među prvima je izrazio podršku Zlatku Hasanbegoviću, novi predsjednik Nacionalnog vijeća djeluje pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji, a jedna od predloženih članica Eva Kirchmayer-Bilić zagovornica je korištenja pozdrava "Za dom spremni", uz obrazloženje da je to "istinska i iskonska hrvatska poruka, najdublje i najpozitivnijeg naboja", navodi HNS u priopćenju.

(...)

<http://direktno.hr/domovina/hns-napao-vladu-spominjali-za-dom-spremni-i-hasanbegovica-87170/>

HNS je morao optužiti i gđu **Evau Kirchmayer-Bilić kao** zagovornicu korištenja pozdrava "Za dom spremni", uz obrazloženje da je to "istinska i iskonska hrvatska

poruka, najdubljeg i najpozitivnijeg naboja". Zapravo moram se zahvaliti HNS-u što je izvukla ovo predivno Evino obrazloženje., mada je ona napisala cijelu znanstvenu studiju o tome:

<http://kamenjar.com/eva-kirchmayer-bilic-glazbom-i-rjecju-za-dom-kroz-povijest/>

Pogotovu kada znamo na kako sramotan način su se HNS-ovci uključili u napade na spomen ploču u Jasenovcu. Naime, tada je Vesna Pusić tražila da se „šarafcigerom skine ta ploča“. Vjerojatno u ushićenju zbog spoznaje da su jednom od ubijenih HOS-ovac šarafcigerom četnici iskopali oči.

Zapravo je čudan taj napad na ZDS koji automatski povlači za sobom to prisjećanje na „gđu Šarafciger“ i na oči našeg branitelja koji su je vjerojatno podtakli za napad na HOS-ovce i njihovu spomen-ploču u Jasenovcu.

Međutim, mnogo gore je za njih činjenica što je ovih dana izašla na svijetlo dana još jedna prelijepa priča o našim HOS-ovcima:

GOTOVINA IM JE VJEROVAO:

‘Škabrnju treba sačuvati... Zovite HOS!’

Na upit kako su izgledale oznake na rukavima ljudi koji su došli braniti Škabrnju, general je odgovorio: “Na oznakama je pisalo HOS i – Za dom spremni!”

Mladen Mikolčević, jedan od zapovjednika specijalnih postrojbi Ministarstva obrane, za portal Priznajem.hr prisjetio se trenutaka tijekom i nakon oslobađanja Škabrnje od srbočetničkog agresora.

“Svi smo mi bili HOS – Hrvatske obrambene snage! Bez obzira jesmo li bili gardisti, pripadnici MUP-a, nekih drugih postrojbi HV-a ili HOS-a. HOS-ovci su imali volju i želju obraniti Hrvatsku od srpske agresije koja je svakim danom bila sve nemilosrdnija po naš narod i druge građane RH.

Marka Skeju sam sreo u više navrata, a nakon što sam u sklopu operacije Maslenica s bojom Frankopan, oslobodio Škabrnju po zapovijedi generala Gotovine i Rose, trebali smo je ostaviti u rukama postrojbe za koju ćemo biti sigurni da neće nikada izgubiti naše položaje, piše priznajem.hr.

Gotovina je tražio pouzdane dečke, rekao mi je da zovem Skeju i 9. bojnu HOS-a! Jedino smo tako mogli zadržati Škabrnju.

Kada se pojavio Skejo sa svojim vojnicima, procijenio sam da se radi o vrhunskoj postrojbi. Škabrnja više nije bila upitna nakon što su oni preuzeli njenu obranu. Ni jedan pripadnik te postrojbe nije se ogriješio o nijedan zakon. Skejo je preživio mnogo teže situacije od ove danas, ne bojim se ja za njega,” prisjetio se Mikolčević, a na upit kako su izgledale oznake na rukavima ljudi koji su došli braniti Škabrnju, general je odgovorio:

“Na oznakama je pisalo HOS i – Za dom spremni!”

<http://www.dnevno.hr/domovina/gotovina-im-je-vjerovao-skabrnju-treba-sacuvati-zovite-hos-1028455/>

Vjerojatno je HNS-u napad na Evu Kirchmayer-Bilić izlika jer im ova priča o generalu Gotovini i našim HOS-ovcima nimalo ne odgovara, u trenutku kad im se s ovakvim HDZ-om smiješi vlast, mada treba uzeti u obzir i na ovaj dio Hodakovog teksta:

Predsjednica Kolinda, usprkos ograničenim savjetnicima, pokušava krenuti Tuđmanovim putem. Okružena općom ljevičarskom mržnjom i neviđenim jalom mora pokazati snagu i ostati na tragu Tuđmanove politike. Toliko je mrže da im je nedavno na slici s Trumpom zasmetala njena crvena haljina. Što bi tek bilo da je imala crnu? Na žalost više je nego jasno da nemamo političku elitu koja bi jasno vidjela i energično štitila naše nacionalne interese.

(<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/poruka-generalaglasnovica-je-kristalno-jasna-ovo-je-nova-1939-1028972/>)

Bez obzira na to da je veliki problem HNS-ovaca priča generala Gotovine i velikim hrvatskim junacima našim HOS-ovcima, ipak ću ovaj tekst, uz čestitku na imenovanju, završiti prekrasnim riječima **Eve Kirchmayer-Bilić** :

ZA DOM SPREMNI JE ISTINSKA I ISKONSKA HRVATSKA PORUKA, NAJDUBLJEG I NAJPOZITIVNIJEG NABOJA.

Akademik Josip Pečarić

P.S. Zapravo HNS-ovcima smeta izgledna propast crvene reforme školstva:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/hns-ovci-se-obrusili-na-vladubarisica-i-markic-uz-kritike-prilozili-i-fotomontazu-1029155/>

Zato je dobro pogledati i tekst Marka Ljubića:

<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-kurikul-revolverasi-jasu>

KAKO SRBI MOGU U RATU POBIJEDITI HRVATE?

Očito je kako svjetki moćnici nisu prežalili srpski neuspjeh u agresiji na Hrvatsku. Sve su učinili da bi to omogućili i doživjeli su neuspjeh. Prvo su komunisti razoružali Hrvatsku, a potom oni Embargom na uvoz oružja UN-a zapravo oduzeli nam pravo na samoobranu. Rezultat znamo – veliki hrvatski genocid u kome su od hrabre srpske vojske napravili zečeve. Uslijedilo je kažnjavanje preko suda u Haagu. Još uvijek su jedino Hrvati osuđeni u tom sudu kao agresori. Agresori jer su protiv volje svjetskih moćnika obranili svoju zemlju. Zbog svega navedenog bilo je to užasno ponižavanje svjetskih moćnika, pa je logična želja za osvetom.

Srbi nisu mogli pobijediti ni razoružane Hrvate!

Kako im omogućiti pobjedu?

Da, treba učiniti sve da Hrvati ne budu ZA DOM SPREMNI!

Lekcija je naučena u Domovinskom ratu kada je postojao HDZ koji je predvodio obranu. Zato sada i ta stranka mora pomoći svjetskim moćnicima.

Vidjelo se i do sada kako ni oporba, ali ni vlast u RH ne spominje presudu stalnog suda u Haagu i njihovu presudu po kojoj su Srbi agresori koji su htjeli stvoriti homogenu Veliku Srbiju i pri tome izvršili niz genocidnih radnji.

Ali ključ srpske pobjede u ratu je da Hrvati ne budu ZA DOM SPREMNI, pa u tome sada mora sudjelovati i HDZ!

Znamo da je Sanader bio protiv ZDS!

Ne mogu vjerovati svojim očima dok čitam kako Plenković obrazlaže tu svoju pošlusnost prema svjetskim moćnicima pa za ZDS kaže:

„...kontekst ustaškog režima u Jasenovcu i taj slogan ne idu”.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/aralica-odgovorio-pitanjem-uklanjanje-hos-ove-ploce-a-zasto-stranke-ljevice-ne-uklone-komunizam-iz-svoje-ideologije-1056538/>

Doista teško je povjerovati da netko iz neke domoljubne stranke izvali ovakvu glupost. Zar doista predsjednik Vlade misli da je legalni HOS-ov grb SLOGAN? Pa valjda mala djeca znaju koja je razlika između Grba i Slogana!

Teško je vjerovati da g. Plenković ne zna tu razliku, ali ipak tvrdi ovako nešto. Ostaje nam jedino zaključiti kako je jadno biti predsjednik vlade u RH, čiji su branitelji učinili da srpski bježe kao zečevi, a on mora sprovoditi velikosrpski Memorandum SANU 2, odnosno služiti svjetskim moćnicima u njihovoj nadi da mogu omogućiti Srbima pobjedu u ratu za koji je očito da se već sada pripremaju. Jadno da jasnije ne može biti, zar ne?

Da stvar bude još gora on je to izjavio poslije sastanka najužeg vodstva stranke, pa je to izgleda kolektivna pamet najužeg vodstva vladajuće stranke.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/aralica-odgovorio-pitanjem-uklanjanje-hos-ove-ploce-a-zasto-stranke-ljevice-ne-uklone-komunizam-iz-svoje-ideologije-1056538/>

A to je strašno i kada ne razmišljamo na taj način. Dovoljno se samo zadržati na velikosrpski Memorandum SANU 2 po kome treba Srbima – gubitnicima u ratu – omogućiti pobjedu u miru.

Sjajan komentar dao je sjajni hrvatski kolumnist Marko Ljubić:

Maknu li HOS-ovu ploču Hrvatska će kapitulirati pred snagama koje su poražene u "Oluji"

30. Kolovoz 2017.

Ako će Hrvatska šutjeti na rušenje spomenika svojim braniteljima, postavlja se razumno pitanje jesmo li svi zajedno izdali ljude koji su poginuli za našu slobodu. Premijer Andrej Plenković kaže da će naći zakoniti način za zamjenu ploče u spomen poginulim pripadnicima HOS-a. Pazi, on ne dovodi u pitanje krajnju odluku, a to je micanje uspomene na poginule hrvatske junake na čijoj se ostavštini uzdize današnja država.

On traži način kako ispuniti zakonito uništenje temelja te države i istodobno ispuniti zahtjev političkih skupina koje su između ostalog dovele do rata i pucale na poginule hrvatske ratnike.

Hitler je tražio zakonit način kako se riješiti Židova, zakonito je komunistički poredak pobio preko pedeset milijuna ljudi, zakonito je osuđen Stepinac.

Problem je jedino što su ti zakoni bili u službi zla.

U čijoj službi je zakonitost koja će omogućiti zamjenu spomenika, jer to nije obična ploča nego spomenik poginulim Hrvatima?

Na kojim je izborima takva politička volja dobila potporu?

Protiv skidanja ploče, osim braniteljskih udruga javno se izjasnio samo Milijan Brkić izjavom da je "spomen-ploča HOS-a postavljena zakonito, a ne na silu i činjenica je da je na njoj ratni grb legalne postrojbe iz Domovinskog rata koja u svom ratnom putu nema ni najmanje mrlje".

Ploču bi, sukus je Brkićeve izjave, "željeli maknuti oni koji nisu željeli Hrvatsku, a ne samo da je nisu željeli već su i radili protiv njene slobode i neovisnosti."

Ostali se nisu oglasili

Ako smo spali na Milijana Brkića, makar bio potpredsjednik Sabora i podpredsjednik vladajuće stranke, ako će Hrvatska šutjeti na ovo, postavlja se razumno pitanje jesmo li svi zajedno izdali ljude koji su ginuli za našu slobodu.

Potpuno je pogrešno govoriti da je nametnuti problem spomenika HOS- ovcima ustavno ili pravno pitanje. To je dramatično važno političko pitanje koje odgovara na dvojbe o samoj biti današnje države. Je li ona hrvatska država ili je potpuno kapitulirala pred snagama koje su vojno potučene Olujom.

Rušenje spomenika isto kao da im grobove raskopamo.

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/6664-maknu-li-hos-ovu-plocu-hrvatska-ce-kapitulirati-pred-snagama-koje-su-porazene-u-oluj>

Ipak ima i u HDZ-u onih koji su protiv služenja velikosrpskom Memorandumu SANU 2. Tako su svoja mišljenja iznijeli i akademik Ivan Aralica, za koga se

smatra da je svojevrsni ideolog desnice, Đuro Perica, jedan od utemeljitelja HDZ-a, ali i Miroslav Tuđman, HDZ-ov zastupnik i sin pokojnog prvog predsjednika Republike Hrvatske. U istom članku dano je kako *Aralica smatra da će trenutak uklanjanja HOS-ove ploče ili samo "za dom spremni" s te ploče biti početak kraja Plenkovićeve vlasti. Dodaje da će tim činom premijer Plenković sam sebe srušiti i izgubiti vlast.*

"HOS-ova ploča mora ostati u Jasenovcu, a protivnike te ploče treba uvjeriti da ZDS u njezinu grbu ne znači slavljenje ustaškog režima, nego da je ta ploča postavljena u spomen žrtvi pripadnika HOS-a. Drugo, stranke ljevice moraju shvatiti da komunizam kao osnova njihove stranačke ideologije mora biti uklonjen. Treba izjednačiti komunizam i fašizam, a iz antifašizma apstrahirati komunističko vodstvo", rekao je Aralica za Večernji. Podsjetio je da se ni Ivica Račan ni Stjepan Mesić nisu obračunali sa simbolima totalitarnih režima.

"Plenković i dalje ima šansu odgoditi odluku o ploči do donošenja zakona čije će smjernice predložiti Povjerenstvo", zaključio je Aralica.

"Rješenje je u ocjenama režima jer su određeni simboli u različitim vremenskim i političkim kontekstima imali različita značenja. Ovakve rekacije na HOS-ovu ploču u Jasenovcu i pritisci da se ona ukloni posljedica su preimenovanja Trga maršala Tita. Uklanjanjem HOS-ove ploče, zapravo uklanjate ljude koji su ginuli za demokratsku Hrvatsku, a oni koji to rade zauzimaju stranu velikosrpskih agresora koji su tvrdili da su hrvatska politika i hrvatska ideja ustaške", poručuje Miroslav Tuđman nakon jučerašnjih riječi premijera Andreja Plenkovića.

<https://narod.hr/hrvatska/miroslav-tudman-uklanjanjem-hos-ove-ploce-zapravo-uklanjate-ljude-ginuli-demokratsku-hrvatsku>

Sjajan komentar na Facebooku, o temi aktualnoj posljednjih dana, dala je i predsjednica udruge U ime obitelji, dr. Željka Markić. Kako sam puno puta već upozoravao na činjenicu da su Srbi i njihove sluge u RH još u ratu hrvatske branitelje nazivali ustašama izdvajam samo sličan dio iz njenog reagiranja:

"Svako micanje spomen-ploče u Jasenovcu prije toga – u ovim političkim i društvenim okolnostima – bilo bi jedino čin odricanja od 11 mladića koji su poginuli braneći slobodu Hrvatske i pristajanje na velikosrpsku, jugoslavensku tezu da su hrvatski branitelji – bili "ustaše".

<https://narod.hr/hrvatska/dr-zeljka-markic-ne-micati-spomenik-hos-jasenovcu-mijenjati-izborni-zakon>

Gđa Markić dobar dio teksta posvećuje i napadima na Thompsona jer su napadi na ZDS i počeli napadima na njega. Zanimljiv je i komentar varaždinskog gradonačelnika Ivana Čehoka koji je u svojoj izjavi stao na stranu našeg popularnog pjevača:

„Na kraju krajeva, ban Jelačić je kretao u rat protiv Mađara iz Varaždina s pokličem 'Za dom spremni'. Pa nije Jelačić fašist!"

<http://direktno.hr/direkt/dom-spremn-pjesmi-cavoglave-nema-veze-s-ustastvom-96309/>

Ali kada govorimo o ZDS trebate ponovno poslušati i Thompsonovu pjesmu Bijeli križ (vidjeti npr.

<http://croative.net/video-kako-hohstaplerska-niskorisnih-stranka-pokusava-obmanuti-hrvatsku-javnost/>).

Slično Čekohu koji se 'zabrinuo' oko ustaštva bana Jelačića zabrinuli su se i mnogi drugi.

Je li ustaša Mišo Kovač koji u pjesmi 113. šibenska brigada pjeva "za dom spremni Šibenčani".?

Ivan Sklizović mi piše:

S obzirom na to da je gotovo sve rečeno "jasno i odjelito" (claro et distincto; usp. Descartes), odlučio sam svoj obol komunikaciji dati nadopunom pjesama.

Danas vrlo popularni glazbenik Siniša Vuco, zajedno sa svojim Milovčanima, također je bio za Dom spreman!

<https://youtu.be/gGmp5dcPIrU>

Naravno, tu je i prekrasna pjesma dragoga nam Marka Perkovića Thompsona, "Bijeli križ".

<https://youtu.be/x3nx-mZho0M>

Drugovi iz HNS-a očito nisu upoznati sa službenom pravaškom himnom.

<https://youtu.be/RDepD2Fopo4>

Također, u prilogu vam dostavljam dvije fotografije. Jedna prikazuje veterane udruge "Grobnik" iz Rijeke, a druga grb udruge "Nezavisni dragovoljci hrvatski", koje je i moj otac član.

Hoće li i te dvije časne udruge s vremenom postati "sporne"?

Ali vratimo se napadima na ZDS i HNS-ovaca i HDZ-ovaca (koji planiraju ponoviti samo zakonski splitski scenario sa spomenikom našim HOS-ovcima()).

Oni znaju da su ZDS ustaše usvojile za svoj pozdrav 1932. godine, ali uporno vezuju ZDS za drugi svjetski rat.

Jasno je i zašto.

Već sam pisao kako je to u to vrijeme bio antifašistički pozdrav jer je to bilo vrijeme velikosrpske zločinačke diktature, pa je jasno da svi koji provode velikosrpski Memorandum SANU 2 o tome ne žele govoriti.

Miro Banović je dao izvrsnu raščlambu njihove priče o ZDS, koju je na mnoge adrese poslao g Damir Borovčak, pa ću ovdje izdvojiti samo taj dio:

HNS-ove laži o nastanku "za dom spremni": *Ljeto 1932. nije vrijeme diktature Ante Pavelića, nego vrijeme diktature kralja Aleksandra. Najstariji pronađeni zapis u točno toj formi je iz emigrantskog glasila "Ustaša" (izvor: povjesničar M.Jareb). To je vrijeme najžešćih srpskih progona u Kraljevini Jugoslaviji, vrijeme kad se prema nekim (bjelovarskim) pričama ispostavljaio i račun obitelji strijeljanog (trebalo je platiti metke). Pavelić je bio progonjen (mislim i sudski osuđen na smrt, treba provjeriti) od strane Kraljevine. Hrvatske stranke i političko djelovanje zabranjeni. Narod likvidiran od četnika sličnih "vikend-četnicima" u Domovinskom ratu. Masovno naseljavanje srpskih solunaša 20-ih godina i progon Hrvata i Nijemaca, za posljedicu je imao sve veće progone Hrvata u četnička divljanja u 30-im godinama. Tada su se na stranu ustaškog pokreta svrstali i protufašisti-komunisti (vidi Proleter, prosinac 1932), izdali upute komunistima da sebe stave na čelo pokreta i svrgnu Pavelića jer je on blizak fašistima (obrazloženje: protivi se oduzimanju imovine bogatašima i Crkvi,*

protivi se općenarodnom ustanku i orjentira se na ustanke manjih skupina - zanimljiva definicija fašizma). Komunisti (protufašisti) nazivaju vlast Kraljevine Jugoslavije "velikosrpskom vojnofašističkom diktaturom" usmjerenom protiv nesrpskog pučanstva i radništva. (usput možete vidjeti i komunistički izvještaj iz Like o tome kako se postupalo prema Hrvatima, Ličanima). U tim okolnostima potpuno je opravdano bilo uvesti krilaticu "za dom spremni", pozvati narod na ustanak i oslobođenje domovine, i stvaranje hrvatske države. Tko tvrdi suprotno, mislim da je ravan četničkoj ideologiji.

Međutim, vrijeme je da se u Hrvatskoj počne razbijati mit u ustašama. Vidjeli smo koliko laži oni koriste u služenju velikosrpskoj politici. Zamislite kako je to moglo biti u drugoj Jugoslaviji i koliko laži su mogli 'ugraditi' u svijest naših i ne samo naših ljudi. Danas kada su prokazane mnoge od tih laži oni se ponašaju kao da to nije bitno. I dalje govore isto, služe se istim lažima, a HDZ mora prihvatiti istovjetno ponašanje što je i vidljivo na primjeru ZDS.

Huda jama i djevojačke kose ih ostavljaju ravnodušnim.

(Istovjetan je njihov odnos prema Domovinskom ratu. Tako Hasanbegović upozorava kako je Pupovac odbijao izdvojiti Vukovar kao mjesto posebnog pijeteta, a želi to napraviti u Jasenovcu:

<https://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-pupovac-odbijao-izdvojiti-vukovar-mjesto-posebnog-pijeteta-a-zeli-to-napraviti-jasenovcu>)

Istina, Hrvatima je teško biti tako bešćutni, ali kada se postavlja pitanje o zločinima i zločincima treba inzistirati na istini.

Jasno je da oni koji moraju provesti Memorandum SANU 2 to ne smiju prihvatiti. To se pokazalo još ranije kada je Petrov službeno predložio Plenkoviću da član Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac bude u Plenkovićevom Vijeću za prošlost, pa to nije usvojeno.

Zato pogledajmo kako to radi biskup Košić (iz njegove homilije izdvajam dio koji mediji nisu spomenuli, jer sam se i sam u nekim nastupima kao rugao Paveliću jer za razliku od Tita on nije ni uvršten u listu svjetskih najvećih zličinaca a JB Tito je među deset najvećih):

Kada govorimo o zločinima fašista i nacista, tada bivši komunisti i sve glasnjiji neokomunisti viču u sav glas da je i NDH bila fašistička tvorevina, da su u njoj počinjeni fašistički zločini, što jednostavno nije istina. Zločini vlasti i vojske NDH bili su reakcija velikosrpskih, četničkih zločina, tako da se npr. Poglavnika ne može uspoređivati s Maršalom, nego bi ga se moglo usporediti s četničkim vojvodom, jer jedno su bili zločini megazločinaca – Führera, Ducea, Generalissimusa i Maršala, a drugo su bili regionalni zločini četničkih vojvoda i poglavnika. Ali zločini su zločini jer u njima su stradali, uglavnom bez suda, a i kada je taj sud bio organiziran, bio je to montirani i prijevrtli nepravedni sud, na svim stranama – ljudi, osobe. Ljudi a ne banda, ljudi a ne – kako ih se nazivalo – smeće. Ljudi su to koji su možda bili i zavedeni, možda i prisiljeni sudjelovati boriti se u nekim vojskama, a pripadnici hrvatske vojske bili su najčešće ljudi motivirani domoljubljem i željom da stvore i obrane svoju državu Hrvatsku, i zato nisu zaslužili smrt. Na kraju bilo je to protiv svih konvencija o ratovanju, osobito protiv Ženevske konvencije koja nije dopuštala zarobljene vojnike

predati u ruke vojski koja ih je progonila jer je velika opasnost da se ona osveti i da ih pobije.

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/4148-homilija-na-europski-dan-sjeanja-na-rtve-totalitarnih-reima-2017>

Da, biskup nas zapravo uči kako se treba boriti da Hrvati budu ZA DOM SPREMNI. Dok su ZA DOM SPREMNI svjetski moćnici se neće usuditi poslati Srbe u novi svoj i njihov poraz!

KONCERT U SPLITU

**SPEKTAKL U POLJUDU: VIŠE OD 50.000
OBOŽAVATELJA PJEVALO S THOMPSONOM**

Pedesetak tisuća obožavatelja **Marka Perkovića Thompsona** okupilo se u nedjelju navečer na Poljudu, gdje je najpopularniji hrvatski glazbenik započeo turneju "Ora et labora", javlja *Dalmacijanews*.

Prije početka koncerta publiku je pozdravio voditelj **Denis Šabić**. Uputio je pozdrave šibenskom biskupu **Anti Ivasu**, splitsko-dalmatinskom županu **Zlatku Ževrnji**, brojnim načelnicima gradova i općina iz Hrvatske i BiH, a posebno pripadnicima IV. gardijske brigade, kao i ostalih ratnih postrojbi te pripadnike generalskog zbora.

Thomson je počeo koncert s "Dobrodošli prijatelji moji", te potom nastavio izvoditi pjesme s posljednjeg albuma.

Kao što su i obećali organizatori koncerta, priređena je do sad neviđena scenografija i glazbena produkcija u Hrvatskoj. Bina je dugačka pedesetak metara, na visini je od 16 metara, uz fascinantan light show, a s obje strane pozirnice dominiraju veliki zidovi na kojima se prenosi koncert uživo.

Nakon četvrte otpjevane pjesme, točno u 22 sata, Thompson se obratio riječima "Hvaljen Isus i Marija, dobri moj narode, kako ste mi?". Cijeli je Poljud odgovorio pjesmom "Zovi, samo zovi, svi će sokolovi za te život dati".

Usljedila je pjesma "Bosna" s novog albuma, a pjesmu je Thompson posvetio "zemlji odakle smo potekli".

Prava euforija nastala je u 22,15 kada je zapjevao "Kralju Dmitre Zvonimire" s prošlog albuma. Nastavila se pjesmom "Moj dida i ja" koju je s popularnim pjevačem pjevalo 50 tisuća obožavatelja. Usljedila je "Vjetre s Dinare" i ostali hitovi.

Tijekom pjesme "Maranata", na pozornicu je malo prije 23 sata izašao glumac Zlatko Vitez i izrecitirao ovu pjesmu koju je napisao šibenski biskup mons. Ante Ivas, koja završava stihom "dok je srca, bit će i Hrvata".

Nakon pjesme "Ljubav je tajna dvaju svjetova" Thompson je odjenuo majicu Građanske inicijative "U ime obitelji".

- Uz vas sam, pozdravljam te **Željka Markić**, uz tebe i sve hrvatske obitelji bit ćemo kada bude referendum - kazao je Thompson. U to ime otpjevao je "Sine moj", burno pozdravljenu od publike.

Thompson je na Poljudu izazvao dodatnu euforiju s "Čavogalvama", dvadesetak minuta prije ponoći. Ovaj put međutim, za razliku od ranijih izvedbi, pjesmu nije počeo usklikom "Za dom spremni".

Posljednja pjesmu prije ulaska u EU bila je "Lijepa li si" koja je završila minut prije ponoći. Nakon pauze od nekoliko minuta, Thomson je koncert nastavio s "Divom Grabovčevom".

Vrhunski spektakl na Poljudu, koncert Marka Perkovića Thopmsona, završio je u ponoć i 25 minuta, javlja Dalmacijanews.

M.B.

Hrsvijet, 01.srpnja 2013.

THOMPSONOV KONCERT: POGLEDAJTE KAKO JE TO IZGLEDALO JUČER NA ŠALATI

Sinoć je na zagrebačkoj Šalati održan koncert Marka Perkovića Thompsona.

Na koncertu koji je trajao gotovo tri sata, Thompson je izvodio pjesme sa svih 7 svojih albuma, a dvije od njih – ‘Sine moj’ i ‘Samo je ljubav tajna dvaju svjetova’ posvetio je svojoj ženi i djeci. Na pjesmama ‘Bojna Čavoglave’ i ‘Geni kameni’, publika je doživjela vrhunac.

Na koncertu su bile mnoge osobe iz javnog, političkog i vjerskog života: saborska zastupnica Bruna Esih sa suprugom, saborski zastupnik- general Željko Glasnović, novinar Tihomir Dujmović, novinar Velimir Bujanec, glumica Anja Šovagović, pomoćni trener hrvatske nogometne reprezentacije Josip Šimunić, ugledni poslovni čovjek Ilija Tokić sa suprugom, akademik Josip Pečarić, savjetnik predsjednice RH Ante Deur sa suprugom, Željka Markić, predsjednica udruge U ime obitelji sa suprugom, Kata Zadro, supruga legendarnog vukovarskog zapovjednika Blaga Zadre, vukovarski branitelj Tomislav Josić, msgr. Vlado Košić, sisački biskup.

Biskup Košić se na pozornici pridružio izvedbi pjesme ‘Maranatha’ čitajući tekst koji je napisao šibenski biskup u miru, msgr. Ante Ivas.

Izvor: narod.hr/tportal.hr/dnevno.hr

DVADESETA OBLJETNICA VRO OLUJA, 5. kolovoz 2015.

'KONCERT ZA DOMOVINU'
MARKO PERKOVIĆ THOMPSON – UVIJEK VJERAN
SEBI

Glazbom očuvano domoljublje i zajedništvo hrvatskoga naroda

„...zaustavio me jedan stariji čovjek i znate što mi je rekao: "Marko, svaka ti čast. Napravio si državnički potez!" Marko Perković Thompson

Državnički potez. Da, uistinu državnički potez učinilo je glazbenik Marko Perković Thompson. I to putem glazbe.

Čavoglavske proslave Dana pobjede i domovinske zahvalnosti očuvale su spomen na Oluju u hrvatskome čovjeku i narodu i to je neosporna činjenica. Promjenom političke klime, u ozračju domoljublja i zajedništva, Marko Perković Thompson i njegovi suradnici odlučili su vlastitim primjerom tomu doprinijeti, te su odlučili proslavu ponovno održati u Kninu; vratiti ju ondje gdje je i započela, kako najveća oslobodilačka vojno redarstvena akcija u hrvatskoj povijesti, tako i njezino obilježavanje u godinama koje su slijedile. Junaci, ratnici i heroji – sve mahom mladići, gotovo djeca, nisu mogli ni sanjati da će se dovoditi u pitanje taj povijesni događaj i njihov životni doprinos stvaranju samostalne i neovisne hrvatske države. Da je svaka neovisna hrvatska država velikosrpskoj politici nepoželjna, dokazuje i potvrđuje i povijest unatrag dvadeset godina, a koja se dakako očituje i na kulturnom i glazbenom području. Nečovječno poniženje, omalovažavanje i obezvjeđivanje hrvatskih branitelja, pobjede i hrvatske države planirano se, ponajprije pomno skriveno i suptilno, a u zadnje vrijeme otvoreno, provodi/lo na svim društvenim razinama, njome se prožima cijeli sustav po ljudima koji su pristali izdati najvrjednije što čini jedan narod, čovjeka, domovinu; što čini čovjeka čovjekom. Ne samo da Marko Perković Thompson o svemu tome otvoreno govori pjevajući, nego je i na vlastitoj koži doživio i iskusio: kao dragovoljac Domovinskog obrambenog rata, kao glazbenik, kao čovjek i Hrvat. Dosljedno, uporno i uvijek vjeran sebi – vjerodostojan, izdržao je i još izdržava raznorazne napade i osporavanja. Pokušaji ušutkavanja i omalovažavanja Thompsona, pokušava se ušutkati i omalovažiti hrvatskoga čovjeka i hrvatski narod. Pjevajući istinu i okupljajući stotine tisuća, ponajprije mladih ljudi, koji su hrvatska budućnost, itekako smeta onima koji su odlučili raditi na iskrivljavanju povijesti, negiranju povijesnoga značaja i vrijednosti Domovinskoga rata koje je taj obrambeni i oslobodilački rat iznjedrio, dapače, negirajući i Domovinski rat i njegove glavne nositelje – hrvatske branitelje. Jer, kako uostalom drugačije objasniti razloge i uzroke više od desetke tisuća oboljelih, umrlih heroja, a što je najstrašnije i najjezovitije, više od tri tisuće onih koji su počinili samoubojstvo? Danas opet na braniku Domovine, hrvatski

branitelji okupljeni u Stožeru za obranu hrvatskog Vukovara, kao i u Savskoj 66, na svojoj koži vide i osjećaju da se ljuljaju temelji države koju su upravo oni stvorili i kako se na sve načine nastoje zamagliti njihovi jasni zahtjevi. Propitujući savjest hrvatskoga društva, Marko Perković Thompson pjesmom i životom beskompromisno i otvoreno govori istinu i iznosi činjenice, te je poput glasnogovornika ušutkanog hrvatskog naroda i običnog malog čovjeka, kojega se, sustavno baca u malodušje i očaj, tjera da odustane od sebe, svojih vrijednosti, korijena, obitelji i na koncu Domovine. Sustavno se ubija duh hrvatskome čovjeku i narodu i onemogućava mu se dati najbolje što može i što ima u sebi. Ubija mu se ponos i dostojanstvo. O svemu tome svakodnevno svjedočimo, bez obzira koliko se mediji trudili lagati nas, varati i manipulirati o svemu. Marko Perković Thompson pjesmom govori o tome.

Bog je u svojoj Providnosti odlučio da se VRO Oluja dogodi ubrzo nakon blagdana sv. Ilije, Gospe od Anđela, na blagdan Gospe Snježne, uoči blagdana Velike Gospe. Također, Providnost je htjela da se dvadeseta obljetnica Oluje dogodi u napokon promijenjenom političkom ozračju zajedništva i poštivanja domoljublja, te dan nakon blagoslova i posvećenja nove Kninske Crkve Gospe od Velikoga hrvatskoga krsnog zavjeta. Tako je i Marku Perkoviću Thompsonu omogućila pobjedu slaviti u pobjedničkom gradu Kninu, na taj dan simbolički glavnom i središnjem, najvećem i najvažnijem gradu svih Hrvata i u njemu održati koncert za Domovinu! S obzirom da ga unatrag nekoliko godina nije bilo održati, malene su Čavoglave postale Hrvatska u malom, te su, bez obzira na brojne pokušaje omalovažavanja, diskreditiranja i etiketiranja, uporno i dosljedno čuvale i njegovale iskrenu i radosnu proslavu u zajedništvu okupljenog hrvatskog naroda, a koja se u Kninu svih tih godina nije mogla osjetiti niti doživjeti.

Hrvatski narod slijevao se cijeloga toga pobjedničkog dana u kraljevski grad Knin, a posebice navečer, podno osvjetljene Zvonimirove tvrđe i zvjezdanog neba. Silni i ponosni hrvatski narod prepoznao je važnost zajedništva i radosno slavio.

A Marko?

Marko je i opet pomno i do u detalje osmislio svoj znakoviti program i koncert: 'Za Domovinu'.

Za Dom/ovinu.

I kao što je on sâm već bio najavio, produkcijski i scenografski, to je bio spektakl kakav Knin do sada nije vidio i kakav Zvonimirov grad zaslužuje na dvadesetu obljetnicu Oluje. U produkcijskom smislu to je bio koncert poput Thompsonovih najvećih koncerata.

Ispred i oko pozornice nizali su se ogromni amblemi svih hrvatskih brigada koje su sudjelovale u Domovinskom ratu. Niz, koji rijetko vidamo u medijima, niz koji bi svako dijete napamet trebalo znati izgovoriti. Tako su se slijeva na desno nizali grbovi i simboli Tigrova, Gromova, Kuna, Pauka, Sokolova, Puma, Vukova i HOS-a. Odjeven, kao i svake godine, za svaki Dan pobjede i domovinske zahvalnosti u vojničku majicu maskirnih boja, Marko Perković Thompson svoj je obol i podršku na poseban način dao pripadnicima HOS-a, čiji je emblem imao na rukavima majice.

A koncert?

Podno velikoga hrvatskog barjaka i Kninske tvrđe, kninski stadion Dinara, prostor i ulice oko njega prepune mladih i starih, u prekrasnim narodnim nošnjama svih hrvatskih krajeva, u majicama s hrvatskim crveno-bijelim kvadratima, s ispisanim porukama koje ističu ponos na hrvatske junake, u majicama Stožera za obranu hrvatskog Vukovara, 100% za Hrvatsku, i uz stotine hrvatskih barjaka... Hrvatski narod zajedno s hrvatskim braniteljima na pozornici i u publici, pjeva Himnu Republike Hrvatske: Lijepa naša Domovino! Zajedničko aktivno pjevanje Himne danas je itekako potrebno i važno.

Hrvatski narod u publici Domovinu je zajedno s braniteljima i Thompsonom, pozdravio himnom, a pozdrav potvrdio gromoglasnim usklikom i odgovorom na Markov: 'Za Dom' - 'Spremni!', u povijesnoj pjesmi Bojna Čavoglave. Izbor i redosljed pjesama koje je Thompson otpjevao zajedno s publikom, čak njih dvadeset i jedna, nikako nije slučajna, znakovit je i šalje jasnu poruku, a čini jednu zaokruženu priču. Tu pomno promišljenu i zaokruženu priču činili su stihovi, glazba i emocije pjesama, ponajprije onih na početku kojima je započeo koncert: Čavoglave, Anica – kninska kraljica i Ne varaj me. Nakon Markovog pozdrava i obraćanja okupljenom mnoštvu, slijedile su pjesme: Dolazak Hrvata, Uvijek vjerni, Nema predaje, Neka nitko ne dira u moj mali dio svemira, Prijatelji, često mislim na vas, Kletva Kralja Zvonimira, Moj dida i ja. Krikom 'Bosnaaaa', Thompson je zavapio prema napaćenom hrvatskom narodu Bosne i Hercegovine, koji su u velikom brojni činili publiku na koncertu. Slijedio je snažna i potresna pjesma 'Duh ratnika', zatim veličanstvena molitva Maranatha šibenskog biskupa Ante Ivasa, potom otvoreni vapaj 'E, moj narode', te prošlogodišnja pjesma-dobitnica Nagrade Porin za najprestižniju kategoriju Hit godine (koja je ove godina ukinuta!) 'Samo je ljubav tajna dvaju svjetova'. 'Druga' hrvatska himna: 'Lijepa li si', orila se osvijetljenim Kninom i Tvrđom, upotpunjena veličanstvenim vatrometom. Lijepa li si, Iza devet sela i Moj Ivane nose poruke koje govore svaka sama za sebe i uvijek su aktualne: ljepota hrvatske domovine i potrebe povratka i ostanka na njoj. Pjesmu 'Geni kameni' upotpunio je prizor sokola na ekranu u pozadini pozornice, simbola hrabrosti, odlučnosti, plemenitosti i ljepote. Koncert je rastao prema svom kraju, oduševljeno mnoštvo zajedno je s Markom Perkovićem Thompsonom pjevalo, a koncert je završio pjesmom 'Početak' i riječima punim Nade i Vjere: 'Kiše padaju, polja rađaju, djeca sanjaju. Nije nas ostavio Bog.'

Tijekom koncerta, na Markovom se licu, u gesti i stavu vidjela proživljenost sadržajem njegovih pjesama i stihova, svjesnost značaja mjesta i tla na kojemu stoji, snage i poruke trenutka. U njegovim zatvorenim očima vidjeli su se prizori iz Domovinskog rata, prizori Oluje, ulaska u Knin, ponosno uzdignuta hrvatska zastava i poljubac prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana njoj. Vidjeli su se iznemogli i umorni mladići, poginuli prijatelji, protjerani i uplakani hrvatski narod, djevojčica u plavom kaputiću i sijeda djeca u skloništima. Vidio se ponos hrvatskoga junaka i ratnika, njegova dječjačka mladost i junaštvo. Vidjela se hrpa domoljubnih pjesama i koračnica koje su pjevali ratnici i sav hrvatski narod. Vidjela se krunica, uplakana djevojka, supruga, majka, starica. Vidjela se srušena

crkva i rafalom ubijen Krist. Vidio se zapaljen grad. Vidio se Vukovar. U Markovim očima i njegovom glasu, u pjesmama koje su se nizale, vidio se prevareni hrvatski ratnik, vojni invalid i njegovo razočaranje, trpljenje, bolest, smrt. Vidio se grč od spoznaje prevare koju su hrvatskoj učinili oni, koju ju nikada nisu ni željeli. Vidio je prevareni hrvatski narod. Vidjela se Gospa, radost zbog zajedništva, vjera u budućnost i nada...

Vidjela sam Zvonka Bušića u Markovim zatvorenim očima i čula Zvonkom glas u Markovom glasu.

U jednom trenutku okrenula sam se prijateljima braniteljima...*jeste li se umorili, jesu li vas prevarili?...gdje ste sada Sokolovi?, obranimo snove...*'Tu smo', odgovorio mi je vukovarski junak-heroj. Drugo je ratnik pogledom u daljinu, zamišljeno sjedio, slušao, pa pjevajući zadrhtao i zaplesao, prepoznajući i sebe u Thompsonovim stihovima.

Brojna su dječica mahala zastavama, pjevala, plesala, veselila se.

Hrvatski barjak vijori se na Kninskoj Tvrđi.

Od stoljeća sedmog...nije nas ostavio Bog.

Eva KIRCHMAYER BILIĆ

THOMPSONOV KONCERT: POGLEDAJTE KAKO JE TO IZGLEDALO JUČER NA ŠALATI

Sinoć je na zagrebačkoj Šalati održan koncert Marka Perkovića Thompsona.

Na koncertu koji je trajao gotovo tri sata, Thompson je izvodio pjesme sa svih 7 svojih albuma, a dvije od njih – 'Sine moj' i 'Samo je ljubav tajna dvaju svjetova' posvetio je svojoj ženi i djeci. Na pjesmama 'Bojna Čavoglave' i 'Geni kameni', publika je doživjela vrhunac.

Na koncertu su bile mnoge osobe iz javnog, političkog i vjerskog života: saborska zastupnica Bruna Esih sa suprugom, saborski zastupnik- general Željko Glasnović, novinar Tihomir Dujmović, novinar Velimir Bujanec, glumica Anja Šovagović, pomoćni trener hrvatske nogometne reprezentacije Josip Šimunić, ugledni poslovni čovjek Ilija Tokić sa suprugom, akademik Josip Pečarić, savjetnik predsjednice RH Ante Deur sa suprugom, Željka Markić, predsjednica udruge U ime obitelji sa suprugom, Kata Zadro, supruga legendarnog vukovarskog zapovjednika Blaga Zadre, vukovarski branitelj Tomislav Josić, msgr. Vlado Košić, sisački biskup.

Biskup Košić se na pozornici pridružio izvedbi pjesme 'Maranatha' čitajući tekst koji je napisao šibenski biskup u miru, msgr. Ante Ivas.

Izvor: narod.hr/tportal.hr/dnevno.hr

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK,
DRUGO PROŠIRENO IZDANJA, ZAGREB, 2017.**

UBIŠE MI PRIJATELJA!

**„General Praljak nije ratni zločinac. S prijezirom
odbacujem(o) vašu presudu!“**

Draga Ivana,
Zahvaljujem Ti se na prelijepim riječima sućuti:

*Dragi moj akademiče Pečariću,
veliki prijatelju velikoga čovjeka generala Praljka... ne javljate se...
Nijemi od boli, tupi od šoka, oduzeti...
Cijeli ovaj pretužni kišni dan, paralizirana i nijema poput Vas, mislim na Vašu
(uzaludnu?) borbu...
Nadam se, iako više ni u što nisam sigurna, pa ni u Onoga koji dopušta da
pravednik strada, da ćemo se s našim generalom opet sresti... negdje gdje
pobjeđuju istina i pravda... udruženi u svome 'zločinačkome pothvatu' da
ostvarimo slobodu i sačuvamo dom, obitelj, vjeru i Domovinu. Jedva čekam.
Zapravo si sjajno opisala stanje u kome se nalazim. Suze mi na naviru i dok čitam
Tvoje riječi. Kukavica sam. Bojim se nazvati gđu Katju, pa sam Nikoli napisao
samo e-mail sućuti. Mogu li bez plača išta reći dragoj gđi Katji?
Tješim se jedino da vidim da moj koautor za knjigu "General Praljak" dijeli iste
osjećaje samnom:*

*„Dragi Josipe,
nevjerica, bol i šok, šutnja. Ne mogu povjerovati. I divljenje. Sve istovremeno u
smučenoj mi glavi.“*

Dragi Miroslave,

Naravno da je divljene iznad svega. Pogledaj kako je to doživio pater Ike Mandurić:

„Najsnažniji krik za istinom i pravdom kojega sam ikada čuo.“

<https://kamenjar.com/pater-ike-manduric-najsnazniji-krik-za-istinom-i-pravdom-kojega-sam-ikada-cuo/>

Televizija Z1 ipak mi je pružila šansu da nešto kažem o hrvatskom gorostaslu suvremenom Nikoli Šubiću Zrinskom – mom dragom prijatelju. Vidim da ga tako naziva I Marko Ljubić:

<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-zasto-umro-suvremeni-zrinski-slobodan-praljak-general-pobjednicke-vojske>

Praljak je u odnosu na svoje tužitelje i suce uvijek bio gorostas i toga su oni bili svjesni. Od kada su ga 1995. počeli spominjati kao kandidata za optužbu, do 2004. kada su skupili hrabrosti optužiti ga sve do završetka rada tog suda kada je od njih napravio najprljavije ubojice. Obično ljudski ološ!

Upozorio sam da sam davno generala Praljka usporedio s Franjom Tuđmanom (vidjeti Prilog).

Stidim se samoga sebe. Jas am ovih dana pripremao drugo prošireno izdanje knjige “General Praljak” očekujući da bude gotova kada on izađe, jer je to trebalo biti uskoro čak I u slučaju potvrde kazne. Na predstavljanju sam već rekao da postoji dvije mogućnosti: Sloboda ili će taj sud osuditi sam sebe.

Zapravo sam pogriješio – oni su ubojice.

Ubiše mi prijatelja!

To sam i rekao na Z1.

Vidim danas što dr. Zlatko Hasanbegović misli: ‘Ovo je samoubojstvo Haškog suda’.

<http://www.zagreb.info/aktualno/zg/hasanbegovic-tragicna-praljkova-smrt-samoubojstvo-haskog-suda/163471>

Zapravo, razlikujemo li se uopće?

Spomenuo sam kako je taj sud potvrdio sve što sam o njemu pisao. A pisao sam mnogo.

Prije 17 godina tiskan je moj tekst:

Bordel u Haagu, Hrvatsko slovo, 17. studenoga 2000.

Hrvatski književnik i kolumnist Nenad Piskač piše:

Kraj haaškoga kupleraja obilježen hrvatskom žrtvom

https://www.google.hr/search?q=general+Jeli%C4%87+i+Praljak&rlz=1C1KAFA_enHR584HR584&oq=general+Jeli%C4%87+i+Praljak&aqs=chrome..69i57.12639j0j4&sourceid=chrome&ie=UTF-8

Kada su iz tog suda počeli govoriti o Udruženog zločinačkog poduhvata odmah sam reagirao tekstem o ZLOČINAČKOM PODUH VATU SUDA U HAAGU.

Vidim da isto kaže i najmlađi hrvatski general:

General Mijo Jelić: Ovom presudom je Haški sud dokazao da je on udruženi zločinački pothvat

<https://narod.hr/hrvatska/general-mijo-jelic-ovom-presudom-haski-sud-dokazao-da-udruzeni-zlocinacki-pothvat>

U komentarima se najčešće spominje riječ iz naslova moje knjige od prije 16 godina:

Sramotni sud u Haagu, Stih, Zagreb, 2001.

Ubojstvo u Haaškoj sudnici pred očima cijelog svijeta samo zaokružuje zločinačku djelatnost tog suda, što je zapravo naslov moje knjige:

Zločinački sud u Haagu, Zagreb, 2008.

Komentirao sam i naslov knjige:

J. Pečarić, Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.

Osuđeni su kao nitko do sada po široko interpretiranom zločinačkom poduhvatu i to u razdoblju agresivnog djelovanja muslimanske vojske. To sudcima-ubojicama iz Haga ne postoji. Po tim sudcima-ubojicama Hrvati se nesmiju braniti.

Zar to nije rasizam?

Imaju, zapravo i objašnjenje za to.

Hrvati su genocidan narod.

To nisu rekli izravno, ali zar to ne slijedi iz činjenice da su krivi za nešto što je napravljeno nekoliko stotina kilometara daleko.

Da, morali su znati da će se to dogoditi jer su Hrvati genocidan narod, zar ne?

Naravno, kao i mnogi danas govorio sam o najvećoj odgovornosti onih u RH. Po tko zna koji put sam ponovio pitalicu:

-Znate li koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

-Četnik je pošten četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

Govorio sam i o etičkim osudama HNES-a za veleizdaju: Mesić, Josipović, Pusićka,...

Kada će se u RH te etičke osude pretvoriti i kaznene?

Kada će u RH zločin veleizdaje postati zločin?

U tim presudama je sve dana. Treba to samo provjeriti.

Danas mnogi u Hrvatskoj postavljaju isto pitanje!

<https://kamenjar.com/zdravko-tomac-hrvatska-zbog-praljka-treba-suditi-mesicu-pusic-za-veleizdaju/>

Jedna suradnica iz Mostara mi je komentirala završetak nastupa na Z1:

„Zaplakala sam kada ste rekli da Vam je general u srcu. I meni je također u srcu. Ovamo smo svi žalosni.“

Hrvati su svugdje žalosni. Srpske sluge nisu! Vidim da ih ima i u Mostaru, jer mi jedna druga kolegica piše:

„Dragi akademiče,

Primate sućut za odlazak našeg ponosnog generala Praljka. Pamtit ću ga i sjećati ga se jer je branio dostojanstvo svih ljudi. Kako ću ja u moj Mostar u Donju mahalu? Nezahvalni mostarci kojima je general spasio živote sada likuju! To je kraj ljudskosti!

Ipak Hrvati su i u Mostaru pokazali koliko vole našeg generala!

Danas se svi čude reagiranju Bošnjaka, često puta doista degutantnog. Spominju spašavanje Bihaća od genocida, 500-600 tisuća koje smo hranili, liječili u RH...

Zato sam i na Z1 ponovio po tko zna koji put pitalicu:

-Znate li kako ćete od nekog naroda napraviti neprijatelja?

-Spasi ga od genocida!

Stvarno je iritantno slušati naše političara kako u takovim uvjetima brinu o takvim susjedima. A oni ih, zapravo, doživljavaju budalama.

Zato im dr. Ivo Lučić kaže:

„Ivo Lučić: Haški sud je farsa, a hrvatska politika nema samopoštovanja“

<https://kamenjar.com/ivo-lucic-haski-sud-je-farsa-hrvatska-politika-nema-samopostovanja/>

A dr. Željka Markić: Neće Praljak biti svetac, on će biti zastava

Da, naš general će zauvijek biti u srcima svih nas.

M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.

BENJAMIN TOLIĆ

PRALJAK I SOKRAT

O mrtvima ništa osim dobro. To jest: Ako čovjek nema što dobro reći, neka o pokojniku šuti. To je u hrvatskoj uljudbi nepisano pravilo pristojna ponašanja.

Toga se pravila ne drže samo prostaci, podjednako domomrzci i domoljupci. Oni prvi, fanatični štovatelji tuđinskoga jarma, tzv. jugani (valjda od lat. *iugum* – jaram?), odnedavno su, osobito otkad im se u Haagu pravno uneredila međunarodna proslava jugoslavenskoga Dana Republike, vrlo uznemireni. Ne vladaju sobom, pa svoje protivnike „prekomjerno“ štrcaju psovkama i uvrjedama, a ovi im uzvraćaju istom mjerom, tako da se Međumrežje histerično dimi i trese kao nikad dosad.

Kako na to gleda Vlada? Plenkovićeva Vlada nije samo „inkluzivna“, ona je i mrtvozornički ozbiljna. Ona ne može – poput ovoga člankopisca – na taj urnebes gledati dobroćudno kao na bezazlen odušak frustracija najnižega sloja hrvatskoga društva. Ona javne psovke i uvrjede vidi i čuje kao poguban – „govor mržnje“!

Istina, to humano glasanje često je sličnije pasjem lavežu nego ljudskom „govoru“ kako ga u definiciji čovjeka shvaća Aristotel. A opet, koliko je pametno psu zabraniti lajanje, a kamoli čovjeku govor? Tu bi možda mogao pomoći onaj nevoljni istarski pas Medo kojega je susjed povlačio po sudu jer se njegova pasja bît nije htjela zadovoljiti režanjem? Ali Vlada zasad nema takvih obzira. Ona je preko svoga uzoritog misnika Aleksandra Stankovića u HTV-ovoj emisiji „Nedjeljom u 2“ navijestila zakonodavni rat protiv – „govora mržnje“.

Da se čovjek, rekao bi A. G. Matoš, prekriži lijevom nogom! Čovjek sam, ali ne ću. Draža mi je ona stara seljačka izreka: Svaka je vlast od Boga, a osobito ova! A i zgodnije je tako, jer se ovdje prestajem baviti Vladinim poslom. Radije ću se osvrnuti na uglađeni „govor ljubavi“.

Kada je 29. studenoga 2017. u okviru konačne presude političkomu i vojnom vodstvu ratne Hrvatske Republike Herceg-Bosne predsjednik Žalbenog vijeća

haaškoga Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju (MKSJ) Carmel Agius generalu HV-a i HVO-a Slobodanu Praljku pročitao presudu, general nije ni poniknuo, kamoli po sudčevoj zapovijedi sjeo. Uspravan i samouvjeren, junački je odvratio: „Sudci, Slobodan Praljak nije ratni zločinac. S prijezirom odbacujem vašu presudu!“ Nakon toga dostojanstveno je ispio smrtonosni cijanid i preminuo.

Agius se najprije nije dao prekinuti u čitanju presude drugim osuđenima, a kada je shvatio što se dogodilo, zamolio je poslužitelje da spuste zastor između vijećnice i galerije, te najavio da će čitanje presude nastaviti u drugoj, manjoj sudnici jer je glavna postala mjestom zločina.

Bio je to događaj bez precedenta u povijesti sudovanja. Strašna je vijest za tili čas odjeknula u cijelom svijetu. Među Hrvatima u Hrvatskoj, u Herceg-Bosni i u iseljeništvu izazvala je zaprepaštenje i tugu, a među hrvatskim juganima, Bošnjacima i Srbima oduševljenje, jer su Hrvati – osuđeni zbog „udruženoga zločinačkog pothvata“ usmjerenog na progon i zator Bošnjaka u Herceg-Bosni!

Hrvatska je državna vlast, u skladu s pretežnim osjećajem nacije, reagirala žestoko. Iako je znala (ili morala znati?) da u toj stvari ne može ništa učiniti, hrabro je obećala da će se zauzeti za reviziju nepravde presude navodeći pri tomu goleme zasluge generala Praljka što ih je stekao u obrani Sunje i opstojnosti hrvatskoga naroda u Bosni i Hercegovini. Ali tu su vlast njezini inozemni gospodari vrlo brzo odvrtili od domoljublja, pa su i predsjednica Republike Kolinda Grabar-Kitarović i predsjednik Vlade Plenković, prije no što se generalov prah ohladio, bez imalo srama oddeklamirali da oni nepravdu presudu „poštuju“. Nisam čuo što misli i kako osjeća predsjednik Hrvatskoga [državnog] sabora Gordan Jandroković. Ali i ne treba. Oba su brda, i Pantovčak i Grič, jednako zablistala svojom izočnošću na komemoraciji generalu Praljku što ju je u zagrebačkoj Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskoga priredio Hrvatski generalski zbor. Jer „država se“, vele, „vodi razumom, a ne emocijama“.

A što vele oni koji se služe „govorom ljubavi“? Što misli, recimo – naš Žarko Puhovski? Taj časni arbitar svakovrsne političke ispravnosti malo je oronuo kao lažni svjedok Javnog tužilaštva na zagrebačkom Okružnom sudu i nevjerodostojni svjedok Tužiteljstva haaškoga Međunarodnog kaznenog sudišta za bivšu Jugoslaviju, ali mudrost ga nije ostavila. On veli: Pučka će pobožnost Slobodana Praljka pretvoriti u još jednoga hrvatskog svetca.

To je izazvalo paniku među hrvatskim juganima! Oni vjeruju Žarku, a Žarko njima. Zato upeše sve snage da spriječe tu katastrofu. Kako drukčije nego onemogućivanjem pučke usporedbe generala Praljka s prvim svetcem filozofskoga kalendara – Sokratom? Te uzeše i oni koji o Sokratu i Praljku štogod znaju i oni koji ni o jednomu ni o drugomu ništa ne znaju dokazivati da je usporedba neodrživa. Moguće je, vele, uspoređivati samo prigotke (akcidencije):

obojica bradati, obojica „ljubitelji mudrosti“, obojica umjetnici, obojica hrabri vojnici, obojica osuđenici, obojica ispijanjem otrova okončali život. Itd. itsl. Ali Sokratu, veli jedna mudrica, nije sudio „domaći, atenski sud, već arhonti i helijasti“. Gospođa vjerojatno zna da su helijasti atenski sudci, članovi helijeje, koji su se kockom birali od Atenjana starijih od 30 godina, ali joj ovaj izgred treba da nas sugestivnim „govorom ljubavi“ upozori da je hrvatskomu generalu Praljku sudio domaći sud koji su činili Maltežanin, Kinez, Južnoafrikanac, Talijan i Amerikanac.

Lijepo. Ali svi zaboravljaju bitne točke usporedbe. I Sokrat i Praljak branili su pred sudom istinu i svoju osobnu čast, a Praljak je uz to branio i istinu o hrvatskomu Domovinskom ratu u Bosni i Hercegovini i čast hrvatskoga naroda. Obojicu je osudila demokracija, Sokrata atenska robovlasnička, a Praljka globalna neoliberalna. Zato će, kao što je Sokrat posmrtno trijumfirao u djelima svojih učenika, general Praljak, ako išta vrijedimo, trijumfirati u sjećanju svoga naroda. Praljak ne će biti naš svetac, on će, kao što reče Željka Markić, biti naša – zastava.

Benjamin Tolić

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK
III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠU PRESUDU,
ZAGREB, 2018.**

**HRVATSKA MJESEC DANA NAKON HAŠKE
PRESUDE ŠESTORICI – GDJE SMO SADA?**

Piše: Mihaela Tikvica

Ni mjesec dana nakon tragedije u Haagu, zgražanje hrvatske javnosti nad osuđujućom presudom hrvatskoj šestorici ne jenjava.

Što se sve po tom pitanju događalo u hrvatskoj javnosti tijekom ovih mjesec dana? Podsjetimo na najvažnije događaje.

Reakcije državnog vrha- od osude do neodređenog stava?

Nakon prvih negativnih reakcija državnog vrha, pa i najave koraka kojima će se osporavati presuda, čini se kao da je došlo do gubitka odlučnosti jer još uvijek nisu vidljivi nikakvi pomaci u tom smjeru.

„Razmotrit ćemo mogućnosti kako bi osporili navode iz današnje presude” poručio je premijer **toga dana**, a nekoliko dana kasnije posjetio je Mostar gdje je izjavio kako „**Hrvatska stoji uz Hrvate u BiH**“ te kako će učiniti sve da Hrvati u BiH budu ravnopravan narod.

Ipak, nedugo nakon toga, njegova je **izjava kako Hrvatska poštuje presudu** izazvala zbunjenost, a sam se premijer **grubo osvrnuo** na upit novinarkе koja ga je konstatirala kako je promijenio stajalište o presudi.

Nakon presude **hrvatska predsjednica je, u susretu s Hrvatima iz BiH, poručila kako „Hrvatska nije bila agresor u BiH“**, kako „Haški sud nije ispunio svoju temeljnu svrhu“ te izrazila sućut obitelji generala Praljka.

Idućeg tjedna predsjednica je u SAD-u sudjelovala na sjednici Vijeća sigurnosti UN-a posvećenju radu Haškog suda, prilikom čega se **sastala s glavnim tajnikom UN-a Guterresom**. Grabar-Kitarović je upozorila na ozračje osude Hrvatske i teze o „agresiji na BiH“. Nakon sastanka s Guterresom novinarka je kazala da je glavni tajnik UN-a rekao kako je “svaka presuda presuda pojedincima, a ne državama”.

Podsjetimo, osporavanje presude bilo bi moguće ukoliko bi se pojavio novi dokaz koji nije bio predstavljen sudu tijekom procesa, a u razgovoru za Narod.hr odvjetnica generala Praljka Nika Pinter rekla kako u ovom času ne vidi niti jedan

dokaz koji obrane tijekom procesa već nisu predstavile. Na pitanje jesu li ju predstavnici Vlade kontaktirali vezano uz pomoć oko mogućih takvih koraka, odgovorila je kako joj se nitko nije javljao.

Mjesec dana nakon presude Šestorici- odvjetnica generala Praljka: “Na Haškom sudu obrana i tužiteljstvo nisu bili ravnopravni”

Reakcije u Hrvatskom saboru

Među reakcijama saborskih zastupnika na hašku presudu izdvojimo samo neke. **Zaltko Hasanbegović** je komentirajući presudu rekao kako su se hrvatske političke elite u odnosu prema Haškom sudu ponašale neodgovorno i nesposobno, te ustvrdio: „Niti jedna presuda Haaškog suda ne može pobiti temeljnu istinu da odgovornost za izbijanje rata snosi srpska politika u zajedništvu s JNA i sve ostalo, kako god sudili o tome, posebice nesretni i tragični bošnjačko-hrvatski rat su posljedica te temeljne činjenice.“ zaključivši „Svi oni koji budu neodgovorno parazitirati na tim neprihvatljivim dijelovima presude potkopavat će temeljne interese i Hrvata i Bošnjaka, a time će potkopavati i samu Bosnu i Hercegovinu“.

Na događanja u Haagu snažno je reagirao **Božo Petrov** koji je odmah nakon presude zatražio od predsjednika Sabora Jandrokovića „da sazove sve predsjednike klubova da možemo razgovarati dalje o bilo kakvom radu u Hrvatskom saboru“, a o samoj presudi poručio kako „ona ne govori o stvarnom karakteru događaja u BiH“.

Nekoliko dana kasnije, Petrov je zbog ove teme u Saboru zatražio stanku te je u svom govoru, kojega je donio **HRT**, premijerov odlazak u Mostar nazvao PR-posjetom, prozvao dosadašnje vlade za loš odnos prema Hrvatima u BiH i nepostojanje dugoročne strategije za pomoć tim ljudima te za kraj upitao: „Jeste li svjesni da ne biste sjedili tu gdje sjedite da se ti ljudi nisu borili za Hrvatsku?“ Apostrofirao je ministra policije Davora Božinovića koji je bio predstojnik Mesićeva ureda u vrijeme kada su slali dokumente u Haag, Gordana Jandrokovića ministra vanjskih poslova, Ivu Sanadera koji je predao generale i Vladimira Šeksa koji je tražio „lociranje, uhićenje, transferiranje“. „Je li to način na koji stojite uz Hrvate u BiH?“, pitao je Petrov HDZ-ovce.

Priopćenje HAZU: “Presuda nije utemeljena na povijesnim činjenicama”; reakcije hrvatskih studenata

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti u svom priopćenju još istoga dana nakon izricanja presude u Haagu poručila je kako „presuda nije utemeljena na povijesnim činjenicama te kako neće pridonijeti pomirenju i smirivanju napetosti na prostoru Bosne i Hercegovine i cijele jugoistočne Europe.“ Priopćenje hrvatskih akademika u cjelosti možete pročitati **ovdje**.

Organiziranim skupom, svoje nezadovoljstvo haškom presudom, položajem Hrvata u BiH te „ignorantskim“ odnosom hrvatskih političkih elita prema tim pitanjima, izrazili su i studenti. Njih nekoliko stotina, okupljenih u Zagrebu na skupu pod nazivom „S prijezirom odbacujemo vaše podaništvo“ predalo je svoje zahtjeve Vladi, DORH-u i predsjednici RH.

(FOTO) Studenti na skupu solidarnosti s Hrvatima u BiH predali Hrvatskom saboru preko 6000 potpisa

Cenzura na internetu: nastavlja li se i dalje?

Pojave masovnih blokada na društvenim mrežama i brisanja objava u kojima se izražavalo neslaganje s haškom presudom, žaljenje zbog smrti generala Praljka ili pak svjedočanstva o bošnjačkim zločinima tijekom rata u BiH, izazvale su nevjericu i zabrinutost. Napadima cenzure bili su izloženi i neki internetski portali, posebice hrvatski portali u Bosni i Hercegovini.

Udruga U ime obitelji tim se povodom **obratala državnoj vlasti**, zatraživši od nje da poduzme mjere kako bi takve pojave cenzure prestale, a Facebook kao privatna kompanija poštivao hrvatske zakone.

U ime obitelji: Evo kako Vlada RH može utjecati na Facebook i cenzuru istine o HVO-u i Hrvatskoj

O temi cenzure u **Saboru se obratila zastupnica Bruna Esih**, koja je odlučno pozvala premijera i Vladu da “osiguraju da društvene mreže i internetske platforme poštuju hrvatske zakone i Ustav.”

Gostujući u emisiji Poligraf Hrvatskoga radija dr. Željka Markić podsjetila je na brojne javne osobe u Hrvatskoj čiji su profili bili blokirani, a Ivan Šušnjar, glavni urednik hercegovačkog portala Poskok.info ustvrdio je kako je neki, očito snažan centar moći, na tri dana potpuno onemogućio svaku internetsku raspravu o temi haške presude.

No, usprkos upozorenjima, dosada još nije bilo reakcija mjerodavnih na ovaj problem.

Urednik portala Poskok.info protestno ugasio portal: ‘Svi koji smatraju da je Haag ubio nevinog čovjeka podvrgnuti su blokadama’

Svjedočanstva o ratu u BiH

Nakon haške presude šestorici, ovih mjesec dana posebno su bile aktualne teme i svjedočanstva iz rata u BiH. Tako i ona o zločinima Armije BiH koji su i dalje nekažnjeni. Nažalost, i te su objave bile na snažnom udaru cenzure.

Među brojnim svjedočanstvima ističe se ono **Zorana Čegara**, pripadnika Armije BiH i sudionika obrane Sarajeva koji je u potresnom intervjuu za **Večernji list** posvjedočio o pomoći Hrvatske Bošnjacima tijekom rata. Izjavio je kako je osobno poznavao svu šesticu osuđenih Hrvata i kako jamči da nitko od njih nije počinio nikakav zločin. “Sve me ovo jako potreslo.” poručio je.

Iako se možda čini kao da je haška presuda pomalo pala u zaborav, svako ponovno pokretanje te teme podsjeća na neriješena pitanja i težinu situacije u kojoj se Hrvati i Hrvatska sada nalaze.

Što slijedi dalje?

Izvor: narod.hr/hrt/vecernji.hr

DR. ŽELJKA MARKIĆ**NEĆE PRALJAK BITI SVETAC, ON ĆE BITI
ZASTAVA**

Tragični događaj u haškoj sudnici pokazao je kako je general Praljak pozvao na daljnju borbu, poručila je dr. Željka Markić, predsjednica udruge “U ime obitelji” na Facebooku.

Njezinu objavu prenosimo u nastavku:

Neće Praljak biti svetac, on će biti zastava

General Praljak pozvao je na daljnju borbu žrtvujući svoj život za svoj narod. Čak i više svoj narod, i moj narod, u Bosni i Hercegovini nego u Hrvatskoj. Jer, nema mog naroda u Hrvatskoj bez mog naroda u Bosni i Hercegovini. Nastavljamo. Svatko na svom borbenom položaju.

Tuga da. I ponos. I zahvalnost. I uzdanje u Suca koji uvijek donosi pravednu i milosrdnu presudu.

Naraštaji Hrvata, pod jarmom raznih vlasti stoljećima nisu odustajali od Hrvatske sa slikom Nikole Šubića Zrinskog pred očima.

Niti Siget, niti Vukovar, niti Hag nisu mjesta samoubojstva.

Baš suprotno. Vojskovođe na djelu koji nam primjerom pokazuju da budemo milosrdni u pobjedi, spremni na žrtvu za drugoga u svakom porazu. Jer, ako su oni vjerovali da smo mi vrijedniji od njihovih života – mi vjerujemo da imamo snage i sposobnosti ostvariti onakav život kakav bi i oni željeli živjeti. Svoji na svome.

I neka tako bude.

P.S. Puhovski je i opet pogriješio. Neće Praljak biti svetac. On će biti zastava.

<https://narod.hr/hrvatska/dr-zeljka-markic-nece-praljak-biti-svetac-ce-biti-zastava>

PETERNEL: BLOKIRALA ME DOBRO ORGANIZIRANA BANDA NEPISMENIH DOKOLIČARA; TOMASOVIĆ: LJEVIČARSKA MANIJA!

Blokiran sam zato što sam se referirao na tekst koji je hrvatske generale, ne samo optužene, prozvao 'redikulima' i 'nebitnim ljudima'. Samo sam pitao što bi se dogodilo u Americi kada bi neki medij tako pisao o njihovim generalima?! Nakon toga sam blokiran na osnovu lažnih prijava koje su sve veći problem jer je riječ o dobro organiziranoj bandi podmladaka stranaka i njihovih pridruženih članova te pripadnika 'nevladinih udruga' koje su shvatile kako se može ratovati protiv neistomišljenika," ispričao je u Bujici na Z1 televiziji potpredsjednik HHO-a dr. Igor Peternel. Dodao je da se radi o špranci prema kojoj se 10, 20, 30 ljudi okomi na neku javnu ili privatnu osobu i šalje određene pritužbe koje su zapravo klikanje određenog sadržaja i uglavnom su lažne. "Očekujem da to neće prestati jer im se to sviđjelo, uzelo je maha i pokazalo se učinkovito! Kako se priča, u sve je upletena mladež SDP-a i neki GONG-ovci..."

'Epidemija blokiranja'

U emisiji je gostovao i dr. Hrvoje Tomasović, kirurg, subspecijalist abdominalne kirurgije, kojemu je također blokirana Facebook stranica zbog objave podrške i iskaza sućuti generalu Slobodanu Praljku. Inače, proglašen je jednim od najdoktora u 2017. godini.

"Bio je to prigodni tekst o generalu Praljku nakon što je počinio samoubojstvo i slika generala s hrvatskom zastavom na kojoj piše da je heroj, a ne zločinac," rekao je Tomasović i nastavio: "Nakon toga blokirali su pojedine postove, vezane uz generala Praljka, ali i neka druga nacionalna pitanja! Nakon tri dana vratili su mi Facebook, a ponovno su mi ga blokirali zbog neke objave koju sam stavio prije nešto više od godinu dana! Ne vjerujem da blokiranje ide tako jednostavno da je dovoljno 20-ak ljudi za prijavu, u Facebooku bi trebali biti dužni provjeriti o kakvom je sadržaju riječ... To je bila epidemija blokiranja, svih ljudi koji misle svojom glavom, uglavnom nacionalno osviještenih!"

Skinuta objava i Plenkoviću - 'sramota za državu'!

Facebook pojedinim, očito pomno odabranim medijima, nastavio je Peternel, daje certifikat 'Trust' poput Večernjeg, Jutarnjeg i Indexa, koji su time označeni kao mediji kojima se vjeruje.

"Zašto čak i premijer Plenković ima problema s objavama i zašto mu se skidaju, a Index nema takvih problema, to bi se Vlada trebala zapitati... U svakom slučaju, to je sramota za državu. Blokirani su mnogi mediji koji ne bi trebali biti..."

Tomasović je dodao kako su preko Facebooka do sada svi mogli izraziti svoje mišljenje, što nije bilo moguće u nekim mainstream medijima.

"Počeo sam koristiti alat koji mi je netko omogućio, ali u svoje privatne svrhe, na slobodan način i bez cenzure. Trump je iskoristio isti taj alat protiv 'njih', ne trebaju mu više tiskovne konferencije, nešto objavi na društvenim mrežama i svi prenesu... Kod nas je nešto slično i prije Trumpa, prvi napravio Željko Kerum u kampanji 2009. godine. U sučeljavanju s Rankom Ostojićem rekao je da na Facebooku ima 11 tisuća prijatelja, Ostojić se čudio i tada nije imao pojma što znači Facebook u kampanji. To je bio jedan od ključnih razloga zbog kojih je izgubio od Keruma. Kampanju Kerumu tada je vodio mag za društvene mreže Krešimir Macan. Tek kasnije se poskliznuo u kampanji s Josipovićem, gdje su i drugi kao jedan od ključnih alata koristili Facebook".

Tomasović: Ljevičarska manija!; Peternel: Iza svega stoji skupina nepismenih dokoličara!

U emisiji su pušteni primjeri objava po ljevičarskim i 'antifa' grupama na Facebooku u kojima se pojedinci hvale akcijama protiv 'desničarskih' portala i pojedinaca, uz redoviti pozdrav "Smrt fašizmu - sloboda narodu". Riječ je o ljudima koji ne dolaze samo iz Hrvatske, već i iz Bosne i Slovenije te Srbije pa je voditelj u šali rekao: "Od Vardara pa do Triglava!".

"To je ljevičarska manija! Ne volim biti paranoičan, ali na kraju uvijek dođemo do toga da Soros i likovi poput njega stoje i iza manipulacija na društvenim mrežama, a ne samo u klasičnim medijima. Pa, Soros je svojedobno skoro srušio englesku državu pokušajem rušenja funte!".

Na opasku voditelja Bujice da je Orban Sorosu zabranio pristup Mađarskoj, dr. Tomasović je kratko prokomentirao: "Orban nije Hrvat, on je Mađar!"

Peternel se nadovezao: "Ovo je učinila skupina poprilično nepismenih dokoličara, bilo bi im pametnije da svoje vrijeme koriste na pametniji način i da se obrazuju, pogledajte samo kako su nepismeni!"

Markić: Odgovornost Vlade je da upozori Facebook na kršenje Ustava!

U emisiju se uživo s Trga Sv. Marka, ispred zgrade Vlade RH, javila predsjednica Udruge U ime obitelji dr. Željka Markić, kojoj je Facebook ponovo blokirano samo

zato jer je objavila sliku Morgan Weistling s božićnim motivom 'Kissing a Face of God!' S njom je razgovarala Mateja Jozeljčić.

"Ono što se dogodilo nakon nepravedne presude generalu Praljku i ostaloj petorici je da je došlo do micanja objava ljudi koji su objavljivali fotografije Praljka, statute o ulozi Hrvatske u ratu u BiH, informacije o zločinima Armije BiH nad Hrvatima... Od Vlade smo odlučili zatražiti da kontaktira tu privatnu kompaniju i da ih upozori na zlouporabu mehanizma prijave. Neki korisnici Facebooka svoje neistomišljenike lažno prijavljuju kao govor mržnje, a algoritam to automatski prepoznaje... Smatram da je odgovornost hrvatske Vlade da razgovara s Facebookom i da poput njemačke vlade, upozori na stvari koje onemogućuju korištenje Facebooka i da se na taj način poštuje Ustav RH koji ne dopušta cenzuru", izjavila je dr. Markić i dodala: "Oni koji se smatraju 'tolerantnima' zapravo zloupotrebljavaju mehanizme i sprečavaju druge ljude da izražavaju svoje stavove! Društvene mreže danas su glavni način komuniciranja, to je doista zabrinjavajuće! Prijavljivali su nas i za vrijeme referenduma o braku, lažno... Njemačka je 2015. godine od svih društvenih mreža zatražila da u roku od 24 sata svaki govor mržnje prema migrantima moraju maknuti sa svojih stranica, a ove godine da će platiti ogromne kazne ako ne budu poštovala njemačke zakone, koji također ne dopuštaju cenzuru! Kazne su milijunske".

Dr. Peternel je rekao da je meritum stvari u osobi Željke Markić, koja očito mnogima smeta, a nisu konkretne objave.

"Ona ide na živce ljudima koji se s njom ne slažu i uvijek će naći razloga da je blokiraju. Njena budućnost na Facebooku ne postoji, dok god se ne promijene neka pravila, uvijek će se naći određena skupina koja će inzistirati da njeni postovi nekoga vrijeđaju! Ekipe koja joj ne može oprostiti uspješan referendum pronašla je oruđe kojim joj onemogućavaju rad!".

Na ruskoj državnoj mreži 'VK' objave o Praljku nitko ne dira!

Dr. Tomasović je rekao da je Facebook oružje, ali u "rukama naših neprijatelja".

"Pisana riječ je mnogo ubojitija nego metak, ovo je ozbiljnije i opasnije oružje. To prije nije bilo moguće! Iskoristimo tuđu pušku protiv vlasnika te puške... Rusi su to riješili tako da su napravili svoju vrstu Facebooka koja se zove 'V Kontakti'. FB nakon pojave društvene mreže VK u Rusiji skoro više i ne postoji; ima ga, ali nije primaran. Objave o Praljku tamo nitko ne dira! Zato mislim da bi se ta mreža uskoro mogla proširiti i na Hrvatsku, a postoji i mogućnost formiranja naše vlastite nacionalne društvene mreže, ukoliko se problemi s Facebookom ne riješe...".

Peternel: "Njihova pravila očito su nešto drugačija. Nije ni VK očišćen baš od svake cenzure... U inicijativi gospođe Markić zbog koje je često kritizirana nema ništa loše. FB nije obvezan poslušati nijednu Vladu, ali nije loše da zbog slobode govora premijer upozori na problem širenja vala nedemokracije i te ljude pokuša upozoriti da postoje određene skupine koje žele uvoditi cenzuru, a lažno se predstavljaju kao 'zagovaratelji slobode govora'. Ovo je novi način borbe. Premda, nije to ništa novo, pravila su odavno ista, da su ih se dosjetili za vrijeme referenduma, bilo bi i više blokada!"

Uključene obavještajne službe iz BiH?

Prema nekim informacija koje su iznesene u emisiji, u priču s Facebookom upletene su i neke obavještajne službe iz susjedne BiH zbog čega se može govoriti i o obliku specijalnog rata na koji Hrvatska za sada nema odgovor.

"U Banjoj Luci se ponašaju kao da imaju svoju državu, kao da to nije BiH. Hrvati žive u dijelu BiH koji je pod direktnom kontrolom Sarajeva. Bio sam prisutan i na svoje oči vidio kada je u Posušju tzv. federalna policija plijenila hrvatske udžbenike namijenjene našoj djeci, koje su silom skupljali! Želi se napraviti unitarna Bosna s bošnjačkom vlasti u Sarajevu, a Hrvate protjerati raznim metodama. Rješenje je da i mi imamo svoj dio Bosne i Hercegovine, jedino tako naš narod tamo može opstati," komentirao je dr. Tomasović.

Dr. Peternel: "Priču o djelovanju bošnjačkih službi u slučaju Facebook smatram vrlo vjerojatnom! Plenković je hitno išao u Mostar i pokušao je djelovati preventivno. U ovakvim situacijama uvijek se mogu očekivati incidenti i sukobi koji mogu prerasti u požar! Medijska agresija je dio specijalnog rata – posve sigurno".

U emisiji je kao jedan od fenomena s društvenih mreža objavljen status SDP-ove europarlamentarke Biljane Borzan koja se pohvalila sa 30.000 prijatelja na Facebooku. Ispod njezine objave komentarom se javio izvjesni Vuk Derikoza: "Prijatno lepotice, dogodine u Kninu!"

Gosti emisije su zaključili kako ne vjeruju da je mislio na proslavu Oluje.

<https://direktno.hr/direkt/peternel-blokirala-me-dobro-organizirana-banda-nepismenih-dokolicara-tomasovic-ljevicarska-manija-107739/>

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

Razgovor s akademikom Pečarićem: Mnogi u Hrvatskoj se nadaju kako će hrvatska šestorka u Haagu biti osuđena

Piortal HKV-a, 24. listopada 2017.

RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM PREDSTAVLJANJA KNJIGE "THOMPSON PJESMOM ZA HRVATSKU"

Poštovani, 25. listopada u 18 h u Domu branitelja HVIDRA (Slovenska 21, Zagreb) bit će održano predstavljanje Vaše knjige "Thompson pjesmom za Hrvatsku". Možete li ukratko iznijeti sadržaj knjige?

Knjiga počinje poglavljem o dodjeli nagrade koju su branitelji dodijelili Thompsonu. Potom idu komentari o najnovijim napadima kao što su npr. oni u Mariboru ili poslije veličanstvenog koncerta u Slunju u poglavlju NAPAD NA THOMPSONA NAPAD JE NA HRVATSKU. Uz napade na Thompsona zadnje dvije godine imamo i napade na HOS pa je zatvaranju HOS-ovaca u Kninu i napadima na spomen obilježje HOS-ovcima u Jasenovcu posvećeno jedno poglavlje knjige. Tu uvijek treba voditi računa da su napadi na Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu Bojna Čavoglave, kao i napadi na HOS-ovce zapravo napadi na Domovinski rat, a time i na Hrvatsku! Potom je dan niz tekstova u svezi s albumom i koncertima Ora et labora od onog u Splitu do završnog koncerta nedavno u Zagrebu.

Marko Perković Thompson posve sigurno pripada krugu politički i medijski najnapadanijih ljudi u Hrvatskoj. Skriva li se po Vama iza tih napada činjenica da Thompson u svojim pjesmama zastupa nacionalne i obiteljske vrijednosti koje su već nekoliko desetljeća predmet sustavnih napada sve dekadentnijih političkih i financijskih elita zapadnih zemalja?

Da je to tako svjedoči i činjenica da je ovom knjigom kompletirana moja trilogija sličnih knjiga o Thompsonu. Prve dvije su:

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

S obzirom da ti napadi već dugo traju i u drugim mojim knjigama ima niz tekstova ili čak i cijelih poglavlja o tome. Zapravo sve knjige poslije Peticije ZDS se bave tim napadima jer oni su već prošireni na sve što je domoljubno u RH. Sjetite se samo kako su srpski fašistički agresori tijekom domovinskog rata otvoreno tvrdili da su ustaše svi branitelji, ne samo Thompson i HOS-ovci, a Hrvatsku su nazivali Tuđmanova ustaška država. To danas „hrvatski“ ljevičari otvoreno rade i imaju potporu tih dekadentnih zapadnih elita. Pri tome smo imali vlasti u RH koje se tim svjetskim moćnicima nisu usudile reći da su upravo oni ti koji su podržavali i često puta izravno sudjelovali u velikosrpskoj fašističkoj agresiji i da su branitelji ti koji su pobijedili fašističkog agresora (dakle i njih) jedini istinski antifašisti danas! A Thompson je svojim pjesmama pružao otpor takvima i bio putokaz mladima učeći ih o hrvatskim vrjednotama, učeći ih o ljubavi prema Bogu, Domovini, braniteljima, obitelji...

Kad već govorimo o napadima na obiteljske vrijednosti, zanima nas kako komentirate tzv. Istanbulsku konvenciju, kojim se želi stvoriti pravni okvir za promicanje tzv. rodne ideologije?

Kad već spominjete napade na obitelji neovisno od Vašeg pitanja, a vezano za napade na Thompsona i moja obitelj je izložena prljavim napadima. To je išlo i tako daleko da je moja kćer izgubila posao na Filozofskom fakultetu poslije deset godina rada na tom fakultetu i sa zvanjem višeg znanstvenog suradnika, što znači s pet puta boljim uvjetima (znanstvenim radovima) od onoga što se traži za zvanje docenta.

Glavni akteri u tim napadima su najbliži suradnici rektora Borasa, spomenut ću samo jednu kolegicu koja je isti dan izabrana u zvanje višeg znanstvenog suradnika, a bila je u samoj komisiji koja se bavila ovim prljavim poslovima. Da bi se na ponovljenom natječaju izravno uključio i sam rektor Boras kako bi na to mjesto izabrao svoju doktorandicu koja ima manje znanstvenih radova i niže znanstveno zvanje od moje kćerke.

Poznato je kako rektor Boras ima kompleks manje vrijednosti u odnosu na profesora Tuđmana koji je istinska veličina u njihovom području. Naime dr. Boras je poslije 15 godina rada na FF-u uspio doktorirati s 47 godina života. Pogodite kod koga. Kod prof. Tuđmana. A mojoj kćerki je trebalo mnogo manje vremena, 4 godine, da doktorira kod prof. Tuđmana, poslije sedam godina je postala viši znanstveni suradnik, da bi izgubila posao poslije deset godina. Pri tome da bi rektor Boras ostvario svoje interese ne odgovara na upite iz

Ministarstva, predsjednika odbora za ljudska prava HAZU, niti na odvjetničke upite.

Očigledan je kompleks niže vrijednosti kod rektora Borasa u odnosu na prof. Tuđmana. Koji ide tako daleko da pokušava eliminirati sve ono što je stvorio njegov mentor.

Taj kompleks manje vrijednosti kod nekoga tko je postao rektor je doista zanimljiv.

Na Filozofskom fakultetu su svjesni vrijednosti prof. Tuđmana pa su ga predložili za profesora emeritusa. Bit će zanimljivo vidjeti hoće li biti i potvrđen na Senatu ili će kompleks manje vrijednosti biti važniji.

Ali vratimo se Vašem pitanju. Jasno je da se Istanbulskom konvencijom pokušava na mala vrata uvesti rodna ideologija u zakonodavstvo. Pri tome im je to od posebne važnosti u RH jer je u izravnom pokušaju to onemogućeno referendumom o braku koji je organizirala udruga U ime obitelji gđe Željke Markić. Gđa Markić i danas zajedno s Crkvom u Hrvata vodi računa da u tome ne uspiju i imaju našu potporu. Zapravo svjetskim moćnicima je cilj uništavanje obitelji i nacionalnih država jer im je s nezaštićenim pojedincima lakše manipulirati. A Thompson pjeva i o obitelji. Sjetimo se samo kako je svojevremeno na čelu gay-parade u Splitu bio i transparent protiv Thompsona.

Posljednjih godinu-dvije aktualno političko pitanje predstavlja tzv. kurikularna reforma, tj. reforma školstva. Kako kao sveučilišni profesor s nekoliko desetljeća rada u području obrazovanja gledate na prijepore oko navedene reforme?

Zapravo to je vrijeme poslije naše obrane Thompsona i „Bojne Čavoglave“ pa sam bio prisiljen baviti se konkretnim temama iz znanosti, tj. napadima na moje suradnike i na moj znanstveni rad koji su uslijedili odmah poslije Peticije ZDS. Naime prvo je na scenu stupila Hrvatska zaklada za znanost s napadima na rad na mom projektu na kome je uz mene 36 hrvatskih matematičara. Napadi su bili nevjerojatno priglupi tako da sam predlagao i vještačenje stručnjaka iz Vrapča. Posebno je bilo čudno što su u Upravnom odboru Zaklade i dva akademika. Kada je jedan od njih glavni tajnik HAZU akademik Pavao Rudan u Hrvatskom saboru ničim izazvan napao nas dvojicu akademika potpisnika Peticije ZDS zbog toga na najprimitivniji način postalo je očito o čemu se radi. Slično rektoru Borasu na naše komentare i pisma nisu odgovarali pa su tako nastale moje knjige:

J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.

J. Pečarić, Pišem pism odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.

Za takvo sramotno ponašanje Akademije razlog vidim i u mojim „grijesima“ tj. ulozi u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU ili pak zbog sukoba s akademikom Rudanom kada nije dozvolio slanje pozivnica kolegama akademikima za predstavljanje moje knjige: J. Pečarić, Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba, Zagreb, 2014.

Naime na pozivnici je stajalo da knjigu predstavljaju i admiral Davor Domazet Lošo i prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji je također general HV-a. Jasno Vam je kako je naslov nastao na čuvenoj izjavi Slobodana Miloševića kako su srpski „hrabri“ ratnici u „Oluji“ bježali kao zečevi.

Opravdanje nalazim, kao i u slučaju rektora Borasa, u činjenici da je Po Scopusu od 6 najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa 3 koja sam ja osnovao i sva tri su dobro plasirani na svjetskim listama najboljih časopisa, a jedini koji je osnovao kolega Rudan je ispao s tih lista iako je niz akademika objavljivalo u njemu, a imaju i institut u toj problematici. Naravno izdavačka kuća za ta tri časopisa je nagrađena tako da se promijenio pravilnik na način da oni više ne dobivaju potporu za te časopise.

Koliko su smješni ti napadi na moj projekt potvrđuje i činjenica da su me kolege iz Rusije pozvale da budem glavni istraživač na njihovom znanstvenom projektu pa sam sada Senior Researcher na S. M. Nikolskii Mathematical Institute sveučilišta RUDN (Moskva).

S druge strane u pitanjima obrazovanja odgovarajući odbor u Akademiji vodi akademik Vladimir Paar pa je bilo jasno da će se Akademija po tom pitanju postaviti na ispravan način koji štiti interese RH. Uostalom vidite da je i on napadan upravo zbog toga.

Za oko mjesec dana očekuje nas izricanje pravomoćne presude hrvatskoj šestorci u Haagu. Kako komentirate činjenicu da se o tome u medijima gotovo uopće ne govori?

Zapravo se mnogi – ne samo u medijima – nadaju da će oni biti osuđeni i tako bi RH postala jedini krivac za rat. Ne agresori već oni koji su se branili, ali su to radili protiv želje svjetskih moćnika. Mnogi u Hrvatskoj su odrasli pod ideologijom Marksa i Engelsa kojima su Hrvati najgori narod na svijetu. Dobri učenici Marksa i Engelsa su to 'pretočili' u tzv. genocidnost hrvatskog naroda. Jadnici cijeli život moraju raditi i govoriti protiv svog naroda da bi sebe opravdali od toga.

Zapravo ja nisam tu samo za komentare što se tiče hrvatske šestorke u Haagu. Npr. biskup dr. Vlado Košić je na nedavnom predstavljanju nove knjige prof. Tomca govorio i o prijedlogu dva biskupa (Košić i Pozaić) i dva akademika (Jelčić i Pečarić) da se generalu Praljku dodijeli Nobelova nagrada za mir koji su supotpisali skoro tisuću naših ljudi:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže“.

Portal HKV-a već tjednima objavljuje feljton dr. sc. Miroslava Međimorca U OČEKIVANJU HAAŠKE PRESUDE HRVATSKOJ ŠESTORCI. Uskoro ćemo nas dvojica objaviti i knjigu u kojoj će biti njegovi i moji tekstovi pod naslovom: General Slobodan Praljak.

Iseljavanje mladih ljudi iz države postalo je mračnom svakodnevicom današnje Hrvatske, a nema nikakve sumnje kako razlog iseljavanja nije samo loša ekonomska situacija, nego i činjenica da ljudi gube vjeru u Hrvatsku. Kako gledate na ovaj problem? Što učiniti da se spriječe daljnji negativni trendovi?

Da, bez ponosa nema ni želje za ostankom u Hrvatskoj. U vrijeme rata i Tuđmana vjerojatno je bilo najteže, ali tih deset Tuđmanovih godina bile su deset najponosnijih godina u mom životu, a vjerujem i u životima mnogih Hrvata.

Davor Dijanović

<https://www.hkv.hr/razgovori/27864-razgovor-s-akademikom-pecaricem-mnogi-u-hrvatskoj-se-nadaju-kako-ce-hrvatska-sestorka-u-haagu-biti-osudena.html>

ŽENE PROTIV „ONO“

Miro po običaju puno toga zna pa komentira i moje pismo uredništvu kamenjar.com:

Naslov: Re: PISMO UREDNIŠTVU PORTALA KAMENJAR.COM

Datum: Sun, 25 Mar 2018 01:16:19 +0100

Šalje: Miro

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani akademiče Pečarić,

žao mi je što čujem da je Kamenjar stradao. Ne znam jeste li znali, no unazad par mjeseci redovito je stradavao i portal Narod.hr. Administratori su imali blokirane profile, facebook stranica portala izbrisana, a sve to zato što su ili u članku spomenuli Praljka, ili su napisali njegovo prezime na facebooku, ili stavili njegovu sliku. I ja sam bio među blokiranima, i opet sam blokiran, pronašli su mi nekoliko stvari (među ostalima i Praljka, i paradu IX.bojne HOS-a itd.), a kad sam svaki dan klikao na "ovo je pogreška", nakon otprilike 2 tjedna našli su mi još hrpu stvari. Nevolja je u tome što oni ne pregledaju cijeli moj profil, nego samo dio. Kad me odblokiraju, ako opet dođem "na radar" naći će mi neku objavu staru par godina i blokirati me kao da je to novi prekršaj, na 30 dana. Ili će mi izbrisati profil. Dakle, to je tako glup softver... **A zašto je softver glup?** (iz pristojnosti neću napisati). Kada imate novca kao Facebook a ujedno imate ovakve propuste i nitko ništa ne čini, zapitate se što nije u redu s tim ljudima.

Facebook ima više od 2 milijarde korisnika širom svijeta. I to se računa po broju korisničkih profila koji su bili aktivni u zadnjih 30 dana. Dakle spominjanje generala Praljka nitko ne pregledava ručno. To se radi automatski po nekim algoritmima. Pitanje je samo tko ih je napravio, zašto ih je napravio, zašto nije dozvoljena čak ni njegova fotografija bez ikakve riječi, niti članak koji sadrži njegovo ime...

Unaprijed pripremljen scenarij. Siguran sam da šefove Facebooka neslužbeno boli briga (službeno nam pričaju bajke kako im je stalo do ovog ili onog). No netko je morao donijeti odluku da se osuđeni u Haagu ne smiju čak ni spominjati. Ili ta odluka vrijedi samo za Praljka? Žrtvovat ću svoj profil uskoro još jednom. Pronaći ću razne osuđene u Haagu na svim stranama, i njihove fotografije, i objaviti, pa me baš zanima hoće li biti uklonjeni. Zanima me je li to netko naredio samo za Praljka ili za sve osuđenike. I odakle im pravo? U pravilima facebooka nema takvih zabrana. Facebook ima "Standarde Zajednice" (Community Standards) koji kažu da je i dozvoljeno i poželjno preispitivati institucije, politiku itd., da je prihvatljiv i sarkazam itd. No zašto se onda ne smije preispitivati Praljka? Vi kad komunicirate sa Facebookom zapravo komunicirate sa hrpom algoritama (umjetna inteligencija, ono o čemu priča prof. Pavuna kad je skakao po studiju poput majmuna da bi nam dočarao što slijedi čovječanstvu u bliskoj budućnosti). Nemoguće je objasniti Facebooku u čemu je problem.

Zanimljiva je i reakcija naših političara - sjećate li se zahtjeva Željke Markić i U ime obitelji, da se osigura sloboda govora, da Vlada makar pošalje pismo Facebooku, jer se sigurno na javnu reakciju Vlade ne bi oglasili, barem bi se udostojali odgovoriti... Mogla je i predsjednica Kolinda Grabar Kitarović nešto reći... Ali nitko od njih nije se založio za to da Facebook koji je u Hrvatskoj jedno od glavnih sredstava javne komunikacije, poštuje makar temelje slobode govora. A i mediji su u cijeloj priči napali Željku Markić i U ime obitelji, ismijali ih... pogotovo ljevičari. Kao da su sretni što je Praljak osuđen, kao da su već bili pripremljeni unaprijed da moraju osuditi sve koji vape za pravdom. A budući da nemaju argumente za njegovu osudu, sve se svelo na ušutkavanje.

Inače, o sličnim ponašanju facebooka dano je više tekstova u trećoj knjizi o našem generalu. Npr. na str. 33. možete naći:

ZORICA GREGURIĆ, Zagreb, Hrvatska · 02/12/2017

PETICIJA ZA ZAŠTITU TEMELJEM LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA

Međutim ovdje se radilo o najavi predstavljanja knjiga. A mene je to asociiralo na 10. svibanj 1933., kada je u Njemačkoj spaljen veliki broj knjiga. To me je asociiralo na knjige koje su u „antifašističkoj“ Jugi bile zabranjene i zbog kojih se znalo i robijati ako bi ih „narodna“ milicija pronašla kod nekoga.

Ovakve stvari dovele su i do toga da mi je kolega sa Sveučilišta napisao:

„Zaista je strašno koliko se zapadno društvo udaljilo od Voltaireove filozofije.“

Zapravo je zapadno društvo najviše pogazilo sve vrijednosti upravo na slučaju generala Praljka. Zato sam u mom pismu posebno i naglasio njegovu superiornost nad njegovim sudcima i nama nezamisliv čin samožrtvovanja i sebedarja kojim ih je porazio. Svaki Hrvat bi trebao imati u pameti kako taj zapadni svijet priznaje tu veličinu generala Praljka kroz riječi njihove sutkinje:

U jednom je trenutku sutkinja Maureen Harding Clark rekla Scottu: “Kolega Scott, jako ste dugo odvjetnik, imate veliko iskustvo. No, morate znati da se u svojoj karijeri možete sresti s osobom koja je jača od vas”. To je bio Praljak.

A naši političari umjesto da iskoriste taj njegov poklon – poklon života svome narodu, oni čine sve da veličinu tog čina sakriju od naroda.

Kao da je to moguće sakriti.

I jučer im je to narod pokazao na pitanju Istanbulske konvencije. Okrenuli su se protiv naroda i Crkve.

Prije prosvjeda, u želji da što manje ljudi izađe na prosvjed, na TV daju naručene ankete po kojima narod vjeruje njima a ne Crkvi i svojoj zdravoj pameti.

Priglupo, jer ako su ankete točne to samo njih OBAVEZUJE da izađu na referendum o tom pitanju i pokažu svima kako je narod uz njih.

Još je gluplje bilo reagiranje vlasti na činjenicu velikog odaziva naroda na jučerašnji prosvjed.

Slušam na TV gdje kažu da je prema policiji bilo 50,000 ljudi, a prema organizatorima 70,000. Poslije konstatiram kako je policija onih 50,000 smanjila na 5000. Kažu da je bilo i drugih događanja na trgu.

Dakle 5000 zbog prosvjeda i 45,000 zbog tih ostalih događanja. Doista, kako netko može biti tako glup?

Prijatelj mi šalje jednu od slika prepunog Jelačić placu. Komentiram:

- Po policiji 5000☺

Odgovara mi:

- Uvek moraš verovati narodnoj miliciji... Ili će dobiješ so pendrek...

A možda se neki hrvatski policajac narugao vlastima jer je tih njihovih 5000 očit pokazatelj da su naredili policiji da bude toliko!

Kako im se rugaju pogledajte i na:

<https://narod.hr/hrvatska/drustvenim-mrezama-siri-se-potpuno-izvjesce-mup-a-broju-prosvjednika>

Hrvatski književnik Mile Prpa piše:

Ne znam da li se igdje i kada u svijetu dogodilo, da se jedan narod masovno digne na prosvjed zbog napada na njegov svjetonazor. Danas, kad pišem ovaj tekst, moram kazati da me je taj prosvjed impresionirao. U Hrvatsku se na velika vrata vraća duh vjekovnog ANTEMURALE CHRISTIANITATISA.

Meni je posebno drago da su taj prosvjed organizirale žene. Bake, majke, sestre, kćerke, unuke... Pobunili se prave žene protiv Istambulske konvencije koje zagovaraju one koje ne znaju da su žene pa se bore za svoje pravo da budu „ono“.

Što o svemu tome misli Crkva vidjeti na:

<https://narod.hr/hrvatska/zagrebacka-nadbiskupa-prosvjedu-rafitikacije-istanbulske-konvencije>

A veliki HRVATSKI biskup dr. Vlado Košić kaže:

I danas se Krista razapinje kada se ponižava, vrijeđa i progoni Crkvu. Naša Vlada, i predsjednik i članovi, svojim prihvaćanjem Istambulske konvencije pljunuli su nama katolicima u lice, ali još postoje i naši narodni zastupnici u Hrvatskom saboru koji ne smiju, ako su vjernici, dati svoj glas za tu ratifikaciju. Ne smiju to ni oni koji su nevjernici, zbog pravnih i moralnih razloga i zato što bi se time prihvatio nadzakon koji bi nadzirao domaće zakone. A radi se o duboko nekršćanskom zakonu i, kako je rekao predsjednik HBK, oni koji to zlo podupiru sami sebe ekskomuniciraju iz Katoličke Crkve. Molimo se, braćo i sestre, i dalje da to zlo ne prevlada.

Krist je pobijedio. On će dati da i mi s njime pobijedimo. No, kroz mnoge nam je nevolje proći... ali s vjerom, uzdignute glave, svjesni da nismo sami i da je to put spasenja.

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-nasa-vlada-i-predsjednik-i-clanovi-svojim-prihvacanjem-ik-pljunuli-su-nama-katolicima-u-lice/>

Josip Pečarić

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA
JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE
TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.**

**JASENOVAČKI POPIS – LAŽ POŽELJNIJA OD
ISTINE?**

Mnogi predhodni članci su pokazali da su na mrežnom jasenovačkom popisu prisutne mnoge pogriješke. (**Pouzdanost, popunjenost i samodosljednost ‘Poimeničnog popisa žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945.’, Istraživanje pokazalo – popis žrtava u Jasenovcu nije vjerodostojan!, ‘Poimenični popisa žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945.’ i njegovo nepodudaranje s izvorišnim dokumentima, Kolika je cijena nepravilnosti popisa jasenovačkih žrtava?, Skriva li Slavko Goldstein namjerno istinu ili nije dovoljno sposoban za njezino otkrivanje?, Što se točno događalo s mrežnim jasenovačkim popisom do lipnja 2015. godine?, Židovsko pomaganje Hrvatskoj, Znači li odlazak u inozemstvo smrt?, Koliko treba vjerovati lažljivcu?, Mrežni jasenovački popis: Svaka dodatna informacija vezana uz taj popis od velikog je značaja i Jesu li partizani krivi za neke jasenovačke žrtve?**). Umjesto opetovanoga objašnjavanja kakve su to točno pogriješke, vjerojatno je odmah u uvodu bolje dati neke nove dosad neobjavljene primjere tih pogriješaka.

Na popisu se tako nalazi i **Bencion Kaveson** rođen od oca Jakoba 1909. godine u Sarajevu i navodno ubijen od ustaša godine 1942. u Jasenovcu. Kao prvi izvor podataka se, kao i kod većine ostalih zapisa, navodi “Popis žrtava Drugog svjetskog rata” Saveznoga zavoda za statistiku Jugoslavije iz godine 1964. Međutim, na mrežnim stranicama Yad Vashema, službenoga izraelskog memorijalnog centra posvećenog žrtvama holokausta, moguće je naći drugčije podatke za Bencion Kavesona. U tamo javno dostupnome digitalnom arhivu postoji nekoliko različitih dokumenata, koji jasno ukazuju na to, da je spomenuti Bencion Kaveson umro godine 1945. nakon završetka Drugog svjetskog rata. Jedan od tih dokumenata je i formular koji je popunila **Erna Debevec** iz Sarajeva, nećakinja Bencion Kavesona, kako se navodi na formularu, koja je prema istim podacima i sama preživjela Drugi svjetski rat. Budući da je formular popunjen godine 2012. u Sarajevu, za predpostaviti je, da postoji još mnogo sličnih neobjavljenih slučajeva.

Još jedan novi primjer je slučaj **Frica Oppenheimera** za kojeg se na mrežnome jasenovačkom popisu navodi, da je rođen u Vršcu godine 1909., odnosno godine 1903., kako u napomenama piše da stoji u saveznom popisu iz

godine 1964. On je također navodno ubijen godine 1942. od ustaša u Jasenovcu. U digitalnome arhivu Yad Vashema moguće je naći dokument koji sadrži izpunjeni formular s podacima, u kojima se navodi, da je Fric Openhajmer rođen godine 1903. u Vršcu za vrijeme rata dospio u logor Sajmište kraj Beograda te da je krajem godine 1941. ubijen. Budući da su Židove u Srbiji osim Nijemaca proganjali i Srbi, ovdje se potencijalno radi o jednom od srbskih zločina, koji je kasnije od strane jugoslavenskog totalitarnog režima pripisan Hrvatima.

Ovo donekle podsjeća na operaciju Labrador jugoslavenske kontraobavještajne službe (KOS) iz početne faze Domovinskog rata, u kojoj su između ostalih lažne snimke stradalih Hrvata prikazivane kao snimke Srba, koji su žrtve hrvatskih zločina. Uvjetno rečeno, moglo bi se tvrditi, da se ovdje radi o nekoj vrsti nastavka velikosrbske propagande, ali ovaj put uz svjesnu ili nesvjesnu pomoć spomen-područja Jasenovac. Budući da je spomen-područje financirano od Ministarstva kulture, uz iste bi se uvjete dalje moglo tvrditi da je ono neizravni sponzor takve vrste propagande. Moguće je, da su spomenute pogriješke nenamjerne, ali one kao i druge slične pogriješke ipak čine određenu negativnu propagandu. U Hrvatskoj to, na žalost, nije neuobičajeno pa je tako jedan od najnovijih sličnih primjera dokumentarni film “15 minuta – Masakr u Dvoru” u dansko-hrvatskoj koprodukciji. Taj film je Hrvatski audiovizualni centar sufinancirao s 250.000 kuna i u njemu se, u inačici prikazanoj na premijeri na Sarajevskom filmskom festivalu (Sarajevo Film Festival), bez konkretnih dokaza tvrdi kako su zločin počinili pripadnici Hrvatske vojske. Netko bi mogao reći da se pogriješke jednostavno događaju. I dok je spomenuti film prema medijskim napisima poslan na doradu s ciljem izpravljanja pogriješke, problem s mrežnim jasenovačkim popisom je taj, što ne izpravljaju sve navedene pogriješke kao što bi se trebale, a kako je već predhodno spomenuto, nema ni odgovora na pisma elektroničke pošte s prijedlozima o pomoći kod uklanjanja nekih očitih pogriješaka. Čak i kad su neke pogriješke bile izpravljene, znalo se dogoditi da su neke od osoba koje su na njih ukazale efektivno bile optužene za fašizam. Budući da su u slučaju dviju osoba iz uvoda ovog članka korišteni javno dostupni dokumenti iz digitalnog arhiva Yad Vashema, znači li to možda da su po toj logici djelatnika spomen-područja Jasenovac djelatnici ustanove Yad Vashem fašisti? Kakva se poruka šalje takvim optužbama? Znači li to da je laž poželjnija od istine?

Promjene na popisu

Mnogi slučajevi osoba koje su naknadno uklonjene iz mrežnog jasenovačkog popisa bili su predhodno objavljeni u ‘Hrvatskom tjedniku’ i u trenutačnoj inačici neke od tih osoba se više ne navode. Ipak, to ne znači da se u računalnoj bazi podataka spomen-područja Jasenovac zapisi o tim osobama i dalje ne čuvaju. Naime, prošli tjedan se dogodio jedan zanimljivi događaj, koji nedvosmisleno ukazuje na to. Mrežni jasenovački popis doživio je promjenu sučelja pa je sad kod pretrage osoba iz padajućeg izbornika moguće birati logor. Mogući odabir logora zasnovan je na temelju svih vrijednosti koje se u popisu pojavljuju pod poljem za logor pa je moguće vidjeti da postoje i očiti zatipci kao

što su Jasnovac ili Stara Graiška. Ono što je donekle zabrinjavajuće je to, da se u odabiru pojavljuje i Đakovo koje ne bi trebalo imate veze s Jasenovcem. Zbog toga bi Margitu Sorger, koja je jedina za koju se Đakovo navodi kao logor vjerojatno imalo smisla ukloniti s popisa.

Međutim, promjena korisničkog sučelja nije bila jedina promjena, koja se u zadnje vrijeme dogodila na popisu. Naime, netko od zaposlenika je vjerojatno slučajno u ponedjeljak 29. veljače učinio dostupnima i podatke o dodatnih 719 osoba pa je tako broj stranica popisa bio narastao na 2112 umjesto donedavnih 2094. Podaci o tim osobama su isti dan uklonjeni, ali ne prije nego što ih se uspjelo spremirati i nakon analize tih podataka dobiveni su zanimljivi rezultati. Prije daljnjeg opisa koji bi se mogao činiti složenijim treba odmah reći ovo: jedan dio od tih 719 dodatnih i brzo uklonjenih zapisa se i dalje na mrežnom jasenovačkom popisu nalazi u izmijenjenom obliku, a drugi dio se više ne nalazi i predstavlja pogrješke iz prošlosti. Više pojedinosti uz preciznija objašnjenja je dano u nastavku.

Među tih 719 novih zapisa moglo se opet naći **Filipa Schleifera**, **Rudolfa Martona**, **Nikolu Herakovića** i druge osobe, za koje je već predhodno pokazano da predstavljaju pogrješke na popisu. Zapisi za neke od tih predhodnih pogrješaka su prikazani u izmijenjenom obliku u odnosu na zadnji oblik prije uklanjanja. Tako je, primjerice, **Cezar Kabiljo** za kojeg se bilo pokazalo da je stradao u Buchenwaldu prikazan kao Cezara Kabiljo. Isti taj pogrješan oblik moguće je pronaći u tiskanom popisu iz godine 2007., kao i u ručno preuzetoj inačici mrežnog jasenovačkog popisa iz godine 2011., koju je dostupnom učinio gospodin **Josip Kljaković Šantić**, dok je u inačicama iz kasnijih godina taj podatak izpravljen. Čini se, dakle, da se u bazi podataka čuvaju i predhodne inačice zapisa o pojedinim osobama, a iz priloženog se moglo vidjeti da ih se po potrebi spremno može izkoristiti.

Iako nijedan zapis o novih 719 osoba nije bio u potpunosti jednak nijednom zapisu osoba iz trenutačne inačice popisa, za neke su osobe ipak postojale značajne sličnosti tako da se svih 719 novih zapisa ipak ne odnosi samo na neke starije i uklonjene zapise. Primjerice **Milanu Raševiću** rođenom godine 1908. u Bijeljini se ne navodi ime otca Savatije kao što je to u trenutačnoj inačici, već Zarija. Ovakvih primjera među novih 719 osoba ima na stotine pa je tako u usporedbi s trenutnim zapisima iz popisa moguće naći promjene godina i mjesta rođenja, manje promjene imena kao u primjeru Cezara i Cezare, promjene prezimena, druga imena otčeva, različite godine smrti. Postavlja se pitanje kako u tim slučajevima zaključiti, koji se od novih i kasnije uklonjenih zapisa odnose na neke već predhodno uklonjene i danas u popisu više nepostojeće osobe, a koji zapisi su samo starija inačica nekog od trenutnih zapisa. Naime, obje vrste novih zapisa ukazuju na različite nepravilnosti u popisu.

Ako se od novih zapisa izdvoje oni koji su starija inačica nekog od postojećih zapisa, moguće je vidjeti, da je na mrežnom jasenovačkom popisu podržano istovremeno prikazivanje različitih zapisa, koji se zapravo odnose na istu osobu, što je slučajna pogrješka ili namjerna prevara. Postavlja se pitanje ima li i u trenutačnoj inačici popisa više takvih primjera? Ako ima, odmah je moguće

pronaći mnoge kandidate. Primjerice, postoji mnogo sarajevskih Židova, koji su u svim podacima osim u imenu otca jednaki. Treba li možda početi sumnjati, da neki od tih zapisa zapravo opisuju iste osobe?

Novi zapisi brzo povučeni

Nadalje, osim spomenutih starijih inačica trenutnih zapisa postoji među novih 719 zapisa još jedna skupina zapisa, kao što je ranije opisano. Radi se o zapisima, koji se odnose na osobe kojih u mrežnom jasenovačkom popisu više nema niti u nekom izmijenjenom obliku. Za pretpostaviti je, da su takvi zapisi uklonjeni, jer je naknadno zaključeno ili od strane neke osobe upozoreno na činjenicu, da se radi o pogriješcima. Iako su te vjerojatne pogriješke uklonjene iz mrežnoga jasenovačkoga popisa, one mogu biti itekako korisne u dodatnom pokazivanju neizpravnosti saveznog popisa iz godine 1964., jer se mnogi od tih pretpostavljeno pogriješnih zapisa kao na glavni izvor pozivaju upravo na savezni popis, koji je zbog činjenice da je nastao u laži sklonom i istini nesklonom jugoslavenskom totalitarnom režimu blago rečeno izrazito dvojbene pouzdanosti, što je već više puta pokazano i na konkretnim primjerima. Međutim, kako točno zaključiti, koji se od novih 719 zapisa odnose na starije inačice trenutno postojećih zapisa, a koji na zapise izbrisane iz mrežnog jasenovačkog popisa? Budući da i kod ručne usporedbe tih novih zapisa s onima iz trenutačne inačice popisa postoji previše nedoumica, primijenjen je nešto grublji pristup. Tako su od novih zapisa za one koji predstavljaju predhodno izbrisane zapise proglašeni svi oni za koje je potrebno učiniti više od tri promjene različitih podataka da bi bili jednaki nekom drugom zapisu na trenutačnoj inačici popisa. Ovo je prilično gruba obrada, u kojoj se istovremeno odbacuju i ne obuhvaćaju zapisi za koje se pouzdano zna da su pogriješni i danas se u mrežnome jasenovačkome popisu više ne prikazuju, primjerice zapis o Filipu Schleiferu, ali barem se na taj način za obuhvaćene osobe s mnogo većom sigurnošću može reći da zaista predstavljaju ranije izbrisane pogriješke. Na taj se način dolazi do 233 osobe koje su izbrisane iz mrežnog jasenovačkog popisa, što je skoro dvostruko više nego što je poimenično objavljeno u predhodnim člancima zajedno. Odmah treba reći da se ovaj broj preciznijom ručnom obradom sigurno može značajnije povećati. Takva obrada je već u tijeku i njezini će rezultati biti prikazani u jednom od budućih članaka.

Budući da je 719 novih zapisa relativno brzo povučeno i da se spomenutih 233 zapisa niti u izmijenjenom obliku više ne nalazi na mrežnom jasenovačkom popisu, netko bi mogao reći, da su sve ovo zapravo izmišljeni podaci čiju se istinitost zbog navodnog uklanjanja više ne može provjeriti. Međutim, osim mrežnog jasenovačkog popisa, koji se lako uređuje postoji i njegova starija tiskana inačica, čija se postojeća izdanja iz očitih fizičkih razloga više ne mogu uređivati. Ne treba zaboraviti ni ugravirani popis na pleksiglasne ploče u samom jasenovačkom muzeju, koje također svjedoče o pogriješcima sastavljača popisa. Upravo je u tiskanoj inačici moguće pronaći 197 od ovih 233 zapisa, znači oko 85%, što potvrđuje cijelu tezu, da se vrlo vjerojatno radi o pogriješcima, budući da su uklonjeni iz trenutačne inačice. Treba spomenuti da

se od 36 zapisa, koji se ne nalaze u tiskanome izdanju, relativna većina odnosi na osobe rođene u Mostaru. Od 197 zapisa iz tiskanog izdanja popisa za njih 185 se kao izvor navodi savezni popis iz godine 1964. Sve ovdje navedene podatke moguće je u odgovarajućem obliku preuzeti na stranici

<http://fly.srk.fer.hr/~nbanic/popis/>.

Uz ove nove pogrješke iz prošlosti dodatno raste materijal za predhodno najavljenju statističku obradu popisa. On će dodatno narasti i spomenutom budućom preciznijom ručnom obradom spomenutih 719 uklonjenih zapisa. Osim toga je još mnogo sličnih uklonjenih zapisa moguće pronaći u predhodnim ručno preuzetim inačicama iz predhodnih godina te potvrditi njihovo postojanje u tiskanoj inačici popisa. Ako netko od čitatelja treba dodatnu pomoć oko korištenja ili pripreme materijala za vlastite statističke testove, slobodno se javi na adresu elektroničke pošte jasenovacki.popis@gmail.com te izrazi što ga točno zanima ili što mu točno treba. Pogrješaka u popisu gotovo sigurno ima još mnogo, samo treba uložiti malo truda i rezultati vrlo vjerojatno ne će izostati.

Nikola **Banić**, Stjepan **Razum**, Mladen **Koić**

Objavljeno u:

- BANIĆ, Nikola; RAZUM, Stjepan; KOIĆ, Mladen. *Grijesi prošlosti*. Nn: *Povijest*. U: **Hrvatski tjednik**. Zadar, 2016., br. 598, od 10.III.2016., str. 38-40.

- BANIĆ, Nikola; RAZUM, Stjepan; KOIĆ, Mladen. *Nikola Banić: Jasenovački popis – laž poželjnija od istine?* Nn: *Grijesi prošlosti*. Na mrežnom sjedištu udruge U ime obitelji: <http://narod.hr/hrvatska/nikola-banic-jasenovacki-popis-laz-pozeljnjija-od-istine> [objavljeno 22.III.2016.].

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

ZAŠTO BI PLENKOVIĆ POSLIJE SVOJE VELIKE POBJEDE ODUSTAO?

Zove me jedan poznanik koji očito nije pratio moje tekstove i nastupe i pita me za komentar rezultata izboran. Tako doznajem da nije bio za Škoru u prvom krugu: „Pa on je pjevač“ kaže mi. Očito je to pokazatelj velikog uspjeha u prljavoj kampanji protiv Škore. Predsjednica u odlasku je odlučila postati doktor znanosti tek kada je postala predsjednica. I njima je problem Škoro što je i doktor znanosti i sveučilišni nastavnik.

Koliko moraš mrziti svoj narod kada tako djeluješ na nj.

Admiral Davor Domazet Lošo za naš je portal prokomentirao rezultate anketa, prema kojima bivši premijer Zoran Milanović dobiva izbore.

”Ništa nije nepoznato onome tko se malo bavi analizama, sve je bilo jasno i prije dva, dva i pol mjeseca, onda kada su ankete pokazivale da u drugom krugu jedini Škoro pobjeđuje i Grabar-Kitarović i Milanovića. I tada su upregnuto sve što se može upregnuti i s jedne i s druge strane, učinjeno je sve da Škoro ne uđe u drugi krug, iz jednostavnoga razloga što je ponudio ono što je očekivalo bilo naroda kako se to nekada izrazio Alojzije Stepinac, a bilo naroda traži promjenu. Otklon od politike 20 izgubljenih godina smo imali, a to je proizvela politika HDZ-a, odnosno SDP-a”....“

<https://www.7dnevno.hr/vijesti/loso-za-7dnevno-sve-je-zabluda-tko-zapravo-dovodi-milanovica/>

Igor Peternel kaže

Poduzeli su sve – lobirao je premijer, Brkić, šef Sabora, ministri, lokalni gradonačelnici, župani, načelnici općina, državni inspektor neovisni analitičari, PR agenti, biskupi, svećenici, Željka Markić, izbornik reprezentacije, egzibicionistički savjetnici...sve su napravili i nije prošlo! Zašto? Jer je ljudima dosta torture! Što im više namećeš, što ih više moralno ucjenjuješ komunistima to im prkos više raste!

Plenkoviću je Škoro kriv! Zašto je kriv? Valjda jer nije kičmu savio pred svemoćnim HDZ-om.

E pa gotovo je s tim! Niti je HDZ više svemoćan niti je fama o tome da mogu preko svojih na terenu što žele više aktualna. Mogu sve dok im mi to dozvoljavamo, a jučer smo rekli da je dosta! Za idući put znaju lekciju- ili dobar kandidat ili poraz!

Da su prihvatili Škoru sada ne bi imali Milanovića. Mislili su moralno ucjenjivati pa izgubili. Nisu navikli, teško im pada, ali naučit će i naviknuti se!

Kršni su oni momci i djevojke!

<https://www.dnevno.hr/vijesti/politicki-analiticar-otkrio-pozadinu-evo-zasto-hdz-nije-uspio-na-predsjednickim-izborima-1416008/>

<https://www.7dnevno.hr/vijesti/zasto-hdz-nije-uspio-jer-je-ljudima-dosta-torture/>

Zapravo, svakim danom imamo sve više tekstova, čak i na „hrvatskim“ portalima koji uviđaju da je politika ljudi iz MVP na čelu s Plenkovićem glavni uzrok poraza Grabar Kitarović i HDZ-a.

Zapravo, kako da moj poznanik ne govori o pjevaču koji osvoji podjednak broj glasova s HDZ-om, kada moj prijatelj prof. dr. sc. Matko Marušić ne razumije ono o čemu piše admiral Domazet:

<https://kamenjar.com/prof-dr-sc-matko-marusic-nasa-tuga/>

I inače izvrsnom kolumnisti i sveučilišnom nastavniku Ivici Šoli je sada jasno da je glavni krivac Plenković:

<https://narod.hr/hrvatska/ivica-sola-kolinda-u-srazu-protiv-tri-motorizovana-muskarca-logicno-izgubila>

Ali i dalje ne razumije što mu govori veliki hrvatski admiral.

Važnije mu je bilo da Škoro ne bude predsjednik.

Očito je da je Plenković izvrsno obavio svoj posao koji je radio od trenutka kada je i zašto je došao na čelo HDZ-a. Zato nema nikakvog razloga da poraz HDZ-a prizna podnošenjem ostavke. Zato je i Matko siguran da će poslije parlamentarnih izbora i dalje Plenković biti na čelu HDZ-a, ali već sada vidi problem u Škori što će doći do Velike koalicije.

A Plenković je toliko jasno pokazivao svo vrijeme što mu je namjera. Prvo se poklonio jednom od HNES osuđenog veleizdajnika, a sada je dobio za predsjednik RH i drugog. I toliko mnogo ljudi glasuje za takve. I misli da je zaslađena vodica lijek za to. Ne razumije ono što sam ja pisao da upravo takvo ponašanje inače izvrsnih analitičara potvrđuje da slijedi formalna Velika koalicija, o čemu piše i Hodak:

<https://direktno.hr/kolumne/nakon-milanoviceve-pobjede-sve-pomalo-sluti-da-ce-doci-do-velike-koalicije-178197/>

Zapravo ni Matko ni Šola ne razumiju da je Grabar Kitarović prihvatila poslušnost prema Plenkoviću i njegovoj konstantnoj politici koja je očito bila protiv interesa većine hrvatskog naroda. Svi to navode uz tvrdnju da je to ona prihvatila zbog pogrešne procjene da ne može pobijediti bez takvog nehrvatskog HDZ-a.

Pri tome zaboravljaju da je ona dovela Vučića u trenutcima kad velikosrpskoj ideji u RH nisu cvjetale ruže, i da je tako očito bilo da je to bio dio utrke s Plenkovićem za poziciju prvog poslušnika na tzv. desnoj strani u RH. A da ne spominjem kako nije slučajan ni njen odnos prema ZDS. Tada nigdje nije bilo Plenkovića, pa da ona nije reagirala onako kako jest, Plenković se ne bi usudio poslušati Pupovca, Pusićku i dr. i ukloniti ploču našim HOS-ovcima koji su dali život za Hrvatsku. I to ukloniti je zbog znaka koji su odobrile vlasti RH.

Zato itekako treba pratiti kolumne Marka Ljubića. Najnovija je:
<https://projektvelebit.com/bernardicevi-pajdasi-na-celu-s-beljakom-ostali-zakljucani-u-nekom-podrumu/>

Nešto slično se moglo naslutiti u onoj mojoj najavi na Podcastu Velebit da se Milanoviću opet može dogoditi da Srbima kaže da su šaka jada.

A učinio je odmah:

<https://kamenjar.com/vucic-rast-srbije-najbolji-je-odgovor-na-milanoviceve-uvrede/>

<https://priznajem.hr/novosti/srpski-tabloid-blizak-vucicu-ustasa-milanovic-novi-poglavljenik-hrvatske/109631/>

Ne samo da sam potpisao kao podpredsjednik HNES-a i etičke osude za veleizdaju i njemu i Pupovcu, predlagao sam ga za akademika zbog idiotske tvrdnje u Saboru o Hrvatima kao prvim osnivačima konc-logora u II. Svjetskom ratu, zaslužan sam za prvi poraz neizbora Ive Drobilice u HAZU samo su pokušali s mojim umirovljenjem i odustali. Stradao sam poslije zbog Peticije ZDS, a jedan moj kolega i dragi prijatelj je to komentirao:

A što bi bilo da naši nisu pobijedili?

Kako mi sada mogu dodati i to što sam izgleda zaslužan i za neizbor za predsjednika HAZU kolege u čijem je časopisu objavljivala radove Milanovićeva supruge, bit će zanimljivo vidjeti daljnji razvoj događaja, posebice kada dođe i formalno Velika koalicija koju sam najavio.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19675-zasto-bi-plenkovic-poslije-svoje-velike-pobjede-odustao>

MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.

THOMPSONOFBIJA (ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH? 6.)

Pitaju me zašto nisam, kada sam pisao o spominjanju masona u Thompsonovoj pjesmi E, MOJ NARODE, dao u prilogu tekst don Anđelka Kaćunka o Thomsonofobiji napisan iste 2002. godine. (Hrvatsko slovo, 23. 10. 2002. i Hrvsvijet, 20. 06. 2007. Tekst sam objavio i ja u knjizi „Propade im crvena Hrvatska“, Zagreb, 2015. str. 203-208.)

To je itekako zgodno ponovno pročitati jer je u to vrijeme „Bojna Čavoglave“ bila „zločin“ jer je u Domovinskom ratu, pa sve do današnjih dana ledila krv u žilama sudionicima fašističke srpske agresije na Hrvatsku i njihovim podupirateljima u Hrvatskoj. To je očito i iz Kaćunkovog teksta gdje on spominje "osvetoljubiva pjesma 'Čavoglave' koja priziva osvetu i borbu.

Pozdrav ZDS im je postao zločinački pozdrav tek poslije Memoranduma SANU 2.:

O provoditeljima Memoranduma SANU 2 možete čitati iz tjedna u tjedan u tekstovima Zvonimira Hodaka. A njima je gotovo uvijek meta i Thompson. Jest da je veliki strah u kostima i Bojna, ali ipak Memorandum je obaveza koju ne mogu ignorirati: Evo što o svemu tome piše Hodak i danas. Počinje s

'Desni centar je obična izlizana floskula'

Pantovčak su lijevi već osvojili i euforično pomolili glave iz svojih ljevičarskih brloga ne čekajući proljeće. Tako je suradnica hrvatskog Tanjuga, odnosno Hine, Sandra Bartolović prerano zakukurikala uvjerena da su ona i njeni istomišljenici, kartaški rečeno, napokon došli na štih. Sigurna u Vladu "desnog centra" u svom primitivnom ljevičarenju naša Sandra piše: "Zemlja u kojoj inkvizicija spaljuje lutke duginih obitelji zaslužuje isključivo izobilje korona virusa i nestašicu zaštitnih maski". Na stranu činjenica da je Hina polako postala Tanjugova sestra blizanka i da je ta transformacija prošla nezapaženo, onako ispod radara.

To što se Vlada RH pravi mutava na ovakav ispad Sandre samo je dokaz da je "desni centar" obična izlizana floskula. Hinina suradnica nema pojma o referendumu "U ime obitelji" kada se 70% građana opredijelilo za definiciju braka između muškarca i žene. To se odnosi i na definiciju obitelji, a sad nam iz Tanjuga Sandra javlja o napadu na "duginu obitelj". Hrvatski ljevičari izgubili su rat 5. kolovoza 1995. godine, ali zato danas vladaju Hrvatskom i preko SDP-a i preko HDZ-a. Svojedobno su obje stranke bjesomučno napadale referendum

"U ime obitelji", ali narod ih nije podržao pa su popušili. Danas preko Ustavnog suda promoviraju "duginu obitelj" kao da se referendum nikada nije ni održao. Samo se u Hrvatskoj isplati izgubiti i rat i referendum. I zato trebaju promjene, novi ljudi i nove vizije. Kovač, Tomasović, Škoro, Penava, Stier, Brkić... Oni trebaju i moraju postaviti sanitarni koridor raspojasanim ljevičarima koji su uvjereni da ih je napokon karta krenula. Prvi hrvatski vojnik koji je dao život za RH bio je Josip Jović iz Imotskog. Naravno da to Bartolovička ne zna. Ali i da zna ona bi vjerojatno zazivala generala Kadijevića (iz Imotskog) da dođe spašavati "duginu obitelj" ili Stazića s crvenom zvijezdom na čelu.

I što sad? Referendumom smo definirali što je brak i obitelj. U Imotskom su na karnevalu spalili istospolnu zajednicu s djetetom Stazićem. Ljevičari su se odmah digli na zadnje noge kako je stravično spaljivati "dijete". Međutim, to "dijete" je bio Stazić. Stvarno, jadno djetetašce! Sad treba zbog nečije sujete i taštine ukinuti satiru. Podnositelj kaznene prijave protiv onih koji su organizirali karneval u Imotskom je Bauk (komunizma koji baulja RH). Bravo Arsene! On savršeno osjeća što je satira, a što kazneno djelo. Klasična satira na koju se valjaju od smijeha za njih je samo kad Pupovčeve Novosti na naslovnici objave sliku glave Thompsona između srpa i čekića na kojoj se lijepo vidi kako iz pjevačevog vrata teče krv. Isto vrijedi i za predstavu notornog Frljića u Kerempuhu kad on u predstavi stavlja živim suvremenicima biskupu Bogoviću, Thompsonu, Željki Markić i Hasanbegoviću praseće maske na glavu, pričešćuje ih kokainom i na kraju ubija metkom u potiljak. Vrhunska ljevičarska "satira" je kad "dete" Stazić cmizdri "jer su u svibnju 1945. godine naši obavili posao šlampavo".

Film "Ministarstvo ljubavi" izruguje se udovicama branitelja Domovinskog rata, Portal Index kod dolaska tijela svetog Leopolda Mandića u RH, opisuje to kao "nekrofilmske orgije", a spaljivanje krnje s likom Kolinde, Tuđmana i Bozanića za ljevičare je vrhunska satira. Mesićevi gnjusni vicevi o Tuđmanu odmah nakon njegove smrti ljevičarima su bili tako smiješni. Još se valjaju od smijeha i Arsen i Sandra i Sanja Modrić kad su "Novosti" našeg Pupija Crkvu hrvatskih mučenika u Udbini nazvali "nacionalnim smetlištem". Urnebes je kad Frljićeva glumica vadi iz vagine hrvatsku zastavu, kad Frlja "režira" kako na pozornicu iznose kip svetog Ivana Pavla II. s natpisom "zaštitnik pedofila" pa prikazuje oralni seks s kipom. Kad netko postavi pitanje u kojoj zemlji mi to živimo onda se orkestrirano javljaju Sandre Bartolović, Sanje Modrić, Žonje, Rudanice i započinje prožvakano lamentiranje o opasnosti od ekstremne desnice, fašizma, šovinizma... Pri tome potpuno zaboravljaju da je rat u RH započeo čvrsti "antifašist" Slobodan Milošević.

Samo se neke smije pljuvati i spaljivati

Imamo novu ažuriranu aplikaciju u Hrvatskoj koga se smije pljuvati i spaljivati. Tuđmana, Plenkovića, Kolindu, Bozanića, "desničare", Crkvu... ali "dete" Stazića, Tita, Pupovca...nikako jer je to onda odmah govor mržnje i šovinizam. Beljakovo "čuđenje" o samo 100 ubijenih emigranata od strane UDB-e, e to je vrhunska satira. Oduševljava me po tko zna koji put i legendarni podoficir JNA Ante Tomić. Jedini je on shvatio pravu dimenziju "dugine obitelji". Jedini je on shvatio kako produžiti kratku pamet. Kaže: "Čitav Generalski zbor nije

napravio nešto tako hrabro i odvažno kao ovaj par. Njihovo junaštvo, vjerujte, veće je od Oluje i Vukovara"(!!!). Ne smješajte se cinično. Naš Ante to zaista iskreno vjeruje.

<https://direktno.hr/kolumne/sve-sto-se-dogada-u-hrvatskoj-navodi-na-zakljucak-da-se-bivsi-komunisti-kao-dosljedni-ateisti-ne-daju-krstiti-argumentima-184175/>

O posebno zanimljivoj manifestaciji Thomsonofobije iz vremena kada je to definirao don Kaćunko piše mi Miro Banović:

Naslov: "Za dom spremni" na Jelačićevom trgu 2003.

Datum: Sat, 29 Feb 2020 23:18:51 +0100

Šalje: Miro Banović

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Slučajno sam naišao na video, snimku dočeka zlatnih rukometaša sa svjetskog prvenstva, 2003. godine. Netko mi je rekao da su tada rukometaši tražili (i pjevali) zajedno s Thompsonom i Bojnu Čavoglave. Ne znam je li to istina, tu snimku nisam nigdje vidio (ako je uopće snimljeno). Međutim, ima ova gdje rukometaši s Thompsonom pjevaju "Lijepa li si". U sred pjesme Marko Perković Thompson s pozornice 3x viču "ZA DOM" a narod 3x odgovara "SPREMNI". Video je dugačak, ovo je poveznica na taj

trenutak: https://youtu.be/D_Sz69JBq6g?t=6215 (ako je poveznica ispravna trebalo bi vam otvoriti video na 1 sat 43 minute i 35 sekundi).

Ako malo vratite natrag, i pogledate i ostale kadrove s prepunog Trga bana Jelačića, vidjet ćete da je ogromna zastava koja ima grb s prvim bijelim poljem gore kraj bana. Takvih zastava ima i po ostatku trga, zajedno i sa svakakvim drugim varijantama hrvatskih povijesnih zastava.

Podsjećam, u to vrijeme predsjednik je bio ustaša Mesić, premijer Račan, to je početak veljače 2003.

A zapravo o tome slučaju sam pisao i prvi upozorio da će se Srpsko-hrvatskoj koaliciji na vlasti dogoditi isto kao kada su rukometašima zabranili nastup Thompsona na proslavi tog svjetskog prvenstva. O tome sam pisao u knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET, ali knjiga nije bila zanimljiva čitateljima. Valjda im nije jasno da se pjesme odnose na Thompsona, a nogomet na vatrene i da je tu upravo Thompson veza i s nogometašima i rukometašima.

Poglavlje NOGOMET, THOMPSON i MATEMATIKA je na str. 249-340, a recimo već u tekstu THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH! Dana je najava ponavljanje priče s dočeka rukometaša – svjetskih prvaka:

Kada je 2003. rukometna reprezentacija osvojila svjetsko prvenstvo željeli su da im pjeva Thompson. Zabranili su, ali su ga svjetski prvaci pak 'prošvercali'. I zapjevao je Bojnu Čavoglave. Evo što sam o tome napisao u tekstu: Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta! Hrvatsko slovo, 28. veljače 2003.:

Prema Vjesniku od 5. veljače, za eksces na dočeku rukometne reprezentacije Hrvatske, kazao je da bi morao provjeriti, ali misli da se „nikad pred tolikim

brojem ljudi, ruka nije dizala na ustaški pozdrav... Čak je tri puta Thompson uzviknuo „Za Dom“, a masa mu uglas odgovorila: „Spremni“.

„Pozdrav „Za dom spremni!“ „uči“ nas Slavko Goldstein u Novom listu od 6. veljače, „oproštajni je pozdrav Europi i najkraći put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbace.“

Kakve li tek duševne boli podnose Goldsteini, vjerujući da nas neki mogu izbaciti i s njihova Balkana?

Vidimo kako je još Slavko Goldstein tada upozoravao sve i u Srbiji i njihove slugu u RH da je ZDS ono što treba biti glavna meta napada na Domovinski rat i Hrvatsku.

Potpuno drugačija priča je bila kada je u naslovu knjige bilo i ime glavnog protagonista Josipa Šimunića (*Josip Šimunić i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019, str. 362.). Ogromna posjećenost, uz veliku reportažu jednog "Nacionala". Vjerovali ili ne*?

<https://www.nacional.hr/u-srcu-hvidra-e-slavili-ustaski-pozdrav-za-dom-spremni-i-rusili-plenkovica/>

Da je riječ matematika u naslovu knjige „opasna“ za čitatelje pokazala je „sudbina“ knjige *Je li političarima kriva matematika?* Zagreb, 2019, pp. 317.

Naime, knjiga na najbolji mogući način pokazuje koliki su poslušnici hrvatski političari, pa čak i oni koji su nekakvi znanstvenici. Napali su i časopise koji su po svjetskim mjerilima među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima i koji su Q1 časopisi, a sve zbog ZDS i Bojne Čavoglave. Sve zbog Memoranduma SANU 2 koji hrvatski političari moraju vjerno provoditi. Knjiga je posvećena njihovim žrtvama – časopisima, a na predstavljanje su se bojali doći i oni koji su među najzaslužniji za uspjeh tih časopisa.

Da, ta THOMPSONOFBIJA čuda stvara, zar ne*?

Josip Pečarić

PRILOG: Don Anđelko Kaćunko o Thompsonofobiji

KORIJENI THOMPSONOFBIJE

KAKO SAM RASKRINKAO THOMPSONOVO "USTAŠTVO"

*U novijoj hrvatskoj povijesti ne pamti se ideološka antikampanja, kakva se sručila na glazbenika **Marka Perkovića Thompsona**. Odmah nakon njegova spektakularnog splitskog koncerta, kojim je započeo turneju promoviranja novog albuma "E, moj narode", "spustila se gusta magla" medijska dosad neviđenom brzinom, snagom i opsegom, priskrbivši si time pridjev fenomenalnog bavljenja fenomenom.*

Nemoguće je u kratku novinskom osvrtu dodirnuti sve elemente koje je ta analitička "poplava" izbacila, kao ni sve autore koji su izronili na površinu. No u toj medijskoj bujici, koja i dalje teče, (iz)miješali su se osvrti, komentari, intervjui, raščlambe, ankete, etikete, uvrede, ponižavanja, prijetnje, politikantski zaključci i ocjene, predizborni strahovi...

*Ukratko, sasvim neuobičajeno, izostale su glazbene kritike – s iznimkom **Darka Glavana**, koji je kao kompetantan profesionalac to učinio odvažno i mimo cjelokupnog glazbeno-političkog kritičarskog lijevog "mainstreama". Umjesto toga, izrodio se konsenzus da je riječ o novom političkom pokretu te su za nj lansirani razni bombastični nazivi, koji se mogu svesti na zajednički nazivnik: "baur crne (kontra)revolucije opet kruži Hrvatskom"! Kratica tog fenomena mogla bi biti **NSDP** (ne kao Novi SDP, ni kao Hitlerova stranka – Nacional Sozialistische Deutsche Partei, nego npr. kao Novi Stari Desničarski Pokret)!*

NOVA LICA, SCENA ISTA

*U tom povelikom mnoštvu, od doista uglednih, preko onih "dosebedržećih pera" hrvatske medijske javnosti, pa do dežurnih efemernih skribomana, koji ne propuštaju očešati se o svaku "temu dana", (a čiji su osvrti na "thomsonomaniju" ubitačno jednolični), posebnu pozornost zavrijedio je **Ivan Zvonimir Čičak** sa svojim "dnevnikom s margine" u Jutarnjem listu (19. 10. 2002.).*

*On je prvi poslije **Thompsonova** splitskog megaspektakla uskliknuo sa zgražanjem da se "Crkva mora očitovati" o tome fenomenu. U međuvremenu je svojom "evolucijom koja teče" došao do zaključka da je "karizmatički i karizmatični svećenik **Zlatko Sudac**" (koji je "u priču" ušao kasnije, kao i nogometaš **Boban**), protivnik **Thompsonu** odnosno da su oni dva "suprotstavljena idejna svijeta".*

*No, čitava **Čičkova** analiza – koja također obrađuje svu popratnu "crnokošuljašku" i "ustašku" ikonografiju i scenografiju koncerta kao i ponašanje uglavnom mlade publike, čime se uglavnom bavi(la) sva kritikomanija fenomena **Thompson** – čisti je vrhunac podlosti i podvaljivanja! Ukratko, **Čičak** svoj zaključak o "političkoj poruci koja proizlazi iz **Thompsonovih** pjesama" ("neonacistička ideologija kao ideologija zla") izvodi na temelju četiriju elemenata. To su: 1. "ustaški poklik 'za dom', kojim počinju koncerti"; 2. "osvetoljubiva pjesma 'Čavoglave' koja priziva osvetu i borbu; 3. "rasističko klicanje 'Mesiću, cigane'"; 4. "krvožedna ustaška koračnica 'Evo zore, evo dana'".*

*Prvo, pola tih "argumenata" odmah treba "baciti u more". Jer, ni pjevanje o Juri i Bobanu, ni klicanje o **Mesiću** kao ciganu nemaju veze s pjevanjem i te "pjesme" uopće nisu na nosačima zvuka. Drugo, po čemu veću težinu može imati pjesma "Čavoglave" od ostale 24 (koliko sam ih ja čuo) npr. Na **Thompsonovu** drugom zagrebačkom koncertu (u Domu sportova – sadašnja opaska)? A staro je pravilo i princip korektnosti da se cjelovit opus nekog autora nikad ne prosuđuje po samo jednom njegovu djelu (pod pretpostavkom da je kod **Thompsona** doista riječ o nekom nedjelu; osim toga prešućuje se kakvu je ulogu odigrala ta pjesma u vrijeme agresije na Hrvatsku)!*

MIŠEVI, IZ RUPA IZIŠLI

Dakle, dva su temeljna pitanja koja traže odgovore koji bi mogli riješiti enigmu: **1. gdje su korijeni otpora Thompsonovim idejama; i 2. zašto je (najednom i Čičku) Thompson opasniji ekstremist od vlč. Sudca?**

Prvo, bit i težina fenomena **Thompson** jest što glazbenik **Marko Perković** na svim koncertima i u većini svojih pjesama kao temeljne vrijednosti ističe Boga, Obitelj i Domovinu. Na taj su "tamjan" i sve njegove nijanse pobješnjeli svi medijski "vragovi", te svojim "režanjem" (kao kod "najboljeg čovjekova prijatelja" kad mu otimaju kost), podsjetili na vremena u kojima su u omladinskim organizacijama "padale drugarske samokritike" za pasivnost, a Crkvu se optuživalo da im "otima i kviri omladinu"!

Thompson je, dakle, zbog toga od svih popljuvan te mu je zbog marginalija, koje su bez ikakve veze s glazbom, prišivena najcrnja etiketa.

Nasuprot tome stoje kvadratni kilometri novinarskih plahti s pohvalama i najboljim ocjenama najvećih rock-mračnjaka: od "Rolling Stonesovih" oduševljenja "for the Devil" do perverznog sotonista **Marilyn Mansona** i psovača vlastite majke **Eminema**! Kao primjer za to služi i najnoviji poticaj rock-ovisnicima da ne propuste nastup bradatog atraktivnog teksaškog rock-dvojca "ZZ Top", koji na svojoj europskoj turneji (eto, konačno!) ne zaobilazi (kao u vrijeme "tuđmanokracije" "izoliranu"!) Hrvatsku (čime, kako se očito sugerira, tzv. razvijeni, kulturni svijet našu - premda balkansku?! - zemljicu stavlja uz bok civiliziranih zemalja svijeta).

Laude tom bendu, (iz pera **Aleksandra Dragaša**, *Jutarnji list*, 18. listopada), da je "možda najbolji egzemplar spone između rock'n'rolla, piva, auta i seksa", toliko su neukusne da ispada da bi se svi dvomilenijski civilizacijski dometi zapadne kršćanske kulture u zemljama gdje "ZZ-topovi" budu "pucali", trebali posakrivati po svojim nacionalnim kutovima pred tim i sličnim globalnim rock-kultovima.

SUKOB DVIJU KULTURA

Dakle, već površan uvid u fenomen pokazuje da je riječ o sukobu "kulture smrti" i "civilizacije života" – o čemu je Papa (**Ivan Pavao II.** – sadašnja opaska!) već milijun puta govorio, ali nama nikako da "prorade klikeri", pa da o tome promislimo te u svijetu i na ovom prelijepom dijelu Zemlje "gdje se zvijezde kao ptice gnijezde" znamo prepoznati fenomene i razlikovati duhove.

Također, preočito je da je liberalističko i "lijevofrazno" izrugivanje tzv. ognjištarsko-kamenjarskog mentaliteta, zapravo odbacivanje tradicionalnih kršćanskih vrijednosti. Riječ je dakle o neizravnu udaru na Katoličku crkvu kao 14-stoljetnog nositelja tih vrednota (u) kojima je odgajala hrvatski narod, čime se svakako želi eliminirati ili bar smanjiti njezin društveni utjecaj.

Odnosno, kako kaže Papa u sjajnoj knjizi **PRJEĆI PRAG NADE**, da se Crkvi oduzme polet u obavljanju njezina misionarskog poslanja. "Sili na razmišljanje taj strah od nove evangelizacije u nekim krugovima koji tvrde da predstavljaju javno mišljenje", a koji, ističe Papa, neskriveno zastupaju tezu da je kršćanska Europa (dakle i kršćanska Hrvatska!) tek "povijesni fenomen koji treba odložiti u arhiv".

Ta briljantna Papina dijagnoza, kao tajna formula odnosno password, rješava cijelu zagonetku toga raznobojnog otpora i Kristovu Evanđelju i tradicionalnim kršćanskim vrijednostima. To su hrabro i otvoreno, bez diplomatske "muljaže" iznesene jasne riječi najvećeg duhovnog i moralnog auktoriteta suvremenog svijeta. Svejedno, nekima zvuče kao paranoična teorija zavjere, kako se najčešće etiketira takve stavove. Međutim, ako je Papa paranoik, onda svi mirno možemo prihvatiti tu etiketu!

Odgovor na drugo pitanje (zašto je – najednom i Čičku – **Thompson** opasniji ekstremist od vlč. **Sudca?**) jest, jednostavno, zato što je očito da je **Thompson** kao glazbenik medijski utjecajniji. On okuplja brojnije mase na koncertima, nastupa diljem Hrvatske, (a zaredat će i turneje po svijetu), njegove se pjesme "vrte" na radiju i spotovi prikazuju na televiziji, po svim novinama stalno je top-tema, nosači zvuka s njegovim pjesmama "idu ko alva" i kod Hrvata ma gdje bili po cijelom "globalnom selu".

Dapače, cijela naša Crkva zajedno ne može sa svojim ukupnim promidžbenim "arsenalom" (iz)vršiti toliki medijski utjecaj. Čak i kad bi svi koji su zaređeni snimili svoj CD (što je neizvedivo, jer neki nemaju sluha!), ne bi privukli toliku pozornost kao **Thompson**. Uostalom, zar posljednjih godina mnogi katolički bendovi nisu snimili desetke kvalitetnih duhovnih pjesama, ali nisu se maknuli "dalje" od HKR-a i Radio Marije. Bi li možda drukčije bilo da su između svake pjesme vikali "za dom"?

UMJESTO ZAKLJUČKA

Čini se znakovitim da je udar (najprije) na **Thompsona** došao od onih istih protagonista koji već najmanje dvanaest godina govore o "neinformiranosti" učenika, osobito srednjoškolaca, p(r)ozivaju na odgovornost pisce udžbenika povijesti, te čak i roditelje okrivljuju da djeci kod kuće "filaju podsvijest" nekom svojom (valjda "neslužbenom"!) istinom.

Kao što su pola stoljeća skrivali od naroda npr. istinu o Bleiburgu, namjerno iskrivljavali hrvatsku povijest, konstruirali svoje nebulozne (hipo)teze o etnogenezi Hrvata, sada ti isti samonametnuti znanstveni monopolisti na istinu (izravno, ili preko svojih poslušnih i plaćenih publicista te preko "korisnih budala" izvan njihovih "piramidalnih krugova") nastoje djeci samo svojim "arielom" ispirati mozak! Zato odmah ustaju čim bilo tko javno istupi s činjenicama, informacijama i podacima koji se ne podudaraju s njihovom "istinom".

Neki bi rekli da su to iste one "fukare" čiji se nepodnošljivo lak zadah (antihrvatske i antikršćanske) novinarske "ambre" odavna širi hrvatskim medijskim prostorom. **Thompson** je to izrazio vrlo jednostavnim stihovima: "Od vremena još od Krista, nova lica scena ista, vražje sile se trude da nas ne bude...!" Ipak, i nakon 14-stoljetnog iskustva o nespojivosti "vraga i tamjana", mnogi se (Hrvati) još uvijek svakog jutra čude što sunce ne izlazi na zapadu.

E, moj narode!

Zagreb, na blagdan Sv. Ivana Kapistrana, 23. 10. 2002. (za Hrvatsko Slovo)

.....
PS & NB: Ovaj prilog objavljujem umjesto planiranog prikaza albuma "Bilo jednom u Hrvatskoj" (koji ne će izostati, ali u sadašnjoj stisci mora otpasti). Zato što ništa u ovom tekstu (u koji sam samo ubacio međunaslove) ne treba mijenjati, osim imena najnovijih kritičara (koji su kao "miševi iz rupa izišli" čak sa zahtjevima da se zabrane Thompsonovi koncerti) i naziva pjesama.

Zato će i ne posve pozornog čitatelja zapanjiti činjenica kako se ni nakon pet godina ama baš ništa nije promijenilo – kao da je maksimirski koncert obična repriza poljudskog, a novi MPT-ov album onaj stari s novim imenom. Vrlo znakovito. Ali i poučno! A meni (sa svom skromnošću to ističem) također na ponos što sam među prvima "raskrinkao" Thompsonovo "usta(ni)štvo"!

HRsvijet, 20. 6. 2007.

DRUKER / PREDsjedNIK O PUHOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

DR. ŽELJKA MARKIĆ KOMENTIRALA MILANOVIĆEVO LUSTRIRANJE PUHOVSKOG

10. listopada 2020.

Željka Markić snimila je kratak komentar, odgovarajući na komentare i pitanja gledatelja Youtube kanala „55 minuta kod Željke Markić“.

(...)

A na Youtube kanal „55 minuta kod Željke Markić“ možete se pretplatiti prema niže objavljenim uputama.

Na početku komentara dr. Markić zahvalila se Hrvatima koji žive izvan Hrvatske, a prate i komentiraju njezine razgovore s gostima te svoju Domovinu i dalje pomažu na razne načine. Ovoj tjedna gošća emisije bila je saborska zastupnica Domovinskog pokreta Karolina Vidović Krišto. Evo nekoliko tema koje je Željka Markić prokomentirala sa svojim gledateljima:

O Milanovićevoj lustraciji Puhovskog

“Novija hrvatska povijest ne istražuje se dovoljno, iako imamo povjesničare koji osobnim angažmanom, s mnogo stručnosti i truda svojim radom raskrinkavaju laži koje je Komunistička partija podučavala 45 godina kroz obrazovni sustav i medije, a koje i dan danas imaju utjecaj na hrvatsko društvo.

Predsjednik Milanović sad se sjetio činjenica o Žarku Puhovskom, ali tek nakon što je ovaj „kućni komentator RTL-a“, HRT-a i drugih medija, napao njega osobno. Pa se tek sada, nakon što je njega Puhovski napao, Milanović sjetio da nije prikladno da Puhovski bude komentator. A Žarko Puhovski već godinama oblikuje javno mnijenje – komentira ljude, napada, tumači tko jest, a tko nije prikladan za određenu poziciju, tko ima ili nema kapaciteta za javno djelovanje, i sve ove godine to nije bilo problem, a sad su odjednom izašle pa i ranije poznate činjenice – da je sudjelovao kao svjedok u montiranom političkom procesu tijekom Hrvatskog proljeća te da je kao svjedok na Haškom sudu svjedočio stvari koje nisu bile istinite.

>Odvjetnik Mišetić dokumentom iz Haaga demantirao Puhovskog

I onda se takvu osobu uzima već godinama da kroz glavne medije, RTL, HRT i druge, koji mu daju velik prostor, oblikuje mišljenje svih nas i na njega utječe”, kazala je dr. Markić

O tome da se ne trebamo baviti „ustašama i partizanima“

“Baš suprotno, trebamo govoriti o činjenicama. Objektiviziranje onoga što se događalo u prošlosti je važno i za našu budućnost. Dokle god činjenice i istina

nisu vidljivi, mi trebamo o tome govoriti. Pa nećemo, valjda, nastaviti širiti one laži koje su se pomoću policije, vojske, Gole otoke, zatvore, kroz zatvaranje ljudi jer su pjevali „krivu pjesmu“ nametale cijelom narodu.

Pa nećemo valjda mi takve stvari nastavljati ponavljati u demokraciji ili puštati ljude koji su bili dio tog, komunističkog režima, da o tome govore u našoj zemlji, kao neki nositelji istine”, istaknula je.

Dr. Markić komentirala je da je jako važno da se predsjednika Republike Hrvatske može birati izravno, s cijelom Hrvatskom kao jednom izbornom jedinicom te je govorila i o promjeni izbornog zakona.

(...)

<https://narod.hr/hrvatska/video-dr-zeljka-markic-komentirala-milanovicevo-lustriranje-puhovskog>

**AKADEMIK IVAN ARALICA, DRAGOVOLJAC.COM,
2020.**

IVAN ARALICA, KNJIŽEVNIK

**MARKO PERKOVIĆ THOMPSON GENIJ JE KOJEGA
JE OTKRIO DRUGI GENIJ ZDENKO RUNJIĆ**

To što Marko doživljava u glazbi, to sam i ja doživljavao u književnosti, ali to što nas dva doživljavamo u književnosti i glazbi, to je i Kuzma Kovačić doživljavao u kiparstvu...

Osnovni je problem Marka Perkovića Thompsona u tome što je on središnja figura na našoj glazbenoj sceni. Iskrsla iznenada i, gotovo bih rekao, niotkuda. Iskrsla u jednome povijesnome trenutku i svoju bit umjetničku vezala za taj povijesni trenutak u cjelini.

Ja ne pretjerujem, ja vrlo racionalno donosim presudu da Marko Perković Thompson na hrvatskoj glazbenoj sceni predstavlja prvu ličnost i problem nastaje u tome što lijeva politička opcija ne dopušta da u umjetnosti, bilo kojoj, književnosti, glazbi, likovnoj, kiparstvu, na prvome mjestu figuriraju konzervativni umjetnici. Oni su odnekuda za sebe same rezervirali mjesto *mainstreama* središnje pojave, a sve druge koji se pojavljuju kao konzervativni i domoljubni umjetnici, žele gurnuti na periferiju. Ako se to ne može dogoditi, da uspiju gurnuti nekoga na periferiju, onda mu počnu dijeliti političke etikete. Kad govorim o Marku to, ja moram reći da istodobno govorim i o sebi samome. To što Marko doživljava u glazbi, to sam i ja doživljavao u književnosti, ali to što nas dva doživljavamo u književnosti i glazbi, to je i Kuzma Kovačić, najmarkantnije lice našega kiparstva, doživljavao u kiparstvu. I tako možete nabrojati niz pojava.

Dokaz da je Marko Perković veliki umjetnik, umjetnik kakvoga danas na glazbenoj sceni u Hrvatskoj nema je i to da njegove pjesme, pjesme čiji je tekst pisao, čiju je glazbu pisao, kada ih interpretiraju drugi interpreti – uzmite slučaj Vanne i klape Cambi – te pjesme pobjeđuju na svim festivalima. Dakle, one i bez interpretacije Marka Perkovića Thompsona koji je obilježen takvim žigovima što mu ih je namijenila lijeva opcija, te pjesme izbijaju na čelo. Čak mogu reći, i to sam rekao Marku: Pazite, ako Vaše pjesme mogu interpretirati drugi interpreti, može Vam se dogoditi da te pjesme u njihovoj interpretaciji budu bolje od pjesama Vaših u Vašoj interpretaciji. Ako se to događa s jednim umjetnikom, onda se može slobodno reći da je to prvak komu nema premca.

Za Marka Perkovića Thompsona, za njegovu glazbu, za njega kao čovjeka vezano je mnogo teza, ali istaknut ću samo jednu. Onih ratnih godina kada su se pojavljivale različite pjesme, ovakve i onakve domoljubne, znao sam značenje tih pjesama, one igraju ključnu ulogu, to ne trebam dokazivati, u jednom kritičnom trenutku angažiraju mase, a mase podržavaju povijesna gibanja. I to je njihova uloga. Ja sam pratio cijelu tu produkciju i nisam bio zadovoljan s mnogim pjesmama koje su se tada pojavljivale, s jednim dijelom jesam. A dogodilo mi se jednoga dana da sam išao svojim autom i čujem pjesmu Čavoglave. Stao sam ispod kestena, poslušao sam pjesmu do kraja i kako sam tada bio u Kriznome štabu za obranu Drniša i situiranje oružja naše 142. brigade, ja sam prvom prilikom pitao svoje prijatelje poznaju li toga Marka Perkovića Thompsona. Moram reći da mi je odgovor na to bio malo čudan. Rekli su mi da je to jedan konobar iz Drniša. Rekao sam, kakav konobar, pa to je genij. Oni su se nasmijali. On je genij. U tome je problem, što je Marko genij. Nije slučajno da je Marka otkrio Zdenko Runjić. Genij je otkrio genija.

Ako je ponovno sporan pozdrav *Za dom spremni* na početku njegove pjesme Čavoglave, predložio bih svome dragome Marku da svoje slušatelje educira novome pozdravu, a taj bi glasio tako što bi on rekao 'Za dom spremni', a publika bi odgovarala 'Smrt komunizmu i fašizmu!' Može i obrnuto! Da Marko usklikne 'Smrt komunizmu i fašizmu', a da publika odgovori 'Za dom spremni'. Može i tako da se u znak protesta svi u svakoj prilici na takav način pozdravimo. To nije nikakva izmišljotina, to je temeljni smisao Markova pozdrava na početku Čavoglava i tko to ne razumije, taj ne može razumjeti genij Marka Perkovića Thompsona.

KAKO SRBI MOGU U RATU POBIJEDITI HRVATE?

Očito je kako svjetki moćnici nisu prežalili srpski neuspjeh u agresiji na Hrvatsku. Sve su učinili da bi to omogućili i doživjeli su neuspjeh. Prvo su komunisti razoružali Hrvatsku, a potom oni Embargom na uvoz oružja UN-a zapravo oduzeli nam pravo na samoobranu. Rezultat znamo – veliki hrvatski genocid u kome su od hrabre srpske vojske napravili zečeve. Uslijedilo je kažnjavanje preko suda u Haagu. Još uvijek su jedino Hrvati osuđeni u tom sudu kao agresori. Agresori jer su protiv volje svjetskih moćnika obranili svoju zemlju. Zbog svega navedenog bilo je to užasno ponižavanje svjetskih moćnika, pa je logična želja za osvetom.

Srbi nisu mogli pobijediti ni razoružane Hrvate!

Kako im omogućiti pobjedu?

Da, treba učiniti sve da Hrvati ne budu ZA DOM SPREMNI!

Lekcija je naučena u Domovinskom ratu kada je postojao HDZ koji je predvodio obranu. Zato sada i ta stranka mora pomoći svjetskim moćnicima.

Vidjelo se i do sada kako ni oporba, ali ni vlast u RH ne spominje presudu stalnog suda u Haagu i njihovu presudu po kojoj su Srbi agresori koji su htjeli stvoriti homogenu Veliku Srbiju i pri tome izvršili niz genocidnih radnji.

Ali ključ srpske pobjede u ratu je da Hrvati ne budu ZA DOM SPREMNI, pa u tome sada mora sudjelovati i HDZ!

Znamo da je Sanader bio protiv ZDS!

Ne mogu vjerovati svojim očima dok čitam kako Plenković obrazlaže tu svoju poslušnost prema svjetskim moćnicima pa za ZDS kaže:

„...kontekst ustaškog režima u Jasenovcu i taj slogan ne idu”.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/aralica-odgovorio-pitanjem-uklanjanje-hos-ove-ploce-a-zasto-stranke-ljevice-ne-uklone-komunizam-iz-svoje-ideologije-1056538/>

Doista teško je povjerovati da netko iz neke domoljubne stranke izvali ovakvu glupost. Zar doista predsjednik Vlade misli da je legalni HOS-ov grb SLOGAN? Pa valjda mala djeca znaju koja je razlika između Grba i Slogana!

Teško je vjerovati da g. Plenković ne zna tu razliku, ali ipak tvrdi ovako nešto. Ostaje nam jedino zaključiti kako je jadno biti predsjednik vlade u RH, čiji su branitelji učinili da srpski bježe kao zečevi, a on mora sprovoditi velikosrpski Memorandum SANU 2, odnosno služiti svjetskim moćnicima u njihovoj nadi da mogu omogućiti Srbima pobjedu u ratu za koji je očito da se već sada pripremaju. Jadno da jasnije ne može biti, zar ne?

Da stvar bude još gora on je to izjavio poslije sastanka najužeg vodstva stranke, pa je to izgleda kolektivna pamet najužeg vodstva vladajuće stranke.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/aralica-odgovorio-pitanjem-uklanjanje-hos-ove-ploce-a-zasto-stranke-ljevice-ne-uklone-komunizam-iz-svoje-ideologije-1056538/>

A to je strašno i kada ne razmišljamo na taj način. Dovoljno se samo zadržati na velikosrpski Memorandum SANU 2 po kome treba Srbima – gubitnicima u ratu – omogućiti pobjedu u miru.

Sjajan komentar dao je sjajni hrvatski kolumnist Marko Ljubić:

Maknu li HOS-ovu ploču Hrvatska će kapitulirati pred snagama koje su poražene u “Oluji”

30. Kolovoz 2017.

Ako će Hrvatska šutjeti na rušenje spomenika svojim braniteljima, postavlja se razumno pitanje jesmo li svi zajedno izdali ljude koji su poginuli za našu slobodu. Premijer Andrej Plenković kaže da će naći zakoniti način za zamjenu ploče u spomen poginulim pripadnicima HOS-a. Pazi, on ne dovodi u pitanje krajnju odluku, a to je micanje uspomene na poginule hrvatske junake na čijoj se ostavštini uzdiže današnja država.

On traži način kako ispuniti zakonito uništenje temelja te države i istodobno ispuniti zahtjev političkih skupina koje su između ostalog dovele do rata i pucale na poginule hrvatske ratnike.

Hitler je tražio zakonit način kako se riješiti Židova, zakonito je komunistički poredak pobio preko pedeset milijuna ljudi, zakonito je osuđen Stepinac.

Problem je jedino što su ti zakoni bili u službi zla.

U čijoj službi je zakonitost koja će omogućiti zamjenu spomenika, jer to nije obična ploča nego spomenik poginulim Hrvatima?

Na kojim je izborima takva politička volja dobila potporu?

Protiv skidanja ploče, osim braniteljskih udruga javno se izjasnio samo Milijan Brkić izjavom da je “spomen-ploča HOS-a postavljena zakonito, a ne na silu i činjenica je da je na njoj ratni grb legalne postrojbe iz Domovinskog rata koja u svom ratnom putu nema ni najmanje mrlje”.

Ploču bi, sukus je Brkićeve izjave, “željeli maknuti oni koji nisu željeli Hrvatsku, a ne samo da je nisu željeli već su i radili protiv njene slobode i neovisnosti.”

Ostali se nisu oglasili

Ako smo spali na Milijana Brkića, makar bio potpredsjednik Sabora i podpredsjednik vladajuće stranke, ako će Hrvatska šutjeti na ovo, postavlja se razumno pitanje jesmo li svi zajedno izdali ljude koji su ginuli za našu slobodu.

Potpuno je pogrešno govoriti da je nametnuti problem spomenika HOS- ovcima ustavno ili pravno pitanje. To je dramatično važno političko pitanje koje odgovara na dvojbe o samoj biti današnje države. Je li ona hrvatska država ili je potpuno kapitulirala pred snagama koje su vojno potučene Olujom.

Rušenje spomenika isto kao da im grobove raskopamo.

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/6664-maknu-li-hos-ovu-plocu-hrvatska-ce-kapitulirati-pred-snagama-koje-su-porazene-u-olui>

Ipak ima i u HDZ-u onih koji su protiv služenja velikosrpskom Memorandumu SANU 2. Tako su svoja mišljenja iznjeli i akademik Ivan Aralica, za koga se smatra da je svojevrsni ideolog desnice, Đuro Perica, jedan od utemeljitelja HDZ-a, ali i Miroslav Tuđman, HDZ-ov zastupnik i sin pokojnog prvog predsjednika Republike Hrvatske. U istom članku dano je kako *Aralica smatra da će trenutak uklanjanja HOS-ove ploče ili samo “za dom spremni” s te ploče biti početak kraja Plenkovićeve vlasti. Dodaje da će tim činom premijer Plenković sam sebe srušiti i izgubiti vlast.*

“HOS-ova ploča mora ostati u Jasenovcu, a protivnike te ploče treba uvjeriti da ZDS u njezinu grbu ne znači slavljenje ustaškog režima, nego da je ta ploča postavljena u spomen žrtvi pripadnika HOS-a. Drugo, stranke ljevice moraju shvatiti da komunizam kao osnova njihove stranačke ideologije mora biti uklonjen. Treba izjednačiti komunizam i fašizam, a iz antifašizma apstrahirati komunističko vodstvo”, rekao je Aralica za Večernji. Podsjetio je da se ni Ivica Račan ni Stjepan Mesić nisu obračunali sa simbolima totalitarnih režima.

“Plenković i dalje ima šansu odgoditi odluku o ploči do donošenja zakona čije će smjernice predložiti Povjerenstvo”, zaključio je Aralica.

“Rješenje je u ocjenama režima jer su određeni simboli u različitim vremenskim i političkim kontekstima imali različita značenja. Ovakve reakcije na HOS-ovu ploču u Jasenovcu i pritisci da se ona ukloni posljedica su preimenovanja Trga maršala Tita. Uklanjanjem HOS-ove ploče, zapravo uklanjate ljude koji su ginuli za demokratsku Hrvatsku, a oni koji to rade zauzimaju stranu velikosrpskih agresora koji su tvrdili da su hrvatska politika i hrvatska ideja ustaške”, poručuje Miroslav Tuđman nakon jučerašnjih riječi premijera Andreja Plenkovića.

<https://narod.hr/hrvatska/miroslav-tudman-uklanjanjem-hos-ove-ploce-zapravo-uklanjate-ljude-ginuli-demokratsku-hrvatsku>

Sjajan komentar na Facebooku, o temi aktualnoj posljednjih dana, dala je i predsjednica udruge U ime obitelji, dr. Željka Markić. Kako sam puno puta već upozoravao na činjenicu da su Srbi i njihove sluge u RH još u ratu hrvatske branitelje nazivali ustašama izdvajam samo sličan dio iz njenog reagiranja:

“Svako micanje spomen-ploče u Jasenovcu prije toga – u ovim političkim i društvenim okolnostima – bilo bi jedino čin odricanja od 11 mladića koji su poginuli braneći slobodu Hrvatske i pristajanje na velikosrpsku, jugoslavensku tezu da su hrvatski branitelji – bili “ustaše”.

<https://narod.hr/hrvatska/dr-zeljka-markic-ne-micati-spomenik-hos-jasenovcu-mijenjati-izborni-zakon>

Gđa Markić dobar dio teksta posvećuje i napadima na Thompsona jer su napadi na ZDS i počeli napadima na njega. Zanimljiv je i komentar varaždinskog gradonačelnika Ivana Čehoka koji je u svojoj izjavi stao na stranu našeg popularnog pjevača:

„Na kraju krajeva, ban Jelačić je kretao u rat protiv Mađara iz Varaždina s poklicem 'Za dom spremni'. Pa nije Jelačić fašist!“.

<http://direktno.hr/direkt/dom-spremni-pjesmi-cavoglave-nema-veze-s-ustastvom-96309/>

Ali kada govorimo o ZDS trebate ponovno poslušati i Thompsonovu pjesmu Bijeli križ (vidjeti npr.

<http://croative.net/video-kako-hohstaplerska-niskorisnih-stranka-pokusava-obmanuti-hrvatsku-javnost/>).

Slično Čekohu koji se 'zabrinuo' oko ustaštva bana Jelačića zabrinuli su se i mnogi drugi.

Je li ustaša Mišo Kovač koji u pjesmi 113. šibenska brigada pjeva "za dom spremni Šibenčani".?

Ivan Sklizović mi piše:

S obzirom na to da je gotovo sve rečeno "jasno i odjelito" (claro et distincto; usp. Descartes), odlučio sam svoj obol komunikaciji dati nadopunom pjesama.

Danas vrlo popularni glazbenik Siniša Vuco, zajedno sa svojim Milovčanima, također je bio za Dom spreman!

<https://youtu.be/gGmp5dcPIrU>

Naravno, tu je i prekrasna pjesma dragoga nam Marka Perkovića Thompsona, "Bijeli križ".

<https://youtu.be/x3nx-mZho0M>

Drugovi iz HNS-a očito nisu upoznati sa službenom pravaškom himnom.

<https://youtu.be/RDepD2Fopo4>

Također, u prilogu vam dostavljam dvije fotografije. Jedna prikazuje veterane udruge "Grobnik" iz Rijeke, a druga grb udruge "Nezavisni dragovoljci hrvatski", koje je i moj otac član.

Hoće li i te dvije časne udruge s vremenom postati "sporne"?

Ali vratimo se napadima na ZDS i HNS-ovaca i HDZ-ovaca (koji planiraju ponoviti samo zakonski splitski scenario sa spomenikom našim HOS-ovcima).

Oni znaju da su ZDS ustaše usvojile za svoj pozdrav 1932. godine, ali uporno vezuju ZDS za drugi svjetski rat.

Jasno je i zašto.

Već sam pisao kako je to u to vrijeme bio antifašistički pozdrav jer je to bilo vrijeme velikosrpske zločinačke diktature, pa je jasno da svi koji provode velikosrpski Memorandum SANU 2 o tome ne žele govoriti.

Miro Banović je dao izvrsnu raščlambu njihove priče o ZDS, koju je na mnoge adrese poslao g Damir Borovčak, pa ću ovdje izdvojiti samo taj dio:

HNS-ove laži o nastanku "za dom spremni": *Ljeto 1932. nije vrijeme diktature Ante Pavelića, nego vrijeme diktature kralja Aleksandra. Najstariji pronađeni zapis u točno toj formi je iz emigrantskog glasila "Ustaša" (izvor: povjesničar M.Jareb). To je vrijeme najžešćih srpskih progona u Kraljevini Jugoslaviji, vrijeme kad se prema nekim (bjelovarskim) pričama ispostavljao i račun obitelji strijeljanog (trebalo je platiti metke). Pavelić je bio progonjen (mislim i sudski osuđen na smrt, treba provjeriti) od strane Kraljevine. Hrvatske stranke i političko djelovanje zabranjeni. Narod likvidiran od četnika sličnih "vikend-četnicima" u Domovinskom ratu. Masovno naseljavanje srpskih solunaša 20-ih godina i progon Hrvata i Nijemaca, za posljedicu je imao sve veće progone Hrvata u četnička divljanja u 30-im godinama. Tada su se na stranu ustaškog pokreta svrstali i protufašisti-komunisti (vidi Proleter, prosinac 1932), izdali upute komunistima da sebe stave na čelo pokreta i svrgnu Pavelića jer je on blizak fašistima (obrazloženje: protivi se oduzimanju imovine bogatašima i Crkvi, protivi se općenarodnom ustanku i orjentira se na ustanke manjih skupina - zanimljiva definicija fašizma). Komunisti (protufašisti) nazivaju vlast Kraljevine Jugoslavije "velikosrpskom vojnofašističkom diktaturom" usmjerenom protiv nesrpskog pučanstva i radništva. (usput možete vidjeti i komunistički izvještaj iz Like o tome kako se postupalo prema Hrvatima, Ličanima). U tim okolnostima potpuno je opravdano bilo uvesti krilaticu "za dom spremni", pozvati narod na ustanak i oslobođenje domovine, i stvaranje hrvatske države. Tko tvrdi suprotno, mislim da je ravan četničkoj ideologiji.*

Međutim, vrijeme je da se u Hrvatskoj počne razbijati mit u ustašama. Vidjeli smo koliko laži oni koriste u služenju velikosrpskoj politici. Zamislite kako je to moglo biti u drugoj Jugoslaviji i koliko laži su mogli 'ugraditi' u svijest naših i ne samo naših ljudi. Danas kada su prokazane mnoge od tih laži oni se ponašaju kao da to nije bitno. I dalje govore isto, služe se istim lažima, a HDZ mora prihvatiti istovjetno ponašanje što je i vidljivo na primjeru ZDS.

Huda jama i djevojačke kose ih ostavljaju ravnodušnim.

(Istovjetan je njihov odnos prema Domovinskom ratu. Tako Hasanbegović upozorava kako je Pupovac odbijao izdvojiti Vukovar kao mjesto posebnog pijeteta, a želi to napraviti u Jasenovcu:

<https://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-pupovac-odbijao-izdvojiti-vukovar-mjesto-posebnog-pijeteta-a-zeli-to-napraviti-jasenovcu>)

Istina, Hrvatima je teško biti tako bešćutni, ali kada se postavlja pitanje o zločinima i zločincima treba inzistirati na istini.

Jasno je da oni koji moraju provesti Memorandum SANU 2 to ne smiju prihvatiti. To se pokazalo još ranije kada je Petrov službeno predložio Plenkoviću da član Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac bude u Plenkovićevom Vijeću za prošlost, pa to nije usvojeno.

Zato pogledajmo kako to radi biskup Košić (iz njegove homilije izdvajam dio koji mediji nisu spomenuli, jer sam se i sam u nekim nastupima kao rugao Paveliću jer za razliku od Tita on nije ni uvršten u listu svjetskih najvećih zličinaca a JB Tito je među deset najvećih):

Kada govorimo o zločinima fašista i nacista, tada bivši komunisti i sve glasnjiji neokomunisti viču u sav glas da je i NDH bila fašistička tvorevina, da su u njoj počinjeni fašistički zločini, što jednostavno nije istina. Zločini vlasti i vojske NDH bili su reakcija velikosrpskih, četničkih zločina, tako da se npr. Poglavnika ne može uspoređivati s Maršalom, nego bi ga se moglo usporediti s četničkim vojvodom, jer jedno su bili zločini megazločinaca – Führera, Ducea, Generalissimusa i Maršala, a drugo su bili regionalni zločini četničkih vojvoda i poglavnika. Ali zločini su zločini jer u njima su stradali, uglavnom bez suda, a i kada je taj sud bio organiziran, bio je to montirani i prijeki nepravedni sud, na svim stranama – ljudi, osobe. Ljudi a ne banda, ljudi a ne – kako ih se nazivalo – smeće. Ljudi su to koji su možda bili i zavedeni, možda i prisiljeni sudjelovati boriti se u nekim vojskama, a pripadnici hrvatske vojske bili su najčešće ljudi motivirani domoljubljem i željom da stvore i obrane svoju državu Hrvatsku, i zato nisu zaslužili smrt. Na kraju bilo je to protiv svih konvencija o ratovanju, osobito protiv Ženevske konvencije koja nije dopuštala zarobljene vojnike predati u ruke vojski koja ih je progonila jer je velika opasnost da se ona osveti i da ih pobije.

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/4148-homilija-na-europski-dan-sjeanja-na-rtve-totalitarnih-reima-2017>

Da, biskup nas zapravo uči kako se treba boriti da Hrvati budu ZA DOM SPREMNI. Dok su ZA DOM SPREMNI svjetski moćnici se neće usuditi poslati Srbe u novi svoj i njihov poraz!

SLOBODAN LANG / PEŠORDA O LANGU, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM. 2020.

KOČAN O PORUCI DANIJELA BEZUKA (ODGOVOR STIJEPU MIJOVIĆU KOČANU)

Dragi Stijepo,

Zahvaljujem se na Tvom pismu po izlasku iz bolnice i želim Ti brzi oporavak. Naravno hvala i na komentarima danim u pismu:

Prvo što vidjeh na računalu, Tvoj je tekst JE LI MILANOVIĆ NOVI DR: LANG? (Tekst je objavljen:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/23506-je-li-milanovic-novi-dr-lang> JP) *Svaka ti se pozlatila! Bez obzira na bilo koju javnu osobu i bez obzira na bilo koju ili bilo kakvu trenutnu politiku, riječi toga mladića (Danijel Bezuk: "Dosta je bilo prevara i bezonbzirog gaženja ljudskih vrijednosti bez odgovornosti") ne smiju se zaboraviti (dok ljudi naklapaju o koječemu manje važnom!). Te riječi oproštajnog pisma toga mladog čovjeka **temeljna su oznaka našega vremena**. Uvjeren sam da će ih budući naraštaji čitati u čitankama povijesti, bude li sreće da budemo imali domoljubne i nepristrane pisce učbenika!?*

U Tvojim sam knjizi o meni, a u svojem članku naslovljenu ZORAN MILANOVIĆ KAO ZORAN UZORAK HRVATSKE POLITIČKE TRAGEDIJE napisao puno toga potaknutog njegovim djelovanjem, ali mi je drago da tamo nisam, dakle PRIJE najnovijih zbivanja i prepiranja, zaboravio dvoje:

Da je pohitao u Mostar pomoći ugroženim Hrvatima, odakle je otjeran uz jasno „mrš“ osobe muslimanske nacionalnosti kojoj je HAVC netom prije financirao neki film i

Da je za sada PRVI hrvatski državnik koji je položio vijenac u Teznu kod Maribora na skroman spomenik GENOCIDA TITOVIM I STALJINOVIM NEVINIM ŽRTVAMA NAD HRVATIMA 1945. Prvi i za sada jedini. To je ne samo politička i državnička gesta, nego i civilizacijski i moralni čin koji se ne smije zaboraviti.

MILANOVIĆ je očito na prekretnici. Stoga bi bilo dobro da što prije zaviri u našu knjigu. Moglo bi mu biti korisno, daj Bože!

Zapravo, kako reče hrvatska pjesnikinja iz Australije Marija Dubravac: *Sve nas zanima što će se izleći iz ovoga jajeta. Makar bio i mućak, ali uhu godi čuti istinu.*

Jesi li pročitao komentar Tvog kolege i hrvatskog Ministra iz Tuđmanovih vremena Hrvoja Hitreca. Zapravo u nizu komentara postupci Predsjednika Vlade izloženi su poruzi. Pogledaj kako to radi Hitrec:

Izbila je panika, stigla laka konjica, Trg sv. Marka zatvoren do daljnega ili strogo kontroliran. Što s njim učiniti u budućnosti, da bi se spriječilo slično napucavanje? Kada sam dobro analizirao situaciju sa sigurnosne strane, shvatio sam da je problem crkva sv. Marka, koju treba srušiti da bi trg postao preglednijim. Nije to nova ideja, potezala se već u ne tako davnoj prošlosti, ali ju ja, eto, opet dižem iz mrtvih. Osim toga, tako je stara da ju nije šteta, uz to će prijedlog objeručke prihvatiti svi kojima ide na jetra krov s hrvatskim grbom na kojemu je prvo polje bijelo, izim kada padne snijeg pa je sve bijelo. Kao i oni koji, zgražajući se, pamte da su u njoj našli utočište hrvatski ratni invalidi, branitelji, kada su na njih bili pušteni neki čudni Milanovićeви specijalci. Na mjestu srušene crkve treba izgraditi visoki betonski toranj s mitraljeskim gnijezdom na vrhu, s kojega će Božinović, njegov gazda i ostali osjećajno povezani imati trg kao na dlanu, pa i sabornici ulaziti u zgradu Sabora bez straha. Oko tornja treba rasporediti tenkove, a u zraku dronove koji će usput otjerati golubove, inače uvijek spremne da ispuste neprobavljenu hranu na glave građana, teroristi jedni. Sve prilaze trgu braniti visokim zidom, a blindirana vozila s državnim velikodostojnicima puštati samo kroz Kamenita vrata koja će čuvati majstor Krupić. Toliko za sada, dok se ne sagrađe zgrade Vlade, Sabora i dječjeg vrtića na obalama Save, između kojih će biti oblikovan i trg, po prijedlogu stanovitog koalicijskog partnera nazvan Trg sv. Save. Tada bi se na Trg sv. Marka mogla vratiti i srušena crkva sv. Marka, koju treba sačuvati u dijelovima kao svojedobno konjanički spomenik banu Josipu Jelačiću, na sklapanje kojega su nas mediji podsjetili nedavnih dana.

Idemo dalje, o posljedičnim reakcijama i prepucavanjima nakon pucnjave, analizama psihološkim, sociološkim, političkim, totalitarnim i liberalnim. Ja sam živio u komunizmu, kroatizmu, dekroatizmu i sada u bolesnoj kombinaciji svih tih izama, to jest u parlamentarnoj demokraciji koja se živahno kreće od apsurdna do paradoksa i natrag, bez klasičnih orijentira te na čas lijevo postaje desno, a desno lijevo, desni centar se valja prema rubu i ponekad, kao sada, prelijeva ulijevo, bježeći u užasnom strahu od desnog gdje se nalaze „gnijezda mržnje“ za koja su odgovorni lijevi poput Milanovića (reče premijer) prije nego što je postao desni. Teško je tu snaći se, čak i meni. Sve mi je razjasnio izvršni vlastodržac u ispadu iz sigurnog Bruxellesa, gdje je, s pretjeranom gestikulacijom, označio ciljeve i mete. Prvi put, nakon trideset godina i Račana, šef jedne stranke nazvao je drugu stranku (ne tim riječima, ali...) – strankom opasnih namjera, to jest cijeli Domovinski pokret. Zatim je i poimence naveo neprijatelje naroda, Škoru, Karolinu, Penavu, bujične ljubimce iz medijskog prostora, nešto blaže predsjednika države i šmrkavce općenito. U strahu su velike oči, privođenja su započela, čitam, očito je riječ o uroti u koju su možda uključeni još Zrinski i Frankopan, istraga je u tijeku. Nađena je veza između Kutine i Vukovara, neka se nađe. Spominju se prijetnje. (Eh, curice, da vi znate kakvih sam se ja prijetnja

naslušao i nagledao 1990. i 1991., telefonskih i pisanih srpskim jezikom, te što će mi sve raditi, i meni i mojoj obitelji. A čuvali su nas kako-tako, uglavnom nikako, mnogi od nas vozili smo se sami, pa i Gojko Šušak u vrijeme kada su još i te kako cvrkutale razne ptice, kosovi, vrane i pjevice, lajali labradori, svjetlucali snajperi i slično.)

Što, daklem, sada treba učiniti? Sve pohapsiti, a neke samo uhitati, zaustaviti Reuters (oprostite, zaustaviti internet), nacionalizirati ili konfiscirati društvene mreže – represiji će pomoći i depresivni Zakon o elektroničkim medijima koji samo što nije donesen - anonimne komentatore razotkriti i uhvatiti u dobro organiziranim racijama pod filmskim geslom „Dok je racije, bit će i Kroacije“ (iz filma Snivaj, zlato moje). I pronaći u kućama i stanovima oružje, što nije teško, makar set kuhinjskih noževa.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/35125-h-hitrec-glavugore-jer-nas-ceka-bolja-buducnost-kao-i-uvijek.html>

Plenkoviću i ostalim iz Srpsko-hrvatske koalicije puna su usta priča o terorizmu i verbalnom deliktu tj. „govoru mržnje“. O tome je bilo govora u dvije emisije „Bujica“. Gostovali su Ivica Marijačić i dr. Željka Markić:

https://narod.hr/hrvatska/dr-markic-plenkovica-na-vlasti-drzi-stanimirovic-gradonacelnik-okupiranog-vukovara-koji-se-uklapa-u-premijerovu-tezu-o-domacem-terorizmu?utm_source=Midas&utm_medium=Widget&utm_campaign=InPortal%2bexchange

<https://narod.hr/hrvatska/marijacic-plenkovic-obitelji-kojoj-je-netkopoginuo-za-vukovar-suprotstavlja-okupacijskog-gradonacelnika>

Slično Marijačiću i Dr. Markić komentira i terorizam koji odgovara Plenkoviću:

O Plenkoviću i Milanoviću

Prokomentirala je i zadnje istupe Zorana Milanovića: “Fenomen je da jedan lijevi predsjednik, Milanović, sa svojim lucidnim načinom komuniciranja i ovim što govori o stvarima koje se događaju, doista govori istinu i pogađa dobro neuralgične točke. On sad nasmijava cijelu naciju!”

“Poslužila bih se terminom koji koristi premijer, on je govorio o gnijezdu... Napadajući obitelj Danijela Bezuka, prozvao je gnijezdo iz kojeg je mladić izašao, jednu braniteljsku obitelj koja je imala teški gubitak u ratu i teške traume, njegov stric je poginuo i otac mu je bio pripadnik specijalne policije,” započela je gospođa Markić i nastavila o Plenkoviću i Milanoviću: “Taj termin ‘gnijezdo’ može se koristiti za ova dva političara, koji sada jedan drugog napadaju – oni su doista iz istoga gnijezda! Njihova svađa sve više slična ono što je Sv. Augustin, jedan od najvećih naučitelja crkve i filozofa u povijesti, nazvao zemaljskom državom u kojoj se unutar bande, za vlast i otimačinu, tuku različite grupe. Događa se borba između premijera i predsjednika, gdje se oni bore za isti teren, a obojica su izgubili stabilnost! Rekla bih da je Milanović izgubio stabilnost zbog

dogadaja u Slovenskoj 9, gdje je bio podlozan mjerama i snimanjima i od tada se, najednom, probudio i počeo govoriti istinu o nekim stvarima u Hrvatskoj... Plenkovića je destabilizirala i Slovenska i napad na Vladu."

Marijačić je u „Bujici“ govorio o Bezukovoj obitelji, što sam dao u svom tekstu IPAK JE TO SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA:

<http://bezczure.hr/vlad/ipak-je-to-srpsko-hrvatska-koalicija/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23502-ipak-je-to-srpsko-hrvatska-koalicija>

Sjetimo se lucidnog Milanovićeve komentara koga je Plenković optužio za širenje mržnje (ako sam dobro razumio Hitreca to je manja optužba od govora mržnje, mada se meni čini da je veća):

Milanović Plenkovića nazvao narikačom i poručio mu da ide mami ako nije u stanju podnijeti pritisak

Predsjednik republike Zoran Milanović osudio je u subotu napad na policajce na Markovu trgu, ocijenivši reakciju premijera Andreja Plenkovića kao "seansu narikanja muškarca od 50 godina", a od njega je zatražio i odgovor na pitanje na što je mislio kad ga je prozvao za širenje mržnje.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23469-milanovic-plenkovicu-ako-nisi-u-stanju-podnijeti-pritisak-idi-mami>

Dragi Stijepo, vjerojatno si Ti u pravu. Sva ta priča o terorizmu i govoru mržnje je samo magla da bi se sakrije poruka mladog Danijela Bezuka:

"Dosta je bilo prevara i bezonbzirog gaženja ljudskih vrijednosti bez odgovornosti".

Puno Te pozdravlja,

Tvoj

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23519-kocan-o-poruci-danjela-bezuka>

MARKO FRANOVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

IZ KNJIGE O MARKU FRANOVIĆU: MARKO JE ČOVJEK OD VELIKOG ZNAČAJA KOJI VOLI KORAČATI DALEKO OD SVJETLA POZORNICE

Povodom njegovog 80. rođendana 2021. godine možemo ponosno i sa dubokim divljenjem reći da su protekla barem četiri desetljeća Marka Franovića obilježena izvanrednim gestama velikodušnosti prema australskoj i hrvatskoj zajednici. Marko je filantrop koji svojim darežljivim djelima personificira definiciju upravo te riječi: osoba koja osjeća duboku ljubav prema čovječanstvu i koja se pokazuje praktičnom dobrotom i uslužnošću prema čovječanstvu.

Marko se ne poštuje samo kroz njegovu filantropiju. Integrirao je s očitom i neobičnom lakoćom svoje poslovne, filantropske i građanske obveze i slijedio je standard za individualno i korporacijsko građanstvo, koji odražava sjajno mjerilo onoga u društvu u što se ugledavamo i na što se oslanjamo u očuvanju velikodušnosti i dobrote prema drugima.

Marko je čovjek od velikog značaja iako najrađe hoda nesebično, tiho, ispod radara svijetla pozornica; nije mu stalo do slave niti do priznanja jer on je čovjek koji najviše voli pružati i davati, a ne primati.

Njegovo čvrsto koračanje kroz društveni krajolik Domovine Hrvatske i Australije, njegove mnoge javne uloge, doprinosi društvenoj, političkoj i kulturnoj skrbi i postignućima o kojima se često govori i o kojima će se govoriti i analizirati još dugi niz godina kolosalnog su obilježja i teško ih je sve nabrojiti na jednom mjestu kao što je ovo.

Živio je i živi život onoga što ljudi vole nazivati dobrim čovjekom.

Filantropsko djelovanje i novčani darovi koje je Marko iz srca davao i nastavlja nesebično poklanjati

sačinili bi gotovo neiscrpni popis, pa i evo nekoliko s tog popisa kako bi predočili duljinu, širinu i dubinu Markovog zalaganja za dobrobit i boljitak ljudi, društva i nacija (fotografije privatne kolekcija i preslike ekrana):

- **Hrvatsko katoličko sveučilište** (Catholic University of Croatia)
- **Društvo Huda Jama** (Huda Pit Society/ Mass grave of victims of communist Yugoslavia crimes)
- **Društvo za rizikovanje polpretekle zgodovine** (Association for the Research of Semi-past History/ Roman Leljak)

- **Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac/Igor Vukić** (Association for Research into the Ternary Camp Jasenovac/ Igor Vukic)
- **Hrvatska pravoslavna crkva** (Croatian Orthodox Church)
- **Udruga U ime obitelji** (Association “In the Name of Family”)
- **Brojne udruge branitelja Hrvatske** (Several Croatian War Veterans’ Associations)
- **Udruga Macelj 1945.** (Macelj 1945 Association)
- **Udruga Vigilare** (Association Vigilare)
- **Societe Generale Foundation**
- **Hrvatsko žrtvoslovno društvo** (Croatian Society of Victimology)
- **Bujica TV program ZITV**
- **Jakov Sedlar (projekti dokumentarnih filmova)** (Jakov Sedlar documentary film projects)
- **Zajednica Susret** (NGO “Meet Community” supporting people with drug, alcohol, gambling, and other addictions)
- **Hrvatski institut za povijest / za obnovu Zagreba** (Croatian Institute for History/ for restoration of Zagreb)
- **St Anthony’s Bread Sydney Earthquake Relief Fund** (“Kruh sv. Antuna” Sydney pomoć za stradanja od potresa u Hrvatskoj)
- **Družba sestara milosrdnica sv Vinka Paulskog** (Sisters of Mercy of St Vincent de Paul Association, Zagreb)
- **Karitativno društvo ABAL za pomoć žrtvama potresa u Lebanonu** (ABAL Lebanon Earthquake Relief)
- **Glas hrvatske dijaspore “Hrvatska bez cenzure” projekt 2018.** (Croatian Diaspora Voice project “Croatia Uncensored”, 2018)
- **Domovinski pokret** (Homeland Movement)
- **Hrvatska konzervativna stranka** (Croatian Conservative Party)
- **Hrvatski suverenisti** (Croatian Sovereignists)
- **Hrast – Pokret za uspješnu Hrvatsku** (Hrast Movement for Successful Croatia)
- **The Franciscan Fathers, Blacktown, NSW** (Franjevci, Blacktown)
- **Prince of Wales Hospital Foundation** (Zaklada bolnice Prince of Wales)
- **St Vincent de Paul Society** (Društvo sv. Vincenta de Paula)
- **The Kidman Centre-UTS** (Kidman Centar sveučilišta tehnologije u Sydneyu za mentalno zdravlje mladih)
- **Youth Off the Streets** (Mladost s ulice, projekt potpore mladeži u nepovoljnom položaju)
- **Community Mental Health Awareness** (Svijest o mentalnom zdravlju u zajednici)
- **Fred Hollows Foundation** (monthly donation since Sept. 2015) (Zaklada Fred Hollows) (mjesečna donacija od rujna 2015.)
- **St.Columban’s Mission Society** (monthly donation since Febr. 2012) (Misijsko društvo sv. Kolumbana) (mjesečna donacija od veljače 2012.)
- **Vision Australia** (Vid Australija)

- **Sydney Children's Hospital Foundation** (Zaklada za dječju bolnicu u Sydneyu)
- **Advance Australia** (Unaprijedi Australiju – pokret jačanja vrednota života)
- **St Vincent Hospital Sydney St Vincent's Curran Foundation** (Bolnica St Vincent Sydney Zaklada sv Vincent Curran)
- **Sydney United 58 FC (Football Club)** (Sydney United nogometni klub)
- **Croatian Catholic Centres Sydney (Blacktown, St John's Park, Summer Hill)** (Hrvatski katolički centri u Sydneyu – Blacktown, St John's Park, Summer Hill)
- **Časne sestre klanjateljice Krvi Kristove, St John's Park, Sydney** (Adorers of the Blood of Christ Sisters, St John's Park, Sydney)
- **Hamish McDonald knjiga i vezane aktivnosti za "Hrvatsku šestoricu"** (Hamish McDonald book and activities regarding the "Croatian Six" case)
- **Izgradnja crkve sv. Ivana u Bogišćima, Boka Kotorska** (zajedno sa svojom braćom) (building of the church of St. John in Bogisici) (together with his brothers)
- **Hrvatsko građansko društvo Crne Gore** (Croatian Civil Society of Montenegro)
- **Hrvatska bratovština bokeljstka mornarica 809** (Croatian Confraternity Boka Navy 809)
- **Projekt Velebit** (Project Velebit)
- **Memorijalna Župna crkva Našašća Svetog križa u Zrinu** (Memorial Parish Church of the Assumption of the Holy Cross in Zrin, Croatia)
- **Ekumenski Centar "Don Branko Sbutega"** (Ecumenical Center "Don Branko Sbutega")
- **"Kruh sv Ante" franjevačke provincije Bosne Srebrene, Sarajevo** ("Bread of St. Anthony" of the Franciscan Province of Bosnia Srebrena, Sarajevo)
- **Royal North Shore Hospital, Sydney** (Bolnica Royal North Shore, Sydney)
- **University of Technology, Sydney** (Sveučilište tehnologije, Sydney)
- **University of Sydney** (Sveučilište Sydney)
- **Sutherland Hospital Sydney (Medical research centre)**
- **Liberal Party of Australia** (Liberalna stranka Australije)
- **Crkva sv Mateja Borota Kotor** (Church of St Matthew in Dobrota, Kotor)
- **Otok Gospe of milosti, Tivatski zaljev** (The Island of Our Lady of Mercy, Tivat Bay, Boka Kotorska)
- **Zajednica bokeljskih Hrvata Zagreb** (The Community of Boka Croats in Zagreb)
- **Crkva sv Franje u Rovinju** (St Francis church in Rovinj)
- **The building of the Croatian Embassy in Canberra** (Izgradnja zgrade veleposlanstva Republike Hrvatske u Canberri)
- **Production of several documentary films in Australia and Croatia including:** (Produkciju većeg broja dokumentarnih filmova uključujući:

“Enemy of the People”/2015 A testimony to repression, fear and silence. The film documents the system of communist repression: from mass post-war liquidations and the targeted elimination of the intelligentsia and the bourgeoisie, to today’s silence. (Film ‘Neprijatelj naroda’/2015. je svjedočanstvo o represiji, strahu i šutnji. Film dokumentira sustav komunističke represije: od masovnih poslijeratnih likvidacija i ciljane eliminacije inteligencije i građanske klase, do današnje šutnje.

- **Redovita mjesečna sponzorstva za studente sveučilišta u Hrvatskoj i Australiji te brojnim potrebitim osobama i obiteljima** (Regular monthly sponsorships of a number of University students in Croatia and Australia and numerous individual persons and families in need)

- **Redovite mjesečne donacije za Hrvatske misionare u Papua Novoj Gvineji** (Regular monthly donations for Croatian Catholic Missionaries in Papua New Guinea)

Popis Markovih filantropskih djela je mnogo dulji od ovdje navedenih .

This book has been produced in honour of Marko Franovic's 80th birthday and in celebration of his remarkable business achievements and his extraordinary philanthropic activities for the betterment of the Australian and Croatian communities. We thank all of the contributors who, with their tributes to Marko, created a lasting testament to his enduring love of humanity. We also thank Koraljka Sonja Miletic, Jadranka Rukavina and Dr. Josip Stjepandic for generously assisting Branko Miletic and Ina Vukic in the editing of this book.

Ova je knjiga nastala u čast 80. rođendana Marka Franovića i u znak proslave njegovih izuzetnih poslovnih postignuća i njegovih izvanrednih filantropskih aktivnosti za boljitak australske i hrvatske zajednice. Zahvaljujemo svim suradnicima koji su svojim izjavama počasti u ovoj knjizi stvorili trajni dokaz stalnosti Markove ljubavi prema čovječanstvu. Također se zahvaljujemo Koraljki Sonji Miletić, Jadranki Rukavina i Dr. Josipu Stjepandiću što su nesebično pomogli Branku Miletiću i Ini Vukić u lektoriranju ove knjige.

2021

Marko Franović i uzvanici prelistavaju knjigu.

MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS, 2.

Prvi dio ovog teksta objavljen je na portalu dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28292-dobronic-i-ostali-hrvatski-duznosnici-i-zds>

U jučerašnjoj 'Bujici' dana je i snimka PRISEGA 123 BRIGADE HV POŽEGA na koju sam upozorio u tom tekstu, ali i snimke drugih postrojbi HV-a koje su pozdravljale sa ZDS. I o tome sam često pisao pa i u pismima najvišim dužnosnicima u državi. To sam radio iako sam bio svjestan da od toga nema nikakve koristi jer sam odavno pisao o tome da od siječnja 2000. godine hrvatske vlasti poslušno izvršavaju želje svjetskih moćnika koji su podržavali naci-fašističku agresiju na Hrvatsku,

Spomenuo sam i da su Dobronića u Hrvatskom saboru izabrali velikom većinom. Zapravo itekako je važno naglasiti da su protiv njega bili jedino članovi Domovinskog pokreta. Tako je i u jučerašnjoj 'Bujici' gost bio njihov istaknuti član povjesničar i bivši ministar kulture dr. sc. Zlatko Hasanbegović.

Kako je poznata moja tvrdnja da odnos prema ZDS jasno govori tko jest a tko nije sluga svjetskih moćnika, tj. tko jest a tko nije sluga 'srpskom svetu', znakovito je koliko puno tih sluga ima u Saboru.

Zato ne čudi da je na intervju novog Predsjednika VHS-a reagirao Domovinski pokret:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28280-domovinski-pokret-insignije-palih-vitezova-ne-moze-nitko-zabranjivati>

Hasanbegović je reagirao i prije gostovanja u 'Bujici':

'ČEMU STVARANJE MORALNE PANIKE?'

Hasanbegović o Dobroniću i pozdravu ZDS: Riječ je o prvorazrednoj manipulaciji, moderna država nastala nasuprot tekovina ZAVNOH-a

Novi šef Vrhovnog suda smatra da je to civilizacijsko, a ne ideološko pitanje te da bi se pozdrav 'Za dom spremni' trebalo zabraniti.

"Ono se nadovezuje na jedan ulomak iz njegova konfuzno napisanog programa u kojima iznosi tvrdnje koje nemaju niti ustavno-pravno niti zakonsko utemeljenje, što ga dodatno diskvalificira za obnašanje jedne ovakve dužnosti. On je nastupio konfuzno, pozvao se na Ustav, a ja moram zanovijetati. Te tvrdnje nemaju uporište u ustavnom tekstu i ovdje je riječ o prvorazrednoj manipulaciji. Ovdje se barata floskulama, o crnom i bijelom, dobru i zlu, dakle suci primjenjuju zakone. On je rekao da nije zadaća suda da provodi zakone, nego da stvara ozračja", rekao je Hasanbegović.

"Otišao je korak dalje i govorio o stanovitim tekovinama ZAVNOH-a, očekivao sam da spomene i tekovine NOB-a. Postoji preambula Ustava, koji se uopće ne može interpretirati na takav način i iz samoga Ustava, iz povijesne zbilje je jasno da je moderna hrvatska država nastala ne na tekovinama ZAVNOH-a, nego nasuprot tekovina ZAVNOH-a", rekao je Hasanbegović.

Smatra da je Dobronić otvorio Pandorinu kutiju. "Postoje stanovite baštine i potpuno je nerazumno na ovakav neustavan i nepravni način, politikantski i ideološki otvarati Pandorinu kutiju ustavnih povijesnih prijevora. Izrijeckom je rekao da je nešto zabranjeno, a mi imamo inicijative da se nešto zabrani, prema tome kako nešto može biti zabranjeno, ako imamo inicijative?", upitao je Hasanbegović.

Dodao je da ne treba stvarati moralnu paniku.

"Čemu stvaranje moralne panike i pretvaranje tog pitanja povijesnih prijevora u središnje društveno i pravno pitanje? Uostalom, Ustavni sud uopće nije u tom smislu donosio odluke. Postoje neke odluke Ustavnog suda u konkretnim situacijama, gdje se također iznose pravno povijesno neutemeljene interpretacije", rekao je Hasanbegović.

Kritizirao je i postojanje Vijeća za suočavanje s prošlošću, koje je osnovala Vlada na čelu s premijerom Andrejom Plenkovićem.

"U konačnici, ne može nekakvo savjetodavno tijelo donositi bilo kakve preporuke, one nikoga ne obvezuju, cilj je da se stvori vrsta psihološkog pritiska na suce kako bi u pojedinim situacijama donosili odluke. Famozno Plenkovićevo Vijeće nema nikakvu pravnu težinu, a mene osobno ili bilo koga obvezuje kao i ježeva kućica", rekao je Hasanbegović.

<https://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-o-dobronicu-i-zds-na-neustavan-nacin-otvara-pandorinu-kutiju-prijevara>

<https://direktno.hr/domovina/hasanbegovic-o-dobronicu-i-pozdravu-zds-rijec-o-prvorazrednoj-manipulaciji-moderna-drzava-nastala-na-248354/>

Trebam li spomenuti da sam davno pisao o stvarnoj pomirbi u RH – POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA?

Izgledalo je samo kako je Dobronić pokazao umijeće znajući da može postati predsjednik VSH napadajući ZDS. Ali Dobronić je u tom intervjuu poslije izbora pokazao da se, zapravo, suzdržavao, pa je ignoriranjem spominjanja Domovinskog rata i branitelja koji su pozdravljali sa ZDS zapravo popljavao Domovinski rat (ustaše su za vrijeme NDH koristile ZDS samo godinu dana, ali je mrziteljima hrvatskog naroda to mnogo više od trajanja morskog im Domovinskog rata). Predsjednik VSH tim intervjuom pokazuje osobni stav koji mu je itekako koristan u vrijeme kada se otvoreno u RH brani sluganstvo srpskom svetu;

Predsjednik Vrhovnog suda Radovan Dobronić poručio je u ponedjeljak Domovinskom pokretu (DP) da nijedna parlamentarna stranka ne bi smjela imati problem s osudom simbola povezanih s NDH, nakon što je DP negativno reagirao na njegov osuđujući stav o pozdravu Za dom spremni

<https://direktno.hr/domovina/dobronic-porucio-domovinskom-pokretu-da-nijedna-stranka-ne-bi-smjela-imati-problema-s-osudom-ustaski-248364/>

NARAVNO POSTOJI MOGUĆNOST DA Predsjednik VHH-a misli da je Domovinski rat bio prije Drugog svjetskog rata pa mu je zato Domovinski rat manje važan. A ni to me – koliko god glupo izgledalo - ne bi iznenadilo jer sam se svojevremeno narugao i Predsjedniku Ustavnog suda RH koji je vjerovao da je NDH postojala i 1932.

Naravno, nije reagirao samo Domovinski pokret.

Otvoreno pismo Marija Filipija (koga sam spomenuo i u prethodnom tekstu jer je upozorio na ZDS u tisuću godina staroj himni hrvatskih mornara) Radovanu Dobroniću objavljeno je također portalu dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/28305-mario-filipi-otvoreno-pismo-radovanu-dobronicu>

Meni se čini da je najteže našim pravnicima kada vide kakvi im ljudi vode pravosuđe u RH.

Svi čitamo Zvonimira Hodaka koji u zadnjoj kolumni piše:

Dobronićev posao nije inzistirati na neuspjelom pravnom abortusu...

Nakon toga, k'o melem na ranu, stigao nam je intervju dobrog Radovana Dobronića u Jutarnjem. Slavica Lukić, udarno pero, zna znanje. Neće ona pitati novog predsjednika Vrhovnog suda o cijepljenju, koroni, neriješenim predmetima na našim sudovima... Odmah u glavu: "Što mislite o ZDS-ni?". I dobri sudac je bio jasan, rezolutan i odmah usrećio našu Slavicu: "Za dom spremni nije dopustiv ni u kojoj prilici!". U nijednom zakonu nema ni riječi o tome da ZDS "nije dopustiv ni u kojoj prilici". Možda ga dobri sudac tek misli predložiti Vladi. Onako, kako to već neovisno pravosuđe smije raditi. Možda...?

Međutim, njegov je posao isključivo provoditi pozitivne propise, a ne inzistirati na neuspjelom pravnom abortusu po kojem je RH nastala na stečevinama ZAVNOH-a. Malo sutra! Ova je država nastala isključivo voljom naroda i četverogodišnjom borbom onih koji su bili protiv "zavnohovaca" i s pozdravom ZDS na usnama ginuli i krvarili. Oni su neprijatelje konačno 5. kolovoza 1995. godine posjeli na traktore i oslobodili zemlju.

Kakve uzročno-pravne veze ima jugoslavenski ZAVNOH s Domovinskim ratom... To Slavica nije pitala Radovana Dobronića. Dobri sudac "memorijski" obuhvaća Drugi svjetski rat (što je u redu), ali zaboravlja da su u Domovinskom ratu civile ubijali oni koji su na kapama nosili crvenu zvijezdu, a neki od njih i onu "zavnohovsku". Sjeća li se on što su sve radili "crveno-zvezdaši" u Vukovaru, Škabrnji, Dardi, Dubrovniku, Petrinji... Hrvatska povijest ima ishodište u Domovinskom ratu, a ne u Drugom svjetskom ratu.

Završetkom tog rata tisuće Hrvata završilo je u 750 jama diljem Hrvatske i Slovenije. I na kraju, politička zabrana pokliča hrvatskih dragovoljaca u Domovinskom ratu je čisto ideološko pitanje čiji se ishod unaprijed zna. Najavila je to i Opća sjednica sudaca Visokog prekršajnog suda kad je ogromna većina sudaca stala na stranu odluka nižih prekršajnih sudova da se ZDS iz Domovinskog rata ne smije zabraniti. Znamo da se u ideološkom loncu puno toga može skuhati. Ali pitanje je tko će to kušati i tko će dobiti grčeve u želudcu? Uglavnom, još jedan autogol... Srećom samo politički.

Drugi svjetski rat je prošlo svršeno vrijeme. Da nema prošlog svršenog vremena ne bi bilo ni djece....

<https://direktno.hr/kolumne/kakve-veze-jugoslavenski-zavnoh-ima-s-domovinskim-ratom-248306/>

Pravnik je i Pero Kovačević koji Dobronića uči ono što bi svi u RH trebali znati, a Predsjednik Vrhovnog suda ne zna:

KOMENTAR

Dobroniću, ovo je pet ključnih podataka koje treba znati o HOS-u i njegovu znakovlju

Ovu kolumnu pišem na traženje mojih prijatelja bojovnika HOS-a, a vezano za izjavu Radovana Dobronića, predsjednika Vrhovnog suda u svom današnjem nastupnom intervjuu za jedan dnevni list.

Dobronić je izjavio slijedeće: „poklič Za dom spremni nedopustiv je u bilo kojoj prilici. Ne može tu biti neka fluidna razlika poput one da je u nekim uvjetima taj poklič dopušten, a u nekim nije.

Stvari su jasne : pod tim su pokličem ljudi bili ubijani bez ikakvog povoda i razloga , na temelju nepojmljivih kriterija koji ne mogu i ne smiju postojati. Tu nema nikakve dvojbe. To je civilizacijsko pitanje“, završava Dobronić.

Stoga sam pozvan pravno, činjenično, ustavnopravno i povijesno podučiti sudca Radovana Dobronića i javnost koja ga podržava i koji kreće u nove napade na bojovnike HOS-a i HOS-ovo služeno znakovlje.

Prvo se treba podsjetiti tko je Radovan Dobronić?

Radovan Dobronić se preko noći s najniže sudačke razine uspeo na sam vrh te hijerarhije. Ovog ljeta je tom, sada već bivšem sucu Trgovačkog suda predsjednik Zoran Milanović ponudio da bude njegov kandidat za predsjednika Vrhovnog suda. Dobronić je pristao i, nakon što ga je Sabor izabrao, ovog tjedna u ponedjeljak je prisegnuo.

Žalosno je da predsjednik Vrhovnog suda donosi politička ili čak možda osobna pravno dvojbeni stajališta na temelju poznatih ideoloških „floskula“ u cilju blaćenja HOS-a i Domovinskog rata.

Pozvan sam ponovno podsjeti javnost i predsjednika Vrhovnog suda što sam govorio o zakonskim uporištima o HOS-u i njegovom znakovlju na Okruglom stolu HOS-a 2016. godine u Zagrebu:

1. Pokojna Vera Stanić i ja smo 1994. uspjeli uvjeriti predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
2. Predsjednik Tuđman je 1. listopada 1991. donio zapovijed (koju sam ja napisao) da postrojbe HOS-a ulaze u sastav zapovjedništava zbornih područja OS RH;
3. Znakovlje postrojbi HOS-a službeno je odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno odredbama Službovnika OSRH o znakovlju postrojbi OSRH;
4. U Zakonu o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvrstio sam pripadnike HOS-a(1996.);
5. Grb Udruge HOS-a odobrile su službe Grada Zagreba i uz privolu tadašnjeg Ministarstva uprave u vrijeme SDP-ove vlade.

Prema tome, nema mjesta za tvrdnje i insinacije o refašizaciji hrvatskog društva.

Govoriti danas o znakovlju HOS-a iz Domovinskog rata, sa stajališta Drugog svjetskog rata, nije niti povijesno prihvatljivo.

Pozdrav 'Za dom spremni' doživio je Domovinskom ratu drugačiju sudbinu.

Taj je pozdrav u srpsko-četničko-crnogorskoj agresiji postao antifašistički! Naime, ta je agresija imala sva obilježja fašizma, uključivši strategiju ubijanja civila kao primarni cilj.

Agresori su u Domovinskom ratu ubijali civile sa crvenom petokrakom i kokardom na kapi(ta činjenica Dobronića očito ne smeta!?).

Povijest ne počinje i ne završava na Drugom svjetskom ratu. Barem ne za Hrvatsku, koja je stvorena i obranjena u Domovinskom ratu od srpsko-crnogorske fašističke agresije i to razdoblje bi se konačno trebalo vrednovati u povijesti.

U Domovinskom ratu tom ratu zauvijek je obranjena neovisna Hrvatska i za Hrvate i sve građane koji u njoj žive i vole je, nema važnijeg povijesnog razdoblja. Zato to razdoblje treba poštivati i objektivno vrednovati. Vrijeme je za lustraciju hrvatske povijesti, za sve pa i za pozdrav 'Za dom spremni'.

Dobroniću, od pozdrava „Za dom spremni” četnicima se ledila krv u žilama u Domovinskom ratu, jel to možda pozadina izjave?. Očito je da bi mnogi rado zabranili ratni stijeg bojovnika HOS-a, službeno odobreni stijeg u Domovinskom ratu.

Pero Kovačević

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28286-odgovor-sucu-dobronicu-na-stav-da-je-zds-zabranjen-u-svim-prigodama>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/i-lj/kovacevic-pero/38233-p-kovacevic-dobronicu-ovo-je-pet-kljucnih-podataka-koje-treba-znati-o-hos-u-i-njegovu-znakovlju.html>

<https://kamenjar.com/dobronicu-ovo-je-pet-kljucnih-podataka-koje-treba-znati-o-hos-u-i-njegovu-znakovlju/>

Da, Dobronićev intervju bih trebao razumjeti kao preporuku svima da čitaju moju knjiga „HOS“ koja je dostupna na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>

Dr. Željka Markić nije pravnica ali bi mogla dosta toga objasniti novom predsjedniku Vrhovnog suda:

Dr. Markić: 'Javnosti se laže o naravi pozdrava "Za dom spremni" u Domovinskom ratu'

Povodom izjava predsjednika Vrhovnog suda Radovana Dobronića o tome da je pozdrav "Za dom spremni" nedopustiv u bilo kojoj situaciji, na svojoj Facebook stranici oglasila se dr. Željka Markić, predsjednica udruge U ime obitelji komentirajući video-snimku prisega hrvatskih vojnika u Požegi 1992. koju smo nedavno objavili na Narod.hr-u.

> Predsjednik VS-a tvrdi da je pozdrav 'ZDS' nedopustiv: Pogledajte prisegu brigade HV-a nakon priznanja RH

Dr. Markić ističe kako se namjerno krivotvori istina o naravi pozdrava "Za dom spremni" u Domovinskom ratu. To je legitimni pozdrav Hrvatske vojske – navodi dr. Markić u svojoj objavi. Objavi je priložila snimku prisega 123. brigade

Hrvatske vojske u Požegi prilikom koje dragovoljci prisežu te koriste pozdrav “Za dom spremni”.

“I stotine tisuća hrabrih muškaraca koji znaju da su se odazivom “spremni” pridruživali maloj, slabo naoružanoj vojsci koja nije odustala od obrane i oslobađanja svoje okupirane domovine.” – napisala je dr. Markić.

Objavu prenosimo u cijelosti:

“Isti oni koji krivotvore komunističku prošlost Jugoslavije – skrivaju zločine Titovih partizana nakon rata i lažu o Titovom režimu – sada krivotvore istinu i o Domovinskom ratu. Ustrajno, organizirano, kroz medije i državne institucije i sada HDZ-SDSS koaliciju – lažu javnosti o naravi pozdrava “Za dom spremni” u Domovinskom ratu.

Baš kao što postoje tisuće još uvijek neoznačenih grobnica Hrvata ubijenih od Titovih partizana – a oni koji su bili nositelji njegovog režima nam danas dociraju o “ljudskim pravima”, tako postoje i tisuće ovakvih video zapisa.

I stotine tisuća hrabrih muškaraca koji znaju da su se odazivom “spremni” pridruživali maloj, slabo naoružanoj vojsci koja nije odustala od obrane i oslobađanja svoje okupirane domovine. Hvala im.

Dio našeg duga prema muškarcima koje vidimo na ovoj snimci – na glavnom požeškom trgu – od kojih su neki dali svoj život za našu slobodu, neki su invalidi, neki se i danas bore s PTSP-om – je ustrajno, organizirano, kroz one medije koji ne lažu, na žalost bez HDZ-a, a suprotstavljajući se onome što zagovaraju Pupovac, Plenković i Milanović – ponavljati istinu.

Za dom spremni je legitiman pozdrav HV-a. Baš kao što potvrđuje ova snimka prisege 123. brigade HV-a u Požegi, 19.1.1992., 4 dana nakon međunarodnog priznanja RH, dva mjeseca nakon osvajanja i pokolja u Vukovaru.” – stoji u objavi dr. Željke Markić

123. požeška brigada HV-a koristila je pozdrav ‘Za dom spremni’ tijekom mimohoda, odnosno prisege u na Trgu Svetog Trojstva u Požegi.

Korištenje pozdrava ‘Za dom spremni’ možete vidjeti na snimci od 17:00 do 18:40

<https://narod.hr/hrvatska/dr-markic-javnosti-se-laze-o-naravi-pozdrava-za-dom-spremni-u-domovinskom-ratu>

Naravno baš i nisam uvjeren da bi on to što bi mu objašnjavala dr. Markić i razumio.

A Velimir Bujanac nas je zapravo sve upozorio da se Plenković i Milanović bore za Prvog slugu u Hrvata, jer svi znamo da je tu gazda Pupovac:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28279-izjava-radovana-dobronica-protiv-zds-posve-je-sigurno-glazba-za-pupovceve-usi>

Josip Pečarić

'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.

THOMPSONOV TIM: 'GODINAMA ČEKAMO REAKCIJU POLITIČARA, INSTITUCIJA I PUČKE PRAVOBRANITELJICE PREMA SNV-U ZBOG PRIKAZA KAKO SRPOM KOLJU HRVATSKOG GLAZBENIKA'

“Već dugi niz godina čekamo reakciju hrvatskih političara, institucija, a ponajviše čekamo reakciju i osudu pučke pravobraniteljice prema “Srpskom narodnom vijeću” zbog skandalozne naslovnice u njihovom tjedniku BROJ 750. od 2. svibnja. 2014. gdje prikazuju kako srpom kolju hrvatskog glazbenika i hrvatskog branitelja Marka Perkovića Thompsona.

MPTeam”, podsjećaju na Facebook stranici Marka Perkovića Thompsona.

Naime, već nekoliko godina pozivaju saborske zastupnike, posebno saborske zastupnike srpske nacionalne manjine u Hrvatskom saboru da osude govor mržnje Srpskog narodnog vijeća, koji je pokazao naslovnicom “Novosti” koja prikazuje kako kolju hrvatskog branitelja, Marka Perkovića Thompsona. Također su pozvali i državne institucije da sankcioniraju govor mržnje.

“Prošlo je skoro tri godine od našeg javnog poziva saborskim zastupnicima, a posebno saborskim zastupnicima srpske nacionalne manjine u Hrvatskom saboru da osude nevjerojatnu količinu mržnje koju je “Srpsko narodno vijeće” pokazalo svojim skandaloznim potezom, naslovnicom u svom tjedniku (BROJ 750) kako kolju hrvatskog branitelja, Marka Perkovića Thompsona.

Tada smo pozvali i državne institucije da sankcioniraju govor mržnje dijela te nacionalne manjine kao i da utvrde i pozovu na odgovornost one koji tu mržnju prema hrvatskim braniteljima financiraju.

Nama je neshvatljivo da za sve ove godine bar pučka pravobraniteljica Lora Vidović nije reagirala i pozvala na osudu neviđene mržnje dijela srpske nacionalne manjine prema hrvatskom branitelju i glazbeniku Marku Perkoviću Thompsonu, a ne može se reći kako mediji nisu izvještavali o tome, (pogledajte linkove ispod).

<http://hr.n1.info.com/.../Urednistvo-Thompsonove-stranice-traz...>

<https://www.index.hr/.../urednistvo-stranice-mark.../874421.aspx>

<https://www.dnevno.hr/.../klali-su-thompsona-pupovcevi-trbuh.../>

<https://narod.hr/.../hho-naslovnica-novosti-je-opskurni-eklat...>

<http://hu-benedikt.hr/?p=54458>

www.dalmacijanews.hr/.../s0py-veterani-hrvatskih-gardijskih-p...?

<http://uv5gbr-sokolovi.hr/.../priopcenje-zuv-hgp-a-u-vezi-oty...>

Nažalost, sagledavajući njezino djelovanje, ne možemo se oteti dojmu kako služi jednom dijelu politike koja nas je okupirala devedesetih i koja dan danas ne može prihvatiti hrvatsku samostalnost, a pogotovo ne može prihvatiti pale branitelje koji su joj i stvorili mogućnost da živi i radi u slobodnoj i demokratskoj Republici Hrvatskoj”, objavili su 2018. godine, a na isto su pozivali i 2016. godine.

U ime obitelji prijavila privatni i javni sukob interesa kod dužnosnika prof. dr. sc. Milorada Pupovca u obnašanju dužnosti

Povjerenstvo za sprječavanje sukoba interesa: pokrenut proces protiv Pupovca, za Plenkovića, Petrova, Krstičevića i Grabar-Kitarović odbačene prijave

“Uredništvo Thompsonovih stranica želi odgovoriti portalu “SRPSKOG NARODNOG VIJEĆA” na njihovu naslovnici BROJ 750. od 2. svibnja. 2014. gdje na slici prikazuju kako srpom KOLJU Thompsona. <http://snv.hr/tjednik-novosti/750/>

Poštovani predstavnici toga vijeća, srbo-četnici su KLALI Hrvate i za vrijeme Domovinskog rata, pa pogledajte dolje na slici što se dogodilo tom jadnom narodu. Ne huškajte svoj napačeni narod, dovoljno ste mu zla napravili. Vaše ostale tvrdnje i uvrede ne želimo komentirati jer su ispod naše razine”, objavljeno je 2014. godine, kad je sporna naslovnica “Novosti” i nastala.

<https://narod.hr/hrvatska/thompsonov-tim-godinama-cekamo-reakciju-politicara-institucija-i-pucke-pravobraniteljice-prema-snv-u-zbog-prikaza-kako-srpom-kolju-hrvatskog-glazbenika>

U IME OBITELJI: PREDsjedNIK USTAVNOG SUDA ŠEPAROVIĆ ZLOUPOTREBLJAVA SUD ZA POGODOVANJE U PREDIZBORNOJ KAMPANJI

08. lipnja 2020.

Zabrinjava činjenica da g. Šeparović, na žalost, ne prvi put zloupotrebljava Ustavni sud za političko pogodovanje političkim strankama koje imenuju suce Ustavnog suda, SDP-u i HDZ-u, a usred kampanje za parlamentarne izbore Udruga U ime obitelji reagirala je na priopćenje USUD-a kojeg potpisuje predsjednik Ustavnog suda Miroslav Šeparović o dvotrećinskoj odluci sudaca Visokog prekršajnog suda kojom je odlučeno da “Za dom spremni” u pjesmi “Bojna Čavoglave” nije prekršaj.

“U odnosu na pozdrav „Za dom, spremni”, Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske”, priopćio je USUD.

“Šeparović je zlopotrijebio položaj predsjednika Ustavnog suda da bi manipulirao istinom o Domovinskom ratu. U svojem komentaru odluke VPS-adoveo je odluku o pozdravu „Za dom, spremni” isključivo u kontekst ustaškog pozdrava čiju protuustavnost, u tom kontekstu, nitko relevantan niti ne osporava. Namjerno je izostavio činjenicu da se spor koji je komentirao vodio upravo oko priznavanja i poštivanja povijesne činjenice da se ZDS koristio 45 godina nakon ustaškog režima – u Domovinskom ratu – u potpuno suprotnom kontekstu. Dok je u razdoblju od 4 godine ustaškog režima predstavljao kršenje ljudskih prava i sloboda, u kontekstu Domovinskog rata ZDS je predstavljao upravo obranu ljudskih prava i sloboda. Isto vrijedi i za činjenicu da se danas u Hrvatskoj koristi moneta kuna – koju je koristio i ustaški režim – ali u potpuno drugom političkom i ekonomskom kontekstu”, poručuju iz udruge U ime obitelji.

Priopćenje U ime obitelji prenosimo u cijelosti:

“Predsjednik Ustavnog suda Šeparović zlopotrijebio je USUD za komentiranje odluke sudske vlasti, utjecaj na predmet koji je u tijeku na štetu okrivljenoga, manipuliranje istinom o Domovinskom ratu i političko pogodovanje u kampanji za parlamentarne izbore.

I.G. Šeparović je, iako to izrijekom negira, zlopotrijebio formu „priopćenja o radu Ustavnog suda” kako bi komentirao odluku sudske vlasti – donesenu dvotrećinskom većinom na Općoj sjednici Visokog prekršajnog suda (VPS), kojom je potvrđena prethodna odluka tročlanog sudskog vijeća – da pozdrav „Za dom, spremni” u autorskoj pjesmi Čavoglave snimljenoj u prosincu 1991., dakle u kontekstu Domovinskog rata – nije prekršaj.

Članak 60. Poslovnika Ustavnog suda RH iz 2015. čiji je tekst javno dostupan regulira da će predsjednik USUD-a kroz „priopćenje o radu USUD-a” obavijestiti javnost o činjenicama iz rada suda, o postupcima u tijeku, donesenim odlukama

i događanjima od značaja za položaj Suda. Svrha priopćenja predsjednika suda je informirati javnost o USUD-u i njegovom radu, a ne o tome što neki ustavni suci misle i kako se referiraju na odluke drugih tijela vlasti koje kod njega još nisu ni došle na nadležno preispitivanje ustavnosti.

2.G. Šeparović je zloupotrijebio položaj predsjednika Ustavnog suda da bi povrijedio ustavno jamstvo pretpostavke okrivljenikove nedužnosti. Visoku državnu instituciju, izvan redovne i legalne procedure mijesao je u postupak koji je u tijeku upadom u javni medijski prostor na štetu okrivljenoga neskriveno navijajući za njegovo kažnjavanje. Postupanje u ovom predmetu protiv Marka Perkovića Thompsona nije okončano jer su mogući i izvanredni pravni lijekovi, npr. zahtjev za zaštitu zakonitosti o kojem bi odlučivao Vrhovni sud, a protiv njegove eventualne odluke na štetu okrivljenoga ovaj ima pravo na ustavnu tužbu. „Priopćenje“ time zadire u postupak koji nije završen radi utjecaja na njegov ishod i ujedno neskriveno najavljuje kakvu će odluku donijeti Ustavni sud ako bude odlučivao o možebitnoj ustavnoj tužbi g. Perkovića.

3.G. Šeparović je zloupotrijebio položaj predsjednika Ustavnog suda da bi manipulirao istinom o Domovinskom ratu. U svojem komentaru odluke VPS-adoveo je odluku o pozdravu „Za dom, spremni“ isključivo u kontekst ustaškog pozdrava čiju protuustavnost, u tom kontekstu, nitko relevantan niti ne osporava. Namjerno je izostavio činjenicu da se spor koji je komentirao vodio upravo oko priznavanja i poštivanja povijesne činjenice da se ZDS koristio 45 godina nakon ustaškog režima – u Domovinskom ratu – u potpuno suprotnom kontekstu. Dok je u razdoblju od 4 godine ustaškog režima predstavljao kršenje ljudskih prava i sloboda, u kontekstu Domovinskog rata ZDS je predstavljao upravo obranu ljudskih prava i sloboda. Isto vrijedi i za činjenicu da se danas u Hrvatskoj koristi moneta kuna – koju je koristio i ustaški režim – ali u potpuno drugom političkom i ekonomskom kontekstu.

4. Zabrinjava činjenica da g. Šeparović, na žalost, ne prvi put zloupotrebljava Ustavni sud za političko pogodovanje političkim strankama koje imenuju suce Ustavnog suda, SDP-u i HDZ-u, a usred kampanje za parlamentarne izbore. Tako je USUD stao na stranu onih političkih stranaka koje ignoriraju razliku između korištenja pozdrava ZDS u vrijeme ustaškog režima i Domovinskog rata kao legitimnog, pravednog, obrambenog i oslobodilačkog, pri čemu se pjesme i postrojbe koje su bile u funkciji ostvarivanja zakonitih ciljeva obrane i oslobađanja okupiranih teritorija RH ne mogu smatrati protuzakonitima ili protuustavnima.

Držimo da su opisane zloupotrebe g. Šeparovića i Ustavnog suda iznimno štetne za sam USUD, za vladavinu prava i poštivanje ljudskih i građanskih prava u RH.“

<https://narod.hr/hrvatska/u-ime-obitelji-predsjednik-ustavnog-suda-separovic-zloupotrebljava-sud-za-pogodovanje-u-predizbornoj-kampanji>
<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/21816-u-ime-obitelji-predsjednik-ustavnog-suda-separovic-zloupotrebljava-sud-za-pogodovanje-u-predizbornoj-kampanji>

PISMO G. TOMISLAVU KARAMARKU

Poštovani g. Karamarko,

Zahvaljujem Vam se na komentaru objavljenom na portalu dragovoljac.com koji je na neki način i komentar moga pisma poslanog Predsjedniku Ustavnog suda RH:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrдите-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

Završavate ga riječima:

Zato slobodno možemo izreći ne ustaški, nego ZNG-ovski, HV-ovski, HOS-ovski i thompsonovski pozdrav "Za dom spremni" iz legendarnih Čavoglava! Jedino ljubomornim čuvanjem svih simbola iz Domovinskog rata izraziti ćemo trajno duboko poštovanje svim braniteljima, stvarateljima suvremene Republike Hrvatske, osobito onima koji su dali svoje živote. Jer oni nisu bili samo vjerni domovini, već potpuno za dom spremni – obraniti je i žrtvovati svoje živote da bi Hrvatska živjela! Za razliku od onih koji su bili za dom nespremni!

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/21820-karamarko-slobodno-mozemo-izreci-ne-ustaski-nego-zng-ovski-hv-ovski-hos-ovski-i-thompsonovski-pozdrav-za-dom-spremni>

<https://kamenjar.com/karamarko-ne-znam-postoji-li-narod-s-toliko-tereta-nametnute-krivice-na-plecima-kao-nas-hrvatski/>

Meni su dragi svi ovi nazivi koje spominjete za ZDS.

Ne smeta mi ni njima omiljena tvrdnja da je to ustaški pozdrav, kada bi se oni držali činjenice koju ja navodim u svom pismu:

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrsvijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.

(pogledajte npr. njegov tekst:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/48288-ivo-rendic-miocevic-je-li-danasnja-hrvatska-postustaska-ili-postkomunisticka-zemlja>

Nadam se da ste i u pismu šesnaestorice hrvatskih generala koji kako je Domovinski rat bio antifašistički, tj. da je agresija Srbije bila fašistička, što možete vidjeti još iz naslova moje knjige: *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015.:

<https://kamenjar.com/pismo-javnosti-hrvatskih-general/>

<https://narod.hr/hrvatska/hrvatski-generalni-o-odluci-o-zds-pozdrav-je-ubastinjen-u-tekovine-nasega-domovinskog-obrambenog-i-antifasistickog-rata>
<https://direktno.hr/direkt/objavljujemo-otvoreno-pismo-16-hrvatskih-generalna-hrvatskoj-javnosti-evo-sto-su-porucili-o-hos-pozdr-196626/>
<https://www.hkv.hr/vijesti/domovinski-rat/34378-pismo-16-hrvatskih-generalna-hrvatskoj-javnosti-ne-nasjedati-na-podjele.html>
<http://glasbrotnja.net/16-hrvatskih-generalna-otvorenom-pismu-trazimo-odgovore-egzistencijalna-pitanja-demografske-a-ne-politicke-birokratske-floskule-jalove-rasprave-proslosti/>

Međutim Srpsko-hrvatskoj koaliciji koja je danas na vlasti u RH, a lako je moguće da će i dalje ostati na vlasti (bilo lijevo, bilo desno krilo te koalicije, bilo zajedno o čemu sam pisao u Hrvatskom tjedniku još prije drugog kruga Predsjedničkih izbora) NE SMIJU priznati takve činjenice.

Mi ne možemo računati na takvu Hrvatsku o kojoj govorim u naslovu te knjige dok god u Hrvatskoj imamo vlast koja napada ZDS. Oni tim napadima samo poručuju svojim gazdama da su i dalje poslušni, da su im oni važniji od hrvatskog naroda. Uostalom moje pismo je i upućeno Predsjedniku tog Suda koji dolazi iz redova HDZ-a. Zato pogledajte i što o svemu tome pišu i iz U IME OBITELJI:

<https://narod.hr/hrvatska/u-ime-obitelji-predsjednik-ustavnog-suda-separovic-zloupotrebljava-sud-za-pogodovanje-u-predizbornoj-kampanji>
<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/21816-u-ime-obitelji-predsjednik-ustavnog-suda-separovic-zloupotrebljava-sud-za-pogodovanje-u-predizbornoj-kampanji>

Još je Sanader kao predsjednik Vlade napadao ZDS. U tadašnjim napadima na Thompsona važnu ulogu je odigrala njegova ministrica vanjskih poslova Kolinda Grabar Kitarović.

Kao Predsjednica ona je zapravo bila pokretač hajke na potpisnike Pisma ZDS iz 2015- koje smo poslali njoj i Vama. U mojoj knjizi: J. Pečarić, *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019. objavljen je komentar **KARAMARKO I ZDS** iz kojega je razvidno da Vi niste ni tada sudjelovali u toj "priči" iskazivanja svoje poslušnosti i odanosti moćnicima u svijetu kojima smeta samo postojanje RH.

Zanimljivo je da je uloga tadašnjeg predsjednika Vlade, a današnjeg predsjednika RH. Naime dan prije veličanstvenog Thompsonovog koncerta u Kninu, kada je Predsjednica najavila dolazak, ali nije jer nisu uspjeli nagovoriti Thompsona da se odrekne sebe, branitelja i svog naroda, jer tako svjetski moćnici traže, bio je mimohod u Zagrebu. Organizator je bila Milanovićeva vlada. Oni su odobrili nastup HOS-ovaca s njihovom zastavom i grbom koji je odobren od hrvatskih vlasti. Ne znam je li tome razlog neposlušnost ili im nije bilo jasno što žele svjetski moćnici, ili samo činjenica da je Račan bio taj koji je odobrio grb HOS-a sa ZDS.

U tu borbu oko prvenstva u iskazivanju poslušnosti svjetskim moćnicima uključio se Plenković. Kada su predstavnici agresora i njihove sluge zatražile uklanjanje

ploče u Jasenovcu s grbom koje su odobrile Hrvatske vlasti on je poslušao, ali na način kako je to učinio Sanader kod svojevremenog Mesićeva proglašenja hrvatskih generala koje je zbog njihova pisma Mesić proglasio veleizdajnicima.

Na tu sličnost dvaju pisama naših generala upozorava nas i Mladen Pavković: <http://dragovoljac.com/index.php/razno/21827-mladen-pavkovic-vrijeme-je-da-se-raznim-smutljivcima-kaze-dosta>

Naime, tada je Sanader tvrdio da bi i on učinio isto, ali bi prvo razgovarao s njima, pa je slično tome danas Plenković “maknuo” tu ploču”

Time je izvojevao pobjedu u utrci za prvog HDZ-ovca pa mu je tadašnja Predsjednica upravo izjavom o ZDS iskazala poslušnost.

Danas kada za potrebe izbora i osiguranja dalje vlasti Srpsko-hrvatske koalicije imamo i potpuni obrat kod Milanovića pa je on glavni u toj borbi tko je veći sluga svjetskim moćnicima (a za to je najvažniji korak biti srpski sluga) ili je to samo predstava, ne znam.

Vi ih g. Karamarko bolje znate pa vjerojatno i znate odgovor.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21864-pismo-g-tomislavu-karamarku>

NAKON PRIOPĆENJA O ČAVOGLAVAMA: KAKVE JE ODLUKE DOSAD DONOSIO AKTUALNI SASTAV USTAVNOG SUDA (1) – PITANJE DAVANJA DJECE NA UDOMLJAVANJE ISTOSPOLNIM PAROVIMA

13. lipnja 2020.

Nedavno je Ustavni sud uputio javnosti priopćenje vezano uz odluku Visokog prekršajnog suda, koji je zaključio da poklik “Za dom spremni” u pjesmi Marka Perkovića Thompsona nije prekršaj. Ustavni sud je priopćio da ne komentira odluke i rješenja sudova, ali da je o pozdravu ‘Za dom spremni’ već ranije izrazio svoje stajalište.

“U odnosu na pozdrav „Za dom, spremni”, Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.” – stoji u priopćenju kojeg potpisuje predsjednik Ustavnog suda Miroslav Šeparović.

> Akademik Pečarić Šeparoviću: ‘Pozdrav ZDS datira otprije NDH – tvrdite li da je postojala još 1932. godine?’

> Kako se biraju suci Ustavnog suda koji je ponovno prekoračio svoje ovlasti u priopćenju vezanom uz pjesmu Bojna Čavoglave?

To je samo jedna u nizu spornih odluka Ustavnog suda. Ovom prilikom podsjećamo na odluku po pitanju davanja djece na udomljavanje istospolnim parovima.

Odluka o udomljavanju djece od strane istospolnih partnera

U veljači ove godine Ustavni je sud odlučivao o ustavnosti Zakona o udomiteljstvu, nakon što je Centar za socijalnu skrb, u skladu sa zakonom, odbio dati dijete na udomljavanje homoseksualnom paru. Iz tog razloga niz udruga zatražio je od ustavnog suda ocjenu ustavnosti Zakona o udomiteljstvu.

Ustavni je sud ocijenio da je Zakon u skladu s ustavom, ali je istovremeno naložio sudovima i drugim nadležnim tijelima da osporene zakonske odredbe (tko čini udomiteljsku obitelj) tumače “na način koji će svim osobama pod jednakim uvjetima omogućiti sudjelovanje u javnoj usluzi udomljavanja, dakle, neovisno o tome živi li potencijalni udomitelj u životnom ili neformalnom životnom partnerstvu”.

> Ustavni sud potvrdio da je Zakon o udomiteljstvu u skladu s Ustavom i istovremeno dao nalog da ga se tumači suprotno Zakonu

> Centar za socijalnu skrb odbio homoseksualni par – u interesu djeteta i u skladu sa zakonom

> Dr. Markić: ‘Ustavni sud je prekoračio svoje ovlasti i donio odluku štetnu za djecu bez roditelja i za demokraciju u Hrvatskoj’

Drugim riječima, Ustavni sud je donio svojevrsnu pitijusku “interpretativnu izjavu” o tome kako Centri za socijalnu skrb, Ministarstvo obitelji i sudovi trebaju postupati u praksi, čime je otvorio Pandorinu kutiju jer će ta tijela donositi

različita tumačenja i presude o tome mogu li homoseksualni parovi u životnom partnerstvu biti udomitelji iako zakon ne predviđa tu mogućnost. Takvim pojedinačnim i različitim tumačenjima se stvara pravna nesigurnost, čime će najviše nastradati djeca.

“Ustavni sud je kao političko tijelo HDZ-a i SDP-a prekoračio svoje ovlasti i donio odluku štetnu za djecu bez roditelja i za demokraciju u Hrvatskoj. Ova je odluka Ustavnog suda vrlo opasna i za demokraciju, jer je Ustavni sud – umjesto da je Zakon o udomiteljstvu, ako ga smatra protuustavnim, ukinuo i vratio u Sabor na ponovnu proceduru koja bi opet uključila javnu i znanstvenu raspravu – jednostavno na sebe preuzeo ulogu zakonodavca“, upozorila je dr. Željka Markić, predsjednica udruge U ime obitelji komentirajući odluku Ustavnog suda. Odluku Ustavnog suda o udomiteljstvu nije prihvatio sudac Miroslav Šumanović. On je u izdvojenom mišljenju izrazio svoje oštro neslaganje s proširenjem pojma udomiteljske obitelji i na istospolne partnere.

<https://narod.hr/hrvatska/nakon-priopcenja-o-cavoglavama-kakve-je-odluke-dosad-donosio-aktualni-sastav-ustavnog-suda-1-pitanje-davanja-djece-na-udomljavanje-istospolnim-parovima>

MARKO JURIČ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**IZJAVE**

HNiP (Hrvatski novinari i publicisti):

„Podilazeći jednoj agresivnoj politici koja je unakazila Hrvatsku tijekom dvadesetog stoljeća Kazneni sud ujedno umanjuje pozitivne civilizacijske dosege o osudi totalitarizama koji bi trebale biti standard u današnjoj Europi...“

Tihomir **DUJMOVIĆ**, novinar i TV voditelj

Da je 1945., ova bi sutkinja osudila Marka Juriča na smrt strijeljanjem

Došli smo do dna, divljaju jugoslavenstvo i četništvo, a šute Kaptol, MH, DHK...

Davno sam rekao – da je ovo 1945. oni bi nas strijeljali, a da je 1971. oni bi nas hapsili! Kako je ideal unutarnjih političkih odnosa u Hrvatskoj model kakav je vrijedio u Bakarićevoj Hrvatskoj, to je norma kod Plenkovića, a slatki san kod Pupovca, pa smo nakon sedam godina takve vlasti došli do zveckanja zatvorskom ogradom. Ali kao što je Đodan jednom rekao da Franjo Tuđman leti isključivo na krilima HDZ-a, isto vrijedi i za Plenkovića i Pupovca: S tim što je tada taj let bio impresivan, a ovo je besramno. Ne reagirati na izjave „jebo vas Vukovar“ ili „serem vam se na Bleiburg“, držati četničke mauzoleje po Slavoniji, do dan danas ne uvesti zabranu četničkih simbola, a nove prekršajne promjene ni u snu ne primjenjivati na komunističke insignije te Juriča praktički slati u predistražni zatvor zbog jedne metafore, to znači da smo došli do dna. Još jedan mandat ovakve koalicije i od Hrvatske ne će ostati kamen na kamenu u nacionalnom smislu. Zadnjih stotinu godina Hrvatska vodi samo jedan rat, rat između Hrvata i Jugoslavena, samo su se uniforme mijenjale. Ova slika da u hrvatskoj državi ovako cvjeta jugoslavenstvo, da se ono manifestira uz ovakve drskosti i da sve moguće institucije od Matice hrvatske, preko Društva hrvatskih književnika, pa ako hoćete i Kaptola, mirno gleda ovo divljanje jugoslavenstva, to je stvarno perverzija prvoga reda.

.....

Tomislav **KARAMARKO**, bivši predsjednik HDZ-a:

Dokad će Hrvati trpjeti da se gaze sve vrijednosti Domovinskoga rata i otvoreno podupire politiku srpskoga sveta!

Zgranut sam tom presudom. No s obzirom na političke i ideološke trendove zadnjih 6-7 godina, nisam iznenađen. Jugoslavija se održala i zaživjela punim intenzitetom u Hrvatskoj. Sve vrijednosti stvorene našom idejom o neovisnosti i ostvarenjem kroz Domovinski rat gaze se. Mislim da se krenulo i dalje, *supportiranjem* boleštine nazvane srpski svet. Četništvo se zapravo pokušava legalizirati i uvrstiti u tzv. antifašistički pokret. A u isto vrijeme se divljom energijom inkriminiraju sve hrvatske vrijednosti do nevjerojatnih banalnosti (Za dom spremni, HOS, bijelo ili crveno polje hrvatskoga grba itd). Do kada će Hrvati trpjeti ovo gaženje, vidjet ćemo.

Puna potpora g. Marku Juriću!

.....

Ivan ARALICA, akademik:

Pored stanja stvari u političkom javnom prostoru čovjek se pita je li smisao ove presude, ovakve kakva jest, da snizi napetosti između Hrvata i Srba u Hrvatskoj ili joj je namjera da te odnose, koji su po mom sudu sasvim u redu, razjari novim razdorima i novim trvenjima. Po mome sudu, mislim da joj je cilj ovo potonje i zato se pitam čemu nam to treba i čemu ovo vodi.

.....

Davor DIJANOVIĆ, novinar i publicist:

Pravosuđe u Hrvatskoj premreženo velikosrpskom agenturom koja se Hrvatima osvećuje za stvaranje samostalne Hrvatske

Riječ je o skandaloznoj presudi koja ukazuje na sumrak hrvatske pravne države, u kojoj se ponovno uvodi verbalni delikt, ali i na to da je Hrvatska u sigurnosnom smislu razbušena država. Jurić je u svojoj inkriminiranoj objavi aludirao na notornu povijesnu činjenicu da su mnogi „sveštenici“ SPC-a aktivno sudjelovali u četničkom pokretu i okrvavili ruke. O tome postoje odlično dokumentirane knjige kao što su „Srpska crkva u ratovima i ratovi u njoj“ Milorada Tomanića i „Bizarni sveci srpske crkve“ Miroslava Ćosovića. Još je dr. Ivo Pilar upozoravao na to da je Srpska pravoslavna crkva glavno provedbeno sredstvo velikosrpske politike, a o tome danas otvoreno govori crnogorski književnik Milorad Popović.

Ne čudi stoga što su srpski popovi blagoslivljali kriminalce i ubojice kao što je bio Željko Ražnatović Arkan. I Porfirije Perić izdanak je te i takve Srpske pravoslavne crkve. Dok je bio u Hrvatskoj, uživao je veliki ugled u javnosti. Bio je ugledan gost na HRT-u, a kružok njegovih prijatelja bio je poprilično velik i obuhvaćao je perjanice lijeve političke misli. Ovi Porfirijevi ministranti obilazili su ga i nakon otkrića snimke na kojoj inicira pjevanje četničkom koljaču Đujiću. Pjevanje oda zločincu Đujiću očito nije poticanje na mržnju, nego je mržnja upozoravanje na te pojave. Nakon odlaska na službu patrijarha u Srbiju, Porfirije

Perić do kraja je pokazao svoje velikosrpsko lice. Već nakon nekoliko dana u jednom televizijskom razgovoru iza Perića je virila slika Draže Mihailovića. Vrlo brzo počeo je davati velikosrpske izjave, a spominjao je i „menjanje granica“ koje bi se ponovno mogle „menjati“. Nakon što je Perić potpuno raskrinkan kao još jedan velikosrpski službenik, naglo su ušutjeli njegovi ministri kojima je inače opsesija uzgoj ustaških zmija u Republici Hrvatskoj. Niti riječi osude!

Perićevo djelovanje nakon što je postao patrijarh SPC-a samo je dodatno legitimiralo ranije Jurićeve istupe. Postalo je i za zadnje naivce jasno da je i novi patrijarh nasljednik zločinačkih politika srpskoga pravoslavlja. Srpska pravoslavna crkva udarna je snaga zločinačke velikosrpske politike. O tomu kolika je njezina snaga, svjedoči činjenica da je upravo njezino djelovanje (sjetimo se „litija“) dovelo do smjene suverenističkih vlasti u Crnoj Gori. Presuda Marku Juriću demonstracija je moći Srpske pravoslavne crkve u Hrvatskoj. Demonstracija moći Crkve koja negira hrvatsku državnost, ali i demonstracija moći Crkve koja opravdava rusku agresiju na Ukrajinu. Očito je da je hrvatsko pravosuđe premreženo velikosrpskom agenturom koje se Hrvatima osvećuje za stvaranje samostalne hrvatske države. Bez snažne političke protekcije ova presuda ne bi bila donesena. No svaka sila za vremena. I Stepinac je bio osuđen. Gdje su danas njegovi egzekutori? Na smetlištu povijesti gdje im je i mjesto. Ista sudbina očekuje i velikosrpske agencije u Republici Hrvatskoj. Prije ili kasnije.

.....
Željka MARKIĆ, predsjednica udruge U ime obitelji:

Nepravomoćna presuda protiv Marka Jurića razotkriva dvostruke kriterije hrvatskoga pravosuđa. Presuda, čini se, ovisi o tome tko govori. I o kome. A ne što je rečeno, je li bilo istinito i je li, i ako je bilo istinito, nekoga uvrijedilo. Tako kad Marko Jurić nešto kaže o četništvu, Porfiriju i SPC-u, to je govor mržnje. I osudi ga se radi nečega što je rekao na 10 mjeseci zatvora. Kad Index vrijeđa sve katolike povodom štovanja sv. Leopolda Mandića, sud je na tužbu U ime obitelji i četiri udruge protumačio da Index nije povrijedio 'konkretnu osobu'. Kad se iznose laži i uvrede na račun jednih – to se proglašava satirama. Kad se govori istina o drugima – to se proglašava govorom mržnje. Zabrinjava instrumentaliziranje sudskih presuda za ušutkivanje novinara. Podsjeća na vrijeme komunizma.

.....
Hrvoje ZEKANOVIĆ, saborski zastupnik:

Zbog budućih generacija i zbog budućnosti Hrvatske moramo stalno naglašavati kako je na Hrvatsku 1991. izvršena agresija od strane četnika i jugoslavenske armade. Smatram da bi hrvatske institucije trebale biti iznimno rigorozne kod veličanja četništva u Hrvatskoj.

.....
Stevo CULEJ, umirovljeni hrvatski specijalac:
 Mrtvi se okreću u grobovima, a mi ih od stida ne ćemo moći pogledati u oči.

.....
Damir MARKUŠ, umirovljeni HOS-ovac i vukovarski branitelj:

Apsolutno nepravedna odluka. Ovo ima samo u zemlji Apsurdistan, to su napravili od Hrvatske. Hrvati, probudite se, ovo nije zemlja za kakvu su život dali najhrabriji.

.....

Željko **SAČIĆ**, umirovljeni general HV-a:

Nepravedna je i osvetnička, puna protuhrvatske mržnje, dapače, neprofesionalno politički motivirana i dirigirana, činjenično i pravno neodrživa te odvratno protuhrvatski sramotna 'presuda' našem hrabrom hrvatskom domoljubu i novinaru Marku Juriću. Protuhrvati, ljubitelji četništva i velikosrpstva u našoj domovini, krvlju najboljih među nama obranjenoj Hrvatskoj ne ćemo vam dopustiti gušenje naših hrvatskih ustavnih prava, sloboda i suvremenih demokratskih vrijednosti za račun opstanka vaših 'koalicionih bratsko-četničko-abolicionih odnosa'.

.....

Ratko **MARTINOVIĆ**, podcaster:

Jurić zaslužuje sve čestitke za svoj rad

Točke same presude po kojoj se nekoga osuđuje za nakanu izazivanja mržnje i netrpeljivosti prema vjernicima u američkome bi pravosuđu poslužile kao presedan po kojemu praktički ne bi bilo medija koji ne bi bio osuđen, no ipak najčešće zbog uvreda prema katolicima, od ruganja Leopoldu Mandiću pa do stigmatizacije svetišta i svećenika. U ovom slučaju izjednačava se i jedan narod s njegovim najekstremnijim elementima, a posebno je bizarno to što je i sam glavni akter, današnji patrijarh, za sve ionako tvrdio da je samo otvarao usta, ne i pjevao spornu pjesmu.

U vremenima verbalnoga delikta, cenzure i posebno gorke autocenzure, za slobodni se govor dobivaju drakonske kazne pa na žalost ovakve vijesti više nikoga ni ne iznenađuju. Sreća pa je kolega Jurić unatoč svemu u međuvremenu uspio i stati na noge i k tome realizirati izuzetno uspješan medijski projekt na čemu zaslužuje samo čestitke.

.....

Eduard **PETRANOVIĆ**, novinar:

Ljevičari uništavaju slobodu govora

Sloboda govora trebala bi biti temelj liberalne demokracije i stup opstanka civiliziranih društava, a u te se vrijednosti između ostaloga kunu zapadne elite kao i naš premijer Andrej Plenković. No ako zanemarimo povijest prije početka epidemije korona virusa, samo taj period (posljednje tri godine), dovoljan je da sve u što se Zapad oko slobode govora kune pada u vodu. Cenzura, autocenzura,

famozni *fact checker*i... sve je to realnost koja je u posljednje tri godine eksplodirala i pokazala nam da je sloboda govora vrijednost koja se, kao uostalom i sve temeljne slobode poput slobode kretanja i rada, jednim potezom pera birokrata i političara može satrti. Također, jasno je kako većina javnih aktera ili ne razumije, ili namjerno pogrešno tumači slobodu govora. To je zato što je većina javnih aktera ljevičari pa su za slobodu govora samo njima podobnih, a onih poput kolege Marka Jurića ili, npr., Velimira Bujanca nisu.

O novinarskoj autonomiji nema smisla govoriti jer smo u posljednje tri godine vidjeli da je to trenutno utopija. Ona mala nekolicina novinara koja se usudila ići protiv struje i cjelokupne političko-medijske mreže bili su doslovno uništavani na sve načine. No valja reći da je golema većina novinara čvrsto uz vlast i institucije.

.....
Marko MARKOVIĆ, novinar:

Presuda je apsurd nad apsurdima. Umjesto da bude procesuiran (osuđen) Porfirije zbog veličanja zločinaca, osuđen je novinar koji je ukazao na veličanje zločinaca od strane danas čelnoga čovjeka SPC-a i na povezanost SPC-a s četnicima. Brojni su ovaj slučaj uspoređivali s hipotetskom situacijom – što bi bilo da je kardinal Josip Bozanić pjevao pjesme o poznatim osobama iz NDH. Razapeli bi ga. No SPC-u, čiji manastiri u Hrvatskoj funkcioniraju kao istureni položaj agresorske vojske, to se tolerira. I nagrađuje. Presuda je sramota za hrvatsko pravosuđe i osobna sramota sutkinje Marijane Horvat koja je u obrazloženju presude ponizila Srbe jer ih je sve usporedila s četnicima. Marko Jurić u spornoj emisiji ni u jednoj riječi nije spomenuo Srbe, govorio je isključivo o četnicima.

.....
Slobodan PROSPEROV NOVAK, književnik:

Nepravda ove presude morat će biti osvećena, a „sudci“ će završiti na groblju povijesti

Već sedam godina progon hrvatskoga novinara, urednika i izdavača Marka Jurića uteg je neokomunističkoga pravosuđa u našoj zemlji. Presudom koja mu je neki dan izrečena, a kojom su svi pripadnici srpskoga naroda proglašeni četnicima, hrvatsko je pravosuđe dodirnulo dno. Od Filipa Grabovca preko Mirka Bogovića i Vlade Gotovca sada je Marko Jurić još jedna nevinna intelektualna žrtva kojoj je domovinu zabranjeno misliti kao, da citiram pjesnika –Hrvatsku Hrvata. Nepravda ove presude morat će biti osvećena. I, naravno, ne će to biti prvi put u našoj povijesti da silnici zbog ovakvih zlosilja završe na groblju povijesti.

Ovaj događaj posve je logična najava velikih promjena pred kojima se nalazi hrvatsko društvo. Bit će to promjene u kojima će morati pred poviješću odgovarati upravo oni koji se sada prave kako je normalno što se u Hrvatskoj još danas štite četnički zločinci. Oni su danas Putinove marionete jer se nadaju da će

njegov pakleni plan uvesti u Hrvatsku kao što su ga već uvezli u Bosnu i Hercegovinu i u Crnu Goru. Oni koji u Hrvatskoj prijetvorno kliču *Slava Ukrajini*, u istoj rečenici isporučuju našu domovinu tzv. srpskom svetu. Marko Jurić svijetla je žrtva tih ljudi, ali je već danas njegov primjer mjera hrvatske budućnosti.

.....

Ivica **PANDŽA** *Orkan*, hrvatski branitelj iz Siska:

Presuda nije iznenađenje kada se zna da imamo anemičnoga premijera koji ni jedan dan oružjem nije branio Hrvatsku u Domovinske ratu, a koji je na dužnosti ministra pravosuđa i glavne državne odvjetnice postavio takve kao što je i sam. Do sada zbog njega ispašta hrvatski narod, a ako su istiniti medijski napisi da će poslati glavni tajnik NATO-a, tek ćemo nastradati.

.....

Prof. dr. sc. *Andrija* **HEBRANG**, ratni ministar zdravstva:

Hrvatima danas sude u Hrvatskoj više nego u zločinačkoj Jugoslaviji!

Sramotna presuda gospodinu Marku Juriću posljednji je čavao u lijes hrvatskoga pravosuđa. Poput pravih sljednika komunizma, a uz to zaraženi patološkom koalicijom sa zločinačkim SDSS-om, dirigirani sudci sude za verbalni delikt, a opraštaju čelnicima protuhrvatske pravoslavne crkve. Sudbina g. Marka Jurića sudbina je svih nepokorenih Hrvata. Više nas sude u ovoj 'našoj' Hrvatskoj nego u bivšoj zločinačkoj Jugoslaviji! Moje iskustvo od prije nekoliko mjeseci isto je. Tužio me je oznaš Josip Manolić jer sam u TV emisiji rekao da je Ozna ubijala bez suda. Glavnu rolu u sudskome procesu imao je sudac koji je odbio sve moje dokaze potkrijepljene dokumentima u kojima Ozna izvješćuje partijska tijela koliko je ljudi pobila bez suda. Odbio ih je jer nisam priložio originale nego fotokopije, ali s pozivom na knjigu u kojoj su objavljeni originali! Drug sudac odbio je i moje predložene svjedoke, redom stručnjake koji izučavaju povijest toga razdoblja, s obrazloženjem da nisu vjerodostojni jer se 1945. godine još nisu ni rodili! Nisu ta tvrdnja i presuda kojom me je proglasio krivim komični, one su tragične, ali za druga sudca vrlo korisne. Naime, nedugo nakon te presude unaprijeđen je, ide na viši sud gdje dobiva još veću moć i, naravno, veću plaću! Dakle, nisu nagrade uvijek samo sendviči, nego su i mnogo ozbiljnije. Takve metode u novinarstvu, obrazovanju i pravosuđu oblikuju buduće generacije i u tome je tajna preodgoja usnulih Hrvata. Sva sreća da postoji i viši sud za žalbe, a ako i to ne uspije, poštovani g. Juriću, preostaje nam sud u Strasbourgu. Zamislite, mi iz nekada suverene države Hrvatske, a to je bilo od 1990. do 2000. godine, tražimo pravdu u stranim zemljama! Svim spavačima opomena da vrijeme opasno curi.

.....

Ante **BELJO**, bivši predsjednik Matice iseljenika:

Ovo je gore nego što se događalo u vrijeme najcrnijih dana komunizma, u vrijeme jugoslavenske diktature. Samo što je danas sve svedeno u okvire Europske unije pa je i takva cijena plaćanja. Sadašnja situacija, a i ova presuda, u skladu su s crnim vremenima diktature globalizacije gdje su ljudi svedeni na potrošače i proizvođače.

.....

Robert VALDEC, novinar:

Presudom Juriću sutkinja je potvrdila da smo sprdačina od države i da je ona sprdačina od sutkinje

Kada pomisliš da te hrvatsko pravosuđe više ne može iznenaditi..., shvatiš da si naivac. Riba smrdi od glave. A ova riba je gnjila, vonja, a u glavi joj gmižu crvi. Marko Jurič nije uvrijedio niti Srbe niti Pravoslavnu crkvu. Ali ova je sutkinja (?) očito imala direktivu. Toliko o neovisnom hrvatskom pravosuđu. Kojega sam i sam žrtva. No, to nije tema. Tema je da je hrvatski sud osudio hrvatskoga novinara zbog jedne rečenice.

Gdje su HND, Faktograf i ostala žgadija? Muk. Čudno? Nimalo. Sve je to isto društvo. Društvo koje mi, neovisni novinari koji još uvijek imamo snage, volje i muda pokušavamo razotkriti, ali na žalost, narod guta ono čime mu mainstream ispire mozak. Po nalogu glavnog šefa te 'sutkinje' i njegovih 'hemeroida'.

Ovom presudom, 'sutkinja' je, po tko zna koji put potvrdila, da smo sprdačina od države (da je ona sprdačina od sutkinje ne treba niti naglašavati. Vjerujem, nadam se, i nikada ne ću prestati nadati se i boriti, da će se Markove riječi na izlazu iz sudnice obistiniti. Kost naših ubijenih trunu u jamama, ali ne će istrunuti skroz. Doći će dan. Juda je izdao Isusa za 30-ak srebrnjaka. Danas se to zovu 'europski fondovi', inozemne donacije NGO-ima, preporuke veleposlanstava... No u biti je isto. Parafraziram Marka: 'Hrvatski narod će vam suditi i Bog će vam suditi!' Ne samo njoj, ona je tek 'korisni idiot'.

.....

HNiP: Presudom Juriću, Sud podilazi velikosrpskoj agresivnoj politici koja je unakazila Hrvatsku

Presuda Kaznenog suda u Zagrebu kojom je urednik i novinar Marko Jurič osuđen na 10 mjeseci zatvora, s rokom kušnje od dvije godine, zbog emisije „Markov trg“, na Z1 televiziji, iz 2016. godine povod je našeg javljanja. Jurič je, naime u toj emisiji prozvao Porfirija i vrh SPC-a, zbog „veličanja četništva“, nakon što je prikazan video u kojem se vidjelo kako je Porfirije u Chicagu pjevao četničke pjesme, uključujući i onu posvećenu četničkom vojvodi iz Drugog svjetskog rata Momčilu Đujiću. Sutkinja je pak Juričev autorski osvrt u toj emisiji ocijenila kao „širenje govora mržnje“ i „poticanje na nasilje“ prema pripadnicima Srpske pravoslavne crkve i srpske manjine u Republici Hrvatskoj, i donijela je spomenutu presudu. Mi se, kao novinarsko društvo, i uslijed identičnog

političkog narativa kojem smo svjedočili devedesetih u Hrvatskoj tijekom velikosrpsko jugoslavenske agresije na Hrvatsku, i kojeg danas gledamo kako se ponavlja u ruskoj agresiji na Ukrajinu, jednostavno trebamo oglasiti. To je politika, u kojoj se protivnika čiji se teritorij želi oti i etnički očistiti, ocrnjuje za nacizam (odnosno za ustaštvo u Hrvatskoj), te se time pod politikom Ruskog svijeta (odnosno, u srpskoj inačici iste politike, Srpskog sveta) pokušava opravdati agresija. U svijetlu toga nije moguće ne vidjeti istu matricu djelovanja Ruske i Srpske pravoslavne crkve, preko recentnih događanja u Kijevske Pečerskoj Lavri (gdje Ukrajinska pravoslavna crkva Moskovske patrijaršije ne prihvaća odluke ukrajinskih vlasti, antagonizirajući se prema autokefalnoj Pravoslavnoj crkvi Ukrajine, kao i djelovanje SPC-a u slučaju posljednjih parlamentarnih izbora u Crnoj Gori, u kojima je upravo Porfirije odigrao važnu ulogu u destabiliziranju Crne Gore.

Na određeni način je na cijeli taj narativ, kao i kasnije djelovanje SPC-a, upravo Jurić upozorio u spornoj emisiji. Od hrvatskog Kaznenog suda, možda se ne treba očekivati razumijevanje politika koje djeluju na ovim prostorima, ali bi ipak bilo za očekivati, da su svjesni kako Hrvatska danas nije u 1945. godini, te da, u najmanju ruku, nije primjereno kažnjavati novinare za izrečenu riječ. Zapravo dojmama smo da samo razlika u godini, danas je naime 2023. godina, Marka Jurića spašava od puno drastičnijih mjera, kakve su bile primjenjivane u vrijeme pobjede revolucionarne fronte po završetku 1945. godine.

Mislimo da upravo izricanje ovakve presude, koja je obrazložena širenjem „govora mržnje“ i poticanjem na nasilje prema pripadnicima Srpske pravoslavne crkve i srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, stvara nelagodu i osjećaj nesigurnosti hrvatskom čovjeku i narodu. Kao da nemamo svijest o nedavnim zbivanjima Drugog svjetskog rata, Domovinskog rata i vezanosti današnjih zbivanja Ruskog rata na Ukrajinu i srpske politike prema neposrednom susjedstvu (pa i Hrvatskoj). Podilazeći jednoj agresivnoj politici koja je unakazila Hrvatsku tijekom dvadesetog stoljeća Kazneni sud ujedno umanjuje pozitivne civilizacijske dosege o osudi totalitarizama koji bi trebale biti standard u današnjoj Europi...

Predsjednik HNiP-a Krešimir Čokolić, tajnica HNiP-a Smiljana Škugor-Hrnčević

.....

Petar JASAK, osnivač i urednik portala Logično.com

Presuda je sramotna

Nepravomoćna presuda kolegi Marku Juriću, sramotan je čin za hrvatsko novinarstvo i pravosuđe. S kolegom Markom Jurićem se ne slažem u mnogo stvari glede odnosa Hrvata i Srba jer oba naroda ugrožava globalistička agenda. Međutim, sloboda govora nema alternative. Osobno sam za slobodu govora sličnu u Sjedinjenim državama. Izjave Marka Jurića sam poslušao nekoliko puta i kao pravnik odgovorno tvrdim kako u spornoj izjavi kolege Jurića nema

generalizacije, a sutkinja Mirjana Horvat, poistovjećenjem četnika i Srba, napravila je veliki propust. Svako ima pravo kritizirati ustaše, četnike i partizane, svatko ima pravo upozoriti na opasnost, ali nitko ne smije generalizirati, što u ovom slučaju kolega Marko Jurič nije učinio.

.....

Josip PAVIČIĆ, književnik i nakladnik

Presuda zaslužuje prijekor i zgražanje

Presude hrvatskih sudova nerijetko zaslužuju ne samo prijekor, nego i čuđenje, da ne kažem zgražanje. Tako je i s ovom presudom kolegi Marku Juriču, koja nije u obzir uzela okolnosti inkriminiranog događaja.

Istina jest da je Juričeva šala o četnicima koji se motaju oko pravoslavne crkve na Preradovićevu trgu u Zagrebu mogla uvrijediti ponekog hrvatskog građanina pravoslavne vjere, ali je isto tako istina da je slavljenje Boga u toj crkvi predvodio prelat koji je, na javnom skupu, zanosno pjevao pjesme u čast četničkoj vojsci i njezinu zapovjedniku Momčilu Đujiću, koji su u Drugom svjetskom ratu počinili zvjerstva nad hrvatskim građanima.

Revoltiran činjenicom što se usred Zagreba, na posvećenom mjestu pravoslavnog hrama, šepuri svećenik koji se drznuo uzvisiti čovjeka nedostojnog da mu se u Hrvatskoj spomene i ime, Jurič je izgovorio svoju pomalo neslanu šalu. I sad se sudi njemu, nedužnom Marku Juriču, a ne onome koji je, udivljen, pojao o vojvodi Đujiću i njegovim krvavim 'četarima'. Okolnosti su to koje sud nije smio previdjeti.

Hrvatski tjednik, 13. travnja 2023.

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' /
MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM,
2023.**

**TREBA LI UKINUTI I ABOLICIJU SRPSKIH
POBUNJENIKA IZ 1997.?**

25/04/2022

Mnogi bivši članovi nekadašnjeg SDS-a ovih se dana propitkuju koje osiguranje pokriva udbaška ubojstva? Odgovor se nameće sam od sebe. "Generali" osiguranje!

Zatraženo pomilovanje Zdravka Mustača i Josipa Perkovića zasjenilo je čak i vrhunsku polemiku između predsjednika i premijera.

S oba brda pljušte uvrede i optužbe, ali bogme čuje se tu i dosta istinitih stvari. Međutim, mi Hrvateki koji se "ne bi šteli mešati", pružamo punu podršku i predsjedniku i premijeru! Sve će to na kraju završiti na Berlinskom filmskom festivalu na kojem ćemo mi sudjelovati s filmom "Bilo jednom u Hrvatskoj".

Koji plin, koji energenti, koja inflacija, koje naoružavanje Srbije, sve je to preko noći postalo tzv. "druga liga". *Pitanje svih pitanja je "pomilovati" ili ne Perkovića i Mustača odnosno po kojem bi ih se dijelu tijela trebalo pomilovati.*

Sad mnogi reže na "advokata" Antu Nobila. Kao "Nobilo nas farba", "muti vodu" itd. Istina, Nobilo je uspješno ofarbao kosu, pa čak i bradu, ali na kraju će ispasti da je "džabe" farbao. On za sada uspješno radi svoj posao. "Zna" on da je Tuđman živ da bi on "sigurno" pomilovao udbaški dvojac. Očito je valjda bio u "bliskim" odnosima s pokojnim predsjednikom. To mogu potvrditi. Kad ga je, u ime bivšeg predsjednika Vrhovnog suda Hrvatske Vjekoslava Vidovića, tužio sudu, Tuđman je angažirao mene i tu parnicu smo, naravno, dobili. Kad ga je jednom neka novinarka upozorila kako se ja "okolo hvalim" tom dobivenom parnicom, on je, ne trepnuvši okom, rekao da se on tog predmeta uopće ne sjeća. Ali sada zna i "osjeća" da bi Tuđman Perkovića i Mustača sigurno pomilovao. Treba vjerovati tako "osjećajnoj" osobi koja je kao "javni tužilac" hrabro i tvrdo tražio smrtnu kaznu za Andriju Artukovića, starca na umoru. Usput, Andrija je bio, onako ishlapio i već dementan, čitavo vrijeme suđenja uvjeren da mu se sudi na američkom sudu. Dakle, psiho-fizički je bio 100 posto spreman za "narodni sud" i Nobila te smrtnu kaznu koju je Nobilo na kraju i dobio nakon te cijele pravosudne farse. Andrija je doduše ostao do kraja života za "Dom spreman" u zatvoru.

No, dosta o Nobilu. Danas se biju neke druge bitke, bitke za bolju prošlost u Lijepoj našoj. Mario Max Slaviček se čudi: "Ispada sada kako su Perković, Mustać, Nobilo i Pupovac zaslužniji za stvaranje Hrvatske od Merčepa, Blage Zadre i svih nas ostalih, bez obzira na to što smo mi dali dijelove tijela, živote i svoju krv, a udbaši tintu, pečate i potpise za generalske činove... stoga ne mažite nam oči drekom uvjeravajući nas kako je to krema za sunčanje". Potpisujem! Farsično pismo potpisalo je šest do sedam generala. Zanimljiva su dva kao paradigme političke "Oluje" koja dolazi u isto vrijeme kad se 1991. vraća. Jedan je Ante Gotovina, a drugi je Luka Džanko.

Zanimljiv je Džanko...

Džanko je 7. kolovoza 2021. kao general iz Domovinskog rata dao izjavu koja je znakovita za mnoge generale sadašnjeg "Generalskog zbora". "Želimo obnoviti spomen-područje partizanima u Kninu". Povjesničari bi trebali ispitati je li točna tvrdnja nekih kako je naš Luka, kad je počeo rat, "šibao" kroz Dalmaciju noseći "važnu depešu" đeneralu Mladiću. Sad vodi skrb o kninskim partizanima za koje i djeca, kojima povijest baš ne ide, znaju da su bili uglavnom četnici. Bravo, generale!

Vidjet ćemo hoće li se Gotovina distancirati...

S druge strane, general Ante Gotovina je sasvim druga priča. Izrastao je u istinskog heroja Domovinskog rata i po svom doprinosu u ratu i po svemu što je nakon njega proživio. Uvjeren sam da je pismo podrške Nobilo sročio pomno, ali možda bez utjecaja svih potpisnika. Ne bih nikako mogao biti toliko preuzetan pa vjerovati da su ga generali potpisali ne znajući što potpisuju.

Međutim, ono što neki od njih vrlo vjerojatno nisu tada slutili je kakva se prljava udbaška igra krije iza tog cijelog pothvata traženja pomilovanja kao i kakve će to imati političke posljedice na oživljavanje nikada neprevladanih podjela u društvu, ali i na diskreditiranje potpisnika peticije. I unatoč kršćanski pomirljivom naknadnom obrazloženju razloga zašto je Ante Gotovina potpisao pismo potpore, ostaje do kraja nejasno zašto je dopustio da ga se vrati u prošlost od koje je kao mladić pobjegao u Legiju stranaca. Poznajući ga osobno, vjerujem da nije imao nikakve loše skrivene namjere, ali hoće li se distancirati od prljave političke igre koja stoji iza cijelog tog pothvata oko pomilovanja, vidjet ćemo. Možda treba samo pričekati. Ali, isplati se čekati...

Za sada je jasno jedino zašto je u momčad uvršten general Džanko. Ostalo je zapisano da je Luka Džanko 2002. godine javno optužio generala **Janka Bobetka**, jer su navodno pripadnici HVO-a zaduženi za sabirni logor Dretelj bili pod izravnim zapovjedništvom Bobetka, da je Bobetko direktno odgovoran za mučenje muslimanskih zatvorenika. Istodobno 360 muslimanskih logora za Hrvate ne spominje jer je valjda bio prezaposlen tražeći krivca na hrvatskoj strani.

Sad je loptica oko pomilovanja lukavo i nevidljivo plasirana u dvorište na Pantovčaku. Hoće li mirni, senzibilni, povučeni i sramežljivi Zoki odobriti Nobilov zahtjev/pamflet? Hoće ili neće?! Padaju oklade! HDZ-ovci misle kako je to “res judicata” tj. presuđena stvar. Po njima je to Milanović i inicirao zajedno s Nobilom. Djeluje prilično nategnuto. I ja sam ušao u okladu s prijateljima za neku sitnu lovu pa ako i popušim neću izgubiti puno.

Vjerujem da predsjednik RH neće potpisati ovo udbaški izmanipulirano pomilovanje. Ako pak potpiše, može se oprostiti sa širokom podrškom za drugi mandat. Sjetite se akcije “U ime obitelji” za zaštitu instituta braka muškarca i žene. Svi, od političke elite, lijevih stranaka, brojnih javnih osoba do medija i nevladinih udruga, svi su bili protiv te inicijative. Čak je protiv bio i jedan biskup. Međutim, referendum je prošao u omjeru 70 posto za, 30 posto protiv. Takav je odnos snaga u društvu i danas, pa će taj broj čekati i predsjednika države ako pokuša osvojiti drugi mandat, a prethodno potpiše jeftini udbaški pamflet. Zdravi bili i dobro vidjeli.

Treba li ukinuti i aboliciju srpskih pobunjenika iz 1997.?

Generala Josipa Lucića osobno poznajem. Neki ga nazivaju “plitvički” general. Traži da Nobile javno kaže ime prvog generala kojem se obratio za potpis. “Mi znamo tko je to bio” kaže Lucić, ali mudro taji ime. Možda zna zato što je ipak HDZ imao potajno u tome prste. Oprosti Bože, ništa ne imputiram, samo eto nagađam i spekuliram k’o mnogi drugi Hrvateki! I na kraju balade “kaj je, je” kako kaže Ivan Brodić na fejsu: “Godine 1997. ova je država abolirala organiziranu skupinu naoružanih terorista koji su djelovali protiv teritorijalnog integriteta i ustavnog poretka RH. I to ne samo pomilovala nego im je zajamčila odsustvo kaznenog progona za taj čin”. Bili tu vrstu abolicije trebalo ukinuti? A kada i kako će završiti snimanje filma “Spašavanje vojnika Perkovića” ne znam. Tješim se da to još ni Nobile, a ni generali ne znaju.

Milorad Pupovac traži od Plenkovića za svakog hrvatskog Srbina dvostruko pravo glasa, nešto kao status “sijamskih blizanaca”...

Šeks je bio naša skromnija varijanta Mossada...

Ivica Granić se na fejsu pita: “Zbog čega Hrvatska nije učinila isto?” Naime, Ukrajina je osnovala postrojbu za eliminaciju ruskih ratnih zločinaca bilo gdje u svijetu. Izraelski Mossad od 1949. ima tako nešto i lovi nacističke zločince. Tajnik Vijeća za nacionalnu sigurnost Ukrajine Oleksij Danilov je liberalan i pomirljiv pa kaže: “Gdje god bili, gdje god ih u svijetu zatekli, nitko neće proći nekažnjeno za ubijanje naše djece, ljudi i civila. Svi će biti kažnjeni bez izuzetaka... u današnjem svijetu ne možete ništa sakriti, zapamtite jednom zauvijek...” E, sada to usporedite s aktom naše države iz 1997. tj. s isforsiranom abolicijom u režiji Vesne Škare-Ožbolt, a pod pritiskom tzv. “međunarodne

zajednice”. Poltronski Hrvateki! No, dobro! I mi smo u vrijeme Jadranke Kosor dali svijetu do znanja i ravnanja (ili zagorski “ne bute nas je*ali”) da to možemo pa smo osnovali naš “Mossad” za lov na Antu Gotovinu. Sjećate se stihova Vlade Šeksa: “Locirati, identificirati, uhapsiti” itd. Vlado je bio naš Oleksij Danilov, ali skromnija varijanta. Jednostavno, čovjek se ne voli hvaliti... *Javlja ju iz Jeruzalema da je u novopronađenoj Bibliji opisano kako je ko-Kain ubio Abela.*

Prema beogradskoj statistici, iz arhive Kraljevine Jugoslavije je nestalo od 1921.-1948. godine 1.924.304 Hrvata. Nasuprot tomu, u istom je periodu brojka Srba porasla za 954.080. Zlobnici tvrde da je ovo čvrsti dokaz o masovnom ubojstvu Hrvata sve do 1948. kad je Jasenovac ukinut kao konc-logor. S obzirom na hrvatsku službenu “historiografiju” i historičare Klasića, Jakovinu, Markovinu, Pericu, Aralicu i slične nas Hrvata bilo je k’o Kineza ili možda k’o Srba tada. Naime, jugovići s prezirnim smiješkom odmahuju rukom “Srbi i statistika”?! Ipak, tko je u pravu? Beogradska statistika ili naši “istoričari”? Možda je istinu pronašao jedan Švabo. Zove se Manfred Dauster. Doktor je prava. On je donio presudu o krivnji i kazni za Perkovića i Mustača.

“Hrvatska ne razlikuje dobro od zla, komunistički kadrovi još donose odluke...”

Dio obrazloženja iz “famousne” presude valja citirati: “Hrvatska ne razlikuje dobro od zla. Politička pitanja još rješavaju bivši komunistički funkcioneri, u medijima su tumačenja prepuštena bivšim komunističkim propagandistima, a u državnim institucijama odluke donose kadrovi čije se percepcije lojalnosti formirane u zagrljaju Partije i UDB-e...” Naravno, tu je her Manfred možda namjerno zaboravio našeg velikog bolesnika, a to je hrvatsko pravosuđe s posebnim potrebama. S time u svezi Marcel Holjevac dodaje i razjašnjava: “Ajde da u vezi udbašije prvo razjasnimo zašto su oni u Njemačkoj uopće osuđeni na doživotni zatvor. Zato jer u Njemačkoj nema smrtne kazne, inače bi je dobili. Pa ne bi bilo priče o pomilovanju”. Još nešto što mene osobno zanima. Hoće li se naši generali jednako zdušno i javno zauzeti i za osuđene hrvatske branitelje kao i hoće li istražiti i podastrijeti javnosti tko stoji iza tragičnih sudbina Paradžika, Barišića, Kraljevića, Garbina... Osim Barišića, sve su to nekada bili moji klijenti. Siguran sam da bi se u Hrvatskom državnom arhivu našlo dosta dokumenata koji bi rasvijetlili istinu, ali za to treba znati šifru...

Marko Francišković još od prošle godine leži u Remetincu. Naučio je šifru. Sloboda mišljenja prestaje tamo gdje počinje politika. Na zadnjem razgovoru mi je rekao: “Jeb*š takvu “slobodu mišljenja”...”

Inoslav Bešker javlja da je odgođen sastanak pape Franje i patrijarha Kirila. Dobri Franjo je žalostan. Kirila baš boli glava. Jednom je papa Franjo istaknuo kako je njegov odnos s Kirillom “veoma dobar”. Mora da sam loš vjernik jer mi ne ide u glavu kako možeš imati “veoma dobar” odnos s osobom koja misli da bi Ukrajinu trebalo sraunirati sa zemljom k’o nekada nacističku Njemačku. Znamo da ta

Ukrajina nije nikoga napala, okupirala, razorila, pobila, mučila i silovala tisuće vojnika i civila te istjerala stotine tisuća ljudi i djece u podzemne željeznice i u strane zemlje.

Čitam u Jutarnjem kako će se strože kažnjavati famozni poklič ZDS. Na slici uz tekst ističu se premijer, Pupi i Boris Milošević. Nema glavnog financijskog ideologa tog prijedloga promjene zakona, kapetana prve klase JNA Veljka Kajtažija. On je, kao bivši oficir JNA, uvijek za kompromis. Viči, deri se koliko god želiš “za dom spremni”, ali onda se oprosti od 5000 eura. Pošteno! Zna Veljo da su HOS-ovci puni love (baš kao i on) pa zato su valjda, onako iz dosade, a puni love, i odlazili u rat. Njih više od 700 poginulo je na ratištima u Dubrovniku, Vukovaru, Gospiću... Tako nisu stigli potrošiti lov. Sad je kapetan Veljo otkrio “zlatni gral” za punjenje proračuna što će itekako dobro doći manjincima. Veljko će se vratiti na svoj stari posao na aerodrom dr. Franjo Tuđman kao šef financijske policije... Stvarno, bila nekad Hrvatska!

Čitam na fejsu da je hrvatski građanin Joško Joras na svojoj hrvatskoj kući izvjesio slovensku zastavu na kojoj piše: “Tukaj Slovenija”. Susjedi predlažu da se Joško hitno pozove u Hrvatsku vojsku te da mu se dade čin “zastavnika”!

Zvonimir Hodak/direktno.hr

HRVATSKI VELIKAN DARIO KORDIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

KORDIĆ NA UDARU: REAGIRALA DR. MARKIĆ, MIŠETIĆ JASNO O TOME TKO JE IZDAO NALOG ZA UBIJANJE U AHMIĆIMA

13. lipnja 2023.

Foto: fah, snimka zaslona, Petar Jurčević

Posljednjih dana novim napadima izložen je Dario Kordić, a o svemu se oglasila i dr. Željka Markić, izvršna direktorica udruge U ime obitelji, koja je podijelila i vrlo jasnu objavu uglednog odvjetnika koji je branio Antu Gotovinu, Luke Mišetića.

Dr. Markić: Ako ovo nije primjer specijalnog rata, ne znam što jest

“10.6., obilježeno je 30 godina masakra Armije BiH u Vitezu, gradu u Lašvanskoj dolini. Direktnim granatiranjem igrališta s položaja BiH ubijeno je 8 hrvatske djece. Milanović je jučer osudio činjenicu da za taj zločin nitko nije odgovarao. Isti dan N1 BiH objavljuje snimku Kordića, političara Herceg-Bosne kojeg je Haški sud osudio na 25 godina za ratne zločine u lašvanskoj dolini, uključujući

Ahmiće. Kordić nije sudjelovao u zločinu, niti je Sud dokazao njegovu povezanost s Ahmićima. Izjasnio se nevinim.

Kordić je više puta osudio svaki ratni zločin, pa tako i u Ahmićima. Istodobno je često svjedočio da ne žali niti za jednom sekundom koju je, kako tvrdi, nedužan proveo u zatvoru. Snimka traje 25 sek, ne zna se “niti kada niti gdje je nastala”. Dakle, na dan kad je Armija BiH ubila 8 hrvatske djece i nitko zbog toga nije osuđen, N1 BiH objavljuje snimku Hrvata koji je osuđen za ratni zločin nad Bošnjacima te se izjava tumači kao da “ne žali” zbog Ahmića. Ako ovo nije primjer specijalnog rata, ne znam što jest”, objavila je dr. Markić.

“Ako još nekome nešto nije jasno vezano za Darija Kordića”, napisala je dr. Markić u novoj objavi, podijelivši status Mišetića.

Mišetić: Čiji nalog? Blaškićev

“Nakon što je ICTY oslobodio Tihomira Blaškića za masakr u Ahmićima, a zatim osudio Kordića, sudovi BiH osudili su zapovjednika 4. bojne Vojne policije Paška Ljubičića za izvršavanje naredbe za ubijanje Bošnjaka u Ahmićima. Čiji nalog? Blaškićev. Kordić se u presudi ne spominje”, jasan je Mišetić.

On je podijelio i svoje ranije objave na ovu temu.

“Vidim da su moji komentari o Dariju Kordiću privukli pozornost, pa dopustite mi da iznesem činjenice. (THREAD). I Blaškić i Kordić su prvostupanjski osuđeni (u odvojenim slučajevima) za zločin u Ahmićima. Utvrđeno je da je Blaškić izdao zapovijed da se ubiju svih vojno sposobni muškarci, protjeruju civili i spale kuće. Kordić je osuđen zato što je bio prisutan na sastanku 15. travnja 1993. gdje je Blaškić navodno izdao spornu zapovijed, i logično je da Blaškić takvu zapovijed ne bi izdao bez Kordićeve političke potpore.

> Tko je Dario Kordić, kojeg napada HND-ov ‘novinar godine’ Dežulović?

Sud je također utvrdio da je zapovjednik vojne policije HVO-a, Paško Ljubičić, izdao zapovijed da “ne smije biti živih svjedoka” u Ahmićima, ali je sud zaključio da je moguće da je Ljubičić izdao ovu zapovijed na svoju ruku, bez ovlaštenja Blaškića ili Kordića. U Blaškićevoj žalbi, Blaškić je uveo nove dokaze: izvješće o policijskoj istrazi RH provedenoj nakon 2000. godine, u kojoj je zaključeno da Blaškić nije mogao zapovijedati ili kontrolirati vojnu policiju HVO-a, da je Kordić bio de facto zapovjednik vojne policije HVO-a preko paralelne (ili dvostruke) linije zapovijedanja, da je vojna policija izvršila ubojstva u Ahmićima, da Blaškić nikada nije izdao nezakonitu zapovijed, te da je umjesto toga u Kordićevom domu bio tajni sastanak gdje je Kordić izdao nezakonitu zapovijed za ubijanje u Ahmićima.

Žalbeno vijeće zaobilazilo problem

Žalbeno vijeće se oslonilo na ovo hrvatsko izvješće da bi Blaškića oslobodilo odgovornosti za Ahmiće. U Kordićevom žalbom postupku, ni Tužiteljstvo, ni Kordić nisu tražili prihvaćanje novih dokaza koje je Blaškić uveo u slučaju Blaškića, jer su se oba složila da ti dokazi nisu vjerodostojni. Kordić je tvrdio da, budući da je Žalbeno vijeće zaključilo da Blaškić nikada nije dao nezakonitu zapovijed na sastanku 15. travnja 1993. godine, Kordić nije mogao pružiti “političku potporu” nepostojećoj zapovijedi, i mora biti oslobođen odgovornosti,

a novi Blaškićevi dokazi da je Kordić izdao nezakonitu zapovijed nisu bili pred sudom u Kordićevom žalbenom postupku.

Žalbeno vijeće je zaobilazilo taj problem time što je potvrdilo Kordićevu žalbu, zaključivši da čak i da Blaškić nije izdao zapovijed, “netko” je takvu zapovijed izdao, i da “netko” ne bi izdao takvu zapovijed bez Kordićevog autoriteta. Tako je Žalbeno vijeće pod utjecajem “novih Blaškićevih dokaza” osudilo Kordića, bez izričito spominjanje da je vijeće koristilo “nove Blaškićeve dokaze” koji službeno nisu bili pred Žalbenim vijećem u Kordićevom slučaju. Međutim, kasnije je otkriveno da je izvor informacija sadržanih u “Blaškićevim novim dokazima,” to jest izvješću hrvatske policijske istrage o Ahmićima, zapravo zapisnik policijskog intervjua s Antom Nobilom, Blaškićevim odvjetnikom, nakon što je Blaškić osuđen.

Hrvatska je Vlada od Tribunala prikrila da je izvor informacija u policijskoj istrazi (da Blaškić nije izdao naredbu, da ne može kontrolirati vojnu policiju, te da je Kordić zapovijedao vojnom policijom i izdao nezakonitu zapovijed) bio Blaškićev vlastiti odvjetnik. Međutim, u tom trenutku, Blaškić je već oslobođen i živi u Hrvatskoj, a Kordić je izdržavao 25-godišnju zatvorsku kaznu u Austriji. Kasnije, Pasko Ljubičić je priznao krivnju pred sudovima u BiH, priznavši da je kriv jer “nije odbio nezakonitu zapovijed Tihomira Blaškića”. Paško Ljubičić osuđen je bio na deset godina zatvora. KRAJ”, objavio je još 2019. Mišetić.

<https://narod.hr/hrvatska/kordic-na-udaru-reagirala-dr-markic-misetic-jasno-o-tome-tko-je-izdao-nalog-za-ubijanje-u-ahmicima>

**VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**DR. MARKIĆ: HVALA IVANU PENAVI ŠTO JE TAKO
JASNO STAO U OBRANU ČASTI, ZASLUGA I
JUNAŠTVA HOS-A U DOMOVINSKOM RATU**

-1. studenoga 2023.

Foto: Montaža: Narod.hr; izvor: Cetkovic Sasa, X (@MarkicZeljka)

Dr. Željka Markić na svom X profilu danas je objavila da se zahvaljuje Ivanu Penavi što je **stao u obranu časti, zasluga i junaštva HOS-a u Domovinskom ratu.**

Njenu objavu prenosimo u cijelosti:

”Hvala Ivanu Penavi što je tako jasno stao u obranu časti, zasluga i junaštva HOS-a u Domovinskom ratu. Koliko je jadno odricati se onih koji su te branili po cijenu svog života. Zahvalna sam da ćemo u Vukovaru 18.11. imati priliku hodati iza HOS-ovaca i stati iza njih. To je najmanje što možemo.”

Višestruki napadi na Penavu i HOS

Podsjetimo da je gradonačelnik Vukovara i predsjednik Domovinskog pokreta, Ivan Penava, u posljednje vrijeme višestruko napadan od strane mainstream medija i politike zbog odluke Odbora za obilježavanje Dana sjećanja na žrtvu Vukovara da ove godine Vukovarsku kolonu sjećanja predvode Hrvatske Obrambene Snage (HOS) koje su imale jednu od ključnih uloga kod pobjede u Domovinskom ratu. Naime sporan je bio i poster kolone sjećanja jer je iz njega, kako neki kažu, "iskočilo" veliko slovo U. U medijskom prostoru širile su se i navodne izjave majke Jean-Michel Nicoliera o ovoj temi, međutim prema saznanjima DP-a, izjave nisu istinite.

>Plenković proziva Penavu: Nema pravo privatizirati Dan sjećanja

>DP Plenkoviću: Nervoazan si jer istraživanje pokazuje da bilježimo najveći rast popularnosti među građanima

Govorilo se i o tome da Domovinski pokret pokušava "politizirati" Vukovarsku kolonu sjećanja, međutim ono što se dogodilo 5. kolovoza ove godine dovoljno govori tko je taj koji zapravo politizira ovakve događaje. Naime toga dana su ratni zapovjednik IX. bojne HOS-a, Marko Skejo i njegovi suborci htjeli doći obilježiti Dan hrvatskih branitelja u Knin i to im je zabranjeno od strane policije. To je događaj koji je i bio inspiracija ovogodišnjoj Koloni. Gradonačelnik Vukovara pozvao je sve dobronamjerne građane da sudjeluju u koloni sjećanja.

<https://narod.hr/hrvatska/dr-markic-hvala-ivanu-penavi-sto-je-tako-jasno-stao-u-obranu-casti-zasluga-i-junastva-hos-a-u-domovinskom-ratu>

BIT ĆE NA ČELU KOLONE SJEĆANJA: OVO SU ČINJENICE KOJE TREBATE ZNATI O HOS-U

17. studenoga 2023.

Foto: Fah

Hrvatske obrambene snage, ponekad zvane i Hrvatske oružane snage (HOS) bile su među prvim organiziranim vojnim postrojbama koje su djelovale u Domovinskom ratu. Tamo gdje drugi nisu htjeli ili smjeli, tamo su išli bojovnici Hrvatskih obrambenih snaga. Od prošlog tjedna traju napadi na gradonačelnika Vukovara i predsjednika Domovinskog pokreta Ivana Penavu zbog odluke Odbora za obilježavanje Dana sjećanja na žrtvu Vukovara da ove godine Vukovarsku kolonu sjećanja predvode Hrvatske Obrambene Snage (HOS). Osim toga, sporan im je bio i poster kolone sjećanja jer je iz njega, kako neki kažu, "iskočilo" veliko slovo U. A spominjalo se i da obitelj Jean-Michele Nicoliera nije dopustila korištenje njegove fotografije, što je njegov brat Paul demantirao.

> **Dr. Markić: Hvala Ivanu Penavi što je tako jasno stao u obranu časti, zasluga i junaštva HOS-a u Domovinskom ratu**

> **Nicolierov brat: Slažemo se s korištenjem njegove slike, riječi moje 80-godišnje majke su pogrešno prenesene**

Kad je i kako osnovan HOS?

Elitna jedinica Hrvatske vojske koja je podnijela veliki teret u prvim i najtežim danima obrane Hrvatske, osnovana je 25. lipnja 1991. godine, na samo proglašenje samostalnosti Hrvatske (Dan državnosti). Uz Hrvatsko vijeće obrane

(HVO), i Teritorijalnu obranu BiH (TO BiH), činile su okosnicu otpora velikosrpskim snagama i u Bosni i Hercegovini.

HOS se u Hrvatskoj integrirao u Hrvatsku vojsku početkom 1992. prilikom restrukturiranja vojnih snaga unutar Republike Hrvatske.

Hrvatske obrambene snage službeno su osnovali Dobroslav Paraga, Ante Paradžik, Alija Šiljak i još neki članovi tadašnjeg vodstva HSP-a. Odmah je osnovan i Ratni stožer HOS-a, a Ante Paradžik bio je njegov prvi načelnik. HOS-ov Ratni Stožer bio je smješten u zagrebačkim prostorijama HSP-a, tj. u Šenoinoj ulici na broju 13, a kasnije u Starčevićevom domu.

Na kojim su bojištima sudjelovali?

Hrvatske obrambene snage (HOS), ponos hrvatskoga naroda, vojne su jedinice koje su branile Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu od velikosrpske agresije na svim najtežim bojištima, od Vukovara, Dubrovnika i Srđa, Škabrnje, Gospića, Vinkovaca, Osijeka, Jasenovca, cijele Dalmacije.

U Zagrebu sudjeluju u borbama s JNA i oslobađanju vojarni Borongaj i tzv. Maršalke, a bore se i diljem BiH-a do Sarajeva, Kupresa, Livna, Mostara i doline Neretve, Jajca, Bosanske Posavine, područja srednje Bosne, sudjeluju i u oslobađanju doline Neretve 1992.

> **Identificirano pet osoba nestalih u Domovinskom ratu: Pronađeni posmrtni ostaci Žarka Manjkasa Crvenkape**

> **Pupovčeve Novosti napale braniteljsku predstavu za djecu 'Bitka za Vukovar': Ne sviđa im se kako su prikazani četnici**

HOS-ovci su među prvima krenuli u obranu napadnute Domovine, i bili prvi u napadu a zadnji u povlačenju.

U Domovinskom ratu Hrvatsku je branilo 3000 pripadnika HOS-a i gotovo nije bilo ratišta na kojem nije bilo postrojbi HOS-a. Mnogi HOS-ovci tijekom rata položili su živote za slobodu domovine dok su također mnogi ostali teški invalidi. Tekst se nastavlja ispod oglasa

Zakonom o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji iz 2004. HOS-ovci su priznati kao punopravni hrvatski branitelji i dio Oružanih snaga RH.

U samo par mjeseci 1991. godine poginulo više od 700 pripadnika HOS-a

Pripadnici HOS-ovih postrojbi "nisu se borili za nikakvu fašističku tvorevinu već su branili Hrvatsku od jugovojske i četnika koju su nosili crvenu zvijezdu petokraku", podsjetili su ranije iz Saveza udruga dragovoljaca Hrvatskih obrambenih snaga (UDHOS).

"Znate li da je samo u par mjeseci 1991. godine poginulo više od 700 pripadnika HOS-a?", naglasili su tada iz Saveza udruga dragovoljaca Hrvatskih obrambenih snaga.

Jean-Michel Nicolier i Thompson su bili HOS-ovci

“Izgubili smo. Znao sam da će biti teško, ali nisam mislio da će biti tako strašno, osobito za civile. **Ja sam kao dragovoljac došao u Vukovar. To je moj izbor, i u dobru i u zlu**”, rekao je Jean-Michel Nicolier.

Samo par sati prije svog smaknuća Nicolier je francuskim novinarima na upit što za njega simbolizira Vukovar rekao: **“Klaonicu. Klaonicu. Klaonicu”**.

Pred njihove kamere stao je u studenome 1991. u Vukovarskoj bolnici. **“Više su mi puta predložili da izađem iz Vukovara i vratim se u Francusku, ali ja sam ostao”**, kazao je novinarima Jean-Michel koji je postao jedan od simbola vukovarske patnje.

“To je moj izbor, i u dobru i u zlu”, poručio je zašto je došao pomoći Hrvatskoj u obrani od srpskog agresora, odgovarajući novinarima u vukovarskoj bolnici, u kojoj je završio nakon što je ranjen na najtežoj gradskoj bojišnici Sajmištu.

Jean-Michel Nicolier imao je 25 godina i bio je jedan od 481 stranih dragovoljaca Domovinskog rata iz 35 zemalja koji su branili Republiku Hrvatsku. Iako Francuz po nacionalnosti, krajem kolovoza 1991. godine došao je u Zagreb, pristupio je redovima HOS-a u Mejaškom Selu kod Duge Rese s kojima je kasnije dragovoljno otišao braniti Hrvatsku u Vukovar.

Jean-Michel ubijen je 20. studenog na Ovčari. Njegov ubojica bio je Spasoje Petković Štuka, tada 18-godišnjak i jedan od glavnih egzekutora ranjenih civila i hrvatskih branitelja u Vukovaru. Štuka je na slobodi zahvaljujući statusu zaštićenog svjedoka pred Specijalnim sudom za ratne zločine u Beogradu gdje je svjedočio protiv drugih zločinaca optuženih za Ovčaru. Sam je priznao cijeli niz zločina, od kojih je jedno bilo i ubojstvo Jean-Michela kojem je pucao u zatiljak. **Posmrtni ostatci Jean-Michela još uvijek nisu pronađeni** jer su tijela iz skupne grobnice preko puta hangara na Ovčari odvezena na nepoznato mjesto.

> **(VIDEO) Đuro Glogoški i Peđa Mišić: ‘Podržavamo gradonačelnika Penavu, ništa nije napravljeno na procesuiranju ratnih zločina’**

> **(VIDEO) Damir Markuš: U četvrtak svi preživjeli HOS-ovci dolaze sa zastavama i znakovima HOS-a na spomenik Crvenkapi!**

Jedan od pripadnika HOS-a bio je i popularni pjevač **Marko Perković Thompson**, autor legendarne pjesme Bojna Čavoglave, koja je podizala borbeni moral hrvatskih vojnika u najtežim trenucima i ostala simbol borbe hrvatskog naroda za slobodu.

Što drugi kažu o njima?

Đuro Glogoški, predsjednik Udruge 100-postotnih Hrvatskih ratnih vojnih invalida 1. skupine, jednom prilikom je gostujući u Bujici na Z1 televiziji istaknuo: “Pripadnici HOS-a bili su pripadnici oružanih snaga RH i mislim da majice HOS-a imaju mjesta u svim mjestima Hrvatske, a ne samo na grobljima. Bio sam pripadnik HOS-a, 106. i 130. Brigade HV-a. I u Vukovaru sam bio u majici HOS-a. S ponosom ističem da sam bio pripadnik HOS-a!”.

**Da nije bilo HOS-a, Vukovar
bi pao već u rujnu mjesecu.**
(Siniša Glavašević)

”Hvala Ivanu Penavi što je tako jasno stao u obranu časti, zasluga i junaštva HOS-a u Domovinskom ratu. Koliko je jadno odricati se onih koji su te branili po cijenu svog života. Zahvalna sam da ćemo u Vukovaru 18.11. imati priliku hodati iza HOS-ovaca i stati iza njih. To je najmanje što možemo”, objavila je dr. Željka Markić, izvršna direktorica U ime obitelji prije nekoliko dana.

I vukovarski branitelj Srbin Predrag Peđa Mišić poslao je jasnu poruku o HOS-u podržavši Ivana Penavu:

“ALO GRADONAČELNIČE

Ivan Penava

Kako si jednom potezom razotkrio sve.

Ponoviti ću tvoje riječi.

“Tko ne poštuje HOS

Ne poštuje žrtvu. Nije dobrodošao u Vukovar.”, napisao je, između ostaloga, Mišić.

<https://narod.hr/hrvatska/bit-ce-na-celu-kolone-sjecanja-ovo-su-cinjenice-koje-trebate-znati-o-hos-u>

**BISKUP DR. SC. VLADO KOŠIĆ / ČETVRTI STUP
MOJE HRVATSKE 2., DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

**OSNIVAČI UDRUGE HRVATSKI DOMOLJUBNI
ZBOR "FRANJO TUĐMAN" DR. ŽELJKA MARKIĆ I
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ U SISKU**

**SUSRET PRIJATELJA I STIPENDISTA ZAKLADE "FRA
BONIFACIJE IVAN PAVLETIĆ"**

9. pro 2023.

Biskupijska zaklada "Fra Bonifacije Ivan Pavletić" i ove godine dodijelila je, na tradicionalnom susretu stipendista i prijatelja, 93 ugovora o stipendiranju darovitim i potrebitim studentima s područja Sisačke biskupije.

Ugovore im je u subotu 9. prosinca uručio sisački biskup Vlado Košić, a uz biskupa susretu su nazočili i ravnatelj Zaklade dr. Domagoj Mosler te desetak prijatelja Zaklade.

Na početku sve okupljene je pozdravio ravnatelj dr. Mosler podsjetivši da je ovo četrnaesta godina djelovanja Zaklade kroz koju je do sada stipendirano 1115 darovitih, a potrebitih studenata. „Usprkos složenoj situaciji kroz koju biskupija nekako prolazi, sve od osnutka pa do danas nakon potresa, dobrotom biskupa je određeno kako će jedna ozbiljna suma sredstava ići upravo za stipendije. Doista, nije bilo lako izabrati vas 93 ovogodišnja stipendista jer su na natječaj stigle 133 prijave. Povjerenstvo je na temelju ne samo socijalnog statusa, već i uspješnosti u studiranju, ali i također vjerskog aspekta, donijelo tu tešku odluku. Iza svakog od vas stoji jedna posebna priča koju bi bilo vrijedno ispričati te vam čestitam što ste bili dovoljno odvažni i hrabri da usprkos svim nevoljama nastavite školovanje, a time i ulaganje u svoju budućnost“, rekao je Mosler istaknuvši kako će Zaklada i Biskupija biti i dalje tu da im pomognu da ostvare svoj cilj i završe studij.

U ime prijatelja Zaklade stipendiste su pozdravili i dr. Tonka Jozić Novinc, dr. Željka Markić, akad. kipar Tomislav Kršnjavi i akademik Josip Pečarić. Ohrabrivši stipendiste, oni su im odreda poručili da se ne boje u svakodnevnom životu svjedočiti svoju vjeru i osloniti se na Gospodina. Na srce su im stavili i to da nikada ne zaborave na Zakladu koja im je pomogla kada je to bilo najpotrebnije te da jednoga dana kada će biti u mogućnosti možda i sami pomognu nekim budućim studentima.

Na kraju, okupljene je pozdravio i dodijelio im ugovore o stipendiranju biskup Košić. Čestitavši ovogodišnjim stipendistima istaknuo je kako je ulaganje u njih prije svega ulaganje u budućnost i ovog kraja i našeg naroda. Na kraju predstavio je stipendistima okupljene prijatelje Zaklade te im zahvalio što je podupiru financijski, moralno i svojim autoritetom.

U glazbenom dijelu programa nastupila je stipendistica Ema Smiljanić na violini.

<https://biskupija-sisak.hr/susret-prijatelja-i-stipendista-zaklade-fra-bonifacije-ivan-pavletic/>

<https://narod.hr/hrvatska/ulaganje-u-buducnost-dodijeljene-stipendije-darovitim-i-potrebitim-studentima-s-podrucja-sisacke-biskupije>

J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić /Četvrti stup moje Hrvatske 2., Zagreb, 2024., str. 710.

L. BENČIK, J. PEČARIĆ, PUPOVAC, HRVATSKE PRAVICE, 2024.

PUPOVAC KAO MILOŠEVIĆ „JA SAM ZA MIR“ ILI 10 LAŽI MILORADA PUPOVCA

„SDSS je od osnivanja posvećen miru“
Kakav mir? Koji mir? Pod kojim uvjetima mir?

Pod uvjetima SDSS-ovaca, Milorada Pupovca & Co, SNV-ovih NOVOSTI, BILTENA ili TV VIDE?¹ Dovoljno je pogledati glumatanje na fotografiji!

„Predsjedniče Vlade, pokušavate promijeniti i povijest hrvatskog naroda. Nekad su teroristi bili Vojislav Stanimirović i SDSS i ta ekipa. Vi se ovih dana jako trudite teroristima pokazati heroje, dragovoljce, ljude koji su po tri put ranjeni u Domovinskom ratu“, kazao je predsjednik Domovinskog pokreta Ivan Penava na aktualnom satu u Saboru.

¹ <https://www.portalnovosti.com/sdss-je-stranka-koja-je-od-momenta-svog-osnivanja-bila-posve%C4%87ena-miru>

„ Zbog teških kvalifikacija koje su ekstremni desničari uzastopno ponavljali, da HDZ koalira s teroristima, misleći na Samostalnu demokratsku srpsku stranku (SDSS)“reče Milorad Pupovac.

Klub ove manjinske stranke reagirao je na konferenciji za medije.

„ Ekstremni“ desničari, sramotna kvalifikacija, jer to su hrvatski domoljubi, koji vole i poštuju svoju domovinu Hrvatsku, a za SDSS-ovce koji je ne vole, ni ne poštuju su „ekstremni desničari“!?

Pa sam Milorad Pupovac izjavio je da je njemu Beograd glavni grad, a hrvatski je državljanin i zastupnik u Hrvatskom Saboru!?

„Beograd je glavni grad naše matične države Srba u Hrvatskoj“ izjavio je zastupnik Hrvatskog Sabora notorni Milorad Pupovac u veljači 2019.godine .²

Da za Milorada Pupovca Beograd je glavni grad, a Zagreb krava muzara koja ga financira!

„SDSS je od osnivanja do danas posvećen miru, u skladu s najboljom tradicijom politika Bogdana Medakovića i Svetozara Pribičevića, a slijedom te tradicije najveći dio samostalac, se u Drugom svjetskom ratu pridružio antifašističkom partizanskom pokretu. Teroristi nismo, a nismo ni neonacisti kao što nas neki nazivaju“, naglasio je Pupovac.

Kakve veze ima 2.svjetski rat sa sadašnjom Hrvatskom, koja se oslobodila od Jugoslavije i velikosrpske agresije u Domovinskom ratu 1991-1995.

To je retorika Milorada Pupovca koji stalno nameće tezu NDH i 2 svjetskog rata, sa kojim obrambeni Domovinski rat 1991-1995. ne može imati nikakav kontinuitet zbog protoka od 50 godina i SFR Jugoslavije u međuvremenu.

I uostalom NDH je dio povijesti Hrvata kao što je 2.svjetski rat dio povijesti Njemačke ili Italije i cijele Europe. Povijest ne možemo mijenjati, niti mogu sadašnje generacije za nju odgovarati, ali bi zato da u Hrvatskoj funkcionira pravna država Milorad Pupovac odgovarao što sakriva gdje su posmrtni ostaci dr.Šretera.

Podsjetio je i da je“ Željka Markić osuđena jer je SDSS nazvala gnijezdom terorizma, kazavši da je sud prepoznao da za tu tvrdnju ne postoje dokazi i da je to povreda časti, ugleda i stvaranja osjećaja nesigurnosti. SDSS je najslabiji u hrvatskom političkom životu, ali zato sasvim sigurno neće biti vreća u koju će udarati tko god i kako god poželi“ poručio je.

Neću se poput Željke Martić izlagati sudskoj tužbi, već ću citirati Milorada Pupovca i njegove SDSS-ovce te njihovim izjavama dokazati kako ne govore istinu, odnosno da jednostavno rečeno lažu. Milorad Pupovac svojim izjavama i djelima u cijelom tijeku raspada Jugoslavije i stvaranja države Hrvatske, predvodi petu kolonu u Hrvatskoj.

Nemoguće je nabrojiti sve njegove podvale i laži u tih 30 godina, izdvojiti ću nekih 10-tak:

1. Laž

² <https://www.hazud.hr/antifasista-pupovac-beograd-glavni-grad-nase-maticne-drzave/>

Jedna od sramotnih laži Milorada Pupovca je objavljena 22. veljače 1992. godine u Politici o 11 000 pokrštenih srpske djece na katoličku vjeru, koji nikada nije dokazao, a ni demantirao. Na zagrebačkome Okružnom sudu 20. svibnja 1992. godine započeo je postupak protiv dr. Milorada Pupovca zbog tih tvrdnji. Optužbu je zastupao javni tužitelj RH Vladimir Šeks, ali je postupak obustavljen. Unatoč svemu iznesenome, Pupovac je 2018. godine negirao da je to izjavio: „Netočno je i nepotkrijepljeno dokazima da sam u veljači 1992. izjavio kako je u Hrvatskoj „11 tisuća srpske djece pokršteno, čime sam dao svoj obol srpskoj agresiji na Hrvatsku“

Zar preslika članka iz Politike nije dokaz? I opetovano laže, laž na laž!

Podsjećam da je tijekom agresije i srpske okupacije hrvatskog teritorija obilazio svoje selo Donje Ceranje nadomak Benkovca koje su četnici držali pod nadzorom nakon što su odande protjerali Hrvate.

Podsjećam na njegovu pokvarenu ulogu u nestanku i likvidaciji dr. Šretera što je u svojoj knjizi opisao Slavko Degoricija; „Čim dobiju doktora, puštaju Šretera“, stoji nadalje u knjizi, nakon čega autor otkriva da je Pupovac lagao: “Nije od toga prošlo nekoliko dana, doznajem od UNPROFOR-a da je Šreter mrtav, likvidiran već više od mjesec dana! Doznajem i to da ga Srbi ni jednog dana nisu koristili kao liječnika, već su ga od prvog dana uhićenja premlaćivali tako da su mu polomili obje ruke”, pisao je Degoricija. Posmrtni ostatci dr. Šretera do danas nisu pronađeni.

8 ПОВЛИТНА субота 22. фебруар 1992.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ШТАМПУ СРПСКОГ ДЕМОКРАТСКОГ ФОРУМА

Пуповац: Срби у Загребу угрожени

Др Милорад Пуповац навео податке о физичкој ликвидацији Срба, прекрштавању српске дјеце, рушењу објеката, избацивању с посла. – Хрватска власт мора бити натерана да стане на пут безаконју

(Наставак са 1. стране)

Осврнуо се и на колеџај Међународне организације за људска права „Хелсинкски ком“ оцртајући је не само као једну дважелозовану конституту у понављају модерног света него и као реакцију на недовољно реактивне хрватских власти на случајеве или тенденције нарушавања елементарних норми једног друштва, што је, према његовим речима, изазвало драстичне последице и многобројне неизмишљене жртве.

Навео је и неке примере нарушавања људских права Срба у Хрватској, о чему је иначе СДФ недавно обавестио хрватску владу, која, како је рекао Пуповац, упркос томе није изашла са својом да представнике Форума послове на разговор и с њима сарађује на разоткривању многих злочина – почев од избацивања грађана српске националности са посла, случајева прекрштавања српске дјеце, па све до масовних ликвидација Срба у градовима где је се иначе налазе под контролом хрватске власти.

Пуповац је такав однос власти према нарасталим насиљу над Србима изазвао забринутим, додавши да ова институција неће одустати од покушаја да и хрватску владу на исти начин присили да ради послове за које је одужана, али да Форум неће одустати ни од

их је срушено у Огулину, око 150 у Карловцу итд. Посебно се осврнуо на случај загребачког насилја Пешченица где се налазе два српска насеља – Козари бок и Козари пут.

формирања политичке странке (или странкаа било са српским или ненационалним предзнаком) како би се и на тај начин Срби организирани у градовима који су изван доминација српских крајина. Као разлог за формирање оваквих странака навео је немогућност деловања Српске демократске странке на тим просторима где је Српска народна странка доживела распад и народну неутраљност.

Највећу пажњу носивара, поготово иностранци, изазвао је Пуповац информација о 11.000 деце српске националности која су на разне начине, разним поновима и утвацијама, прекрштена у католичку веру. На питање једног страног новинара има ли доказе за ту тврдњу, Пуповац је одговорио да је тај податак добио од једног католичког свештеника, али је указао и на чекат објеката у „Гласу коцка ла“, где се са задовољством тврди како припадници других вероисповести све чешће у последње време привлачу католичанство. Пуповац је критички говорио и о тенденцијама менала демографске структуре становништва на појединим подручјима без обзира са које стране, српске или хрватске, свирајући тако тенденције злочиним према човечности.

М. Јакшић

Др Милорад Пуповац

где је, према његовим речима срушено око 200 објеката и одакле се могло око 10.000 Срба.

U prosincu 1991.godine u jeku srpske i JNA agresije na Hrvatsku, nakon Vukovara, Škabrnje, Dubrovnika i ostalih razrušenih i spaljenih sela i gradova, Pupovac je za BBC izjavio: „Mi imao dokaze o tome da su hrvatski vojnici masakrirali srpsko stanovništvo u više gradova. Hrvatska država nije u stanju dati dovoljno garancija sigurnosti lojalnim Srbima“.

Ta je monstruoza izjava dana upravo na dan kada je Europska zajednica odlučila o priznanju Hrvatske (Večernji list, 17. prosinca 1991.). Poslije Pupovčeva odlaska u Beograd potkraj 1991.godine i susreta s ratnim zločincima Radovanom Karadžićem, Momčilom Krajišnikom i Nikolom Koljevićem, novinar „Feral Tribuna“ je napisao kako se time „konačno do kraja razotkrio kao još jedan od Miloševićevih velikosrpskih prekodrinskih pulena. Istina, civiliziraniji i umiveniji od drugih, ali time još opasniji“ (Feral Tribuna, 19. prosinca 1994.).

Netko kaže da ne treba obraćati pozornost na Milorada Pupovca i davati mu medijski prostor. Mislim upravo suprotno; svaku njegovu izrečenu rečenicu treba analizirati i razotkrivati njenu poruku, jer Milorad Pupovac niti jednu riječ ne izrekne, a da u njoj ne bude optužujuća poruka Hrvatima.

Milorad Pupovac ostao je u Hrvatskoj i nije se formalno pridružio svojoj subraći Srbima u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Ostao je u Hrvatskoj da svojom djelatnošću bude poveznica sa Srbijom u daljnjim koracima ka ostvarivanju velikosrpske ideologije. Njemu je glavni grad Beograd.

2. Laž

„Od samostalnosti Hrvatske niti jednoj stranci dosad nije zabranjen rad.

Naša stranka na komemoracijama u organizaciji srpske zajednice uvijek ističe stradanje svih žrtava, i hrvatskih i srpskih, osuđuje sve zločine. Radi se o stranci koja je dala povijesni doprinos, jedan od tih doprinosa je Mirna reintegracija, - rekao je Boris Milošević.

Neistina! Zabranjen je rad stranci SDS, jednoj od osnivača SDSS-a, i izbrisanoj iz sudskog registra.

Dr. Franjo Tuđman pokušao je postići sporazum sa SDS-om, međutim Srbi u Hrvatskoj odgovorili su balvanima, odnosno Balvan revolucijom, 17.kolovoza 1990.

otvoreno se priključivši Slobodanu Miloševiću i njegovoj velikosrpskoj ekspanzionističkoj politici, osnivanjem tzv. Republike Srpske Krajine sa namjerom izdvajanja od RH i priključenja Velikoj Srbiji.

Stranka je zbog pobune protiv državno-pravnog poretka RH brisana iz registra stranaka;³

“Pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske pokrenut je 1992. godine, u povodu zahtjeva Javnog tužilaštva, i postupak za donošenje odluke o zabrani rada Srpske demokratske stranke – SDS (predmet, broj: U-VI-295/1992). Prije donošenja odluke Ustavnog suda, međutim, Ministarstvo uprave svojim je rješenjem od 27. veljače 1995. godine, klasa: UP/I006-01/95-01/21, ur. broj: 515-02-02/3-95-2, utvrdilo prestanak djelovanja Srpske demokratske stranke s danom 18. veljače

³ https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2002_11_133_2145.html

1992. godine i brisalo je iz Registra političkih stranaka Republike Hrvatske pod reg. brojem 21. Knjiga I. Nakon toga prestala je nadležnost Ustavnog suda da odluči o zahtjevu za zabranu rada SDS.” Ustavni sud Republike Hrvatske.⁴

3. Laž

“SDSS je od osnivanja do danas posvećen miru, u skladu s najboljom tradicijom politika Bogdana Medakovića i Svetozara Pribičevića, a slijedom te tradicije najveći dio samostalaca se u Drugom svjetskom ratu pridružio antifašističkom partizanskom pokretu. Teroristi nismo, a nismo ni neonacisti kao što nas neki nazivaju”, naglasio je Pupovac.

Nije točno! SDSS je posvećen miru, a osnovali su ga ratni zločinci u okupiranom Vukovaru u tzv. Republici Srpskoj Krajini!

SDSS su osnovali Goran Hadžić osuđeni ratni zločinac i Vojislav Stanimirović optuženi ratni zločinac, koji usprkos živih svjedoka nije osuđen od Hrvatskog nelustriranog pravosuđa.

Kako je 1997. osnovan SDSS, opisao je pok. Antun Ivanković, predsjednik udruge Dr. Ante Starčević iz Tovarnika:

“Što se točno dogodilo dana 5. ožujka 1997. godine u Borovu: u članku koji je 1997. objavljen u tada još okupacijskim Vukovarskim novinama broj 90 (15. marta) str. 1, pod naslovima: Odluka skupštine, Osnovana Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS) navodi se sljedeće:

U Borovu je na zasjedanju tzv. Oblasne Skupštine 5. marta 1997. godine na kojoj su prisustvovali svi relevantni predstavnici političkog života Oblasti, odnosno odbornici općinskih skupština, predstavnici mjesnih zajednica, izbjeglica i općinskih boračkih organizacija, kao i predstavnici bivših političkih stranaka iz razdoblja tzv. RSK-a.

Na prijedlog Gorana Hadžića i Vojislava Stanimirovića osnovana je nova jedinstvena srpska stranka pod nazivom Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS). Tom prilikom jednoglasno je usvojen Statut stranke i formiran je Glavni odbor koji broji 33 člana, dok Nadzorni odbor ima 3 a Statutarni 5 članova SDSS-a, dok predsjednika stranke treba izabrati na prvoj sjednici tog tijela“, objavile su okupacijske „Vukovarske novine“ u broju 90 od 15. 03. 1997.

Obraćajući se tada 5. marta 1997. godine na osnivačkoj skupštini nazočnima ratni zločinac Goran Hadžić naglasio je da se programom SDSS-a treba izboriti da za stranku glasaju i drugi narodi jer činjenica da živimo u Hrvatskoj, ali želimo da tzv. Oblast bude prihvaćena u Europi. Goran Hadžić je još tada izjavio da je “demokrata po ubeđenju” ali je zaželio da se oko SDSS-a okupe svi Srbi jer je trenutačno najvažnije srpsko jedinstvo”.

Vojislav Stanimirović je u intervjuu tjedniku Novosti od 13. ožujka 2015. godine, povodom punoljetnosti stranke obmanuo hrvatsku javnost vezano za osnivanje stranke: „Ako se uzme u obzir da smo osnivačku skupštinu SDSS-a imali 5. marta 1997. godine, možete shvatiti da smo za pripreme izbora imali manje od mjesec i pol dana. U toj tzv. fuziji Samostalne srpske stranke, čiji je predsjednik bio prof.

⁴ [https://hr.wikipedia.org/wiki/Srpska_demokratska_stranka_\(Hrvatska\)](https://hr.wikipedia.org/wiki/Srpska_demokratska_stranka_(Hrvatska))

Milorad Pupovac, i Srpske demokratske stranke, čiji sam bio predsjednik, osnovana je Samostalna demokratska srpska stranka.“

Stranka je onda po tim riječima osnovana neregularno! Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS) osnovana je 5. ožujka 1997.godine u Vukovaru spajanjem Srpske demokratske stranke (SDS) i Samostalne srpske stranke (SSS) iz Zagreba. Postavlja se opravdano pitanje kako su se mogle spojiti 1997. godine gore navedene stranke kada je jedna od njih (SDS) kako sam prije opisala 18.veljače 1992.godine brisana iz Registra političkih stranaka Republike Hrvatske pod reg. brojem 21. Knjiga I. Kako je tako osnovanu stranku Ministarstvo uprave moglo upisati u registar stranaka?

4. Laž

„Naša stranka na komemoracijama u organizaciji srpske zajednice uvijek ističe stradanje svih žrtava, i hrvatskih i srpskih, osuđuje sve zločine“ rekao je Boris Milošević

Kako su osudili sve zločine kada im je osnivač stranke ratni zločinac?

Neistina, osnivač SDSS-a je ratni zločinac Goran Hadžić i Vojislav Stanimirović gradonačelnik okupiranog Vukovara optuženi ratni zločinac Goran Hadžić po optužnici Haškog suda iz 2004. odgovoran je za ratne zločine ubojstva, protjerivanja, zatočenja, mučenja i deportacije Hrvata kao i drugih ne Srba.

Optužen je, među ostalim, i za pokolj na Ovčari gdje je strijeljano 250 Hrvata izvedenih iz vukovarske bolnice 1991. Zbog tumora na mozgu i potrebe za kemoterapijom pušten je na privremenu slobodu 15. travnja 2015. i umro 12. srpnja 2016. u krugu obitelji, u Novom Sadu.

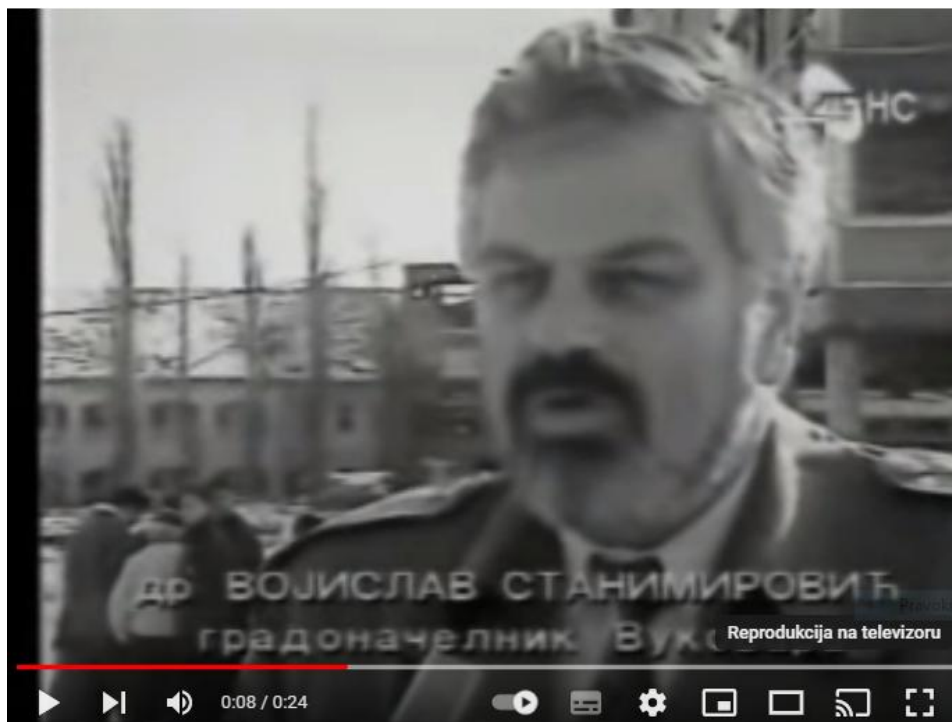
Na Županijskome sudu u Osijeku 1999. osuđen je u odsutnosti na osam godina zatvora, zbog poticanja na zločin, ubojstva 23 osobe, rušenja katoličke crkve i miniranja nersrpskih kuća u Tenji, u blizini Osijeka, od 1. srpnja 1991. do 20. travnja 1992.godine. Hadžića je također u odsutnosti 1995. Šibenski županijski sud osudio na 20 godina zatvora zbog prekomjernog granatiranja šibenskoga i vodičkog područja zabranjenim ognjevima i orkanima 1992. i 1993. godine.

Vojislav Stanimirović je 1993.godine u okupacijskim novinama “Vojska Krajine” (“BK”) broj 7-8, na str. 43., objavio članak pod naslovom : “Bolnica u pravom ruhu”, a prva rečenica glasi:

“Tog 18. novembra 1991. pao je i posljednji bastion, posljednje uporište ustaške vlasti u Vukovaru – vukovarska bolnica. Njenim padom oslobođen je i sam grad Vukovar...”. Članak je potpisao kao prim. dr. Vojislav Stanimirović, a uz članak je objelodanjena i fotografija bolnice, s potpisom: “Bolnica ‘Sveti Sava’”.

Budući da se upravo uz tu bolnicu veže pokolj u Ovčari. Stanimirović je 1995. godine, primio orden za posebne ratne zasluge u ratu u Podunavlju od Radovana Karadžića u Banjoj Luci. A „začudo“ bio je osnivač i predsjednik ranije spomenute SDS stranke koju je osnovao Jovan Rašković a koja je da podsjetim bila protiv osamostaljenja Hrvatske i koja je brisana iz Registra stranaka RH.

Vojislav Stanimirović kaže da nije bio u Vukovaru na dan okupacije bolnice 18.studeni 1991., a od Radovan Karadžića je dobio orden za posebne ratne zasluge vezane uz bolnicu u Vukovaru.

Isto tako kaže da nije bio u Lovasu kada su ljudi odvođeni na strijeljanje i tjerani u minsko polje. Snimka ga demantira.

Udruga dr. Ante

Starčević iz Tovarnika

uputila je priopćenje u kojem donosi snimku Stjepana Peulića, koji je preživio prolazak kroz minsko polje u Lovasu 1991. godine, a „radi poznatih politički igara nikada nije prikazan ni emitiran“ koji iznosi optužbu protiv bivšeg saborskog zastupnika Vojislava Stanimirovića da je bio prisutan uz Ljubana Devetaka kod odvođenja Lovšana 1991. godine⁵

5. Laž

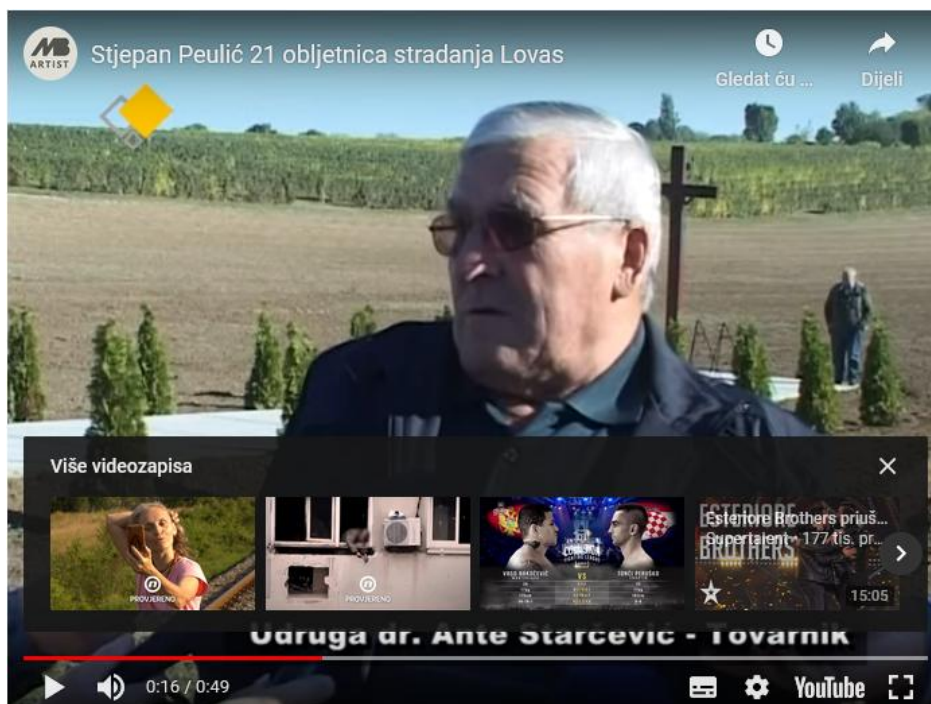
„Radi se o stranci koja je dala povijesni doprinos, jedan od tih doprinosa je mirna reintegracija „- rekao je Boris Milošević.

Evo kakav je doprinos mirnoj reintegraciji dao Goran Hadžić:

Goran Hadžić je prije pobune pripadnika srpske nacionalne manjine, bio skladištar u Vukovarskom tekstilnom poduzeću Vupik. Evo što o njemu misli General Klein koji je bio na čelu misije mirovnih snaga Ujedinjenih naroda u hrvatskom Podunavlju, u misiji UNTAES-a, procesa mirne reintegracije;

⁵ <https://www.youtube.com/watch?v=lZmi9qeM5kU>

“Najteže je bilo s Hadžićem, zato što je bio nepošten. Činilo se da uopće ne razumije da je pametno surađivati i da mora upotrijebiti moć koju ima kako bi učinio najbolje što može za ljude koje predstavlja. Njegova taktika izbjegavanja,

skrivanje i odugovlačenja, otežavala je ozbiljne pregovore. Rekao sam mu: „Ovo je igra karata i valjda vam je jasno da baš nemate puno aduta. Ali, budete li igrali mudro, inteligentno, možda i dobijete koji štih. Vlak kreće, i za vas će biti loše ako se ne ukrcate. Ali njega to nije zanimalo. Zanimao ga je šverc, kako izvući i prodati naftu iz Đeletovaca, kako napuniti džepove prije nego što ode“

Paralelno sa osnivanjem SDSS-a Vukovaru, osnovano je i Srpsko narodno vijeće u Zagrebu .Srpsko narodno vijeće (SNV), nacionalna koordinacija vijeća srpske nacionalne manjine, izabrano je političko, savjetodavno i koordinativno tijelo koje djeluje kao samouprava Srba u Republici Hrvatskoj.

Po Erdutskom sporazumu, nakon provedenih izbora osnovano je Zajedničko vijeće općina (ZVO) sa sjedištem u Vukovaru.

Kod nacarta promjene Ustava i Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina 2010. godine HDZ je srpskoj manjini bio ponudio puno više nego što su oni uopće tražili. Naime u tekstu Ustavnog zakona, što ga je Sabor trebao usvojiti, stajalo je da Zajedničko vijeće općina dobiva status pravne osobe. Termin status pravne osobe može se, vrlo lako protumačiti kao podloga za uvođenje teritorijalne autonomije za pojedine srpske općine u Hrvatskoj. Vlada i HDZ stajali su iza tog

teksta, s tim i takvim mogućim političkim i pravnim posljedicama. U zadnji čas je Vesna Pusić podnijela amandman kojim je spriječeno da se kroz izmjene Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina provuče i odredba da srpsko Zajedničko vijeće općina (ZVO) na području istočne Slavonije, Baranje i zapadnog Srijema dobije pravnu osobnost. (odnosno federalizaciju Hrvatske) Donošenjem Ustavnog Zakona o pravima nacionalnih manjina 13. prosinca 2002. godine nije više bilo potrebe pozivati se na Erdutski sporazum. Prema podatcima koje su vojni sudovi, županijski sudovi i županijska državna odvjetništva dostavljali Ministarstvu pravosuđa u vremenu važenja i primjene sva tri zakona o općem oprostima od 26. rujna 1992. do kraja prosinca 2005., opći oprost dobila je 21.641 osoba. Najveći broj oprosta – 13.575, odnosio se na hrvatsko Podunavlje, rekao je Sergej Abramov, glasnogovornik Ministarstva pravosuđa.⁶ Vojislav Stanimirović izjavio je „Naša djeca uče po hrvatskim nastavnim programima, ali mi imamo svoje udžbenike i poučavamo noviju povijest na svoj način, drugačiji nego u hrvatskim knjigama. Izostavili smo poglavlje o Domovinskom ratu jer i dalje smatramo da je to bio građanski rat“⁷

6. Laž

„To je opasan govor mržnje koji može isprovocirati nečiju neželjenu reakciju s neželjenim posljedicama...“⁸

Tko više od SNV-a u Hrvatskoj širi govor mržnje? Nitko! Njihov srbočetnički agitprop NOVOSTI neprekidno i to našim novcem, od kada je osnovan širi govor mržnje i one koji im na to ukazuju blokiraju. Misle da će blokadom sakriti, ali ne mogu, previše je očito.

Kroz cjelokupnu perfidnu djelatnost i rad Milorada Pupovca od raspada Jugoslavije do danas proteže se mržnja prema hrvatskoj državotvornoj ideji i prema Hrvatima.

Nametnuo se kao jedini predstavnik i vođa srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, ne samo srpskoj manjini nego i hrvatskoj i međunarodnoj zajednici. Sav njegov rad prožet je licemjernom mržnjom prema svemu i svakome koji predstavlja hrvatski identitet.

⁶ <https://www.glas-slavonije.hr/227842/1/Abolirana-21641-osoba-koja-je-pocinila-kazneno-djelo-u-ratu>

⁷ <https://www.tpportal.hr/vijesti/clanak/sto-srpski-skolarci-u-hrvatskim-skolama-uce-o-domovinskom-ratu-20130613>

⁸ <https://www.portalnovosti.com/iskazivanje-pijeteta-pretvara-se-u-povod-za-fizicki-sukob>

Svojim plačljivim načinom komunikacije i zastajkivanjem namjerno provocira krivnju o temi i osobama o kojima govori. No to je njegov stil, ali poruke kroz publikacije koje izdaje SNV, kojemu je on na čelu, su nedvojbeno usmjereno protiv svega hrvatskoga.

U svoj toj njegovoj antihrvatskoj djelatnosti, najnemoralnije je što sve to radi sa novcima iz Proračuna RH, namijenjenih održavanju kulturnog identiteta srpske nacionalne manjine.

Novosti, Bilten, sada i Vida TV vrište od mržnje prema Hrvatskoj, a u svima ja glavni i odgovorni Milorad Pupovac, po svemu jedini i neprikosnoveni predstavnik srpske nacionalne manjine.

Dakle Milorad Pupovac drži sve medije SNV-a pod svojom kontrolom. I ne samo pod kontrolom nego se brine za njihovo izdašno financiranje.

- 32 godine ne priznaju državu za koju su se branitelji Vukovara borili i izborili.
- 32 godine njima je glavni grad Beograd iz kojega su krenuli tenkovi obasuti cvijećem na Vukovar.
- 32 godine za njih je Vukovar „OSLOBOĐEN“
- 32 godine šute o masovnim grobnicama.
- 32 godine ne priznaju logore po Srbiji i nisu platili ratnu odštetu.
- 32 godine nisu vratili medicinsku dokumentaciju uzetu iz Vukovarske bolnice.

32 godine nisu vratili umjetničko blago koje su pokrali i odnijeli u Srbiju.

32 godine još ima nestalih,

32 godine djeca uče u odvojenim školama, 32 godine!?

I kada se Hrvati pobune da neće više financirati guju u njedrima, onda su Pupovac i njegova parazitska bulumenta, a što drugo nego-ugrožen!?

Onda njegovi novinari -paraziti traže pomoć razno-raznih udruga, stranih i domaćih kako bi opet potvrdili da su žrtve Hrvata. Kako mogu biti žrtve kada ih Hrvati financiraju? Nema logike!

Ili ipak ima, doktor znanosti Milorad Pupovac se poput Kafkinog lika koji se preobrazio u žohara, preobrazio u mirotvorca.

7. Laž

Srbi su žrtve Hrvata, po njegovim Biltenima.

Vrhunac licemjerstva, pokvarenosti i manipulacije povijesnim činjenicama očituje se u SNV-Biltenima Milorada Pupovca.

Postavljeni su tako da su Srbi žrtve ustašoidnih Hrvata, jer oni „Teroristi nismo, a nismo ni neonacisti kao što nas neki nazivaju...“ tvrdi Pupovac, jer „se najveći dio samostalaca u Drugom svjetskom ratu pridružio antifašističkom partizanskom pokretu“

E sada kakve veze te prazne fraze imaju sa sadašnjosti to valjda samo Pupovac zna!

Kako Srbi mogu biti žrtve kada su ONI, napali Hrvate, na teritoriju Hrvatske? Da bi pomogli svojoj braći iz Srbije i JNA, postavili su balvane i digli balvan revoluciju, protiv legalno i legitimno izabrane hrvatske vlasti.

I kada je vidio da više sam ne može izigravati žrtvu, dr. Milorad Pupovac postao je „mirotvorac“ On je kao i njegov Vožd Slobodan Milošević -za mir, ali mir preko nišana. To je njihov mir!

U toj svojoj novoj ulozi mirotvorca doktor znanosti Milorad Pupovac toliko se zanio da je smetnuo s uma tko je započeo rat i sa kojim ciljem, jer se iz formulacije njegovih izjava to ni ne nazire. Naprotiv licemjerno manipulira praveći od nas Hrvata zaboravne ljude, koji ne poznaju svoju bližu i daljnju povijest.

Ali vara se, sjećanje na te dane PONOSA I SLAVE je još veoma živo.

Izjednačavanje žrtve i Hrvatska krivica, je flagrantno manipuliranje i zavaravanje javnog mnijenja, odnosno BEZOČNA LAŽ!

Nema ni spomena zločina iz 1991.godine, nema stradanja, prognanih i ubijenih Hrvata, nema srušenih i zapaljenih Crkvi, sa ciljem da se zatre svaki trag života Hrvata u tim mjestima. Nema Načertanija, nema Stojanovićeve Do istrage naše ili vaše, nema Memoranduma SANU, nema Valerijanova memoranduma ni granice Velike Srbije na hrvatskom teritoriju na crti Virovitica-Karlovac-Karlobag!

Stoga treba mu osvježiti pamćenje, da podsjetim samo na dio razaranja i zločina: Pored:

pokolja na Ovčari, 18. studenog 1991., 255-264 civila i hrvatskih branitelja, i

masakra u Škabrnji, 18. studenog 1991. 48-86 civila i branitelja,
 2. svibnja 1991, pokolj u Borovu selu, masakrirano 12 hrvatskih policajaca
 26. srpnja 1991. pokolj u Kozibrodu, 10 osoba ubijeno
 27. srpnja 1991, pokolj u Strugi, 12 osoba ubijeno
 1. kolovoza 1991, pokolj u Dalju, 39 osoba je ubijeno
 8. kolovoza 1991, pokolj u Lovincu,
 29. kolovoza 1991. pokolj u Skeli kod Gline, ubijeno 10 osoba
 3. rujna 1991. pokolj u Graboštanima, Stublju i Majuru, 20 osoba ubijeno
 3. rujna 1991. pokolj u Četekovcu, Balincima i Čojlugu, ubijeno 24 osoba
 8. rujna 1991, pokolj u Kusunjama, 20 hrvatskih vojnika je ubijeno.
 18. rujna 1998, pokolj u Petrinji, masakrirano 17 hrvatskih vojnika
 22. rujna 1991, pokolj u Tovarniku, 68 civila ubijeno i jedini svećenik koji je
 ubijen u velikosrpskoj agresiji, velečasni Ivan Burik
 3. listopada 1991, pokolj kod Gline, Od 1991. do 1995. ubijeno je u slunjskom
 kraju 297 osoba (bez Saborskog gdje su 52 žrtve). Od tog broja 70 je žena starije
 životne dobi, 1 trudnica, 1 djevojka, 3 djevojčice. Starijih muškaraca je ubijeno
 99 plus jedno muško dijete (6 mjeseci).
 13. listopada 1991, pokolj u Širokoj kuli kraj Gospića, 34 osobe, koji su počinili
 maskirani lokalni Srbi.
 13. listopada 1991. u Novom selu Glinskom, napravili prvi pokolj ubivši osam
 Hrvata. U narednim danima ubili su još 32 ljudi, među kojima je bila jedna cijela
 petočlana obitelj, kao i jedna djevojčica od 13 i dječak od 17 godina. Žrtve su
 prije pokolja mučili, vukli ih konjima po mjesnim puteljcima, brojne su ljude
 spalili, kao i sve hrvatske kuće.
 20. listopada 1991, pokolj kod Baćina, 56 osoba ubijeno
 2 studenog 1991, pokolj u Lušcu (predgrađe Vukovara) 59 osoba.
 4. studeni 1991, pokolj blizu Petrinje, pokolj 16 hrvatskih civila
 15. studeni 1991. pokolj u Kostrićima, 16 osoba
 18. studenog 1991, Ovčara, pobijeno 264 osoba, ranjenika iz Vukovarske bolnice
 18. studenog 1991 Škabrnja, 86 osoba je stradalo
 19. studenog 1991, Nadin, pobijeno je 14 osoba
 studeni 1991, pokolj u selu Klanjecu kod Slunja, 20 hrvatskih civila pobijeno
 12. do 14 prosinca 1991, Voćin i Hum kod Slatine, 47 civila ubijeno
 16. prosinca 1991, pokolj u Joševici, 21 hrvatski civil
 16-21 siječnja 1992. pokolj u polju i Lađevačkom selištu, ubijeno je 10. osoba
 2. svibnja 1995. raketiranje Zagreba, 7 mrtvih⁹

To je samo dio stradanja hrvatskog naroda i mjesta koje bi trebalo komemorirati!
 Imao bi Milorad Pupovac cijelu godinu hodati po Hrvatskoj i komemorirati žrtve
 koje su Srbi posijali.

⁹https://enciklopedija.fandom.com/hr/wiki/Popis_masovnih_zlo%8Dina_nad_Hrvatima_u_Domovinskom_ratu

Samo usporediti brojke i vidi se tko je agresor, a tko je žrtva. Izjednačavanje žrtve i agresora nikako nije moguće, jer krivicu i odgovornost snosi agresor. To je osnovno polazište pomirbe, a ne komemoriranje žrtava!

Nikada Milorad Pupovac ne postavlja pitanje tko je izazvao te strašne posljedice rata?

Prema podatcima koje su vojni sudovi, županijski sudovi i županijska državna odvjetništva dostavljali Ministarstvu pravosuđa u vremenu važenja i primjene sva tri zakona o općem oprostima od 26. rujna 1992. do kraja prosinca 2005., opći oprost dobila je 21.641 osoba. Najveći broj oprosta, 13.575, odnosio se na hrvatsko Podunavlje. (vidi fusnotu 7)

I onda Pupovac traži za sebe i svoje sva ljudska prava?

A ta ista prava nisu dali Hrvatima, nego su nas htjeli istrijebiti da ne ostane nikakav trag hrvatskog postojanja na crti Virovitica-Karlovac-Karlobag!?

Na području Republike Hrvatske u tijeku Domovinskog rata potpuno je uništeno 65 župnih crkvi, pedeset i jedna ostale crkve, 88 kapelica, 66 župnih kuća i dvorana, 7 samostana, 15 groblja, 88 križeva na otvorenom, što, ako se samo to zbroji, iznosi 380 potpuno uništenih sakralnih objekata, ili "ranjenih crkava u Hrvata". Veliki broj je i teško oštećen tako da je u Hrvatskoj srpski agresor ukupno uništio, što potpuno, što teško, što djelomično, ni manje ni više nego oko 1.500 kršćanskih sakralnih objekata, o čemu postoji kompletna arhiva sa fotografijama i opisima ovih zločina ili srbijanskog kulturocida.

Znači po Pupovcu Hrvati bi trebali biti tolerantni i zaboraviti velikosrpsku agresiju, neisplaćenu odštetu, nepriznavanje logora po Srbiji i druge zločine, „ta tko nas to bre zavadi“

I tko to traži? Jedan Milorad Pupovac koji nije zaboravio zločine iz 2.svjetskog rata, koji stalno stigmatizira Hrvate za Jasenovac, koji nameće krivnju Hrvatskoj u kojima ova generacija nije sudjelovala. A on je sudjelovao u agresiji na ovu Hrvatsku i traži da se to zaboravi? Doista dio srži pokvareno i licemjerno „mirotvorstvo“

I ne samo to Milorad Pupovac kao zastupnik u Hrvatskom Saboru, u debelom je sukobu interesa, što potvrđuje naprijed navedenu činjenicu da on preko svojih srbočetničkih agitpropa, Novosti i Biltena vodi specijalni medijsko-propagandni rat protiv države Hrvatske, a član je Savjeta za nacionalne manjine i sam svojem SNV-u dodjeljuje sredstva.

8. Laž

Ali treba biti vrhunski licemjer izjaviti u povodu Vukovara:

„...Ne zato, jer i prijetnje i uvrede kakve slušamo ovih dana slušamo i inače, mnogih dana i mnogih godina. Ne možemo i ne trebamo biti zato što se našu potrebu i želju za iskazivanjem pijeteta prema žrtvama i naše poticanje pomirenja među živima pretvara u povod za fizičko sukobljavanje. Ne možemo i ne trebamo zbog toga što želimo, koliko je to moguće, sačuvati dostojanstvo kako same vukovarske i škabrnske komemoracije tako i naše dostojanstvo“

Podsjećam da je SDSS osnovan 1997. u okupiranom Vukovaru i da su ga osnovali osuđeni ratni zločinac Goran Hadžić i neosuđeni Vojislav Stanimirović.

Ma zamislite agresori bi čuvali dostojanstvo vukovarske i škabrnske komemoracije?

Agresor nije žrtva. Sam snosi odgovornost za sve žrtve, jer je započeo agresiju. Prijetnje i uvrede redovito šalju njegovi srbočetnički agitpropovci iz NOVOSTI. Boris Dežulović, Boris Rašeta, Viktor Ivančić ...

Redovno gaze dostojanstvo hrvatskih branitelja, pa su i kolonu sjećanja od 150 000 ljudi u Vukovaru proglasili kao promociju ustaštva!¹⁰

Milorad Pupovac priča o žrtvama kao da su ih prouzročili „svemirci“, kao da Srbi nemaju nikakve veze sa žrtvama, a oni su ih prouzročili!

Usporedbom fotografija jasna je ogromna razlika: ovi na traktorima stavili su se u službu velikosrpske agresivne politike, koja je započela rat i mislila ratovati bez žrtava!?

¹⁰ <https://www.portalnovosti.com/pijetet-prema-zrtvama-pretvorio-se-u-promociju-usta%C5%A1stva>

Na traktorima nisu bili izloženi stotinama tisuća granata. Nisu bili mjesecima u podrumu. Nisu odvedeni u logore, mučeni i ubijani. Svoju imovinu ukrali su na traktor, a ne u jednu najlon vrećicu.

Da nisu započeli agresiju i napali svoje susjede i sugrađane, ne bi bilo žrtava, ni razaranja.

Po tome se vidi Pupovčevo manipuliranje i povijesni revizionizam novije povijesti, jer nikako da imenuje velikosrpsku politiku Miloševića i SPC kao agresore i napadače, a rat se vodio na teritoriju Hrvatske, a ne u Srbije. Ali mi se toga ne smijemo mi sjećati!?

I ne samo to, postavlja se pitanje sa kojim pravom srpska manjina od 123 892 ili 3,20 %, nama Hrvatima, a ima nas 3 547 614 ili 91,63 %, nameće svoj nakaradni vrijednosni sustav, svoju velikosrpsku mitomaniju i svoju jugoslavensko-komunističku ideologiju, kada je Hrvatski Sabor još 8.listopada 1991.donio odluku o raskidu svih državno-pravnih sveza sa bivšom SFR Jugoslavijom?

9. Laž

„Ako je išta Hrvatskoj od Srba dano-dan je antifašizam“ bubne Milorad Pupovac i ostane živ.

Smiješno, netočno!

Srbi bi od Hrvata trebali učiti što je antifašizam, jer su se Istarski Hrvati prvi u Europi pobunili protiv fašizma!

Seljaci na Proštini u Istri prvi su u svijetu podigli antifašističku pobuna u povijesti! Pobuna je počela početkom veljače 1921.a ugušena 5.travnja 1921.godine.

Ništa Srbi nama Hrvatima nisu dali osim ZLA! Od Odese 1918. godine do danas.

10.Laž

“Mi nismo nasilni ljudi”

“Moj ideal, moj cilj, moj san je da ljudi u Vukovaru, bili Srbi ili Hrvati, budu zajedno taj dan i možda ja to neću dočekati, ali neću prestati činiti da do toga dođe”, poručio je Milorad Pupovac

Nisu nasilni, neka samo pogledaju naslovnice NOVOSTI!

Ne znam kako mogu uopće to očekivati, kada ne žele čak ni nakon 32 godine otkriti gdje su masovne grobnice. Još je uvijek nepoznata sudbina 1.409 osoba te mjesto ukopa posmrtnih ostataka 394 smrtno stradale osobe, što ukupno čini 1.803 neriješenih slučajeva iz Domovinskog rata a među njima i 10-toro djece.

Posebna priča su koncentracioni logori na teritoriju Srbije, koje usput rečeno Srbija ne priznaje i sudbina zarobljenih civila i vojnika, koja je bila doista stravična. Mnoge su masakrirali srpski četnici i paravojska, svakodnevno prebijali, mučili, izivljavali se i na kraju su mnogi podlegli ozljedama nakon mučenja.

Do sada su na području Vukovara pronađene 52 masovne grobnice a ekshumirani su ostaci preko 2.000 žrtava, od kojih je 1.688 identificirano.

Najmlađa žrtva silovanja u logoru Stajićevo je imala 6 godina, a najstarija je bila baka od 80 godina.

Iz gradskog muzeja Vukovar odneseno je 29.758 predmeta. Velik broj njih je uništen.

13 policajaca koji su se borili na području Vukovara još uvijek su na popisu nestalih osoba i ne zna se što je s njima.

Za logore na teritoriju Srbije zasad još nitko nije odgovarao, Srbija ih službeno ni ne priznaje.

To bi sve Milorad Pupovac izjednačio sa po procjeni 50-tak ubijenih Srba u Vukovaru u ljeto 1991.godine, a da nije uopće uzeo u obzir da su Srbi iz Borova sela 2. svibnja 1991.godine iz zasjede ubili i izmasakrirali 12 hrvatskih policajaca.

Na Ovčari je ubijeno 200 ljudi iz vukovarske bolnice – pacijenata, ranjenika, bolničkog osoblja, branitelja grada, novinara i drugih civila. Ubijeni su bili u dobi od 16 do 76 godina. Najmlađa žrtva Igor Kačić rođen je 1975. u Vukovaru. Na Ovčari su ubijene i dvije žene. Ružica Mrkobašić imala je 32 godine i bila je u šestom mjesecu trudnoće. Prema svjedočenju na suđenju u Srbiji Ružicu su ispred hangara tukli poput ostalih zarobljenika. Ona je krvnike molila i za svoj život i za život nerođenog djeteta. Međutim, krvnici nisu imali milosti, ni prema njoj ni prema nerođenom djetetu već je ubijena vrlo okrutno hicem u trbuh.

Opetovano treba ponavljati da je velikosrpska ideologija uzrok svih zala na prostoru bivše Jugoslavije, koje je Srbija počinila nad hrvatskim narodom počevši od formiranja Države SHS, pa 6.sječanjske diktature kralja Aleksandra i terora koji je vršen nad hrvatskim narodom Bez priznavanja krivice i suočavanja Srbije sa tom krivicom, nema pomirbe! Nema!

Po Miloradu Pupovcu i ne samo njemu nego i europskim političarima, koji srpska zla nisu osjetili, agresora Srbiju i Srbe u Hrvatskoj, Hrvati trebaju zaboraviti, TETOŠITI i NAGRADITI za agresiju!?

Pa prošlo je 32 godine, vrijeme je za pomirbu i mir!?

Ne može, nikako ne može, zato što ova generacija koja je stvarala Hrvatsku ne snosi ni krivnju, ni odgovornost za događaje iz 2.svjetskog rata, a Milorad Pupovac itekako snosi odgovornost kao suvremenik i sudionik u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku!

Bez priznanja krivice i kajanja, nema oprosta ni pomirbe!

Bez odustajanja od velikosrpske politike nema trajnog mira sa Srbima!

Lili Benčik/hrvatskepravice

Hrvatski tjednik, 7. 12. 2023. i 14. 12. 2023.

<https://bezcenzure.hr/vlad/pupovac-kao-milosevic-ja-sam-za-mir-ili-10-lazi-milorada-pupovca/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37984-lili-bencik-pupovac-kao-milosevic-ja-sam-za-mir-ili-10-lazi-milorada-pupovca-1-dio>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37985-lili-bencik-pupovac-kao-milosevic-ja-sam-za-mir-ili-10-lazi-milorada-pupovca-2-dio>

<https://viktimologija.com.hr/wp/lili-bencik-pupovac-kao-milosevic-ja-sam-za-mir-ili-10-lazi-milorada-pupovca/>

<https://croativ.net/pupovac-kao-milosevic-ja-sam-za-mir-ili-10-lazi-milorada-pupovca-57181/>

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

JAVOR NOVAK: OLUJA SVIH OLUJA

13 Kolovoz 2024 13:00

Konačno, kad mladež danas pjeva što pjeva i kliče što kliče (po kafićima!), to vam je zato što ste vi to drugovi i proizveli i tražili. Svojim budalastim zabranama, svojim orkestriranjem dolazaka u Knin na proslavu, svojim oktroiranjem i podlim režiranjem proslave Dana pobjede i hrvatskih branitelja, a bez hrvatskih branitelja (!) baš kao da je to dan Plenkovića i Milanovića. Vi ste dobili što ste tražili: „Za dom spremni“! I još ćete dobivati, ma koliko vi to uzaludno i gubitnički i nepošteno zabranjivali.

Čestitam svim hrvatskim braniteljima i hrvatskim rodoljubima Dan pobjede i domovinske zahvalnosti te Dan hrvatskih branitelja! Nikada nije dovoljno i nikada nije kasno. Mi slavimo oslobođenje od tzv. JNA srbo-četničke okupacije, mi slavimo veličanstvenu pobjedu Hrvatske vojske, najblistaviji dan u novijoj hrvatskoj povijesti. Mi slavimo prekid četničkog etničkog čišćenja hrvatskih krajeva, slavimo prekid velike patnje svih naših prognanika. Nas ne zanima srbska traktorijada, bežanija zečeva niti napuhana brojka od 200.000 progannih Srba. Mi znamo za Miloševićevu izreku: „Mi Srbi ne umemo da radimo ali umemo da ratujemo“. Mi znamo da ta poslovice realno glasi ovako: „Mi Srbi ne umemo da radimo, ne umemo ni da ratujemo ali umemo da lažemo“.

Zato što u Srbiji nema ni pravde niti katarze, što čak ni nakon 33 godine od početka rata njihovo četničko rukovodstvo ne mijenja smjer bojeći se da će oni jednoga dana ipak ući među rešetke, da će doći do opravdanog zahtjeva za ratnom odštetom, mi trebamo slaviti Oluju. Učiti mlade koliko je ona bila junačka, koliko sjajna i veličanstvena. Ne, nas ne zanima Srbija niti njezine crne rupe četništva koje oni toliko vole, ali mi moramo uvijek biti spremni jer Srbija nikada ne će započeti „da radi“, uvijek će se nabacivati svojim prljavim lažima i vrebati trenutak da opet ratuje: čitaj ubija i pljačka Hrvate. Oni bi treću šugoslaviju u kojoj će ponovno vreće turističkih deviza iz Hrvatske, dva puta tjedno otimati i prevozili u Beograd. Oni bi opet parazitirali. Jer su njihovi vladajući inferiorni i ne znaju raditi.

Zato je bilo tako sudbinski pogrješno, kad smo nakon veličanstvene VRO Oluje, koju su svi na Zapadu proglašavali unaprijed izgubljenom, što smo pod njihovim pritiskom poslije Mirne reintegracije Podunavlja započeli gospodarsku i svu drugu suradnju s dojučerašnjim okupatorima. Umjesto da smo se ponašali

ponosno pobjednički, da smo im uvjetovali pristup pregovorima za ulazak u EU, umjesto da smo svim srbskim državljanima zabranili prolazak kroz RH, umjesto da smo bojkotirali svu njihovu robu, mi smo tancali kako Zapad svira: otpočeli smo veliku gospodarsku i kulturnu suradnju sa Srbijom. Baš kao da se ništa dogodilo nije. Ko nas bre zavadi?! Samo veliki Mišo i veliki Oliver odbili su ikada više kročiti u Srbiju. Ni za kakav novac.

A da smo s potpunim bojkotom krenuli još 90-ih, srbska bi oporba već odavno bila mnogo utjecajnije. Zahtijevala bi da srbska vlast prizna poraz ali i sve posljedice tog velikog vojno-političkog poraza. Pogotovo nakon NATO-ova bombardiranja Beograda što je bilo dno dna Miloševićeve politike. Tražila bi promjene u vrhu srbske vlasti, a četnici i miloševićevi krvnici gubili bi tlo pod nogama. Ovako su pobijedile čete komandanta Draže (i poslije Miloševića – Milošević) i na tom valu posilni, navodno teško bolesnog vojvode Šešelja, mali Vučić koji ordinira još i dan danas. Slavi komandata Dražu, četnike, skriva nedićevce, glagolja o Jasenovcu, a skriva Juden frei Srbiju, taji kamion - genocidnu dušegupku za Židove po Beogradu i prešućuje isto tako ogavne koncentracijske logore u samome glavnom gradu (Banjica i sajmište), a u Nišu zloglasni koncentracijski logor Crveni Krst.

istina boli

Mi slavimo ne ravnajući se po njima. Oni su izgubljeni, vječna su crna rupa Balkana. Iako su dvostruko brojniji od RH, Srbija ima bitno manji BDP, a da o Sloveniji i njezinom BDP-u, a koja je od njih čak četiri puta manja da i ne govorimo... Mi slavimo slobodu i pobjedu jer je moćni okupator tzv. JNA, potučena do nogu! Još za VRO Oluje srbski, i četnički, i njihov fašistički vožd, krvnik Milošević ocijenio je pogubnu situaciju po srbstvo upravo ovako, citiram: „Utekli su ko' zečevi, a sada traže da ih Jugoslavija brani. Više su izginuli u bežaniji sa stanovništvom nego što bi izginuli držeći linije. Molim vas, šest hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine, napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin kojem se može prići samo iz tri pravca. Nisu ga mogli braniti ni dvanaest sati. Da smo istog dana napravili idiotsku glupost da im pomognemo ko bi to stigao do Knina do večeri da im pomogne? Pitanje je ko je zaista doneo odluku da Krajiško rukovodstvo napusti Krajinu.“

I to je pravi odgovor (od njih samih!) svim polutanima i u Hrvatskoj, dakle ne Hrvatska vojska nego Srbi, četnici sami. Ma što non-stop trubio lažni haaški svjedok Puhovski (tako dražesno rado viđen gost na HRT-u i po novinama).

Knin ne pripada političarima

„Od 100.000 prije 10 godina, jučer je u Kninu bilo svega oko 6.000 ljudi. Oni koji nisu imali pozivnice nisu smjeli na glavni trg, pa nisu ni došli na stadion. Političari, u cilju da se zaštite od zviždaka, doveli su se do toga, da su na proslavi Dana pobjede, bili ljudi po zadatku, političari na samopromociji, a građani na distanci“ (facebook, ulomak iz teksta auktorice Dragice Trumbetaš).
društveni higijeničari na djelu: prvi kadar stoti put

Ponovno se jugo-dušebrižnici, posrbice i polutani u Hrvatskoj zgražaju nad pozdravom „Za dom spremni“. Još uvijek ih on žulja. Novinarica Ivanka Toma čak zbog pjesme „Evo zore evo dana“ piše gluposti: „veličaju zločince, koljače, najgori šljam koji se izrodio na ovim prostorima?“

Prvo drugarice, ne postoje nikakvi vaši „ovi prostori“, nego oduvijek postoji Hrvatska, Srbija, BiH... Drugo, „najgori šljam koji se izrodio“ su bili oni iz Beograda i Podgorice koji su 90-ih krenuli razarati Hrvatsku i sve to uz kanibalsku pjesmu „Slobo šalji nam salate, klat ćemo Hrvate“ ili uz guslarenje o „srpskom Dubrovniku“. Okupirali su nas samo zato što se nismo dali dalje pljačkati, a što je trajalo desetljećima za zločinca Tita ali još i prije. Tako su nam i prijetili: bit ćete spaljena zemlja. Poznato je kako su vojni manevri tzv. JNA „Sloboda 71“ održavani od 2. do 9. listopada 1971. i započeli su balvanima ispred Knina. Kad sam 1980. služio vojni rok, poslije svakog drugog ručka dobivali smo uzbunu koja se zvala „Spaljena zemlja“. Drugovi su se zarana spremali, duboka je država vrlo dobro znala što ju čeka i pomno je uvježbavala osvetu.

Nikako da od tih vaših „uljudbenih“ dušebrižnika koje brinu (uvijek samo) hrvatski zločini, da čujem punu istinu: Je li bilo legitimno i logično što su naši dečki, heroji, u rovovima Hrvatskog obrambenog rata klicali „Za dom spremni“? I time utjerivali strah u kosti srbočetnicima, fašistima i paravojsnim koljačima, tzv. JNA? A taj pozdrav očito solidno djeluje na polutane još i dan danas.

Što su drugo trebali naši junaci, koji su zimi u blatnjavim rovovima stajali u teniscama, a u rukama držali lovačko oružje s tri do četiri metka? Jedino su povikom mogli lediti neprijatelja. Što su drugo naši dečki trebali, biti nespremni? Pjevati vama „Od Vardara pa do Triglava“? Ili po vama nisu trebali braniti domovinu, pa onda niti klicati „Za dom spremni“!? Što su trebali? Reći nije se dogodilo kad im je brat po oružju iskrvario na rukama? Ako se dakle danas neki od tih jugo-dušebrižnika možda ipak može složiti s tom očitom istinom, kojim pravom vi njima danas u miru i slobodi, a koju su upravo oni svojim herojstvom, životima i krvlju izborili, imate pravo pozdrav za „Dom spremni“ zabranjivati? Tko ste to vi i kojim pravom? Oni su u ratu ponosno nosili grb HOS-a na kojem je pisalo „Za dom spremni“, a vi? Koji je grb vas nosio?

koncert koji im ne pripada i reakcije koje im pripadaju

Pužete drugarice Toma („Sveti Toma, pusti nas za Božić doma“) u velikosrbske diplo jednog vojvode Šešelja i Vučića. Fali vam samo još Jasenovac s milijun i po pobijenih Srba. No zato će nam to reći Pupovac. Samo što nam ne kažete: braniti se nismo niti trebali.

Marinko Jursić također se pokušava izgraditi pravednikom pa prenosi Milanovića koji zapjenjeno osuđuje: „ustaški pozdravi nedvojbeno slave režim tzv. NDH... oni ne smiju imati mjesta u demokratskoj RH!“ I naravno pozvao je državne institucije na reakciju i sankcioniranje. No to je gola laž, nije na koncertu bilo ničeg! Ma da nećete otvoriti Goli otok ili barem Sveti Grgur?

Ako smo demokrati onda smo otvoreni za sve rasprave pa tako prije svega i za Titove mega-zločine. Tek kad ih raspravimo (i na sudskim raspravama) možemo govoriti o ustaškim zločinima, a ne prije. A ne isključivo o njima nego i o kokardi

i o petokraki. Ali stručnjak za Bliski istok stručnjak je i za vrijeđanja - Hassan Haidar Diab u Imotskome vidi „proustaške eskapade“, a što vidi u Kumrovcu? Nadalje, ova instalirana pučka pravobraniteljica također harangira. Nismo je čuli kad se slavila petokraka i Jugoslavija u Rijeci ili u Kumrovcu (u tom selu svake godine!), niti kad se vijore jugoslavenske zastave s petokrakom u Kumrovcu i na tzv. pride maršu. Nismo je čuli kad su se pojedinci o Bleiburgu ili Vukovaru izražavali s izlučevinama svojeg anusa ili svojim moždanim izlučevinama. Drugarice T. Šimonović Einwalter, tzv. pučke pravobraniteljice nema kod tih bučno kršenih ljudskih i pučkih prava. Nema je ni kad se svake godine slavi četnički pokolj Hrvata u Srbu. Tada u vas drugarice nema govora mržnje, kad se petokraka koja je klala po Škabrnji i Vukovaru i Srebrenici i... obnavlja i slavi. Nema vašeg ogorčenog poziva policiji da se izjasni što je poduzela, nema vašeg vapaja vladajućim političarima da se ograde, nee tada je sve u redu. Zločinci su bili samo i jedino četiri godine u NDH-a, a čak četrdeset zločinačkih Titovih godina su valjda bile cvjetnjak slobode i ljudskih prava. Nema ni zločina velikosrbskog kralja Aleksandra u prvoj Jugoslaviji, nema ubojstva Radića i prijatelja. Nee, sve je počelo s ustašama. Nee sve je zapravo započelo tek s Olujom 1995. Nee sve je započelo tek s Thompsonom, nee s Imotskim! Tu je problem, a ne s protuhrvatskim desetljećima i vječnim zločinima velikosrba.

Značajan je odgovor Saborskog kluba zastupnika Domovinskog pokreta Igora Peternela koji naglašava da je to manipulacija: „posebno ističemo činjenicu da u krugu stadiona gdje se održavala proslava Oluje i veličanstveni koncert, prema službenim podacima policije, nije bilo incidenta, a kamoli ometanja javnog reda i mira ili nekog drugog prekršaja, a na što aludira predsjednik Milanović.“ Ali ovi koji sada napadaju M. P. Thompsona i cijeli Imotski, očito su među onim polutanima koji jako vole srbsko sedlo. Točno mi kaže jedan prijatelj: „Hrvatska je puna dužnosnika koji još uvijek rade za bivšu državu“!

Oreškovićeve lupeta kao i obično, ali joj je ovog puta (pobjegla?) podsvijest kad je napisala: „Istinski heroji Domovinskog rata trebali bi braniti Hrvatsku i u miru, ali ne od jugonostalgičara i sličnih konfabuliranih, nepostojećih prijatelja, jer nitko od nas koji osuđujemo ustaške i fašističke simbole to nije“. Ista je i nemalo duhovita kad kaže: „...pod zastavom i Ustavom države koju smo stvorili“. Dobro poručuje saborski zastupnik i gradonačelnik Sinja Miro Bulj: "dozlogrdili su nam profesionalni lovci na fašiste".

Saborski zastupnik Marin Miletić kaže: "Naravno da njegove (M.P.T.-ove) pjesme iritiraju sve one koji su bili pripadnici Münchenske bojne, koji su pobjegli u neke druge gradove dok su naši krvarili u grčevitoj borbi za slobodu, kao što iritira i sve one koji su se skrivali po toplim bruxelleskim hodnicima dok je naša golobrada mladost ginula za Hrvatsku. Smeta Marko i jednom malom postotku, ali glasnom dijelu našeg naroda, koji nikada nije prežalio raspad Juge i koji su u svom srcu duboko zaljubljeni u tiransku Jugu i zlikovački komunizam kao takav". Godinama (malo je reći) najnepopularniji političar u RH Pupovac, koji nota bene predstavlja mali dio srpske manjine, stalno optužuje Hrvate pa kaže: komemoracija „u Vukovaru prošle godine koja se odvijala pod stjegovima HOS-a (na kojima je poklič 'Za dom spremni') i uz uzvikivanje ustaškog pozdrava...“

Izgleda da on koji tvrdi kako četnički pokret u RH nije zabranjen i pri tome se smije, još ne zna da je HOS odavno sastavnica Hrvatske vojske, a to znači i grb i zastava i pozdrav.

I onda: JL donosi velik intervju s njime dobro znajući koliko je isti omražen. Donosi intervju kao priliku u kojoj Pupovac ravna krivu Drinu, a hrvatski su zakoni oni koji su po njemu iskrivljeni. Hajka na Thompsona nije niti radi političke čistoće niti radi nekakve brige za demokraciju, još manje za Domovinski rat. Svaka ovakva hajka isključivo služi žuđenoj afirmaciji Tene Šimonović Einwalter, Pupovca i brojnih novinara. Hajka po njihovome u kojoj sve aktere policija mora prijaviti (iako do sada nije imala ništa), a sud nedvojbeno mora procesuirati. I tako imamo društvo socijalističke Hrvatske u kojem „govori“ samo jedna strana. Iritabilno društvo. Društvo koje će upravo zato, zbog ignoriranja i proizvodnje „istina“ dovoditi do stvarnih i velikih političkih eskalacija. Je li to onaj pravi cilj leftarda?

Kad stalno optužuje Hrvate Pupovac je već dosadan, najradije govori o NDH iako je rođen punih deset godina po svršetku 2. sv. rata, a započeo se formirati u daljnjih još dvadeset godina. Ako se uopće stigao. On sada klepeće o NDH kao jednom „od najnedemokratskijih i najzločinačnijih pokreta i države nastale u vrijeme nacističke i fašističke okupacije Jugoslavije i Evrope.“ Naravno Srbima uvijek jako treba NDH, kako bi inače skrili Nedićeve fašističke logore po Srbiji i Juden frei Srbiju kojom su se hvalili. Dok se Pavelić nikada nije hvalio zločinima. Pupovac nam je sada prvi put priznao da je za njega u NDH pobijeno 400.000 ljudi! To još nismo čuli. Ma ide on u dobrom smjeru - sad će 500 pa milijun i 500 žrtava. A zatim: sve su to bili nevini Srbi. Usuđuje se još i dalje: „Domovinski rat ima svoje ozbiljne tamne strane.“ Tako je jedan odiozni i ogađeni Pupovac na čak pet kartica teksta dobio takav velik prostor da trabunja svoje mudrosti koje prežvakava već, kako sam kaže, 35 godina. To je 35 godina optuživanja Hrvata i Hrvatske. Jedan glavni i odgovorni kuhar „Novosti“ nama Hrvatima pokušava držati lekciju o mržnji i sramoti nakon što ga prozivaju i sami Srbi da svojim pamflet Novostima ne pomaže Srbima, da ne obrađuje važne teme za manjine, nego iz broja u broj uporno širi mržnju između dva naroda.

Izvršna direktorica udruge „U ime obitelji“ Željka Markić odgovorila je na priopćenje Zorana Milanovića koji se u svojoj objavi obrušio na pozdrav "Za dom spremni" koji se mogao čuti na ulicama Imotskog. Dakle ne na koncertu Marka Perkovića Thompsona. Dr. Markić mu je poručila kako je jadno da se "likovi koji su se skrivali dok su se drugi borili, usude u usta uzeti HOS-ovce".

Kao odgovor Thompsonovog menadžmenta, koju je objavio i narod.hr, a na napade predsjednika Milanovića te Pučke pravobraniteljice, prenijet ću Thompsonovu poruku njima: „Pročitani ste!“ ali i ovo:

<https://www.youtube.com/watch?v=N6GNJcGVzQ8> .

Iz svega svima je jasno da se svaki Thompsonov koncert mora sotonizirati (po zadatku) i kad se nešto događa izvan njega pripisuje se u teret Thompsonu. Hvala drugovi na „đabe“ reklami! Na kraju ove hajke na Thompsona: Hrvatski radio 1. promijenio je narativ - osuđivani događaj više se nije zbio na koncertu M. P. Thompsona nego prije njega. Eppur si muove!

O još i dan današnjem istom stanju pisao je hrvatski književnik Davor Velnić u eseju „Disidentska književnost“ (Republika 11-12, Zagreb, 2021.). Pisao je o književnosti ali slijedeće rečenice su opće: „Sve ono što ne veliča komunistički antifaziizam, danas je u Hrvatskoj 'sumnjiva roba' i ustaško disidentstvo. Sve svetinje komunističkog sustava stopile su se u pojam antifaziizam te postale jednako nedodirljive i kažnjive kao i sve vrijeme komunističke tiranije.“

zaželjeli ste poslušajte!

Konačno, kad mladež danas pjeva što pjeva i kliče što kliče (po kaficima!), to vam je zato što ste vi to drugovi i proizveli i tražili. Svojim budalastim zabranama, svojim orkestriranjem dolazaka u Knin na proslavu, svojim oktroiranjem i podlim režiranjem proslave Dana pobjede i hrvatskih branitelja, a bez hrvatskih branitelja (!) baš kao da je to dan Plenkovića i Milanovića. Vi ste dobili što ste tražili: „Za dom spremni“! I još ćete dobivati, ma koliko vi to uzaludno i gubitnički i nepošteno zabranjivali. Što jače branite to jače pušite! Izvolite, nastavite. Imat ćete još i većih problema, čak i s kukastim križom i nacizmom jer se uporno siluje istina: komunističkih zločina „nije bilo“. Okupatorska srpska zastava vijori se u središtu Zagreba, a četništvo, kokarda i petokraka nisu zabranjeni! Mi stariji već smo na te nepravde koliko-toliko oguglali ali mladima će prekipjeti. Kad-tad.

Javor Novak

DRAGOVOLJAC.COM

Javor Novak: Oluja svih oluja

Konačno, kad mladež danas pjeva što pjeva i kliče što kliče (po kaficima!), to vam je zato što ste vi to drugovi i proizveli i tražili. Svojim budalastim zabranama, svojim orkestriranjem dolazaka u Knin na proslavu, svojim oktroiranjem i podlim režiranjem proslave Dana pobjede i hrvatskih ...

HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

Foto: snimka zaslona

PLAĆENO NAŠIM NOVCEM

JAVNA TELEVIZIJA: ŠIMLEŠA, RENDELI I GRGIĆ OMALOVAŽAVALI RUKOMETAŠE I NAPALI THOMPSONA

8. veljače 2025. u 11:40

Miroslav Herceg

U emisiji **Kod nas doma**, u dijelu koji vodi **Bruno Šimleša**, raspravljali su **Nevena Rendeli** i **Velimir Grgić**. Pritom su se obrušili na **hrvatske rukometaše** zbog **Marka Perkovića Thompsona** i to **omalovažavajući ih**. A sve to na **javnoj televiziji**, financiranoj novcem od pretplate, koju plaćaju svi **građani RH**.

Šimleša je inače protivnik referenduma o braku, a ranije je napao sada već bivšeg rukometnog izbornika **Željka Babića** – zbog vjere.

> **Bruno Šimleša**, protivnik referenduma o braku, napao izbornika **Babića** i **Gospu** na Facebooku

Rendeli misli što i AI

Rendeli se pritom u iznošenju svog mišljenja pozvala na riječi AI-a kineskog startupa Deep Seek: “Odluka o Thompsonovom nastupu ovisi o tome želi li se doček reprezentacije transformirati u politički simbol ili ostati čista proslava sportskog uspjeha. Ako je cilj ujediniti što veći dio javnosti pametnije je izbjeći kontroverze i fokusirati se na glazbu koja neće izazivati podjele. U suprotnom, rizik je da se medijski fokus pomakne s rukometaša na društvene sukobe što bi umanjilo značenje njihovog dostignuća”.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Rendeli bi tako rukometašima dala da izaberu što žele slušati, ali smatra kako bi netko drugi trebao razlučiti “ovo što Deep Seek kaže”.

Grgiću je medalja ‘prokleta’, a Šimleša koluta očima

Grgić je u svom iznošenju mišljenja medalju rukometaša nazvao ‘**prokletom**’: “Mislim da je dirljivo da se Thompson konačno dočepao stagea na glavnom Trgu pod tzv. ‘najljevijom’ vlasti koja postoji. Što nam isto možda govori da se ta vlast želi dodvoriti ovim drugima. Ako su to htjeli ljudi koji su osvojili tu **prokletu medalju**, onda im ispunjava tu želju znajući da možda ta želja nije svjesno politička, nije kalkulirana s te pozicije, nego misle: Ovu pjesmu smo voljeli slušati cijelo vrijeme, ajmo je sada slušati na stageu. Možda dio naivnosti u tom sportskom umu postoji. Ne mora sve biti zavjera.”

Dok je Grgić govorio posljednje dvije rečenice **Šimleša je zakolutao očima**.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Video cijelog dijela emisije možete vidjeti ovdje:

Markić poručuje: Javni novac koriste za privatnu agendu

Na emisiju se na X-u osvrnula i **dr. Željka Markić**, izvršna direktorica udruge **U ime obitelji**.

“HRT kao javna TV, koju svi moramo financirati, u studiju ima **3 ljudi koji pričaju protiv Thompsona iako se prave da “diskutiraju”**. **I omalovažavaju srebrne rukometaše**. To je ok, svatko ima pravo na svoje mišljenje. Ali **neka studio, tehniku i Šimlešu financira sam Šimleša**. **Ovako se javni novac, naš novac koristi za privatnu agendu. I troši na loše TV novinarstvo**“, napisala je.

Kritike komentatora: Teroriziranje pučanstva neskrivenim yugo diskursom

Emisiju u kojoj su svi protiv Thompsona kritizirali su i komentatori ispod videa na Facebooku. Donosimo samo neke od komentara:

“Zašto u ovu emisiju konstantno dovodite **goste koji zastupaju stavove max 5 posto građana** Lijepa Naše?”

“Je li ovo moguće na **javnoj televiziji rugati se našim rukometašima, Thompsonu, odnosno rугanje čitavoj Hrvatskoj?**”

“A ovo dvoje su osvojili koju ono medalju sa svjetskog natjecanja 🤔”

“Samo da citiram gospodina i gospođu koji kažu “TU PROKLETU MEDALJU”. Netko drugi bi tu trebao biti PAMETNIJI nisu oni TI koji trebaju imati ŠIRINU za to.”

“Zašto stalno teroriziranje nevinog hrvatskog pučanstva neskrivenim yugo diskursom.

Čija ste vi televizija, tko vam plaća pristojbu, građani Hrvatske ili građani SFRJ?

Možemo li računati kako će Jugoslavija konačno umrijeti u vašim srcima do cca 2030-te, ili će čekati reinkarnaciju u povoljnom času, u stvarnosti 🤔

Odlučite se, vrijeme jeHRUS:)”

“Odvratni Bruno izjavi ... slavili smo rukometaše, ali **ono što nismo slavili je pjevač koji je nastupio.**

Ljigavče, a tko ste to vi koji niste slavili?”

Plaćamo ih preko 150 milijuna eura, a što dobivamo?

HRT je, navodno, ‘javni servis’. No koliko se ova ustanova doista obazire na potrebe javnosti? **Od pristojbe dobivaju preko 150 milijuna eura, a što pritom vide kao ‘javni interes’** – omalovažavanje rukometaša i blaćenje Thompsona? Sudeći po reakcijama javnosti na ovakav sadržaj – novac ne troše na ono što bi trebali dati istoj.

Upravo zbog ovakvih situacija teško se oteti dojmu da HRT zapravo pod ‘javnim interesom’ zapravo **podrazumijeva interes veoma uskog kruga ljudi** – poput Šimleše.

https://narod.hr/sport/javna-televizija-simlesa-rendeli-i-grgic-omalovazavali-rukometase-i-napali-thompsona?fbclid=IwY2xjawIZ50dleHRuA2FlbQIxMAABHdg8JtfNdVbw cNDc7scqAfZ8-I7VAttB4YRhtJjyI_GC2Q4KKJVJV3U4Xg_aem_W9AYOwM8VFYnswM0eCJM8g

ZORICA GREGURIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**LJEVIČARSKI AKTIVIZAM****ŠTO JE FESTIVAL ‘NOSI SE’? FINANCIRA IH
OBULJEN KORŽINEK, NASTUPA FRLJIĆ...**

23. kolovoza 2025. u 20:15

Viktor Peterlin

Ljevičarski festival “Nosi se” koji se održava u Benkovcu podigao je veliku prašinu. Događanja koja su planirana jučer, prvog dana festivala, otkazana su pod još nedovoljno razjašnjenim okolnostima koja su predmet različitog tumačenja organizatora i braniteljskih udruga koje su ondje na prijavljenom skupu prosvjedovale. Reakcije se nižu sa svih strana, priopćenjima su se oglasili policija, Ministarstvo kulture, ali i gradonačelnik Benkovca koji u svojoj izjavi tvrdi da festival u buduću neće biti dobrodošao u njegovom gradu.

Što je festival “Nosi se”, tko stoji iza njega i kakav mu je program?

Tko je organizator festivala?

Program festivala realizira umjetnička organizacija Teatro VeRRdi iz Zadra u suradnji s udrugom Vljater ego iz Benkovca.

Misija umjetničke organizacije Teatro VeRRdi je:

“Naša je misija, u dinamici otpora, kroz umjetnost uroniti u dubinu duha kako pojedinca tako i kolektiva za život kao oživotvorenje doživljaja, zaustavljanje prolaznosti, kao protezanje duše, trening emocionalnosti i razumijevanja sebe; vanjskog i unutarnjeg svijeta u spoznaji i samospoznaji”, stoji na njihovim službenim stranicama.

>Otkazana predstava na ljevičarskom festivalu: Organizatori optužuju branitelje, policija spominje i drugu stranu

Udruga Vljater ego formalno je registrirana kao **udruga za razvoj nezavisne kulture**, a njihove djelatnosti uključuju poticanje razvoja nezavisne kulturne scene, organizaciju koncerata, izložbi, radionica, predavanja i tribina.

Melita Vrsaljko

Melita Vrsaljko najglasnije je nastupala u javnosti u ime organizatora festivala. Radi se novinarki Faktografa i Klimatskog portala koja je dobro poznata u lijevo-liberalnim i aktivističkim krugovima.

Nagradu “Vesna Kesić” koju dodjeljuje udruga Domino dobila je 2025. **Melita Vrsaljko**, novinarka portala Faktograf i Klimatskog portala. Podsjetimo, Faktograf je portal koji “provjerava činjenice” i redovno proziva Narod.hr.

Nastupaju Frljić, Vučetić...

Na programu festivala “Nosi se” koji je za sve zainteresirane besplatan, ali prikupljaju se donacije nalaze se neka dobro poznata imena lijevo-aktivističke scene u Hrvatskoj. Svi oni, kako navode na stranicama festivala, plaćeni su za svoje nastupe.

Prije svih, javnosti najviše “zvone”, imena Olivera Frljića i Marka Vučetića.

Posljednjeg dana festivala, 29. kolovoza, na rasporedu je prema planu predstava Teatra &td u režiji Olivera Frljića.

Oliver Frljić hrvatski je kazališni redatelj, dramaturg i performer rođen u Travniku (BiH) 31. ožujka 1976. Diplomirao je filozofiju i religijsku kulturu te kazališnu režiju i radiofoniju na Sveučilištu u Zagrebu.

>Država doprinose plaća i Oliveru Frljiću, redatelju poznatom po vrijeđanju i blasfemiji

Bio je intendant HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci. Od sezone 2019./2020. član je Umjetničkog savjeta u Maxim-Gorki-Theateru u Berlinu, a u sezoni 2022./’23. i 2023./’24. su-kreativni ravnatelj Kazališta.

Frljić je u fokus javnosti najčešće dospijevao zbog svojih kontroverznih i upitnih predstava. U predstavama često vrijeđa osjećaje vjernika i izvodi **blasfemične scene**.

Foto: Fah

Jedna od njih je svakako “**Naše nasilje i vaše nasilje**”. U fokusu predstave je odnos Europe s islamom i ratnim izbjeglicama. No, kontroverzu je izazvala scena u kojoj u kojoj **Isus siluje muslimanku** koja prije toga izvlači zastavu iz vagine. Predstava je izazvala burne reakcije u Hrvatskoj, Poljskoj, Češkoj, BiH, Austriji...

U zagrebačkom Satiričkom kazalištu Kerempuh 2018., financiranom novcem Ministarstva kulture RH i Grada Zagreba, prikazana Frlićeva verzija Pirandellove drame “Šest likova traži autora”. Frlić je u predstavi osobama s čijim se stavovima, svjetonazorom ili vjeroispovijesti ne slaže oduzeo ljudskost, prikazujući ih kao životinje koje se na kraju – ubija.

Na Frlićevoj listi za dehumanizaciju i odstrel, financiranoj novcem poreznih obveznika našli su se: pokojni biskup dr. Mile Bogović; dr. Zlatko Hasanbegović, tadašnji saborski zastupnik Neovisnih za Hrvatsku; dr. Željka Markić, predsjednica udruge U ime obitelji; Marko Perković Thompson, Velimir Bujanec; voditelj emisije Bujica na Z1 televiziji, Josip Klemm, dragovoljac Domovinskog rata.

Vučetić poznat po kritikama na račun Thompsona i Katoličke crkve

Marko Vučetić bivši je saborski zastupnik Most koji na ovogodišnjem festivalu “Nosi se” namjerava nastupiti na točki pod nazivom “Diskurzivni relej – sinteza: Istinom protiv nasilja!”. Ovaj po struci filozof posljednjih je godine jedan od prepoznatljivijih predstavnika lijevo-liberalnih politika koji se ne libi otvoreno kritizirati Thompsona, Katoličku crkvu i druge simbole važne velikom broju građana.

Osim toga, Vučetić je poznat i kao gorljivi zagovornik Istanbulske konvencije.

Program festivala

22. 8. LAKRDIJA I PSOVANJE RATA

- 20.00h Ubu ovo ono, predstava Trupe OvoOno
- 22.00h Damir Avdić / NOSI SE OFF STAGE

25. 8. AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO

- 21.00h Mirotvorac – dokumentarni film
- 22.00h Diskurzivni relej / Emir Imamović Pirke, Ramiz Huremagić i Marko Vučetić

28. 8. RAT UPISAN U TIJELO

- 20.00h Staša Aras & Sofija Kordić / Diskurzivni relej vodi Dunja Gusić
- 21.30h Karla Crnčević – Divlje Cvijeće – kratki doku film
- 22.00h Jelena Jureša – Dečko iz kraja – doku igrani film
- 22.45h Barbara Matejčić / Diskurzivni relej vodi Melita Vrsaljko

29. 8. ISTINA JE VODA DUBOKA

- 21.00h Mrzim istinu, predstava Teatra & t d u režiji Olivera Frlića
- Diskurzivni relej – sinteza: Istinom protiv nasilja! Nataša Govedić, Marko Vučetić i ekipa predstave.

Financirani od Ministarstva kulture, Zaklade kultura nova...

Festival “Nosi se” financiran je od strane Ministarstvo kulture i medija RH, Zadarske županije, Grada Benkovca, Zaklade Kultura nova.

>Gradonačelnik Benkovca: Ako je istina to što se govori da promoviraju na festivalu, onda mu tu nije mjesto&

https://narod.hr/hrvatska/sto-je-festival-nosi-se-financira-ih-obuljen-korzinek-nastupa-frljic?fbclid=IwY2xjawMfsyFleHRuA2FlbQIxMQABHpjgphjmyWp_yR6d-_L6mBcd4NzBhbzlpdbWE2JuUfXm21C4yMHrVcy959D_aem_EfU0ApYzy0D5BzfbrRjUuQ

GOLDSTEINI I HAJKA NA FILIPA LUKASA, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

PROF. DR. SC. MIHOVIL BIOČIĆ: FILIP LUKAS JE NAŠ UZOR

14. veljače 2025.

U svakoj državi glavni grad nije poput ostalih gradova. Njegova važnost ga izdvaja od svih drugih, bez obzira na veličine i broj stanovnika. Trenutna zagrebačka vlast, zadužena je za njegov boljitak i napredak, ali i za njegovanje tradicije i povijesti hrvatskoga glavnoga grada. Sve dobro i loše u glavnom gradu, reflektira, se i na cijelu državu, stoga svi moramo voditi računa o Zagrebu, kao glavnom gradu svih Hrvata! Ono što sve stare hrvatske gradove krase, jest bogata kultura kroz povijest, zbog čega je potrebno biti pažljiv i vrlo oprezan, kada je riječ o povijesti, tradiciji i kulturnim obilježjima.

Zagrebačka gradska skupština, u kojoj većinu ima stranka *Možemo*, kako navodi portal *narod.hr*, pokrenula je postupak preimenovanja ulica nazvanih po nekim uglednim Hrvatima koji su živjeli u vrijeme NDH! Jedan *lijevi* dnevni list (a svi

su lijevi), navodi da se radi o „*istaknutim suradnicima nacifašističkog, marionetskog i anticivilizacijskog režima NDH*“. U ovom tekstu ne ću se osvrnuti na brojne uglednike, kojima će se nepravедno „oduzeti“ ulica, osvrnut ću se samo na Filipa Lukasa, najdugovječnijeg predsjednika Matice hrvatske (1928. – 1945.), svećenika, velikog intelektualca i uglednog znanstvenika. Također ne ću obrazlagati njegov Lukasov rad, značaj, intelektualne i znanstvene dosege, izdavaštvo MH i sl.

Nakon završetka rata, komunistička vlast je u cijeloj Hrvatskoj provela pravi aristocid, a u javnosti su najpoznatije likvidacije intelektualne hrvatske elite u Dubrovniku i Zagrebu. Naravno, nije stradala samo elita hrvatskoga naroda, nego i brojni razoružani vojnici i civili. Bila su to ubojstva najčešće bez ikakvog suda, pa i optužnice, a eventualni sudski procesi su bili montirani ili održani nakon već obavljene smrtne kazne, da ne govorimo o monstruoznim likvidacijama ranjenika, bolesnika i dijela osoblja iz 11 zagrebačkih bolnica (i još bolnice za plućne bolesnike Brestovac), evidentirana je do sad 5001 osoba (Matković, B. Odvođenja i likvidacije ranjenih pripadnika Hrvatskih oružanih snaga (HOS) iz zagrebačkih bolnica 191 u svibnju i lipnju 1945., kroz arhivsko gradivo Državnog arhiva u Zagrebu. Arh. Vjesn. 54(2011), str. 179-214); Milan Marušić: Žrtve komunističkih zlodjela u Zagrebu svibanj 1945. i sljemenskim stratištima bolnica Brestovac i Gračani (str.9). Tragedija slična, kao pri „oslobađanju“ Vukovarske bolnice, samo znatno opsežnija. Mogli bismo parafrazirati spomenuti dnevni list i reći da su *likvidacije obavljene od istaknutih suradnika nacikomunističkog i anticivilizacijskog režima komunističke Jugoslavije!*

Osvjedočeni antifašist, ali i antikomunist Bogdan Radica, opisuje „civilizirano“ i „tolerantno“ „antifašističko“ ponašanje „oslobodilaca“ pri ulasku u Zagreb tih dana, u svojoj knjizi *Hrvatska 1945.*, ovako: „*Dok su razularene mase partizana, mladića intoksiciranih lažima i alkoholom, pjevale pjesme o „slobodi“, slobode nije bilo ni za koga – ni za potlačene i zastravljenu većinu, kao ni za manjinu, koja se i sama bojala bezvlada, nasilja i terora što ga je nametnula većini. Svatko je u svakom trenutku mogao postati žrtvom arbitrarnog nasilja (...) Biti Srbin u to vrijeme značilo je biti vlast*“.

Josip Jurčević navodi da to „...nije bilo nikakvo oslobođenje Zagreba jer je uslijedio čitav niz zastrašujućih zločina koje je proveo komunistički režim, što potvrđuje pronalazak 850 prikrivenih stratišta u Hrvatskoj, a na području Zagreba i okolice oko 120 takvih masovnih grobišta“ (Jurčević, J. (2015.). Stogodišnji teror jugoslavenstva i komunizma u Hrvatskoj, Zagreb, dokumentacijsko i informacijsko središte – DIS)

Tko bi od ondašnje *potlačene i zastravljene većine* rekao, da će jednoga dana uskrsnuti komunistički ideološki slijednici i još tim ubojicama paliti „Trnjanske krijesove“, slaviti zločine bez presedana...!?

U tadanjim montiranim sudskim igrokazima, posebno su se istakli pravovjerni komunisti „Narodni heroj“ Jakov Blažević (proces bl. Alojziju Strepincu) i kapetan Vlado Ranogajec, koji je dnevno potpisivao desetke smrtnih presuda, a i danas ima „svoju“ ulicu u Zagrebu, što ne smeta možemovcima i njihovim koalicijskim partnerima.

Filip Lukas je bio na čelu Matice hrvatske, najvažnije i najstarije hrvatske kulturne ustanove (utemeljene 1842.). O povijesti Matice, pisao je Jakša Ravlić (Povijest Matice hrvatske „Zbornik „*Matica hrvatska 1842. – 1962.*“, Zagreb 1963.), međutim akademik Dubravko Jeličić je 1992. napisao „*Sto pedeset godina Matice hrvatske*“, mijenjajući paradigmu pisanja o Matici, a izvore uzima slobodno od Matičinih istaknutih djelatnika, prije svega od Filipa Lukasa, ali i iz drugih, do tada nepoznatih izvora, emigrantskih novina itd. (Višeslav Aralica, *Matica hrvatska u političkom životu Hrvatske 1935. – 1945.* ČSP, br. 2., 447.-482. (2009). Nadalje, dr. Ivica Matičević učinio je također veliki korak u odnosu na prethodnike. Njegovo je istraživanje po mnogo čemu pionirsko jer je prvo koje sustavno i obuhvatno istražuje izvornu građu objavljenu u sedam onodobnih zagrebačkih periodičnih publikacija “Književnom tjedniku”, “Plavoj reviji”, “Plugu”, “Hrvatskoj reviji”, “Viencu”, “Spremnosti” i “Hrvatskom narodu”

(<https://search.app/rWgE9LpddQZ1T3VW6>).

Za trenutnu zagrebačku vlast, koja Lukasu hoće „oduzeti“ ulicu, sporno je njegovo ponašanje za vrijeme NDH, odnosno lijepe mu ustaštvo, podupiranje Poglavnika i pokušao „pljačke“ židovske imovine.

Lukas je 1945. uspio pobjeći u Austriju, a zatim u Italiju (Rim), a u Zagrebu je u izočnosti osuđen na smrt 21. studenog 1945., na montiranom procesu. Umro je u Vatikanu 26. veljače 1958. Na inicijativu Matice hrvatske Vinkovci (doc. dr. sc. Dražen Švagelj) i Udruge za obitelj (gđa. Željka Markić, dr. med.), na Županijskom sudu u Zagrebu je 18. srpnja 2017. rehabilitiran!

Da ponovim, gospođe i gospodo, drugarice i drugovi: prof. dr. sc. don Filip Lukas je pravomoćno REHABILITIRAN! Poništena je presuda komunističkog zločinačkog suda!

Dana 15. rujna 2021., preneseni su mu zemni ostaci u rodni Kaštel Stari, čime se ispunila njegova želja iz oporuke: „*Ako bih umro izvan domovine Hrvatske, u koju ubrajam i Dalmaciju gdje je prva sredovječna Hrvatska osnovana, moja je želja da se moj tjelesni prah prenese pa da ondje počiva, gdje sam ga primio*“.

Vrijedno je spomenuti ponašanje MH i Lukasa u vrijeme kraljeve diktature, kada su ukinute sve hrvatske institucije, kada se hrvatski barjak i ime nisu smjeli spominjati. MH na čelu s prkosnim Lukasom, bila je jedino hrvatsko društvo, koje je kroz sedam godina diktature imalo odvažnosti oduprijeti se režimu i Karađorđevićima te sačuvati od ljage svoj hrvatski obraz i karakter. Publicist i hrvatski domoljub Radovan Latković, Lukasa u to vrijeme naziva „*duhovnim vođom cijeloga hrvatskog naroda*“. Ne vjerujem da bi *možemovska* vlast oduzimala ulicu na pr. predsjedniku MH Franu Tućanu, koji je htio preimenovati Maticu hrvatsku u *jugoslavensku*, ili Albertu Bazalu, koji je MH htio *približiti* pa *utopiti* u jugoslovenska društva, a sve kako bi se udvorili Karađorđevićima. Srećom, matičari su ih smijenili! Dakle, u Kraljevini SHS, Matica se odupirala državnim pritiscima za stapanjem svih kulturnih društava u jedno, posebice otkako je 1928. za predsjednika izabran Lukas. Za Šestosiječanjske diktature postala je središtem hrvatske kulturne ali i političke

oporbe, a do polovice 1930-ih izdavala je i knjige lijevo orijentiranih autora (A. Cesarec, M. Krleža).

Temeljna značajka Filipa Lukasa, bila je bogoljublje, čovjekoljublje i domoljublje. Vinko Nikolić o njemu navodi uz ostalo: „... *Lukasovo hrvatstvo je autentično hrvatsko, ono je s najčišćih izvora, iz koljevke hrvatstva (...) Lukasovo je hrvatstvo duboko etičko i humano; ono, lišeno svake mržnje prema drugim narodima, pa i prema Srbima, koji se onako poniješe prema Hrvatima, počiva na ljubavi prema vlastitom narodu, pa je stoga protiv svake nepravde prema drugom narodu; njegovo hrvatstvo je duboko demokratsko, demokratskije od mnogih zapadno-europskih demokracija*“.

Lukas je želio i jako se radovao samostalnoj hrvatskoj državi, a pravo hrvatskoga naroda na neovisnu državu brani riječima: „*To pravo ne može nam nitko osporiti, najmanje pak one države i narodi, koji tvrde da stoje na samoodređenju naroda na osnovici demokratskih načela. To pravo naroda na svoju slobodu i državu formalno je i u ovom ratu izraženo u tzv. Atlantskoj povelji, pa se logično svaki onaj, koji bi se borio protiv naše slobode i nezavisnosti, borio u isto vrijeme i protiv samoodređenja i demokratskih načela, kao i protiv spomenute Atlantske povelje*“ (F. LUKAS, „Kultura na udaru rata. Govor na glavnoj godišnjoj skupštini Matice hrvatske dne 31. prosinca 1944.“, HR, Zagreb, 1-2/1945, 6)..

Što se tiče Hrvata i Srba kao naroda, Lukas je na Glavnoj skupštini Matice hrvatske u prosincu 1944., naveo i sljedeće: „*Hrvati i Srbi su dva izgrađena i posebna naroda, pa neka svaki od njih na svome poviestnom i životnom prostoru upravlja svojom sudbinom i stvara u svome duhu kulturna dobra*“ (<https://identitet.hr/filip-lukas-najdugovjecniji-predsjednik-matice-hrvatske/>).

Možda danas slijednicima „civiliziranih“ „osloboditelja“ iz 1945. smeta tvrdnja da su Hrvati i Srbi dva naroda, a ne jedan, kako su mnogi tvrdili, na čelu s kraljem Aleksandrom.

Međutim, da vidimo kako se jedan Filip Lukas „*istaknuti suradnik nacifašističkog, marionetskog i anticivilizacijskog režima NDH*“, ponašao u vrijeme NDH:

Prvo razočaranje Filipa Lukasa nakon utemeljenja NDH, bilo je na samome početku, zbog potpisivanja Rimskih sporazuma, koji su ustupili znatan dio Dalmacije fašističkoj Italiji. Na audijenciji koju je za odbornike Matice, 3. svibnja priredio poglavnik Ante Pavelić, Lukas je uputio posve jasno upozorenje koje se odnosilo na Dalmaciju. Ubrzo nakon toga, prema Lukasovom sjećanju, Pavelić je na sljedećem sastanku obavijestio Lukasa kako će veći dio Dalmacije, uključujući i Split i Lukasova rodna Kaštela, morati prepustiti Mussoliniju. (F. LUKAS, „Monopol hrvatske politike“, HR, Buenos Aires, 1/1953, 115).

Lukas upućuje pismo Paveliću koje završava: „*Veličina Poglavnika stoji i pada s pitanjem Dalmacije, jer izgube li Hrvati Dalmaciju i opstanak Države Hrvatske je kratkoga vijeka, a Poglavnikova veličina pada*.“ Ubrzo potom dolazi do potpisivanja *Rimskih sporazuma*, a njih dvojica više nisu razgovarali. Od tada Lukas slovi za glasnog kritičara politike državnog vrha. (Ernest BAUER, *Život je kratak san. Uspomene 1910. – 1985.*, Barcelona-München, 1986.). Kako je tim svojim istupom proturječio poglavniku, kako piše Nacional: „*došao je u sukob s*

Antom Pavelićem i Didom Kvaternikom, optužujući ih za rasprodaju državnog teritorija, zbog čega su ga umalo likvidirali“.

(<https://arhiva.nacional.hr/clanak/10486/matica-hrvatska-ne-zeli-osuditi-antizidovstvo-svog-celnika-u-ndh>).

Već 1942. godine, primjetno je opće razočaranje ustaškim režimom u hrvatskih intelektualaca nakon početnog oduševljenja. To će se na poslijetku odraziti i na odnos vlasti NDH prema Matici hrvatskoj, a razočaranje će biti obostrano.

U proljeće 1943. Pavelić je, talijanskome poslaniku Petrucciju, Lukasa označio kao idejnoga vođu pokreta za povrat Dalmacije u sastav NDH, koji se neslužbeno formirao u sklopu Ustaškog pokreta, a Ivan Meštrović u svojim sjećanjima opisuje Lukasa kao anglofila (Nada KISIĆ KOLANOVIĆ, NDH i Italija, 371; Ivan MEŠTROVIĆ, Uspomene na političke ljude i događaje, Zagreb, 1993., 314.).

Jareb u *Pola stoljeća hrvatske politike 1895. – 1945.* iznosi da je Lukas javno na svojim predavanjima, statistički iznosio i dokazivao kako osovinske sile moraju izgubiti rat. (Jere JAREB, *Pola stoljeća hrvatske politike 1895-1945.*, Zagreb 1995. (pretisak iz 1960.), 93. bilj. 116b. ; Blaž JURIŠIĆ, “Nad knjigom Jakše Ravlića: Matica hrvatska 1842. – 1962., Zagreb 1963.”, *Zadarska smotra*, Zadar, 3/1992, 107.)

Proslava 100-obljetnice MH (održana sa zakašnjenjem, polovinom 1943.), održana je skromno, bez nazočnosti poglavnika Pavelića, koji nije poslao ni pozdrav Svečanoj skupštini! U svom govoru tada Lukas izražava bojazan od nadolazećeg komunizma, ne samo za Hrvatsku nego i Europu. (F.LUKAS, “Kultura na udaru rata. Govor na glavnoj godišnjoj skupštini Matice Hrvatske dne 31. prosinca 1944.”, HR, Zagreb, 1-2/1945, 2.).

Potkraj NDH dodijeljeno mu je visoko državno odlikovanje koje je odbio. (<https://identitet.hr/filip-lukas-najdugovjecniji-predsjednik-matice-hrvatske/>)

Kao veliki grijeh mu se uzima da je, kako kaže Slavko Goldstein („znanstvenik“ koji dokazano falsificira podatke u svojim radovima, zvan „drobilica“ – po svojem zadnjem izumu), upozorio je da je Lukas 1941. *zahtijevao* da MH dobije kuću Židova Sternberga na Jelačić placu. Ukoliko je to točno, zasigurno nije na čast ni MH ni njezinom predsjedniku, ali taj „zahtjev“ nije do kraja istražen, jer izgleda da je zgrada bila pod hipotekom osobe koja i nije bila Židov

(<https://arhiva.nacional.hr/clanak/10486/matica-hrvatska-ne-zeli-osuditi-antizidovstvo-svog-celnika-u-ndh>). Dopuštajući da se možda radi o nečasnom činu, ističem da je taj *zahtjev* daleko od potpore Holokaustu i zločinima nad Židovima, što mu se pokušava priljepiti. Te agitpropovske parole, neka Goldstein primjeni na ustašku (rasne zakone i sve što iz njih slijedi) i komunističku vlast, koja je poslije rata tjerala Židove u Palestinu, prisiljavajući ih da prije odlaska prepisu svu svoju imovinu državi. Neka se prisjeti da otete židovske zgrade, stanove, poduzeća i sl., u njemu dragoj komunističkoj Jugoslaviji, nikada nisu bili vraćeni svojim vlasnicima, da mnogi današnji „antifašisti“ idalje uživaju u njima... Neka se prisjeti da je „antifašist“ Tito srušio više sinagoga od Pavelića i podržavao, uvježbavao i skrivao istaknute arapske teroriste, za koje je demokratski svijet tražio izručenje...

Činjenica jest da Lukas „*istaknuti suradnik nacifašističkog, marionetskog i anticivilizacijskog režima NDH*“, nije bio član ustaškog pokreta, niti položio ustašku zakletvu. Nije imao nikakvu dužnost u ustaškoj vladi, nikoga nije denucirao, čime bi uzrokovao nečiju smrt, ali bio je veliki hrvatski domoljub i čekao je hrvatsku državu kao okvir opstanka i slobode hrvatskoga naroda, kao i mi, današnji domoljubi! Nije volio totalitarni ustaški a ni dolazeći totalitarni komunistički režim, jer jedan je bio podložan nacistima, koji su podijelili svijet na rase, kao ni komuniste koji su uveli političku teokraciju!

Činjenica jest da je Maticu uspio je sačuvati u NDH, ali je u komunizmu nitko nije mogao sačuvati pa je brutalno ukinuta 1972.

Budući da se Lukasu stavlja u grijeh što se nije protivio ustaškom režimu (što nije točno), zanimljivo bi bilo istražiti je li se Miroslav Krleža usprotivio režimu NDH!? Naravno da nije! Živio je razmjerno mirno cijelo vrijeme, a više se bojao da ga ne likvidiraju komunisti, nego ustaše (zbog prijeratnog „sukoba na ljevici“ i odbijanja odlaska u partizane). Za one koji su ga štitili u vrijeme NDH, nije se zauzeo ili nije mogao, naci-komunistička vlast ih je likvidirala. Zašto „naci-komunistička? Pa bili su saveznici dvije od šest godina rata, bili su po svemu isti, iako držim (a drže i svjetski znanstvenici) da su ih komunisti „nadvisili“ u zločinu!

Krleža, kao veliki komunist, poklonik Jugoslavenstva, štoviše i intimni Titov prijatelj (neprijeporni megazločinac 20. stoljeća), za razliku od odnosa Lukasa i Pavelića, danas u demokraciji ne doživljava nikakvu cenzuru, omalovažavanje, negiranje itd. To su označnice totalitarnih režima! Slavljem i doličnim odnosom prema Krleži, hrvatski inetelektualci ne slave ni komunizam ni Tita, nego velikog književnika! Isto tako rehabilitacijom Lukasa, ne znači da se rehabilitira Pavelić i NDH (državi o kojoj znanstvenici – povjesničari još nisu dali znanstveni sud). U našoj demokraciji, u kojoj su ipak još na snazi komunističke „istine“, zbog čega nije potpuna, cenzurira se i omalovažava samo „desne“ književnike, pjesnike, znanstvenike, umjetnike itd.

Za razliku od Krleže i drugih hrvatskih književnika i velikana, svojedobno odanih zločinačkom komunističkom sustavu, očekujem od gradonačelnika Tomaševića i drugova, da „oduzmu“ ulicu nobelovca Ive Andrića u Zagrebu! Ako ne znaju, a trebali bi znati, da je Ivo Andrić, taj izdajnik hrvatskoga identiteta, veliki pristaša velikosrpske ideologije i Karađorđevića, posredovao i sudjelovao u potpisivanju Trojnog pakta s nacistima i fašistima 25. ožujka 1941. Njemački novinar Michael Martens u biografiji Ive Andrića, navodi kako je i s njegovim posredstvom, Goebbels organizirao „*najsvečaniji državnički posjet koji je Hitlerov Reich doživio u svojoj kratkoj povijesti*“ princu Pavlu Karađorđeviću. Martens navodi da je upravo u tome razdoblju, Andrić dovršavao svoju tihu preobrazbu od franjevačkog štićenika hrvatskih korijena u bešćutnog ideologa srpske hegemonije te arhitekta genocida nad Albancima (Michael Martens. *Im Brand der Welten. Ivo Andric: Ein europäisches Leben*, Paul Zsolnay Verlag, Wien, 2019.,).

Ne sumnjam da će mozemovci, koji njeguju jednakost u različitosti, svih i svakoga, bez obzira „menstruiraju“ li ili ne, bez obzira radi li se o roditeljima 1,

2, 3..., itd., zasigurno jednog izrazitog poklonika i pristašu nacista i fašista, velikosrpske profašističke dinastije, kojima je izradio projekt genocidnog rješavanja Albanaca, brisati iz bilo kakvog spomena u Zagrebu, a trebali bi i ostali u Hrvatskoj, ne kao knjiženika, nego kao „uglednika“!

Nasuprot tomu, pravедnika Lukasa, kojeg se može usporediti sa prof. dr. Ljudevitom Jurakom i prof. dr. Eduardom Miloslavićem, glasovitim hrvatskim znanstvenicima sudske medicine, koji su također osuđeni na smrt od Titova zločinačkog sudišta. Grad Zagreb i Hrvatska bi trebali ih slaviti i promicati njihove uzorne ljudske i znanstvene vrijednosti. Za one koji ne znaju, Jurak i Miloslavić su u sklopu skupine u ime Međunarodnog crvenog križa, utvrdili da su likvidacije Poljaka u Vinici i Katynu (uglavnom aristocid), počinili Sovjeti, a ne Nijemci, kako su tvrdili komunisti. Nakon rata, 1945., osuđeni su na smrt (s potpisom „slavnog“ kapetana Ranogajca) zato što su: „*krivi jer su masovne pokolje pripisali prijateljskoj sovjetskoj Rusiji...*“. Miloslavić je uspio pobjeći u inozemstvo, a Jurak je strijeljan 9. lipnja 1945. Prethodno su mu komunisti nudili život, ukoliko se odrekne svog potpisa na nalazu sa stratišta. Odbio je! Otišao je časno i ponosno u smrt. Nakon što je Gorbačov priznao taj zločin, koji je zapovjedio Staljin, a obavio NKVD, nitko od današnjih glavnostrujaških novinara i apologeta „antifašizma“ ne traži, ne razotkriva sudce i tužitelje tih časnih ljudi. Tim zlotvorima bi trebalo suditi, pa i u „posmrtnoj izočnosti“!

Zaključno molim i tražim sve one koji drže do hrvatskog domoljublja i pravédnosti, prije svega i iznad svih pozivam i prozivam središnjicu Matice hrvatske u Zagrebu i ogranak u Kaštelima, da organiziraju peticije, prosvjed, bilo kakav demokratski otpor, preživjelim nasljednicima titoizma, komunizma i antihrvatstva, kako bi spriječili kulturocid, ne samo nad simbolom Filipa Lukasa, nego i brojnih ostalih kulturnih djelatnika, koji su dio identiteta i otpora hrvatskoga naroda prema neprijateljima svih boja. „Antifašisti“ se ne bune protiv montiranih sudskih procesa, kojima su likvidirali nebrojene nevine ljude. Bune se protiv sudskih postupaka demokratske države, kojima su rehabilitirani pojedinci i poništena montirana suđenja, tužitelja/sudaca poput Jakova Blaževića i Vlade Ranogajca, po uzoru na Andreja Višinskog Januarjevića, koji je u SSSR-u sudio inkvizicijskim postupcima, u kojima je optužen morao dokazivati nevinost! I neznam, koliko je puta potrebno ponavljati rečenicu njemačke filozofkinje, Židovke Hane Arendt, da „*nitko nema moralno pravo biti antifašist, tko ujedno nije i antikomunist*“. Da bi današnji „antife“ razumijeli o čemu je riječ, podsjećam ih na samo jednu, od više europskih rezolucija i deklaracija: Rezoluciju Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe, u kojoj uz ostalo stoji:

„Nacistički i komunistički režimi provodili su masovna ubojstva, genocid, deportacije, i doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u 20. Stoljeću u dotad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti; izražava svoje duboko poštovanje za svaku črtvu tih totalitarističkih režima; poziva sve države članice EU-a da provedu jasno i principijelno preispitivanje zločina; izražava zabrinutost zbog kontinuirane upotrebe simbola totalitarnih režima u javnom prostoru i u komercijalne svrhe; napominje da u javnim prostorima nekih država članica

(parkovima, trgovima, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi, što otvara put iskrivljavanju povijesnih činjenica o posljedicama Drugog svjetskog rata i propagiranju totalitarnog političkog sustava“

Kada su nam već „puna usta“ Europe na svim poljima, nemojmo biti selektivni, osvijestimo se i poslušajmo europske rezolucije i deklaracije, koje su etički i moralno obvezujuće za sve članice najprestižnije svjetske skupine demokratskih država. Naposljetku, volimo i cijenimo svoje identitetsko nasljeđe, zatirano više od jednog stoljeća, jer ako ne ćemo mi, tko će!?

Dr. sc. Mihovil Biočić
(Član MH od veljače 1971.)

LILI BENČIK , THOMPSON I ZDS, HRVATSKE PRAVICE, 2026.

E PA MILORADE NE OČEKUJEŠ VALJDA DA ZAGREBOM ODJEKUJE „BOŽE PRAVDE“?

Kaže Milorad Pupovac da je Zagrebom odjekivalo Za dom spremni, prije i tijekom koncerta M.P.Thompsona na Hipodromu. A što bi po Zagrebu trebalo odjekivati „Bože Pravde“ ?

„Bože pravde“ može slušati u Beogradu, ionako je rekao da je to njegov glavni grad!

Tamo može gledati i slušati četnike kokardaše kako pjevaju „Spremite se spremte četnici“ jer je i sam izjavio da kokarda nije zabranjena.

I što onda njega uzbuđuje M.P.Thompson, kada i Beogradom odjekuju njegove pjesme?

Toliko ga je Thompson uznemirio da saborske zastupnike naziva „smećem“.

A ne bi on to jadan zbog sebe, nego zbog onih koje kao predstavlja u Saboru!. A koga on to predstavlja u Saboru? Dobio je 11.699, glasova i njih kao predstavlja. Ma briga njih što Thompson pjeva Za dom spremni, kada mnogi od njih žive bez struje, bez vode, u nedovršenim kućama, daleko od zdravstvene skrbi i trgovina sa osnovnim životnim namirnicama.

80 godina je prošlo, a Milorad, još uvijek tambura po 2.svjetskom ratu, po Danu ustanka u Srbu, po Jasenovcu, po NOB-u, što sa ovom Hrvatskom nema veze. Da se poštuje Ustav RH i da DORH provodi Ustavne Odluke Pupovac nikada ne bi bio u Hrvatskom Saboru. Nažalost uspio je skupa sa Furiom Radinom da sa Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina diskriminira matični hrvatski narod u njegovoj jedinoj domovini, jer oni imaju i alternativnu domovinu i dvojno državljanstvo ako zatreba.

Po Ustavnoj Odluci od 8.listopada 1991. Republika Hrvatska raskida SVE državno-pravne sveze na temelju kojih je zajedno sa ostalim republikama i pokrajinama tvorila dosadašnju SFRJ.

Republika Hrvatska ne priznaje valjanim niti jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije - SFRJ,

Po Ustavu RH, Hrvatska država nastala je u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) NN 85/ 2010 Hrvatska nije sljednik, ni Nezavisne države Hrvatske, ni Socijalističke republike Hrvatske što nam ovakvi Titoisti stalno nameću.

Povijesni slijed u Preambuli Ustava RH nije temelj današnje Hrvatske. Taj povijesni slijed samo je uteg u demokratskom razvoju današnje Hrvatske, jer se svatko kako mu odgovara poziva na dio koji potvrđuje njegove teze. A to je čisto manipuliranje sa hrvatskom povijesti i Ustavom RH.

Po toj logici iz Preambule, da je Hrvatska antifašistička, jer se spominje ZAVNOH, bilo bi isto kao reći da je Hrvatska Kraljevina ili Kneževina, jer u preambuli piše

-u stvaranju hrvatskih kneževina u VII. stoljeću;

-u srednjovjekovnoj samostalnoj državi Hrvatskoj utemeljenoj u IX. stoljeću;

-u Kraljevstvu Hrvata uspostavljenome u X. stoljeću;

Dakle nema antifašističke borbe, nema ustaša ni partizana! Oni su ostali u 1945.godini i u Jugoslaviji!

Na temeljima antifašističke borbe nastala je SR Hrvatska u Jugoslaviji 1945. koja kao samostalna država nije bila međunarodno priznata!

JNA je slijednik Narodno-oslobodilačke vojske -NOV Jugoslavije. Hrvatska Vojska je pobijedila JNA i država Jugoslavija čija je vojska JNA bila, nestala je. Nema je više.

Jugoslavija je nastala na nečuvenom i nekažnjenom zločinu, neviđenom u svjetskim razmjerima, a njenu JNA pobijedili su hrvatski branitelji pod pokličem ZA DOM SPREMNI.

Dakle poklič „Za dom spremni“ nije protuustavan, kao što ga jugo-srbi i jugo-komunisti tumače, jer je u Domovinskom ratu „Za dom spremni“ izvojevao pobjedu nad JNA i Srbima.

A Milorad Pupovac i nakon presuda Haškog suda LAŽE

„ Oluja je hrvatski zločin“

<https://www.youtube.com/watch?v=0N8U38sI9Ic&t=6s>

Laže da je Oluja zločin!

Laže da je Oluja egzodus!

Laže da je Oluja bila uperena protiv civila!

Laže da zločini počinjeni u Oluji nisu kažnjeni!

Laže da su Srbi u Hrvatskoj ugroženi!

Laže da je koncert M.P.Thompsona , odraz mržnje!

Milorad Pupovac je sa svojim SNV-om, odabrao stranu srpskog predsjednika Aleksandra Vučića, kojemu su se istom retorikom pridružili SDP, Možemo, Radnička fronta, Boris Miletić i IDS, Dalija Orešković DOISIP, Marijana Puljak Centar, Anka Mrak Taritaš GLAS, skupa sa četnikom Vojislavom Šešeljem!

Tu se ljevica u Hrvatskoj udružila sa Srpskim agresorima iz 1991, koje su hrvatski branitelji pobijedili u Oluji 1995.

Djeca pobjednika iz Oluje pokazali su na koncertu Thompsona visoku razinu kulture, humanosti, zajedništva i ljubavi, za razliku od ogromne i neskrivene mržnje djece jugo-komunizma.

Zločini koje su počinili neki pripadnici hrvatskih snaga, ne mijenjaju karakter rata! Sa njima se hrvatska javnost suočila i osudila ih. I ne samo javnost, nego i hrvatsko pravosuđe.

Oluja je ne preboljeni poraz Srbije i njene agresivne-ekspanzionističke politike SRPSKOG SVETA!

Po Memorandumu SANU 2, Srbija mora kao gubitnik okriviti pobjednika, da podijeli krivicu!

21. srpnja 2025., održano je u Zagrebu iznimno posjećeno predavanje odvjetnika Luke Mišetića, povodom obilježavanja 30. obljetnice vojno-redarstvene operacije Oluja.

Kao što je poznato odvjetnik Luka Mišetić vodio je braniteljski tim generala Gotovine i Markača na Haškom sudu, koji je u žalbenom postupku donio oslobađajuću presudu generalima i samoj vojnoj oslobađajućoj akciji OLUJA.

OLUJA je najveća i najblistavija pobjeda protiv SRPSKOG I JNA AGRESORA u povijesti Hrvata!

Operacija Oluja nije bila etničko čišćenje.

Hrvatska nije etnički očistila Srpsko stanovništvo.

Predsjednik Tuđman i Hrvatska nisu imali namjeru smanjiti broj Srpskih stanovnika u Hrvatskoj.

Hrvatska vojska nije neselektivno granatirala Knin i druge gradove.

20.000 kuća nije spaljeno u operaciji Oluja.

Hrvatska nije imala politiku neistraživanja zločina nad Srbima i Srpskom imovinom.

Nije bilo udruženog zločinačkog pothvata u Hrvatskoj s Hrvatske strane.

Nikada nije bilo dokaza da je 22 000 kuća spaljeno. Nije ubijeno 600 civila od strane hrvatskih snaga tijekom i nakon operacije Oluja. Međutim, tužiteljstvo u predmetu je tvrdilo da je u južnom sektoru ubijeno oko 320 civila, a ne 600. Od tih 320, raspravno vijeće zaključilo je da je 44 ubijeno sa strane hrvatskih

oružanih snaga. Prema tome, ne radi se o broju od 600, već bliže 44 vezano za broj srpskih civila ubijeni od hrvatskih snaga u južnom sektoru u Oluji.

SNV Milorada Pupovca, SABA RH Franjo Habulina i VEDRA, Luke Džanka i Ranka Britvića nikako ne opraštaju Hrvatima samostalnu državu.

Oni kao slijednici SUBNOR-a, tvrde da su oni 1945. KAO ANTIFAŠISTI STVORILI Hrvatsku državu, a hrvatski branitelji 1995. u DOMOVINSKOM RATU samo je obranili!?

Obranili, ali od KOGA?

Od njih „STVORITELJA-ANTIFAŠISTA, koji su slijednici JNA!?

A da apsurd bude još veći, ta ista JNA na koju se poziva članstvo SABA RH i VEDRE, bila je AGRESOR na Hrvatsku.

Avioni, tenkovi i ljudstvo JNA sa crvenom zvijezdom petokrakom napadali su hrvatske gradove, Zadar, Šibenik, Dubrovnik, Zagreb, ubijali stanovništvo i razorili Vukovar. Na njihovim stranicama i na stranicama portala <https://sabh.hr/> i <https://www.vedra.hr/> mogu se pročitati takve nebuloze potpuno povijesno, etnički i moralno neutemeljene da čitatelji pomisle, što je tim ljudima u glavi? Što, u glavi im je mozak ispran Jugo-srpsko-komunističko-Titoističkom totalitarnom ideologijom koja ne može pojmiti, ni prihvatiti da Hrvati imaju svoju državu, a da njihove Jugoslavije više nema, ni u tragovima.

Pa bi oni sada svoju YUGU utrpali i u Ustav RH, i u temelje hrvatske države.

A to nikako ne može, jer Domovinski rat je oslobodilački rat od jugoslavensko-srpske agresije! Sve druge interpretacije su proizvoljne i manipulativne!

Hrvatska nije slijednik, ni Nezavisne države Hrvatske, ni Socijalističke republike Hrvatske.

Povijesni slijed u Preambuli Ustava RH nije temelj današnje Hrvatske.

Dakle nema antifašističke borbe, nema ustaša ni partizana! Oni su ostali u 1945. godini i u Jugoslaviji! Na temeljima antifašističke borbe nastala je SR Hrvatska u Jugoslaviji 1945. koja kao samostalna država nije bila međunarodno priznata!

JNA je slijednik Narodno-oslobodilačke vojske -NOV Jugoslavije. Hrvatska Vojska je pobijedila JNA i država Jugoslavija čija je vojska JNA bila, nestala je. Nema je više.

Po toj logici iz Preambule, da je Hrvatska antifašistička, jer se spominje ZAVNOH, bilo bi isto kao reći da je Hrvatska Kraljevina ili Kneževina, jer je Kneza Branimira Papa Ivan VIII. u pismu od 7. lipnja 879. priznao hrvatskim vladarem.

Kneza Branimira naslijedio je 892. godine knez Muncimir, najmlađi sin kneza Trpimira i otac kralja Tomislava, pa bi po vladavini kralja Tomislava Hrvatska bila Kraljevina!?

I na kraju ova Hrvatska nije odgovorna ni za NDH, ni za SRH. I sve SNV-ove zlonamjerne komemoracije i parole samo su potvrda točnosti mojih navoda. Svi oni Hrvatskoj nameću prošlost u kojoj istovremeno veličaju jugo-komunistički režim Titove Jugoslavije, režim koji je počinio neviđene masovne zločine protiv čovječnosti, za koje nitko nikada nije odgovarao.

Povijesne činjenice;

Srpski narod je kao što je poznato nakon poraza od Turaka krajem 14.stoljeća, bio 5 stoljeća pod turskom vlašću.

Hrvatski narod je prihvatio tuđince za vladare, ali je za razliku od srpskog imao izvjesna prava i slobode, imao je Hrvatski Sabor koji je djelovao u kontinuitetu od Rižanske skupštine 804. Općeg sabora čitave kraljevine Slavonije 1273, osim u vrijeme Kraljevine Jugoslavije od 1918-1941. pa je razvijao svoju pismenost, kulturu, umjetnost, vjeru i način života.

Srpski narod Turci su držali kao roblje, čak su imali pravo prve bračne noći. Srbi nisu imali mogućnosti razvoja pismenosti, jezika i kulture.

Čim su se oslobodili od Turaka, odmah su posegnuli za teritorijem hrvatskog naroda, sa NAČERTANIJEM 1844, kao prvim programom VELIKE SRBIJE, negirajući mu postojanje kao naroda. Hrvati su po Načertaniju pokatoličeni Srbi. I tu je početak agresivne velikosrpske politike prema Hrvatima i drugim nesrpskim narodima u susjedstvu.

Hrvatsko štokavsko narječje je Vuk Stefanović Karadžić uzeo kao temelj srpskog jezika, 1818, čime je vršen pritisak na hrvatski jezik, a sam Karadžić je negirao postojanje posebnoga hrvatskog naroda (Srbi sva tri zakona), a hrvatsko jezično blago (iz starih rječnika i živih govora) kao i hrvatsku pučku književnost objavljivao je pod srpskim imenom.

Usljedili su zločini prema hrvatskom narodu od ODESE 1916, preko terora u Kraljevini Jugoslaviji, atentata na hrvatske zastupnike u Skupštini Jugoslavije u Beogradu 1929, kada je ubijen Stjepan Radić, predvodnik hrvatskog naroda i predsjednik Hrvatske seljačke stranke, programa Homogena Srbija 1941. Stevana Moljevića, laži Valerijanova memoranduma iz 1941. Ni jedna brojka stradalih nije ni blizu lažnih 300 000, koje je SPC po Valerijanovom memorandumu širila po svijetu, po kojem su ustaše u samo nekoliko mjeseci 1941. pobili 300 000 tisuća Srba.

Naravno da na srpske, četničke zločine i diktaturu nakon atentata u Skupštini 1929. Hrvati nisu mogli ne odgovoriti bez otpora, pa se 1929/1930, osniva Ustaški pokret i 1941. proglašava Nezavisna država Hrvatska.

„ otpor i ustanak protiv nasilne i nedemokratske jugoslavenske državne tvorevine nije bio samo pitanje politike, nego i pitanje osobnoga i nacionalnog dostojanstva. U skladu s tim, ustaštvo se u političkom smislu može različito vrjednovati, ali ga se na red može pozivati samo s hrvatskih, a ne s jugoslavenskih pozicija; može ga se kritizirati, pa i osuđivati ili ne osuđivati, ali uvijek i samo iz perspektive hrvatske nacionalne misli...“ piše dr. Tomislav Jonjić

https://www.tomislavjonjic.iz.hr/V_15_jareb.html

Hrvatsku državu u bilo kojem obliku Srbi nikako ne mogu podnijeti. Tu klevetu i stigmu ustaštva i zločinaca, Milorad Pupovac širi i potencira i dan danas Zato je protiv osamostaljenja Hrvatske 1991 i uslijedila JNA i srpska agresija sa nezapamćenim zločinima i elementima genocida. I po presudi Međunarodnoga suda pravde u Haagu od 3. veljače 2015. e “Oluja bila legitiman vojni odgovor na nezakonitu okupaciju, proveden zakonito, a da su vojne operacije koje je

provela ili podržavala Srbija bile nezakonita invazija na suverenu državu s ciljem stvaranja velike Srbije na teritoriju Hrvatske”

<https://hrcak.srce.hr/file/227512>

“Vrhovni savjet obrane RSK” donio je odluku o evakuaciji, koju je potpisao Mile Martić, a pola sata poslije, točnije – u 17:20 sati, ona je ovjerena u Glavnom štabu SVK-a, kod zapovjednika SVK-a generala Mile Mrkšića. Prema tome, za odlazak Srba iz Hrvatske uoči i tijekom Oluje odgovorna je isključivo velikosrpska politika, koju je provodilo srbijansko vodstvo u Beogradu i vodstvo pobunjenih Srba u Kninu.

Podsjećam da je srpska i JNA agresija na Hrvatsku i BIH izazvala veliki val izbjeglica 1991. koje je Hrvatska zbrinula. Sa danom 1. prosinca 1992. u Hrvatskoj je bilo ukupno 663 493 prognanika i izbjeglica: 260 705 prognanika i 402 768 izbjeglica.

<https://hrvatski-vojnik.hr/podaci-o-prognanicima-i-izbjeglicama-u-domovinskom-ratu/>

Tako da su priče o ugroženosti srpskog naroda u Hrvatskoj čista LAŽ.

Kroz cjelokupnu perfidnu djelatnost i rad Milorada Pupovca od raspada Jugoslavije do danas proteže se mržnja prema hrvatskoj državotvornoj ideji i prema Hrvatima.

Nametnuo se kao jedini predstavnik i vođa srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, ne samo srpskoj manjini nego i hrvatskoj i međunarodnoj zajednici. Sav njegov rad prožet je licemjernom mržnjom prema svemu i svakome koji predstavlja hrvatski identitet. Svojim plačnim načinom komunikacije i zastajkivanjem namjerno provocira krivnju o temi i osobama o kojima govori. Poruke koje šalje kroz publikacije koje izdaje SNV, kojemu je on na čelu, su nedvojbeno usmjereno protiv svega hrvatskoga.

Ali u svojoj toj njegovoj antihrvatskoj djelatnosti, najnemoralnije je što sve to radi sa novcima iz Proračuna RH, namijenjenih održavanju kulturnog identiteta srpske nacionalne manjine.

Zahvaljujući hrvatskoj vladajućoj eliti koja, koja ne samo da dopušta takvo protuhrvatsko djelovanje, nego ih i potiče financirajući ih iz Hrvatskog državnog proračuna.

Precizno, najveći krivci su članovi vladajućeg HDZ-a koji se od državotvorne stranke, pretvorio u Jude koji dopuštaju da nas Hrvate u našoj državi Hrvatskoj, Srbi teroriziraju i ponižavaju!

Pored udruge u ime obitelji i ja osobno, podnijela sam kaznenu prijavu DORH-u protiv Milorada Pupovca za nenamjensko trošenje proračunskih sredstava, jer su pod stavkom kulturne manifestacije, komemoracije iz 2.svjetskog rata, što ne predstavlja kulturni identitet Srpske nacionalne manjine. DORH je promptno odbio kaznenu prijavu, iako je tada Pravosuđe bilo u štrajku.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, prihvatilo je moju prijavu, dokazalo da je Pupovac bio u sukobu interesa kod dodijele 4.537.000,00 kuna udruzi SNV-Nacionalna koordinacija vijeća srpske nacionalne manjine u RH, čiji je tada bio predsjednik, i izreklo (smiješno malu) novčanu kaznu u iznosu od 530,00 eura.

<https://www.sukobinteresa.hr/.../milorad-pupovac-klasa-p...>

Hrvatska je zemlja Hrvata, mladih koji su rođeni u Hrvatskoj, kojima je uzor Domovinski rat, pobjeda protiv agresorske JNA i Srpskog sveta, pobjeda nad zvijezdom petokrakom, djeca hrvatskih branitelja, koje su detuđmanizatori proganjali. Konačno su hrvatski branitelji kroz svoju djecu pokazali za koje su se vrijednosti borili. Mladi žive hrvatski vrijednosni sustav ljubavi prema Bogu, obitelji i domovini.

Lili Benčik/hrvatskepravice

ŽELJKA MARKIĆ O FAŠISTIMA U RH

RAZGOVOR ZA DIREKTNO

ŽELJKA MARKIĆ UKAZALA NA LAŽNI NARATIV LJEVIČARA: 'NAPADAJU I KORISTE ISTE FAŠISTIČKE METODE'

Foto: Damjan Tadić / CROPIX

Daniela Brnada

*Aktivistica **Sanja Sarnavka** pokrenula je peticiju za zabranu okupljanja molitelja na trgovima, povezujući katoličke muškarce s porastom nasilja i nizom femicida koji su nedavno šokirali hrvatsku javnost.*

09.12.2025.

Prethodno je udruga Ženska mreža Hrvatske u svom priopćenju, uz Vladu, optužila istu grupu katolika za nasilje nad ženama lažno tvrdeći da molitvom krunice zahtijevaju ukidanje ustavom zajamčenih prava žena na ravnopravnost. **Željka Markić**, izvršna direktorica udruge U ime obitelji koja se bori za prava i dostojanstvo žena i djece, za portal Direktno je reagirala na aktivnost ženskih udruga koje ističu da se bore za prava žena dok u isto vrijeme dio žena s kojima se ideološki ne slažu potkopavaju.

"Lijeve udruge koje su mahom politički povezane sa strankama Možemo i SDP-om uvelike iskorištavaju bol i muku zlostavljanih i ubijenih žena i njihovih obitelji za svoju osobnu financijsku i političku korist. Kad govore o 'zaštiti žena' i ulaganju u zaštitu žena, one u stvari traže više novca za svoje plaće i udruge. Pri čemu će se iste udruge koje se bave 'zaštitom zlostavljanih žena' istovremeno buniti protiv 'Gnijezda za bebe' ili anonimnog poroda koji itekako pružaju zaštitu ugroženim ženama i djevojčicama", ukazala je Markić na početku.

Dodala je da će udruge tražiti javni novac za zlostavljane žene, a onda zagovarati usmrćivanje bebe Grge, nerođenog djeteta koje u toj dobi može već preživjeti izvan tijela svoje majke. "Ili će ušutkivati žene koje javno govore protiv pobačaja i njegovih posljedica na njihov život i zdravlje. Bilo bi zanimljivo vidjeti transparentno koji dio javnog novca koji dobivaju te udruge dolazi do žena žrtava nasilja, a koji dio se troši na njihove plaće i druge aktivnosti", poručila je ukazujući na licemjerje određenih udruga.

FOTO: Ranko Suvar / CROPIX

'Trebalo raditi na prevenciji, ali su važne i činjenice'

U vezi priopćenja udruge Ženska mreža Hrvatske u kojem su se pozvale na Istanbulsku konvenciju te optužili Vladu kao izravno odgovornu za nasilje nad

ženama jer, kako su navele, "unatoč obvezama iz Istanbulske konvencije i nove EU Direktive o suzbijanju nasilja nad ženama, nije osigurala učinkovit zakonski i strateški okvir za zaštitu žena", Markić je ukazala na stanje u državi.

"Što se tiče ubojstava, koliko god da je ljudi ubijeno u Hrvatskoj – previše je. Nakon što se oko toga složimo, trebamo znati par činjenica. A to je da EU ima najnižu stopu ubojstava u svijetu. A onda, unutar EU, Hrvatska opet spada u trećinu država s najnižom stopom ubojstava. Prema policijskim evidencijama u 2024. u RH je ubijeno 37 osoba, to iznosi 0,95 ubojstava na 100.000 stanovnika. Od toga su 18, nešto manje od polovice, žene. Od tih 18, njih 12 ubijeno je od njima bliskih osoba. A od tih bliskih osoba koje su ih ubile – pet su bili njihovi intimni partneri, četiri sinovi, jedan zet, dvije majke i jedna sestra. Dakle, prema policijskim evidencijama, od ukupno 18 ubijenih žena, devet ubojstava se vode pod čl.111.a 'Teško ubojstvo ženske osobe'. Naravno da trebamo raditi na smanjenju nasilja i ubojstava u društvu, ali trebamo taj problem sagledavati objektivno i točno informirati javnost", istaknula je Markić.

FOTO: Goran Mehkek / CROPIX

'Ideološko porobljavanje'

Naglasila je da "sve ovo potvrđuje ono što smo govorili još 2018. – da se Istanbulska konvencija ratificira radi uvođenja rodne ideologije, a ne radi zaštite žena od nasilja. Njih se samo koristi za pokušaje ideološkog porobljavanja". Pošto su određena lica s ljevice optužila katoličke muškarce koji se mole na trgovima za nasilje nad ženama te je pokrenuta i peticija kako bi im se zabranilo moljenje na javnim mjestima, Željka Markić se osvrnula na izrazito negativnu kampanju i kršenje prava molitelja.

Istaknula je kako je udruga U ime obitelji pripremila posebno Izvešće prošle godine u kojem su dokumentirali kršenja prava na slobodu vjeroispovijesti muškaraca okupljenih u javnoj molitvi krunice u 2023. godini i medijsku

dehumanizaciju molitelja. "Izvješće dokazuje da je medijska dehumanizacija muškaraca koji javno mole krunicu i agresivna difamacijska kampanja tijekom 2022 i 2023. godine, a isto vrijedi i za prošlu i ovu godinu - rezultirala gotovo nezapamćenom javnom hajkom koju onda ti isti, prema potrebi, proširuju na sve katolike.

Prilikom hajke molitelje, katolike i Katoličku Crkvu sustavno se ismijava, vrijeđa i neargumentirano diskreditira. Na taj način se kontinuirano krši cijeli niz ljudskih prava molitelja i drugih vjernika: pravo na slobodu vjeroispovijesti, pravo na slobodu javnog prakticiranja vjere, pravo na slobodu govora i okupljanja. Sva navedena prava definirana su Općom deklaracijom o ljudskim pravima, Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljenih sloboda te Ustavom Republike Hrvatske", istaknula je Markić.

FOTO: Goran Mehkek / CROPIX

'Marširaju protiv nepostojećih ustaša i šire moralnu paniku oko odabranih tema'

Zatim je razotkrila agendu određenih ženskih udruga i ljevičara koji su pokazali svoje pravo lice napadima protiv molitve i neistomišljenika. "Ove najnovije, sumanute, optužbe na račun molitelja – da su oni odgovorni za ubojstva žena u RH dio su te kampanje blaćenja i huškanja. Iste osobe, većinom na plaći u raznim udruagama, strankama, u raznim gradskim odborima prosvjeduju protiv molitelja, napadaju ih i agresivno vrijeđaju koristeći iste fašističke metode kojima se dehumaniziralo Židove u Drugom svjetskom ratu, marširaju protiv nepostojećih ustaša i šire moralnu paniku oko odabranih tema.

Financirani javnim novcem koji dobivaju od Možemo i HDZ-a, uljepšani od medija koji se financiraju na sličan način stvaraju kaos, jer njima ne odgovara red, transparentnost, rad i zalaganje za dobro svih, a ne samo nekih", kazala je Markić. Upitali smo ju jesu li propustili učiniti nešto dobro jer su zbog svoje ideologije otišli u napad na tradicionaliste i neistomišljenike, umjesto da se bore za nešto što će doista pomoći u prevenciji nasilja. Markić je objasnila za što se zapravo bore takve udruge i njihovi podupiratelji u politici.

"Ako govorimo o ženama - prema svim podacima najugroženija skupina žena u Hrvatskoj kad se govori o radnom pravu su majke male djece i trudnice. Teme vezane za njihova radna prava ne mogu se probiti uz stalno ponavljanje laži kako žene imaju niža primanja od muškaraca. Više sam puta ponovila – pokažite mi ženu koja radi na istom radnom mjestu, ima iste odgovornosti, isti broj službenih putovanja, isti broj dana bolovanja radi brige o djeci – kao muškarac – i da ima nižu plaću. Nema je", ustvrdila je naša sugovornica i nastavila.

FOTO: Bozidar Vukicevic / CROPIX

'Ne uklapaju se u njihov narativ'

"Bacajući laži i floskule o tako lako provjerljivim stvarima – one sprječavaju raspravu o pitanjima koja se stvarno tiču velikog broja žena – a to je, na primjer, usklađivanja obiteljskog i poslovnog života. Pronalaženje načina da država bolje kompenzira brigu za djecu i starije u obitelji – čiji veliki dio nose žene. Kako država može rasteretiti poslodavce kod plaćanja bolovanja zbog djece i starih? Zašto na državnoj razini nemamo mogućnost korištenja statusa roditelja odgojitelja? Kako se može osigurati veća fleksibilnost za žene koje žele biti majke u odnosu na njihov posao?", navela je Markić niz ključnih problema koji ostaju visjeti u zraku.

"Lupajući o patrijarhatu i napadajući 'bijeke muškarce na poziciji moći', molitelje krunice ili bilo koga drugog koga nišane kao svog neprijatelja, one rješavaju svoje osobne probleme i guraju svoju ideologiju koja onda iz javnog prostora istiskuje stvarne probleme s kojima se žene danas moraju nositi. A pri tom i lijevi političari i lijeve aktivistkinje javno vrijeđaju sve one koji se ne uklapaju u njihov narativ", poručila je ona.

FOTO: Marin Franov / CROPIX

Zatim je pozornost preusmjerila na jedinstvenu skupinu ranjivih žena i muškaraca koju, kako je istaknula, ljevičarske udruge i stranke ignoriraju, a to su žrtve silovanja i mučenja iz Domovinskog rata. "Oni žive među nama i nose duboke rane mučenja kojima su bili izloženi samo zato što su Hrvati. Često su ekonomski nezbrinuti, a njihovi mučitelji slobodno šecu", ukazala je naša sugovornica na važan problem s kojim bi se hrvatsko društvo trebalo suočiti.

'Lažni narativ ljevičarskih skupina puca po šavovima'

"Film 260 dana snimljen prema istinitim događajima podsjeća nas na to da su djevojke i žene sustavno silovane na okupiranim područjima Hrvatske samo zato što su Hrvatice. Sestra autora 260 dana koja je tada imala 18 godina, danas ima 52. Silovana je, mučena, tretirana kao seksualna ropkinja srpskih vojnika kroz razdoblje od gotovo dvije godine. Ona živi tu, u našem društvu, kraj nas. Kakvu ona ima potporu?"

Poznata novinarka o Sarnavkinjoj izjavi: 'Obrnemo li tu logiku na jednako maliciozan način...'

"Žena koja je kišobranom u Vukovaru počela lupati svog silovatelja – ona je isto tu. Muškarci koji su ih zvjerski mučili – oni su tu, kraj nas. Sve su to ljudi koji u današnjoj, zahtjevnoj stvarnosti žive opterećeni ranama i ožiljcima, živim sjećanjima na zlo koje su preživjeli zato što pripadaju istom narodu kao i mi. Kad se o njima govori kao o ranjivoj i ugroženoj skupini? Ovaj lažan narativ ljevičarskih skupina puca po šavovima. I to je odlično", zaključila je Željka Markić za Direktno.

<https://direktno.hr/direkt/zeljka-markic-ukazala-na-lazni-narativ-ljevicara-napadaju-i-koriste-iste-fasisticke-metode-385887/>

Foto: Narod.hr

ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR

TOMISLAV JONJIĆ: POTPUNO SE IZMIŠLJA KRIMEN VLČ. JOSIPA ASTALOŠA

16. travnja 2026. u 21:00

Gordana Sarkotić

U podcastu **Željka Markić & Narod.hr** gostovao je **Tomislav Jonjić**, hrvatski odvjetnik, povjesničar, publicist i pravaški političar. Obnašao je dužnost zastupnika u Gradskoj skupštini Grada Zagreba. Bio je kandidat na hrvatskim predsjedničkim izborima 2024. i zagrebačkim lokalnim izborima 2025. **Vodio je postupak revizije presude vlč. Josipu Astalošu, ubijenom od komunističkih vlasti 1945. godine. Jonjić je oštro reagirao na javne istupe povjesničara Hrvoja Klasića na tu temu.**

Markić uvodno podsjeća na temu partizanskih i komunističkih zločina jer odnos prema njihovim žrtvama ima izravan učinak kakve slobode mi danas uživamo u Hrvatskoj. Što danas Hrvati moraju trpjeti u svojoj državi i kako se **danas krivotvori istina o Drugom svjetskom ratu i o zločinima Titove vojske i komunista, ali i kako se to prenosi na sliku o Domovinskom ratu.**

Podsjećamo, “**Željka Markić & Narod.hr**” novi je podcast nakon dosadašnjeg formata “**55 minuta sa Željkom Markić**”.

>Josip Pečarić u podcastu ‘Željka Markić & Narod.hr’: Kako prepoznati tko nije za Hrvatsku

Jonjić: ‘U Njemačkoj ili u Španjolskoj su po zakonu sve presude iz doba diktature poništene’

Jonjić ističe da revizija presude vlč. Josipu Astalošu nije prva takva i da ih je do sada u Hrvatskoj bilo pedesetak.

„Naši su propisi puno restriktivniji od slovenskih i od srpskih, a kamoli od njemačkih i propisa drugih zemalja koje su imale nesreću da potpadnu pod komunističku diktaturu. U nas se revizije, koje su posljedica zlorabe političke moći, događaju u pojedinačnim slučajevima samo onda kad se podnese zahtjev za konkretnog osuđenika. U Njemačkoj ili u Španjolskoj su po zakonu sve presude iz doba diktature poništene”, podsjeća.

O Filipu Lukasu

“Najvažnija je bila revizija presude zagrebačkom nadbiskupu bl. Alojziju Stepincu. Po mom sudu druga po važnost bila je revizija predsjedniku Matice hrvatske **Filipu Lukasu**. On je suđen u odsutnosti pred komunističkim sudom iako za nikakve zločine nije odgovoran a nije bio ni pripadnik ustaškoga režima. Bio je zagovornik hrvatske države, poznati protivnik i kritičar ustaškog režima. Njegova je presuda revidirana, udruga U ime obitelji je tu sudjelovala. **Usprkos tome dogodio se skandal da je sudski oslobođeni Filip Lukas izgubio ulicu u Zagrebu.**”, ističe Jonjić.

O optužnici i ‘krimenu’ vlč. Josipa Astaloša

Velečasni Astaloš osuđen je 1. srpnja 1945. godine. Njegova optužnica ima 10-12 točaka i nakon toga je vrlo brzo smaknut. U desetljećima koja su slijedila njemu su na teret stavljane i stvari za koje nije bio ni optužen ni suđen. To su stvari koje doživljavamo i nakon revizije presude. Sada doživljavamo da ga **tzv. sveučilišni profesori, tzv. stručnjaci**, koji nemaju pojma o činjenicama iz spisa i nakon što je presuda poništena, optužuju za tzv. prekrštavanja pravoslavnih. **Time pokazuju da pojma nemaju da katolička crkva priznaje krštenje po pravoslavnom obredu. S druge strane vlč. Astaloš nije bio za to ni optužen ni osuđen. Potpuno se izmišlja njegov krimen**“, upozorava Jonjić.

O ulozi sveučilišnog profesora

“Također mu se, za što nije bio optužen ni suđen, stavlja na teret tobožnje rušenje srpske pravoslavne crkve u Dalju. To nema nikakve veze s činjenicama. Ali se zbog opće klime u društvu, koja je kulminirala ljetosnjim koncertom **Marka Perkovića Thompsona** i koji je uzbunio tzv. ljevicu, krugove koji žale zbog propasti Jugoslavije i sloma komunizma u Europi, pokušava se obezvrijediti to poništenje presude. **Pokušava se konstruirati kao da postoji kaznena odgovornost, usprkos poništenju presude.** To je ono što smo doživjeli kod Lukasa. Bez obzira što je presuda poništena, njega se tretira kao zločinca. Ista je situacija sad kod vlč. Astaloša. Nakon što je presuda poništena, javlja se sveučilišni profesor s pravnog fakulteta s kojeg sam i ja završio”, ističe.

> Jonjić: Tuđman je znao da 8. svibnja nikakva oslobođenja ni pobjede nije bilo (XII.)

> **Klasić zaziva progon zbog okruglog stola; Jonjić odgovara: Kakav je povjesničar, takav je i pravnik**

“To javljanje doživljam kao osobnu uvredu. Vrijeđa me činjenica da na fakultetu, na kojem sam diplomirao sa solidnim uspjehom, predaju ljudi koji su spremni do te mjere zanemariti elementarne postulate kaznenog prava pa čovjeka koji nije osuđen i dalje proglašavati krivcem. Ljudi koji konstruiraju tezu da je iz dokaznog materijala koji je sadržan u obrazloženju presude iz 1945. godine da proizlazi Astaloševa krivica”, podsjeća.

O komunističkim zloporabama

“Pri tome se zaboravlja da Astaloš nije mogao predložiti ni jednog jedinog svjedoka obrane. Nije mogao ispitivati svjedoke optužbe. Nije imao nikakvih procesnih prava. **Sve ono što se tamo lagalo protiv njega, odjednom danas se pretvara u dokaz protiv njega.** Usprkos poništenju presude”, upozorava.

“Kad bi se ta logika primjenjivala na moskovske procese, iz 1936., 1937. i 1938. godine, gdje su svjedoci govorili protiv visokih dužnosnika komunističkoga sovjetskoga režima i zapovjednika Crvene armije, povrh toga oni su priznavali za što ih se optuživalo, ispalo bi da su ti ljudi odgovorni za što ih se optuživalo. Kad su posrijedi komunističke zloupotrebe, to se ne će priznati, dok onaj koji je bio zagovornik hrvatske države i bio katolički svećenik, to se načelo krši”, podsjeća.

O ulozi Documente i sličnih udruga

“**Potpuno je jasno da se radi o političkoj motivaciji i političkoj instrumentalizaciji toga slučaja.** Prije ovog vala preimenovanja ulica, odnosno revizije povijesti u komunističkome jugoslavenskome smjeru, srpska politička većina u Dalju na poticaj Documente i sličnih udruga pokrenula postupak da se preimenuje ulica koja je nakon mirne reintegracije hrvatskoga Podunavlja u Dalju imenovana Astaloševim imenom. To Hrvati, katolici, u Dalju doživljavaju kao silnu uvredu i doživljavaju kao prijetnju. Zanimljivo je da ljudi koji potiču te akcije i koji dolijevaju ulje na vatru tamo gdje ga nema, izazivaju međunacionalne probleme. Njih zapravo ne zanima ni mir ni suživot, zanima ih ideološka dominacija i materijalna prava koja iz toga slijede”, ističe Jonjić.

> **U Saboru održan okrugli stol o Jasenovcu kojeg je lijevica htjela zabraniti**

O 1945. – godini koja se vraća

“Bez obzira na srpsku političku većinu nakon mirne reintegracije **u Dalju nije bilo međunacionalnih incidenata. Oni se sada potpuno svjesno provociraju** jer se hoće demonstrirati da **1945. nije godina koja je prošla. Već da je godina koja još uvijek traje i koja nikad ne će proći.** Mora se potvrditi dominacija koja je bila uspostavljena 1945. godine. U dokaznome materijalu koji smo mi priložili u zahtjevu za reviziju presude nalazi se i dokument Komunističke partije, tadašnjega Okružnog komiteta Komunističke partije Hrvatske. U kojem se **unaprijed najavljuju da je radi zadovoljenja srpskoga pučanstva u Istočnoj Slavoniji potrebno osuditi nekoliko zločinaca. Među njima i Josipa Astaloša.** Astaloš je osuđen unaprijed, prije nego što je pokrenuta istraga, a kamoli prije nego što je suđen”, ističe Tomislav Jonjić.

>Jonjić: Tuđmanova osuda Jugoslavije i jugoslavenstva kao ‘istočnoga grijeha’ (IV.)

Cijeli video i gostovanje Tomislava Jonjića koji je govorio o iznimno zanimljivim temama pogledajte u nastavku:

<https://narod.hr/hrvatska/tomislav-jonjic-potpuno-se-izmislja-krimen-vlc-josipa-astalosa>

Foto: Saša Četković, narod.hr, montaža

INTERVJU ZA VEČERNJI TV

MARKIĆ: TOMAŠEVIĆEVA ZABRANA THOMPSONA, SADA SE ŠIRI NA SVE DRUGE KOJI MU NISU PO VOLJI

16. travnja 2026.

Željka Markić, izvršna direktorica udruge **U ime obitelji** i nacionalna koordinatorica **Hoda za život Hrvatska**, tumačeći opstrukcije gradonačelnika Zagreba **Tomislava Tomaševića** objasnila je kako je njegova zabrana jednom pjevaču dovela do zabrana udrugama i drugim građanima Zagreba koji mu nisu po volji.

Tri su tjedna preostala do Hoda za život, no inicijativa još čeka potrebne dozvole. Tumačeći poteze zagrebačkog gradonačelnika Tomaševića koji je inicijativi uskratilo dozvolu za pozornicu na Trgu bana Jelačića te ostale prepreke koje Grad Zagreb stavlja na Hod za život, u studiju Večernjeg lista gostovala je **Željka Markić**.

Markić je, govoreći o popisu izvođača, koji je jedan od uvjeta koji pred inicijativu **Hod za život** stavlja zagrebački gradonačelnik, te uskratilo pozornice na

središnjem gradskom Trgu bana Jelačića, istaknula da su Tomaševići potezi sa zabranom nastupa Marku Perkoviću Thompsonu doveli do toga da gradonačelnik primjenjuje model neprihvatljivog ponašanja i na udrugama i drugim građanima Zagreba.

Markić: Potpuno neprihvatljiv model ponašanja

– Nismo još dobili dozvolu koja je potrebna od Grada da bi se mogao onda voditi razgovor s policijom o zatvaranju prometa. Bojim se da je ovo jedan model ponašanja koji vrijedi i za druge koji gradonačelniku i njegovoj stranci nisu po volji. To je jedan potpuno neprihvatljiv model ponašanja – kazala je uvodno te navela kako su zahtjevi predani još u siječnju.

>Hod za život: Tomašević je medijima iznio niz neistina i izmišljotina o izdavanju dozvola

– Cijelo ovo vrijeme moramo se natezati i prelaziti preko prepreka koje nama Grad postavlja. Odbili su nam dati pozornicu na Trgu bana Jelačića, nikakvo nam objašnjenje nisu dali, sjedili su na našem zahtjevu tjednima i sada smo čuli gradonačelnika da je rekao da se obilježava Dan Europe – navodi. Pritom, ističe kako se Dan Europe, koji se obilježava od 2017. godine, inače uvijek obilježavao na Europskom trgu.

“Prvi put su nas tražili popis izvođača i govornika”

Gradonačelnik ih je, kako kaže, prvi put u 11 godina tražio da dostave popis izvođača i govornika. Pritom, osvrnula se na odluku o pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu. – Donijeti odluku da se jednom pjevaču onemogućiti nastupati u jednom hrvatskom gradu, proizvoljnom procjenom čovjeka koji u tom trenutku vodi administraciju, za mene je jednako neprihvatljivo kao i ovo da nama prvo ne daje dozvole, a onda u javnosti iznosi neistine zašto nam ih nije dao. Činjenica je da je gradonačelnik sebi uzeo slobodu zabraniti nenastupanje jednom pjevaču, gospođinu Thompsonu – rekla je.

Na pitanje je li planirano da Thompson bude među izvođačima, Markić odgovara: – Mi smo planirali da dođe grupa Čuvarice iz Rame koja pjeva glazbu sličnu onoj koja će nas predstavljati ove godine na Euroviziji. To smo naveli. Mi smo Marka Perkovića Thompsona pozvali da dođe na Hod i sudjeluje sa svojom obitelji. Nadam se da će nam se pridružiti.

>Dugogodišnji pročelnik pobija Tomaševića: Popis izvođača traži se u Sjevernoj Koreji i njegovom Zagrebu

Kako ističe, problem je započeo zabranom nastupa određenim izvođačima, što smatra ozbiljnim udarcem demokratskim standardima.

“Gradonačelnik je jednom pjevaču, Thompsonu, zabranio da pjeva u gradu Zagreb. Dakle, to je za mene u 2026. godini ruglo demokracije. Onda iza toga, da bi to provodio u djelo, uvede kontrolu tko pjeva na kojim skupovima.”

“Sad zbog nepravde nanesene Thompsonu dalje radi nepravde nama i svima drugima kojih se boji”, ističe Markić.

Naglašava kako bi gradonačelnik trebao jednako postupati prema svim građanima.

“Prema svim građanima grada Zagreba, prema svim pjevačima, glumcima, liječnicima... Tomašević se treba odnositi jednako. On jednu skupnu tretira kao građane drugog reda”.

Markić: Očekuje se puno ljudi

Na pitanje o samoj povorci, Markić ostaje optimistična:

“Povorka će biti prekrasna kao i svake godine. Biti će puno ljudi, raspjevano, biti će divno.”

Dodatne nedoumice izazvala je i odluka o zauzetosti glavnog gradskog trga zbog obilježavanja Dana Europe.

“Tomašević sad tvrdi da se događa da nam nije dao pozornicu radi obilježavanja Dana Europe. Zašto nas pitao uopće za izvođače ako je Trg bana Jelačića već bio zauzet? Ovo sve je jedna sramota za grad Zagreb”, zaključila je Markić.

Razgovor u cijelosti pogledajte ovdje:

<https://narod.hr/hrvatska/markic-tomasevic-nam-uskracuje-dozvole-rijec-je-o-neprihvatljivom-modelu-ponasanja>

ŽELJKA MARKIĆ: “TOMAŠEVIĆ JE HODU ZA ŽIVOT ZABRANIO JELAČIĆ PLAC, ISTO KAO THOMPSONU ARENU I RUKOMETAMAŠIMA DOČEK!”

Objavljeno: Nedjelja, 19 Travanj 2026

APEL HRVATSKOJ DRŽAVNOJ VLADI: - Napravite isto kao i u slučaju otkazivanja središnjeg zagrebačkog trga našim rukometnom vitezovima!

POGLEDAJTE VIDEO!

ČELNICA UiO PROTIV DRUGA TTejca i ZG EKOozne: - Ponašaju se kao velikosrbi kojima su svi Hrvati “ustaše”!

DR. MARKIĆ EKSKLUZIVNO: - Ja sam feministica, a ne Ivana Kekin!

BUJANEC: - I ja sam feminist, jer žene poštujem više od muškaraca!

O NAPADIMA NA NAJPOPULARNIJEG HRVATSKOG GLAZBENIKA: - Lijeve medije ne zanima Kekinova vila u Istri, nego Thompsonova montažna kućica za alat u Čavoglavama!

O ‘BOJNI ČAVOGLAVE’: - Marko Perković Thompson se nikada ne bi odrekao ‘ZDS’ zbog naših branitelja, koji su se pod tim pozdravom borili za slobodu u Domovinskom ratu, kao ni Hrvatska Marka zbog toga što pjeva o pravim vrijednostima našeg naroda!

Izvršna direktorica Udruge ‘U ime obitelji’ ŽELJKA MARKIĆ u Bujici TV Dalmacije komentirala je skandaloznu zabranu ‘Hoda za život’ na Trgu bana Josipa Jelačića, najavljenog za 09. svibnja ove godine u Zagrebu. Gospođa Markić je još jednu u nizu nerazumnih odluka ekstremne ljevice - koja glavnim gradom vlada totalitaristički, usporedila s nedemokratskim i protuzakonitim otkazivanjem drugog Thompsonova koncerta tijekom božićnih blagdana u Areni i šokantnim negiranjem volje hrvatskih rukometnih šampiona nakon

pobjedničkog pohoda na Euru u Švedskoj, kada je neuspješno otkazan njihov doček...

“Obratili smo se Ministarstvu vanjskih i europskih poslova, koje sad ima priliku demantirati Tomaševića - koji nam je pod izgovorom proslave Dana Europe zabranio održavanje Hoda za život na Trgu bana Jelačića,” komentirala je dr. Markić i ponudila konkretno rješenje: “Vlada može postupiti kao i u slučaju pokušaja zabrane dočeka naših rukometaša, a to što govori Tomašević manje je važno jer njemu ionako nitko ne vjeruje...”

Markić je u emisiji izjavila da Možemo čini sve kako bi izminirali i Antunovski hod mladih koji već tradicionalno u lipnju ove godine organizira sjajan svećenik sa Svetot duha - fra Stjepan Brčina.

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/47654-zeljka-markic-tomasevic-je-hodu-za-zivot-zabranio-jelacic-plac-isto-kao-thompsonu-arenu-i-rukometasima-docek>

Foto: Snimka zaslona

GOSTOVANJE U BUJICI

DR. MARKIĆ: TOMAŠEVIĆ JE ZABRANIO HODU ZA ŽIVOT TRG BANA JELAČIĆA JER SE BOJI NASTUPA THOMPSONA

18. travnja 2026.

Izvršna direktorica udruge "U ime obitelji" **dr. Željka Markić** gostovala je u emisiji "Bujica" na TV Dalmaciji. Komentirala je **skandaloznu zabranu "Hoda za život" na Trgu bana Josipa Jelačića**, najavljenog za 09. svibnja ove godine u Zagrebu. Odluku Tomislava Tomaševića usporedila je s "otkazivanjem drugog Thompsonova koncerta" tijekom božićnih blagdana u Areni te otkazivanjem Thompsonovog nastupa na dočeku rukometaša.

Među ostalim Markić je govorila o lošem položaju trudnica i majki u našem društvu te o onome što feminizam u sebi zaista jest – ono što bi trebao biti – a to je borba za svaku ženu i za svaku nerođenu djevojčicu.

U Poljskoj je jedna od najnižih stopa majčinske smrtnosti

Markić je kazala da su iskustva u Europi i svijetu pokazala da države koje zakonski najviše štite pravo na život ne štite samo život nerođenog djeteta, nego štite i živote žena.

"Poljska, koja ima jedan od zakona koji najviše štiti nerođeno dijete u Europi, osim Malte, dopušta pobačaj samo u slučaju kada je ugrožen život majke i kada je žena silovana. U Poljskoj je jedna od najnižih stopa majčinske smrtnosti. To znači da u toj zemlji mali broj žena umire od posljedica trudnoće, poroda i

pobačaja. Cijela priča da zakonska zaštita nerođenog djeteta dovodi do smrti žena zbog ilegalnih pobačaja je laž i izmišljotina”, kaže Markić.

>Markić: Tomaševićeva zabrana Thompsona, sada se širi na sve druge koji mu nisu po volji

Markić: ”Ja sam feministkinja, poput onih prvih – koje su se borile protiv abortusa”

”Ne želim da mi itko otme ono što je moje. Otme ono što je moje. Ja sam žena. Dan žena inicijalno, kada je uveden, napravljen je s dobrim razlozima. Ja jesam feministkinja. Ja sam feministkinja kao što su bile prve feministkinje, koje su sve bile protiv abortusa”, kazala je Markić.

”Ja jesam feministkinja koja se zalaže za to da se omogući ženama da se zalažu za kulturu života, koje žele živjeti slobodno svoj život, participirati u društvu, imati obitelj, imati muža kojeg vole, imati djecu koju žele imati i koju žele podizati, koja su im najvažnija”, dodala je.

Cijelu emisiju pogledajte na YouTube kanalu emisije Bujica:

>Rotim poručio Tomaševiću: ‘Uhvatio te strah da se jedno ime ne bi našlo na popisu izvođača?’

<https://narod.hr/hrvatska/dr-markic-tomasevic-je-zabranio-hodu-za-zivot-trg-bana-jelacica-jer-se-boji-nastupa-thompsona>

GORDANA ZELENKA O ŠOLAKOVOM DNEVNIKU TV NOVE

Jutros me probudila mačka taman na reprizu Šolakova dnevnika TV Nova
Vidiš da je Saši i voditeljicu pored njega skoro pa neugodno čitati tekst priređenih
“ vijesti” .. no to im je radno mjesto tako su izabrali

Nego ide reportaža iz Jasenovca i sudionici svo po redu , Milorad , Plenki ,
Mozemosi , SDP .. i gosti iz Srbije

Poduži prilog

Kažu “ ekstremne oporbene desnice “ (čitaj onih koji ne pristaju na laži) nema
No ima Milorada

Dvaput

Prvi puta je zabrinut za kontinuitet indoktrinacije djece u školi

Drugi put odgovara na znanstvenu prezentaciju Šariću dr Željke Markic o
djelovanju i financiranju Novosti i Vida TV

I mrtav hladan na pozornici povijesne laži u Jasenovcu ne trepnuvši kaže

Da su Novosti novine kakve bi sve trebale biti i da nikada nisu blatili RH ni sve
zaslužne ljude koji su se borili za nju .

Dobro , ipak je dva puta preživio u Jasenovcu pa mu nećemo zamjeriti ni na ovoj
istini ...

DRŽAVNO FINANCIRANJE 'NOVOSTI' I VIDA TV

Željka Markić; Foto: Igor Husak

GOSTOVANJE NA Z1 TELEVIZIJI

MARKIĆ O DRŽAVNOM FINANCIRANJU NOVOSTI: 'NEKA PIŠU ŠTO GOD ŽELE, ALI O SVOM TROŠKU'

21. travnja 2026. u 15:42

Ususret skorašnjem zagrebačkom Hodu za život, koji će se održati 9. svibnja, ali i sutrašnjem predavljanju Analize sadržaja portala Novosti i audiovizualnog kanala Vida TV u 2025. godine, koje je izradila udruga U ime obitelji, u emisiji

50 minuta Z1 televizije gostovala je Željka Markić. Izvršna direktorica udruge UiO u zanimljivom razgovoru govorila je o ulozi medija u RH, nekadašnjem zagrebačko-ljubljanskom mitropolitu Porfiriju Periću, Hodu za život... Posebno je istaknula i problematizirala državno financiranje tjednika Novosti koje je svake godine sve izdašnije.

Novostima milijuni eura godišnje

Poseban dio razgovora odnosio se na financiranje medija javnim novcem. Željka Markić rekla je da se njezina udruga ne bavi samo Novostima kao tjednikom u vlasništvu Srpskog narodnog vijeća, nego i širim pitanjem načina na koji država raspodjeljuje novac poreznih obveznika medijima. Najavila je i predstavljanje analize sadržaja portala Novosti i Vida TV za 2025. godinu.

– U te je medije u 2025. uloženo više od dva milijuna eura javnog novca. Analizirali smo stotine objava i članaka kroz cijelu godinu i iz te analize proizlazi da oni iznose niz neistina, ocrnjuju Domovinski rat i Franju Tuđmana i negativno prikazuju simbole Hrvatske, a za to su financirani od strane države, našim novcem – rekla je Željka Markić.

Ustvrdila je i da država na taj način postaje regulator medijskog prostora te je dovela u pitanje opravdanost dodatnog financiranja tiskovina i distribucije iz javnih sredstava.

– Zašto ti daješ milijune i milijune medijima koje očito ne čita dovoljan broj ljudi da bi sami opstali? Neka pišu što god žele, ali o svom trošku – poručila je Željka Markić.

Percepcija javnosti i stvarna slika

U razgovoru za emisiju 50 minuta Željka Markić ustvrdila je i kako se na primjeru Porfirija Perića vidi način na koji dio mainstream medija u Hrvatskoj bira koga će prikazivati u pozitivnom, a koga u negativnom svjetlu. Rekla je da je Porfirije Perić u Zagrebu bio prikazivan nekritički, iako su, kako tvrdi, već tada postojale njegove izjave i stavovi koji su jasno pokazivali njegov odnos prema Domovinskom ratu i hrvatskoj novijoj povijesti.

– Oluja je uvijek za nas, sve koje želimo procjenjivati po onome što rade i kako postupaju, jedan lakmus papir. Ako netko krene pričati o Domovinskom ratu i o trpljenju Srba nakon što su napustili Hrvatsku, kao da se četiri godine prije toga ništa nije događalo i kao da Hrvatska vojska nije oslobađala okupirani teritorij, onda je prilično jasno gdje je ta osoba u odnosu na istinu – rekla je Željka Markić.

Percepcija oblikovana od strane medija

Dodala je da pritom ne osporava geste koje su u Zagrebu bile doživljene pozitivno, poput njegovog javnog nastupa nakon potresa, ali smatra da takve slike ne mogu poništiti sadržaj njegovih političkih poruka i javnih izjava. Posebno se osvrnula na njegove riječi o Republici Srpskoj.

– Kada čujemo da on Republiku Srpsku, koja je nastala na krvi, progону, etničkom čišćenju i ubijanju Hrvata i Muslimana, naziva djelom pravde, onda se ja pitam koji je to koncept pravednosti – poručila je Željka Markić.

U nastavku razgovora ocijenila je da pozitivna percepcija Porfirija Perića nije bila spontana procjena cjelokupne javnosti, nego rezultat dugotrajnog medijskog oblikovanja njegova imidža. Podsjetila je i na njegove ranije izjave o Oluji i ustvrdila da su one, po njezinu mišljenju, bile poznate i prije nego što je postao poglavar Srpske pravoslavne crkve.

– To nije percepcija javnosti. Oni koji su plaćeni za stvaranje percepcije o njemu su je kreirali. On je 2021. govorio da je postojanje Republike Srpske djelo pravde, a za Oluju je govorio na način koji zapravo ponavlja Miloševićevu, velikosrpsku priču. To nije kršćanska priča, to je velikosrpska propaganda – rekla je Željka Markić.

>Markić: Tomaševićeva zabrana Thompsona, sada se širi na sve druge koji mu nisu po volji

I pravoslavni mitropolit Jovan podržao referendum o braku

Istaknula je da nema apriorno negativan stav prema pravoslavnim svećenicima ni pravoslavnim vjernicima te je podsjetila na vlastito iskustvo iz 2013. godine, kada je, kako je navela, tadašnji mitropolit podržao referendum o braku i dopustio prikupljanje potpisa u pravoslavnim crkvama. Upravo zato, kaže, razlikuje osobna iskustva od političkih poruka koje ocjenjuje štetnima.

– Postoji jedan dio iskrenih ljudi koji su vjernici i svećenici i koji žele dobro svom narodu. Međutim, problem je u tome što je cijela pravoslavna crkva upregnuta u politička kola diktature u Beogradu – rekla je Željka Markić.

Govoreći o javnom prostoru u Hrvatskoj, upozorila je da se, po njezinoj ocjeni, u dijelu medija sustavno uljepšava ono što su Srbi radili u Hrvatskoj tijekom Domovinskog rata, kao i način na koji se određeni politički i društveni akteri danas prikazuju. U tom je kontekstu spomenula i dugogodišnje sporove s medijima te istaknula da je nakon referenduma o braku odlučila pravno reagirati na tekstove za koje tvrdi da su bili uvredljivi i klevetnički.

– Nakon referenduma o braku odlučila sam tužiti medije i novinare koji me vrijeđaju kao ženu, ponižavaju, blate i izmišljaju o meni. Velikim dijelom učinila sam to radi svoje djece, jer nisam htjela da ispadne kako prihvaćam da je normalno da netko o meni piše uvrede i laži – rekla je Željka Markić.

Hod za život i sukob s Tomaševićem

Pred kraj razgovora osvrnula se i na ovogodišnji Hod za život, koji se organizira u 20 gradova, te na spor s Gradom Zagrebom oko dozvola i organizacije završnog programa. Navela je da su zahtjeve za potrebne lokacije i organizaciju podnijeli još u siječnju, ali da su rješenje za promet dobili tek u petak, nekoliko tjedana prije održavanja manifestacije.

– Mi smo 16. siječnja poslali zahtjev za paviljon na Zrinjevcu, a 21. siječnja zahtjev za pozornicu na Trgu bana Jelačića i rutu od HNK-a. Do petka, gotovo tri tjedna prije Hoda za život, nismo imali rješenje koje nam omogućuje da s policijom organiziramo sve dalje – rekla je Željka Markić.

Politička odluka

Tvrđi da odluka da im se ne odobri pozornica na Trgu bana Jelačića nije bila administrativna, nego politička. U tom je kontekstu povezala postupanje gradske vlasti i s odnosom prema nastupima Marka Perkovića Thompsona te polemikama oko pjesme Bojna Čavoglave.

– Ovo nije administrativna odluka, ovo je čista politička odluka. To je politička odluka u kojoj se jednom čovjeku, najpopularnijem pjevaču u Hrvatskoj, proizvoljno zabranjuje nastup u Zagrebu. A pjesma koja je njima sporna su Čavoglave. Ako oni tvrde da je taj pozdrav i ta pjesma ustaška, onda zapravo prihvaćaju velikosrpski narativ o Domovinskom ratu – rekla je Željka Markić.

Na kraju je govorila i o razvoju teme zaštite života u Hrvatskoj te ustvrdila da se javna rasprava u posljednjim godinama promijenila.

– Jako puno se promijenilo. Kada se ljudima daje znanje i argumenti, oni ih prihvaćaju. Danas se više ne može čuti da je dijete hrpa stanica. Sve više ljudi razumije svoju odgovornost i želi živjeti u državi koja štiti život i gradi kulturu života – poručila je Željka Markić, piše [01portal](#).

>[Dr. Markić: Tomašević je zabranio Hodu za život Trg bana Jelačića jer se boji nastupa Thompsona](#)

<https://narod.hr/hrvatska/markic-o-drzavnom-financiranju-novosti-neka-pisu-sto-god-zele-ali-o-svom-trosku>

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/47685-markic-o-drzavnom-financiranju-novosti-neka-pisu-sto-god-zele-ali-o-svom-trosku>

ANALIZA

SABOR: NOVOSTI I VIDA TV NE ZADOVOLJAVAJU UVJETE ZA PRIMANJE 2,5 MILIJUNA EURA U 2025.

22. travnja 2026. u 15:55

Narod.hr

U Saboru je održan Okrugli stol na kojem je udruga U ime obitelji predstavila izvješće o trošenju **više od 2,5 milijuna eura javnog novca na sadržaje koje objavljuju mediji Srpskog narodnog vijeća (SNV)** – portal Novosti i Vida TV. Domaćin predstavljanja „Analize sadržaja portala Novosti i AV-kanala Vida TV u 2025. godini“ bio je saborski zastupnik Igor Peternel i Klub zastupnika Dom i nacionalno okupljanje i Hrvatski suverenisti.

Analiza je okvirno podijeljena u dva dijela. **Prvi dio** detaljno raščlanjuje pravni okvir i tok novca te državne institucije od kojih sporni mediji SNV-a dobivaju novac poreznih obveznika. **Drugi dio** analize bavi se sadržajem članaka portala Novosti i priloga Vide TV. Kvalitativno-kvantitativna analiza obuhvatila je više od 450 članaka i priloga te pokazala kako ustavne vrijednosti RH, društvene institucije, političke stranke, udruge i dr. prikazuju ovi SNV-ovi mediji.

Foto: fah

Šarić: Primanja SNV-u porasla su za gotovo 15 puta

„Analiza je utvrdila da **Novosti i Vida TV**, kao mediji SNV-a izdašno plaćeni novcem hrvatskih poreznih obveznika, na više načina ne udovoljavaju uvjetima natječaja na temelju kojih im je dodijeljeno 2.567.799 eura poreznih obveznika u 2025.“, naglasio je u svom izlaganju Luka Šarić, diplomirani povjesničar.

>Oluja se novcem poreznih obveznika prikazuje na isti način kao u srpskim tabloidima

„Pokazano je da **mediji SNV-a ne ispunjavaju niz kriterija** za valjanu prijavu na Javni poziv udrugama i ustanovama nacionalnih manjina kao niti kriterije iz Uredbe o financiranju javnih potreba nacionalnih manjina, na temelju kojih su od Savjeta za nacionalne manjine i Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina dobili novac hrvatskih poreznih obveznika:“

Šarić je naglasio: “Otkako je premijer Plenković krajem 2016. preuzeo vlast, primanja SNV-u porasla su za gotovo 15 puta! Naime, 2017. SNV je primio tek 1.650.939,03 eura iz proračuna Republike Hrvatske. U postocima, SNV je u Plenkovićevom mandatu ostvario skok od 1382%! Samo u 2025. godini SNV-u je isplaćeno gotovo 25 milijuna eura”.

Novosel: Tu se radi o “očiglednom biznisu”

Odvjetnik Karlo Novosel naglasio je i financijsku diskriminaciju drugih nacionalnih manjina u odnosu na srpsku: “SNV-u je isplaćeno gotovo 25 milijuna eura, a Srba ima 3,20 % u RH, a Bošnjaci kojih je otprilike pet puta manje dobili su 830 tisuća eura, odnosno 30 puta manje novaca”.

Novosel je dodao: “Mi tu ne govorimo o stvarima koje su neopipljive, nego možemo konkretizirati ono o čemu se ovdje radi i što mi svi vidimo, a to je da se funkcija zaštita nacionalnih manjina iskorištava za neke privatne interese.” Zaključio je kako se radi o “očiglednom biznisu” te da se time “kupuju” glasovi u Hrvatskom saboru. Odvjetnik Novosel je, baš kao i Šarić prije njega, problematizirao činjenicu da se na čelu SNV-a nalazi USKOK-ov optuženik Boris Milošević.

Foto: fah

Markić: Zašto Vlada financira neistine i blaćenje Hrvatske javnim novcem?

Željka Markić, izvršna direktorica U ime obitelji rekla je da je Analiza pokazala da Novosti i Vida TV u analiziranim člancima i priložima **isključivo negativno prikazuju Domovinski rat, operaciju Oluja i druge vojno-redarstvene akcije oslobađanja hrvatskog teritorija**, hrvatske branitelje, sve desne političke opcije, Ministarstvo obrane, policiju, Katoličku Crkvu i brojne institucije hrvatskog društva kojima građani, prema ispitivanjima javnog mnijenja, najviše vjeruju.

>Markić o Novostima: Neka pišu što god žele, ali ne našim novcem

„Narativ medija financiranih novcem hrvatskih poreznih obveznika o Oluji ili Domovinskom ratu isti je **kao velikosrpski narativ Vučićevih medija u Srbiji**. Pitanje je – zašto Vlada financira neistine i blaćenje Hrvatske javnim novcem. „Mi se zalažemo za pluralno društvo – dakle – neka Novosti pišu i objavljuju što god žele, a zakon dopušta. Ali, neka neistine i blaćenje Domovinskog rata, Oluje, branitelja ili promoviranje g. Pupovca i lijevih političkih opcija – **rade o svom trošku. I trošku onih koji ih žele čitati i gledati**. Nema u EU primjera za ovakvu perversiju – da neka država novac koji su u proračun uplatili porezni obveznici ulaže u financiranje medija koji iznose neistine i propagandu protiv iste te države.“, naglasila je Markić.

Foto: fah

Na Okruglom stolu je također prikazano da mediji SNV-a posvećuju veliki dio svog sadržaja praćenju aktualne politike i pritom su isključivo pozitivno, uglavnom pozitivno ili neutralno prikazali sve društvene aktore koji su lijevo na političkom spektru, dok je desni politički spektar prikazan ili isključivo negativno

ili uglavnom negativno. Politička pristranost i promicanje određenih političkih stranaka i aktera predstavlja direktno kršenje kriterija prihvatljivog programa za Javni poziv putem kojeg su ovi mediji financirani.

Cijelu Analizu sadržaja portala Novosti i A-V kanala Vida TV možete preuzeti **ovdje**.

Snimku okruglog stola pogledajte **ovdje**:

<https://narod.hr/hrvatska/sabor-novosti-i-vida-tv-ne-zadovoljavaju-uvjete-za-primanje-25-milijuna-eura-u-2025>

Foto: fah

SAŠA PAPARELLA

NOVINAR VIDE TV POKUŠAO DISKREDITIRATI IZVJEŠĆE: EVO ŠTO MU JE ODGOVORILA MARKIĆ

24. travnja 2026. u 09:30

U Hrvatskom saboru 22. travnja 2026. u okviru okruglog stola Kluba zastupnika Dom i nacionalno okupljanje i Hrvatski suverenisti predstavljeno je izvješće udruge U ime obitelji o financiranju i sadržaju portala **Novosti** i audiovizualnog kanala **Vida TV**, medija Srpskog narodnog vijeća (SNV) kojemu je trenutno na čelu **USKOK-ov optuženik Boris Milošević**, a dugogodišnji je predsjednik bio saborski zastupnik SDSS-a **Milorad Pupovac**. Okrugli stol pratio je i novinar Vide TV **Saša Paparella** koji je postavio tri pitanja nastojeći **diskreditirati izvješće**. Evo kako je na te pokušaje odgovorila izvršna direktorica udruge U ime obitelji **Željka Markić**.

> **Šarić: Savez Dvije kule – Novosti i HND**

Nakon izjave **Igora Peternela**, moderatora okruglog stola, svoj kratak sažetak novinarima su dali **Markić**, povjesničar i novinar portala Narod.hr **Luka Šarić** te odvjetnik **Karlo Novosel**. Potom su uslijedila pitanja, a prvi se javio Paparella.

Foto: fah

Novinar Vide TV: Tko su medijski stručnjaci koji su ocjenjivali članke i priloge?

Novinar Paparella prvo je upitao **tko je bodovao** poštovanje načela novinarske objektivnosti. Markić je prvo ustvrdila koja su to načela: **nepristranost, držanje činjenica i mogućnost da se čuje i druga strana**. Potom je na ponovljeni upit Paparelle tko je bodovao kazala kako je izvješće djelo udruge U ime obitelji. Novinar Vide TV pokušao je saznati ime kako bi eventualno diskreditirao izvješće ako autor ne bi bio “**medijski stručnjak**”.

Referirajući se na to inzistiranje Paparelle o “medijskoj stručnosti”, Markić je ovako odgovorila: “**Ne morate biti medijski stručnjak da bi pogledali vaš prilog i da bi se na temelju ove naše metodologije moglo analizirati kako ste vi koga u tom prilogu prikazali**”. Tome je dodala kako se često u priložima Vide TV jedni prikazuju potpuno negativno, a drugi potpuno pozitivno.

“**Vrlo jasno... mislim da će svakome tko pročita izvješće biti jasno**“, kazala je.

Foto: fah

> **Sabor: Novosti i Vida TV ne zadovoljavaju uvjete za primanje 2,5 milijuna eura u 2025.**

Markić: Financirajte se novcem onih koji vas žele čitati i gledati

Potom je uslijedilo pitanje Markić kojom bi ocjenom ona ocijenila **Damira Biloglava** zbog pozdrava “Za dom spremni” u Saboru. Na tu je provokaciju Markić odgovorila kako ona ne bi nikoga ocjenjivala te je skrenula pozornost na **meritum stvari** o kojem novinar Vide TV očito nije želio razgovarati: “Kada će rad udruge U ime obitelji biti financiran s **2,5 milijuna eura** onda ću ja za svaku stvar koju mi napravimo, svaki naš tekst koji objavimo, odgovarati svim hrvatskim građanima. Očekujem da i vi radite isto”, kazala je Markić.

Potom je dodala: “**Vi ste financirani našim poreznim novcem, objavljujete o ljudima neistine, ne samo o ljudima, o pokojnim ljudima, o Domovinskom ratu, o Republici Hrvatskoj, o dionicima hrvatskog društva... Stanite iza sebe, budite tko jeste, objavljujte što god želite i financirajte se novcem onih koji vas žele čitati i gledati, a ne novcem svih drugih u Hrvatskoj**“.

> **Markić o Novostima: Neka pišu što god žele, ali ne našim novcem**

Centar za Domovinski rat i mediji SNV-a

Pred kraj konferencije, Paparella je postavio i svoje treće pitanje. Zanimalo ga je kako je moguće uspoređivati rad i financiranje **Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata** te Novosti i Vide TV.

Podsjetimo, Šarić je tom usporedbom na okruglom stolu želio ukazati na **paradoks** istovremenog državnog financiranja lažnih i velikosrpskih narativa o Domovinskom ratu te njegovo znanstveno istraživanje i arhivski rad.

Markić je kazala da se time željelo ljudi pokazati koliko se javnog novca daje medijima koji sustavno **šire neistine i velikosrpski narativ o Domovinskom ratu**, a koliko se novca ulaže u jednu znanstvenu instituciju koja “dokumentira i znanstveno pokazuje istinu o Domovinskom ratu”. Zaključila je kako je to bio koristan i jako dobar primjer za istaknuti.

> **Oluja se novcem poreznih obveznika prikazuje na isti način kao u srpskim tabloidima**

<https://narod.hr/hrvatska/novinar-vide-tv-pokusao-diskreditirati-izvjescje-evo-sto-mu-je-odgovorila-markic>

Izvor: Fah

'PSI LAJU, A KARAVANE...'

PREGLED TJEDNA VIKTORA PETERLINA: TKO DAJE SVE VIŠE DRŽAVNOG NOVCA NOVOSTIMA, A TKO ĆE POLITIČKI NASTRADATI?

24. travnja 2026. u 20:00

Viktor Peterlin

“Psi laju, a karavane prolaze”, stara je narodna izreka koja dobro opisuje ono što se već godinama događa s državnim financiranjem Srpskog narodnog vijeća (SNV) i njihovih medija – Novosti i VIDA TV-a. **Naime, cjelokupna politička desnica i veliki dio javnosti jasno i argumentirano ukazuju na nepravедnost sve većih dotacija za medije koje izdaje SNV, koji izigravaju svoju navodnu svrhu, a to je promicanje srpske nacionalne manjine i srpske kulture te se uglavnom bave radikalnim ljevičarenjem, olajavanjem hrvatske države i vrijeđanjem njezinih simbola.**

Takva shizofrena situacija, u kojoj se u javnosti fingira ugroženost Srba, a potom ti isti, navodno ugroženi, dobivaju milijune iz državnog proračuna za jedno, a novac troše za nešto potpuno drugo, iz godine u godinu prolazi. Da stvar bude još luđa, gotovo cijelo vrijeme u Hrvatskoj je na vlasti tobože desno-centristički HDZ, a zadnje dvije godine s njima su ruku pod ruku i navodni veliki desničari iz DP-a. I ništa se ne mijenja, dapače – otkako je premijer Plenković krajem 2016. preuzeo vlast, primanja SNV-u porasla su za gotovo 15 puta!

Zbog ove problematične političke prakse kojoj se zasad ne nazire kraj, ovog je tjedna u Saboru održan Okrugli stol u organizaciji udruge **U ime obitelji i Kluba zastupnika Dom i nacionalno okupljanje i Hrvatski suverenisti** na kojem je predstavljeno izvješće udruge U ime obitelji o trošenju javnog novca pod naslovom „**Analiza sadržaja portala Novosti i audiovizualnog kanala Vida TV u 2025. godini**“.

Glavna poruka koja je iz Sabora poslana glasi: **Pišite što hoćete, ali ne državnim novcem!**

Kao netko tko u središte svojih profesionalnih interesa stavlja hrvatski stranački sustav i dinamiku unutar njega, u ovom ću se pregledu tjedna baviti mogućim političkim posljedicama (ponovnog) raskrinkavanja ove čudnovate i nepoštene političke prakse po stranke na vlasti – HDZ i DP.

>Pregled tjedna Viktora Peterlina: Hrvatska na udaru provokatora s istoka

Predstavljena analiza udruge U ime obitelji o Novostima

Što se tiče problematičnih državnih dotacija za Novosti i VIDA TV koji svojim sadržajem nerijetko vrijeđaju tu istu državu, svima je sve jasno.

Ili barem onim dobronamjernima.

Ako je netko spavao na satu i prespavao emisije, članke i prošle okrugle stolove, ovoga tjedna u Hrvatskom saboru održan je još jedan na istu temu.

Foto: fah

Udruga U ime obitelji u suradnji sa strankom DOMiNO i Hrvatskim suverenistima održala je Okrugli stol pod nazivom „**Analiza sadržaja portala Novosti i audiovizualnog kanala Vida TV u 2025. godini**“.

Britki govornici – Luka Šarić, Željka Markić i Karlo Novosel, uz moderiranje Igora Peternela, na zanimljiv su način još jednom pokazali i dokazali svu nelogičnost i pogubnost financiranja Novosti i VIDA TV-a i njihovog sadržaja koji je uvelike radikalno lijevo ideološki obojen i krajnje negativistički orijentiran prema Hrvatskoj i njezinim simbolima.

>Pregled tjedna Viktora Peterlina: Plenkovićev troskok za mirnu plovidbu do 2028.

Glavne poruke

U nastavku donosim nekoliko glavnih poruka poslanih iz Hrvatskog sabora:

1. Otkako je premijer Plenković krajem 2016. preuzeo vlast, primanja SNV-u porasla su za gotovo 15 puta!
2. Više novca pojedinačno dobivaju Novosti i Vida TV nego što je proračun Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata.
3. Novcem poreznih obveznika financiraju se mediji koji plasiraju povijesne neistine, laži i izmišljotine te blate one elemente i simbole hrvatskog društva koji su većini hrvatskih građana po svim mogućim istraživanjima izuzetno važni.
4. Neka pišu što god žele, ali ne državnim novcem.
5. Posljednjih godina, suprotno narativu SDSS-a, ali i DP-a, Novostima rastu državne dotacije.

Izvor: Fah

HDZ je glavni krivac

Kada govorimo o nekom političkom fenomenu ili, kao u ovom slučaju, ukazujemo na neku nelogičnu i pogubnu političku praksu, upereni prst prema krivcu najčešće ide u istom smjeru.

Vlada i njezina vladajuća većina uvijek su glavni i odgovorni.

U prijevodu: “Kada bi postojala politička volja, pronašao bi se vrlo brzo i način da se ovakvom načinu financiranja ovakvih medija pod kontrolom SNV-a stane na kraj”.

U ovom konkretnom slučaju najveći je krivac bez premca HDZ.

Domoljubna i državotvorna stranka, kako si sami vole tepati, iz godine u godinu, usprkos svim kritikama, analizama i okruglim stolovima, obilato financira one (Novosti, VIDA TV) koji taj novac koriste za svoje radikalno lijeve političke interese i uvrede na račun RH.

Što to u životu treba HDZ-u, zaista je teško dokučiti.

Jedan od razloga su zasigurno tri zastupnika srpske nacionalne manjine na koje se računa prilikom sastavljanja gotovo svake parlamentarne većine ili nekog iznenadnog preslagivanja.

Nemojmo se zavaravati, takav izborni sustav s osam zastupnika nacionalnih manjina (tri srpska) savršeno odgovara i HDZ-u i SDP-u, koji zajedničkim snagama opstruiraju svaki pokušaj njegove promjene i postavljanja na poštenije temelje.

>Pregled tjedna Viktora Peterlina: Na pola puta do izbora 2028. tko će s kim, kako i zašto?

DP-ov najveći krimen je razočaranje domoljubnih birača

Drugi najveći krivac za činjenicu da se našim novcem blate RH i njezini simboli, nakon spomenutog HDZ-a je Domovinski pokret.

Prije točno dvije godine, nakon parlamentarnih izbora na kojima je DP postao treća i odlučujuća politička snaga u državi, pitanje financiranja Novosti bilo je jedno od glavnih predmeta javnih rasprava i koalicijskih pregovora.

DP je tada navodno, barem javno, ustrajao na ukidanju financiranja Novosti ukazujući na sve one anomalije koje su ovog tjedna prezentirane i na saborskom okruglom stolu.

“Tresla se brda, rodio se miš” ili u ovom slučaju “niš”.

Izvor: Fah

Usprkos medijskim spinovima i pokušajima zamaglivanja stvarnosti, SNV i Novosti danas raspolažu s više javnih sredstava nego ikad prije.

DP nije samo, zajedno s HDZ-om, suodgovoran za današnje stanje, nego je i najodgovorniji za nešto još gore – razočaranje birača koji su u DP-u konačno vidjeli “istinsku hrvatsku priču” koja će stati na kraj neproporcionalnom utjecaju Milorada Pupovca i SNV-a u hrvatskom društvu.

Kako su se samo prevarili...

DP će biti kažnjen, a HDZ neće

U politici je uvijek najbitnije pitanje tko će od nekog problema ili teme profitirati, a tko izgubiti.

DP će zasigurno biti najveći gubitnici toga što nisu uspjeli, ako su uopće namjeravali, ukinuti ili barem drastično smanjiti državno financiranje Novosti i VIDA TV-a.

Da se ne lažemo, DP je već dugo klinički mrtav i samo ih čudo ili Plenkovićeva milost mogu spasiti da politički prežive iduće parlamentarne izbore.

HDZ, usprkos tome što su glavni odgovorni za šurovanje sa SDSS-om, nikako da posljedice osjeti na svojoj koži (rejtingu). Ako nisu dosad, teško da i hoće.

“Njihovi birači otporni su baš na sve, iz raznih razloga o kojima sad nemam vremena razglabati, njima je samo bitno da zaokruže HDZ”.

A mi?

Mi ćemo i dalje pisati, ukazivati i raditi analize s nadom u bolje i pravednije sutra.

Na kraju ovog pregleda tjedna malo pozitivne uz dio znamenitog govora Franje Tuđmana:

“Imamo svoju Hrvatsku, naša je i bit će onakva kakvu sami želimo...”

Pamet u glavu na idućim izborima!

**Mišljenja iznesena u komentarima osobna su mišljenja njihovih autora i ne odražavaju nužno stajališta uredništva portala Narod.hr.*

>**Pregled tjedna Viktora Peterlina: Tko će probuditi zagrebačku oporbu?**

<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/pregled-tjedna-viktora-peterlina-tko-daje-sve-vise-drzavnog-novca-novostima-a-tko-ce-politicki-nastradati>

Foto: Narod.hr, Snimka zaslona, Saborska TV - odbori, Montaža: Narod.hr

NEVJEROJATNI PRIHODI

IZLAGANJE LUKE ŠARIĆA O FINANCIRANJU SNV- A: POGLEDAJTE KOLIKO PLAĆAMO PUPOVČEV 'AGITPROP'

25. travnja 2026. u 09:00

Narod.hr

U Hrvatskom saboru 22. travnja 2026. u okviru okruglog stola Kluba zastupnika Dom i nacionalno okupljanje i Hrvatski suverenisti predstavljeno je izvješće udruge **U ime obitelji** o financiranju i sadržaju portala Novosti i audiovizualnog kanala Vida TV, medija **Srpskog narodnog vijeća** (SNV) kojemu je trenutačno na čelu **USKOK-ov optuženik Boris Milošević**, a dugogodišnji je predsjednik bio saborski zastupnik SDSS-a **Milorad Pupovac**. Donosimo dio izlaganja povjesničara i novinara portala Narod.hr **Luke Šarića** koji je iznio zanimljive podatke o količini novca koji se izdvaja iz proračuna za ono što možemo nazvati Pupovčevim „agitpropom“.

> **Šarić: Savez Dvije kule – Novosti i HND**

Podsjetimo, na Okruglom stolu „Predstavljanje Analize sadržaja portala Novosti i audiovizualnog kanala Vida TV za 2025. godinu“ uz Šarića su

govorili i predsjednica udruge U ime obitelji **Željka Markić** te odvjetnik **Karlo Novosel**. Moderator je bio zastupnik **Igor Peternel**.

Foto: fah

Zadovoljavaju li mediji SNV-a uvjete za financiranje iz proračuna?

Na početku, Šarić je ustvrdio kako su ovi mediji financirani putem **Savjeta za nacionalne manjine i Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Vlade RH**. Međutim, pitanje koje se postavlja jest zadovoljavaju li ti mediji uvjete za financiranje iz proračuna?

Cilj ove analize jest utvrditi ispunjavaju li Novosti i Vida TV **uvjete** na temelju kojih im je dodijeljeno **2.567.799 eura** poreznih obveznika u 2025. godini. U analizi sadržaja Novosti i Vide TV poseban se naglasak stavlja na ispitivanje odnosa tekstova prema **ustavnim vrednotama Republike Hrvatske, Domovinskom ratu i institucijama državne vlasti te prema političkim strankama i drugim najvažnijim dionicima hrvatskog društva.**

> **Pupovac tvrdi da 'Novosti nikoga ne vrijeđaju'!**

Rast financiranja SNV-a kroz deset godina

U svom izlaganju Šarić poseban naglasak stavlja na rast prihoda SNV-u koji je u Plenkovićeva tri mandata doživio veliki skok u financiranju iz državnog proračuna.

> Sabor: Novosti i Vida TV ne zadovoljavaju uvjete za primanje 2,5 milijuna eura u 2025.

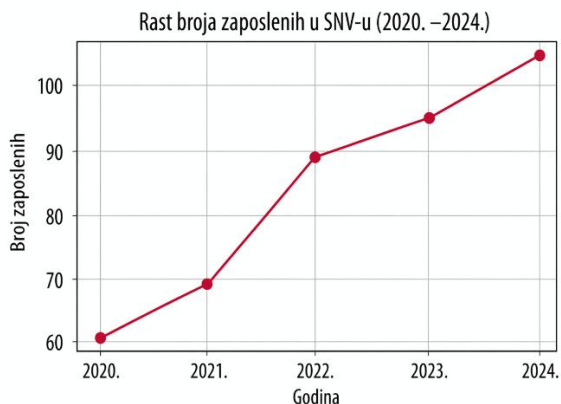
Prema javno dostupnim podacima koji se mogu pronaći na Državnoj riznici, SNV je 2025. iz državnog proračuna primio **24.467.725,49 eura**. Godinu dana ranije, 2024., SNV je dobio **19.778.293,22 eura**. Prije dvije godine, 2023., ukupni prihod iz proračuna iznosio je **17.928.287,41 eura**.

Otkako je premijer Plenković krajem 2016. preuzeo vlast, primanja SNV-u porasla su za **gotovo 15 puta!** Naime, 2017. SNV je primio tek **1.650.939,03 eura** iz proračuna Republike Hrvatske. U postocima, SNV je u Plenkovićevom mandatu ostvario skok od 1382 %!

„**Za SNV nema niti krize niti inflacije.** Dok su plaće u 10 godina porasle 100 %, Pupovčev SNV bilježi rast prihoda iz proračuna od, ponavljam, **1382 %!**“, naglasio je Šarić.

Broj zaposlenika SNV-a kontinuirano raste

Nadalje, izlaže Šarić, dostupan nam je i broj zaposlenih u SNV-u i on pokazuje **stalan rast** tijekom proteklih godina. Tako se u izvješću za 2020. govori o broju od **60 zaposlenih**, u onom za 2021. nalazimo **69 radnika**, 2022. spominje se brojka od **89 radnika**, da bi se ta brojka u 2023. popela na **95 radnika**. Posljednja objavljena brojka zaposlenih SNV-a, ona iz financijskog izvješća za 2024., govori o čak **105 zaposlenika!**

> **Markić o Novostima: Neka pišu što god žele, ali ne našim novcem**

Manipulacija Hrvoja Šimičevića i HND-a

Obrazloživši probleme koji postoje u vezi dodjele sredstava iz Savjeta i Ureda, Šarić posebno ističe sljedeću tablicu koja otkriva manipulacije Novosti, posebice **Hrvoja Šimičevića**, te **Hrvatskog novinarskog društva (HND)** koji već godinu dana iznose lažnu tezu kako su „Novostima uskraćena sredstva“.

„Novostima u 2025. **nisu uskraćena sredstva već su im ona povećana!** Smanjena su davanja iz Savjeta za 210.000 eura, no povećana su iz Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina **za 383.816,92 eura!** Časopis Tragovi (Arhiv Srba u Hrvatskoj) u 2024. godini dobio je 110.000 eura, a 2025. čak **271.000 eura!** Dakle, **161.000 eura više!**“, ističe Šarić.

Foto: fah

Sažeto, kako možemo iščitati iz Šarićevog izlaganja, Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina je 2025. SNV-u za Vidu TV dodijelio čak **1.394.691,17 eura**. Odnosno, SNV je za Novosti i Vidu TV u 2025. primio **2.567.799 eura**, što znači da je iznos javnog novca za njihovo financiranje zapravo **povećan**, suprotno medijskim najavama i predviđanjima, odnosno **poluistinama** i lažnim narativima Šimičevića i HND-a. Izvješće o Novostima i Vidi TV možete pročitati [ovdje](#).

> **Šimičević i pučka pravobraniteljica manipuliraju: Što je istina o smanjenju sredstava 'Novostima'?**

<https://narod.hr/hrvatska/izlaganje-luke-sarica-o-financiranju-snv-a-pogledajte-koliko-placamo-pupovcev-agitprop>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti. Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija). Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti. Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1730, citata: 26742, H-index: 58;

MathSciNet: publikacija: 1.405, citata: 7.697, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 865, citata: 9029, H-index: 42;

WoS: publikacija: 865, citata: 8050, H-index: 38.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa: J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi“ dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

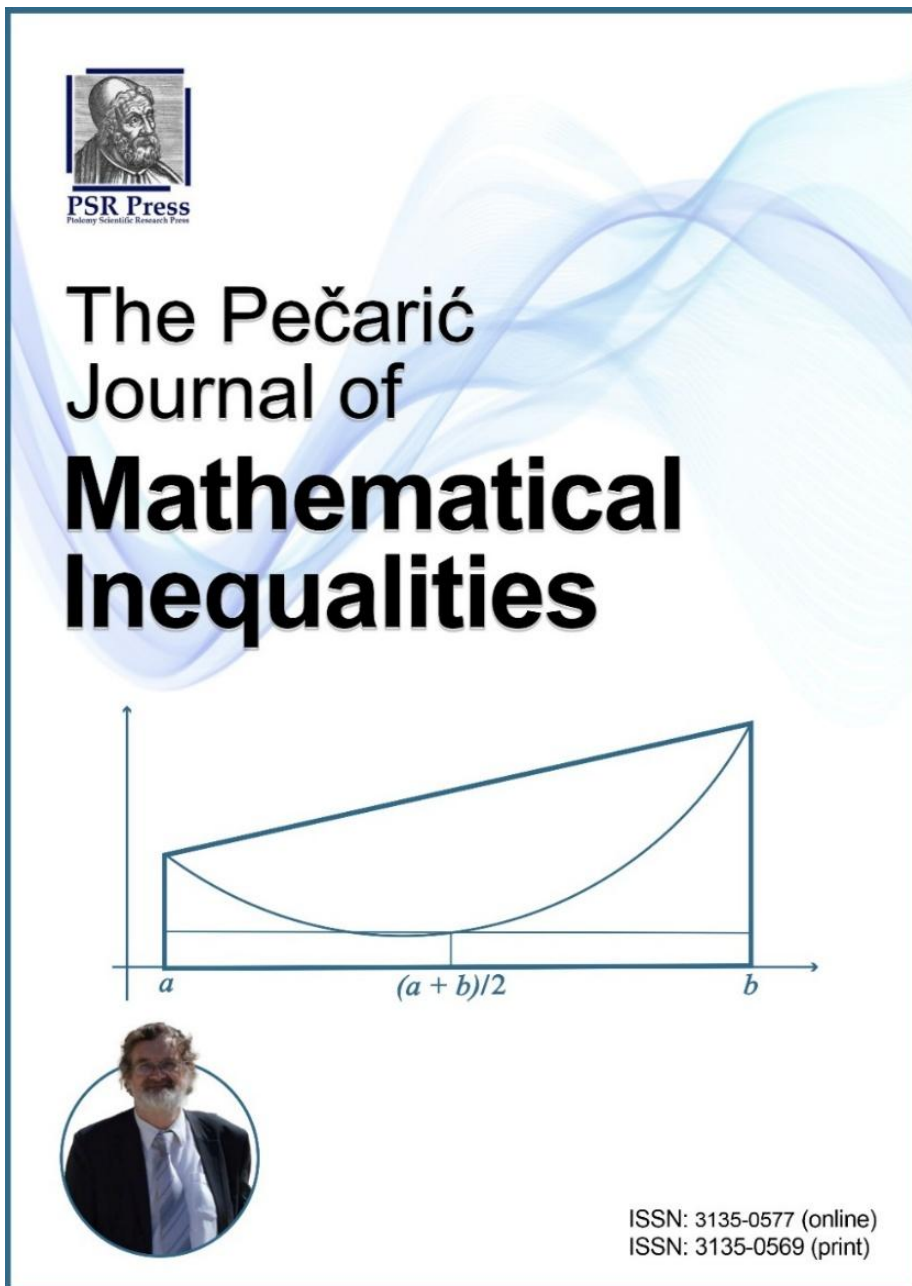
U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ

je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari.

The cover features the PSR Press logo in the top left corner, which includes a portrait of a man and the text "PSR Press Polony Scientific Research Press". The title "The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities" is prominently displayed in the center. Below the title is a graph showing a trapezoid with vertices at $(0,0)$, (a, y_1) , (b, y_2) , and $(b, 0)$. A curve is drawn within the trapezoid, and a horizontal line is drawn at the level of the curve's minimum, which is labeled $(a+b)/2$ on the x-axis. In the bottom left corner, there is a circular portrait of a man with a beard and glasses. In the bottom right corner, the ISSN numbers are listed: "ISSN: 3135-0577 (online)" and "ISSN: 3135-0569 (print)".

Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“ i „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397-4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 270 publicističkih knjiga.

11. 4. 2026.

PRILOG ŽIVOTOPISU

PREKO 1400 MOJIH PUBLIKACIJA NA MATH.SCI.NETU: PISMO AKADEMIKA DUJELLE

Subject: Re: MathSciNet
Date: Tue, 17 Feb 2026
From: Andrej Dujella
To: Josip Pečarić
CC: Andrej Dujella

Probao sam vidjeti bi li znao izvući iz MathSciNeta

listu matematičara s najviše radova,

pa sam zaključio da ne znam.

Ali za zbMATH (nekadasnji Zentralblatt für mathematik)

barem u teoriji znan što bi trebalo napraviti, ali praksa mi "šteka", tako da lista koju sam dobio nije najpouzdanija,

ali nadam se da nije daleko od prave:

- 1864 Agarwal, Ravi P.
- 1646 O'Regan, Donal
- 1596 Srivastava, Hari Mohan
- 1574 Erdős, Pál

- 1471 Ballico, Edoardo
- 1392 Pečarić, Josip
- 1360 Dragomir, Sever Silvestru
- 1360 Shelah, Saharon
- 1278 Llibre, Jaume
- 1259 Argyros, Ioannis Konstantinos
- 1215 Godeaux, Lucien
- 1202 Cao, Jinde
- 1130 Papageorgiou, Nikolaos S.
- 1093 Băleanu, Dumitru I.

- 1060 Balakrishnan, Narayanaswamy
- 1007 Kim, Taekyun
- 1007 Yao, Jen-Chih

A kad za one s ove liste u MathSciNetu "rucno" izvucem podatke, dobijem (takodjer nepouzdanu) listu za MathSciNet:

- Agarwal, Ravi P. (1836)
- O'Regan, Donal (1660)
- Srivastava, Hari Mohan (1509)
- Erdős, Pál (1448)
- Pečarić, Josip (1404)
- Ballico, Edoardo (1399)
- Dragomir, Sever Silvestru (1310)
- Llibre, Jaume (1278)
- Argyros, Ioannis Konstantinos (1250)
- Băleanu, Dumitru I. (1241)
- Cao, Jinde (1214)
- Shelah, Saharon (1208)

Papageorgiou, Nikolaos S. (1133)
Balakrishnan, Narayanaswamy (1074)

I u jednoj i u drugoj listi,

izlistao sam one s preko 1000 radova
(prva lista za broj radova u zbMATH,
a druga za broj radova u MathSciNet).
Brojevi su točni, jedino je upitno
jesam li nekoga greškom izostavio
(pogotovo ako netko možda ima puno više radova u MathSciNetu
nego u zbMATH, među ovima koje sam izlistao čini se da nema takvih).
I po jednoj i po drugoj si u samom svjetskom vrhu!
Čestitam!

Pozdrav,
Duje

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES

Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of the *Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology* je krajem prošle godine počeo objavljivati novi matematički časopis **THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES**
<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>
Ove godine kreće i serija monografija:
PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES.
Prve dvije monografija:

PEČARIĆ PSR SERIES ON MATHEMATICAL INEQUALITIES

Generalizations and Refinements of Sherman's Inequality with Applications

On Sherman's Inequality with Applications

AUTHORS

Slavica Ivelić Bradanović, Marek Niezgoda,
Đilda Pečarić, and Josip Pečarić

EDITORS

Muhammad Imran & Ghulam Farid

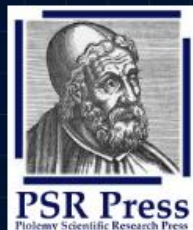
PSR Press
Polskiy Scientific Research Press
Lahore, Pakistan

PEČARIĆ PSR SERIES ON MATHEMATICAL INEQUALITIES

The Jensen-Mercer Inequality

AUTHORS

Asif Raza Khan, Inam Ullah Khan Kundi
and Josip Pečarić

EDITORS

Muhammad Imran, Ghulam Farid & Madeeha Tahir

PSR Press
Ptolemy Scientific Research Press (P.O. Box 45)
Lahore, Pakistan (9799-3511-41)